

**HZ. MEHDİ (Ə.S.)
HAQQINDA
MƏLUMATLAR**

**HARUN YƏHYA
(ADNAN OKTAR)**

Bu kitabda istifadə edilən bütün ayələr Ziya Bünyadovun və Vasim Məmmədəliyevin birlikdə hazırladığı Qurani-Kərimin azərbaycan dilində tərcüməsindən götürülmüşdür.

Birinci Nəşr: May, 2010

**ARAŞTIRMA
YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu No: 4/1A Topkapı-İstanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

**www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv**

İÇİNDƏKİLƏR

Önsöz

Bədiüzzamanın Hz. Mehдинin (ə.s.) çıxma vaxtı ilə bağlı sözləri
(Osmanlıca)

Bədiüzzamanın Hz. Mehдинin (ə.s.) çıxma vaxtı ilə bağlı sözləri
(Azərbaycanca)

Bədiüzzamanın xas tələbələrindən Ahmet Feyzi Kul Əfəndinin
Axırzamanla bağlı apardığı əbcəd hesablamalarından bəziləri

Bədiüzzaman Risale-i Nur Külliyyatında 63 dəfə Hz. Mehдинin (ə.s.)
bir şəxs, bir zat, bir insan kimi gələcəyini ifadə etmişdir

Axırzamanın böyük Mehdisi üç vəzifəni eyni anda yerinə yetirəcək

Bədiüzzamanın özünün Seyid olmadığını, Axırzamanda zühur
edəcək Hz. Mehдинin (ə.s.) isə Əhli-beytə mənsub, yəni Seyid
olacağını ifadə etdiyi sözləri (Osmanlıca)

Bədiüzzamanın özünün Seyid olmadığını, Axırzamanda zühur
edəcək Hz. Mehдинin (ə.s.) isə Əhli-beytə mənsub, yəni Seyid
olacağını ifadə etdiyi sözləri (Azərbaycanca)

Bədiüzzamanın İslam Birliyi (İttihadi-İslam) ilə bağlı sözləri

Said Nursi Həzrətlərinin özündən 100 il sonraya aid verdiyi
açıqlamalar

Bədiüzzaman özündən yüz il sonra Hz. Mehдинin (ə.s.) camalının
görüləcəyini ifadə etmişdir

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətləri Risale-i Nura əsl dəyərini Hz.
Mehдинin (ə.s.) verəcəyini ifadə etmişdir

Bəzi Nur tələbələrinin Risalələrdə dəyişikliklər etməsinə görə
Ustadın həyatda olan tələbələri bu şəxslərə tənqid məktubu yazmışlar

Risale-i Nur Külliyyatında “Ta Axırzamanda həyatın geniş
dairəsində...” və “... Risale-i Nuru bir proqram kimi nəşr və tətbiq
edəcək...” ifadələrinin işləndiyi yerlər

Ustad Hz. Mehdinin (ə.s.) zühurunun qışdan sonra baharın gəlməsi
kimi Allahın bir adətullahı olduğunu ifadə etmişdir

Bədiüzzaman Risalələrin şəxsi-mənəvisini və Ustadı Mehdi hesab
etməyin səhv və yanılma olduğunu ifadə etmişdir

Risalələrin doğru oxunmalı və başa düşülməli olduğuna və hər kəsin
başla düşəcəyi qədər anlaşılıqlı olduğuna dair Bədiüzzamanın bəzi
açıqlamaları

Tövratda və digər Musəvi mənbələrdə Mehdiyyət inancı

Tövratda Hz. Mehdinin (ə.s.) xüsusiyyətləri

Tövratda Hz. Mehdi (ə.s.) dövründəki dünya hakimiyyətinə işarə
edən sözlər

Musəvi mənbələrdə Hz. Mehdinin (ə.s.) çıxış əlamətləri

İncildə Mehdiyyət inancı

Hz. Davud (ə.s.) soyundan güclü xilaskar

Su təsti daşıyan şəxs

FARAKLİT

Hindu mətnlərində Axırzamana və Hz. Mehdiyə (ə.s.) işarələr

Zərdüştlükdə Mehdilik inancı

5-ci Şüa (Osmanlıca)

5-ci Şüa (Azərbaycanca)

Peyğəmbərimizin (s.a.v.) Allahın iznilə qeybdən xəbərlər verdiyinə dair bəzi nümunələr

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin Allahın iznilə qeybə aid bildirdiyi bəzi xəbərlər

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin bəzi kəramətləri

Gələcəkdəki bəzi hadisələri Allahın ona film pərdəsi kimi seyr etdirdiyinə dair Ustadın açıq izahı

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətləri illər əvvəl interneti tərif etmişdir

Peyğəmbərimiz (s.a.v.) “Dünyanın 7000 illik ömrü” ifadəsilə bir təqvim başlanğıcına diqqət çəkir

Risale-i Nurda dəccaliyyət mövzusu

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin Risalələrin yazılması və nəşri haqqında bir neçə xatirəsi

Risale-i Nur Külliyyatında Hz. Xızır (ə.s.)

Əlavə bölmə: Təkamül xətası

MÜƏLLİF HAQQINDA

Harun Yəhya imzasından istifadə edən müəllif Adnan Oktar 1956-cı ildə Ankarada anadan olub. Orta təhsilini Ankarada tamamlayıb. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universitetinin Gözəl Sənətlər fakültəsində və İstanbul Universitetinin Fəlsəfə fakültəsində təhsil alıb. 80-ci illərdən bəri imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər yazıb. Bununla yanaşı müəllifin təkamülçülərin saxtakarlığını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini üzə çıxaran çox mühüm əsərləri var.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 40.000 şəklin yer aldığı bütövlükdə 55.000 səhifəlik bir külliyyatdır və bu külliyyat 63 müxtəlif dilə tərcümə edilmişdir.

Müəllifin imzası inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə aparan iki peyğəmbərin xatirələrinə hörmətlə, adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından ibarətdir. Yazıçı tərəfindən kitabların cildində Rəsulullahın möhürünün istifadə edilməsinin simvolik mənası isə kitabların məzmunu ilə bağlıdır. Bu möhür Qurani-Kərimin Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimiz (səv)-in də xatəmül-ənbiya (son peyğəmbər) olmasını bildirir. Müəllif də dərc etdirdiyi bütün əsərlərində Qurani və Peyğəmbərin sünnəsini özünə rəhbər tutmuşdur. Bu yolla inkarçı ideologiyaların bütün təməl iddialarını tək-tək məhv etməyi və dinə qarşı yönəldilən etirazları tamamilə susduracaq "son sözü" söyləməyi qarşısına məqsəd qoymuşdur. Çox böyük hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhürü bu son sözü söyləmək niyyətinin bir duası kimi istifadə edilir.

Müəllifin bütün əsərlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi əsas imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin çürük təməllərini və azgın fəaliyyətlərini nəzərə çatdırmaqdır.

Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniya və Hersoqovinaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın bir çox ölkəsində bəyənilərək oxunur. İngilis, fransız, alman, italyan, ispan, portuqal, urdu, ərəb, alban, rus, bosnyak, uyğur, indonez, malay, benqal, serb, bolqar, çin, kişvahili (Tanzaniyada işlədilir), hausa (afrikada geniş işlədilir), divelhi (Mavritaniyada işlədilir), danimarka və isveç kimi bir çox dilə tərcümə edilən əsərlər xaricdə geniş oxucu kütləsi tərəfindən daima oxunur.

Dünyanın hər tərəfində çox bəyənilən bu əsərlər bir çox insanın iman gətirməsinə, bir çoxunun da imanda dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitablari oxuyan, nəzərdən keçirən hər şəxs bu əsərlərdəki hikmətli, əsaslı, asan başa düşülən və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanın fərqi varirlar. Bu əsərlər sürətli təsir etmək, qəti nəticə vermək, etirazlara yer qoymamaq, əsaslılıq xüsusiyyətlərini daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi düşünən insanların artıq materialist fəlsəfəni, ateizmi və digər batil fikir və fəlsəfələrin heç birini səmimi şəkildə müdafiə etməsi mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də, ancaq inadkarlıqla müdafiə edəcəklər, çünki ideoloji əsasları məhv edilmişdir. Dövrümüzdəki bütün inkarçı meyillər Harun Yəhya Külliyyatı qarşısında fikrən məğlub olmuşlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər Quranın hikməti və izahının valehediciliyindən qaynaqlanır. Müəllifin özü bu əsərlərinə görə lovğalanmır, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağa niyyət etmişdir. Bundan başqa, bu əsərlərin nəşrində və yayımlanmasında maddi məqsəd güdmür.

Bu həqiqətlər nəzərə alındıqda insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasına sövq etməyin də çox mühüm xidmət olması məlum olur.

Bu dəyərli əsərləri tanımaq əvəzinə insanların aqlını qarışdıran, fikri qarışıqlıq meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri dağıtmaqda, imanı qurtarmaqda güclü və kəskin təsiri olmadığı ümumi təcrübədə müəyyən edilən kitabları yaymaq isə əmək və zaman itkisinə səbəb olar. İmanı qurtarmaq məqsədindən daha çox müəllifin ədəbi gücünü vurğulamağa yönələn əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi açıqdır. Bu barədə şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi məhv etmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, uğur və səmimiyyətin açıq şəkildə görüldüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Dünyadakı zülm və qarışıqlığın, Müsəlmanların çəkdikləri əziyyətlərin əsas səbəbinin dinsizliyin ideoloji hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmağın yolu isə dinsizliyin fikrən məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanı gündən-günə daha çox zülm, fəsad və qarışıqlığın içinə sürükləndiyi nəzərə alındıqda bu xidmətin əldən gəldiyi qədər sürətli və təsirli şəkildə edilməsinin nə qədər mühüm olduğu məlum olur. Əks təqdirdə çox gec olar.

Bu mühüm xidmətdə əsas vəzifəni öz üzərinə götürmüş Harun Yəhya Külliyyatı Allahın iznilə XXI əsrdə bəşəriyyəti Quranda tərif edilən rahatlıq və sülhə, doğruluq və ədalətə, gözəllik və xoşbəxtliyə aparmağa vəsilə olacaqdır.

OXUCUYA

- Bu kitabda və digər əsərlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin süqutuna xüsusi yer ayrılmasının səbəbi bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhinə fəlsəfənin əsasını təşkil etməsidir. Yaradılışı və dolayısı ilə Allahın varlığını inkar edən Darvinizm 150 ildir ki bir çox insanın imanını itirməsinə və ya şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Ona görə bu nəzəriyyənin yalan olduğunu insanlara göstərmək çox mühüm imani vəzifədir. Bu mühüm xidmətin bütün insanlara çatdırılması isə vacibdir. Bəzi oxucularımızın bəlkə birçə kitabımızı da oxuma imkanı yoxdur. Bu səbəbdən hər kitabımızda bu mövzuya xülasə şəkildə də olsa bir bölmə ayrılmışdır.

- Kitablارın məzmunu ilə bağlı digər cəhəti də nəzərə çatdırmaq lazımdır. Müəllifin bütün kitablarında imani mövzular, Quran ayələri cəhətindən izah edilir, insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət olunurlar. Allahın ayələri ilə bağlı bütün mövzular oxuyanın ağılında heç bir şübhə və ya sual doğurmayacaq şəkildə açıqlanır.

- Buradakı izahlarda istifadə edilən səmimi, sadə və axıcı üslub isə kitablارın hər kəs tərəfindən asanlıqla başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izah sayəsində kitablار “bir nəfəsdə oxunan kitablار” ifadəsinə tamamilə uyğun gəlir. Dini qətiyyətlə rədd edən insanlar belə bu kitablarda izah edilən həqiqətlərdən təsirlənir və izah edilənlərin doğruluğunu inkar etmirlər.

- Bu kitab və müəllifin digər əsərləri oxucular tərəfindən fərdi şəkildə olduğu kimi, qarşılıqlı söhbət mühitində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən bir qrup oxucunun kitabları birlikdə oxumaları mövzu ilə bağlı öz fikir və təcrübələrini bir-birlərilə paylaşmaları baxımından faydalı olar.

- Bununla yanaşı sadəcə Allah rızası üçün yazılmış bu kitablارın tanınmasına və oxunmasına kömək etmək də böyük xidmət olar. Çünki müəllifin bütün kitablarında sübut və inandırma son dərəcə güclüdür. Bu səbəbdən dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul bu kitablارın digər insanlar tərəfindən də oxunmasına sövq etməkdir.

- Kitablارın arxasına müəllifin digər əsərlərinin təqdimatının əlavə edilməsinin isə mühüm səbəbləri var. Bu sayədə kitabı əlinə alan şəxs yuxarıda bəhs etdiyimiz xüsusiyyətləri daşıyan və oxumaqdan zövq aldığını ümid etdiyimiz bu kitabla eyni vəsflərə malik olan daha bir çox əsər olduğunu görəcəkdir. İmani və siyasi mövzularda faydalanacağı zəngin mənbə toplusunun mövcud olduğuna şahid olacaqdır.

- Bu əsərlərdə digər bəzi əsərlərdə görünən, müəllifin şəxsi qənaətlərinə, şübhəli mənbələrə əsaslanan izahlara, müqəddəs şeylərə qarşı ədəb və hörmətə diqqət

verilməyən üslublara, narahatlıq verən ümitsiz, şübhəli və ümitsizliyə sürükləyən izahatlara rast gələ bilməzsınız.

ÖNSÖZ

Quran ayələrində işarə edilən və Peyğəmbərimizdən (s.ə.v.) rəvayət edilən hədislərdə də açıq şəkildə dünyada baş verəcək Axırzaman və bu zamanda zühur edəcək Hz. Mehdi (ə.s.) haqqında çox müəyyənədicə təfərrüatlar mövcuddur. Hicri XIII Əsrin böyük mücəddidi Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətləri də Quran ayələri və sözügedən hədislər işığında Risale-i Nur Külliyyatında bu mövzu ilə bağlı mühüm açıqlamalar vermişdir.

Sözügedən açıqlamalarında Ustad yaşadığı hicri XIII əsrdən bir əsr sonra zühur edəcək Hz. Mehdi (ə.s.) İslam əxlaqını dünyaya hakim edəcəyini, bunu edərkən də əvvəlcə təbiiyyun və maddiyyunla, yəni Darvinizm, materializm və ateizm fəlsəfələrinin əsas təməli olan imansızlıqla ciddi elmi mübarizə içində olacağını bildirmişdir. Bu elmi mübarizə vasitəsilə Hz. Mehdi (ə.s.) insanların Quran əxlaqına yönəlmələrinə vəsilə olacağını, insanların imanlarının güclənməsi istiqamətində çox sıx fəaliyyət göstərəcəyini xəbər vermişdir. Hz. Mehdi (ə.s.) bu zaman Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin hazırladığı Risale-i Nur Külliyyatını özünə hazır proqram kimi götürüb bu vəsilə ilə imanı xilas etmə vəzifəsini tam şəkildə yerinə yetirəcəyini də ifadə etmişdir. Bütün bunların nəticəsində Hz. Mehdi (ə.s.) vəsiləsilə dünyada həm İttihadi-İslamın, yəni Türk millətinn liderlik etdiyi böyük İslam Birliyinin qurulacağını, həm də Xristianlarla güclü ittifaqa girərək Hz. İsanın (ə.s.) nüzuli vəsiləsilə də Xristianların İslam dinini qəbul etmələrinə vəsilə olacağını xəbər vermişdir.

Bundan əlavə, bəzi şəxslərin və qrupların iddialarının tam əksinə, Said Nursi Həzrətləri Hz. Mehdi (ə.s.) öz yaşadığı dövrdən bir əsr sonra zühur edəcəyini bir çox yerdə dəfələrlə təkrar-təkrar ifadə etmişdir. Habelə Ustad hicri 1400-cü ilə qədər gəlmiş bütün vəli şəxslərdən, bütün mücəddidlərdən fərqli olaraq Hz. Mehdi (ə.s.) üç böyük vəzifəni eyni anda etməsi səbəbilə onun gəlmiş-getmiş ən böyük vəli, ən böyük müctəhid (ehtiyac olduqda ayələrdən hökm çıxaran böyük İslam alimi), ən böyük mücəddid (hər əsrin əvvəlində dini həqiqətləri dövrün ehtiyacına görə öyrətmək üçün göndərilən böyük İslam alimi) və Qütübü-Əzəm (Müsəlmanların tabe olduğu böyük övliyalardan biri, zamanın ən böyük mürşüdü) olacağını söyləmişdir.

Bu kitabın hazırlanma məqsədi də Ustad Bədiüzzaman Həzrətlərinin Qurani-Kərim və Peyğəmbərimizin (s.ə.v.) hədisləri işığında verdiyi bütün bu izahları heç bir şərhə, heç bir izahata və təfsirə müraciət etmədən Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin qələmindən çıxdığı kimi orijinal şəkildə təqdim etməkdir. Çünki Risale-i Nur Külliyyatı olduqca aydın və anlaşılıqdır. Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin öz dili ilə desək, orta məktəb uşağı və ya oxuma-yazma bilən hər hansı bir insanın belə olduqca asan başa düşəcəyi qədər aydın yazılmış əsərdir.

“... BİR ORTA MƏKTƏB UŞAĞI VƏ YA OXUMAĞI BİLƏN BİR QADIN BÖYÜK BİR FEYLESOFUN (FİLOSOFUN) ƏSƏRİNİ OXUDUĞU VAXT İSTİFADƏ EDƏ BİLMƏMİŞDİR (anlaya bilməmişdir). LAKİN RİSALE-İ NURDAN HƏR KƏS DƏRƏCƏSİNƏ GÖRƏ İSTİFADƏ EDİR (anlayır).”

(Şüalar, səh. 549)

İstər Axırzaman, istərsə Hz. Mehдинin (ə.s.) zühur vaxtı haqqında Ustadın Risalələrdə verdiyi bütün bu izahlar da olduqca açıq, izahata, təfsirə ehtiyac qoymayacaq qədər aydın və anlaşılıqdır. Bəzi Nur tələbələrinin Ustadın aydın ifadələrinə baxmayaraq xüsusilə bu iki mövzu haqqında etdikləri olduqca yanıldıcı və səhv təfsirlərin müəyyən edilməsi baxımından da bu kitab şəxsən Ustadın öz dilindən verdiyi cavab xüsusiyyətini də daşıyır.

Əsər boyu Hz. Mehдинin (ə.s.) çıxma vaxtı, bəzi şəxslərin iddia etdiyi kimi şəxsi-mənəvi deyil, şəxs olması, Axırzamanda eyni anda yerinə yetirəcəyi üç böyük vəzifə, onun vəsiləsilə qurulacaq Türk-İslam Birliyi, Hz. Mehдинin (ə.s.) Peyğəmbərimizin (s.ə.v.) soyundan olacağı, Bədiüzzaman və Risale-i Nur Külliyyatını Hz. Mehdi (ə.s.) hesab edənlərin yanıldığına dair Ustadın öz açıqlamaları tamamilə şərhə təqdim ediləcəkdir.

Bu kitabda Axırzaman və Mehdiyyət məsələləri ilə bağlı gündəmə gələn mümkün sualların doğru cavablarını şəxsən Ustadın öz dilindən və orijinal formada tapmaq mümkündür. Unutmaq olmaz ki, Risale-i Nur Külliyyatının Ustadın əsərinin içində verdiyi şəxsi açıqlamalarından başqa heç bir əlavə izaha və açıqlamaya, heç bir təfsirə ehtiyacı yoxdur. Risale-i Nur Külliyyatı onsuz da Quranın və Peyğəmbərimizin (s.ə.v.) hədislərinin təfsiri xarakterini daşıyır. Təfsirin təfsiri, şərhin şərhə olmadığına görə olduqca aydın və anlaşılıq olan Risale-i Nurun da başqaları tərəfindən verilən yeni şərhə ehtiyacı yoxdur. Elə buna görədir ki, Ustad Risalələr üçün **“BİR HƏRFİNİ DƏ DƏYİŞDİRMƏYƏ SƏLAHİYYƏTİM YOXDUR”** demiş və bəzi şəxslərin Risalələrə indi verdikləri əlavə izahların və şərhlərin əsassız olduğunu çox əvvəl ifadə etmişdir.

Bütün bu açıqlamaları dəyərləndirdikdə Risale-i Nur Külliyyatında mövcud olan bu mövzuların orijinal və tam şərhəşiz şəkildə oxunulması və başa düşülməsi baxımından bu əsər çox mühüm vəzifəni üzərinə götürmüşdür.

BƏDİÜZZAMANIN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÇIXMA ZAMANIYLA BAĞLI SÖZLƏRİ (OSMANLICA)

1.

**... İSTİQBALI-DÜNYƏVİYƏDƏ 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ
ƏSRLƏRİNDƏ QƏRİB ZƏNN ETMİŞLƏR...** (Sözlər, səh. 318)

USTADIN BU İFADƏSİ “SÖZLƏR” RİSALƏSİNDƏ İŞLƏDİLİB. SÖZLƏR RİSALƏSİ 1926-CI İLDƏ (HİCRİ 1345), YƏNİ HİCRİ 1300-CÜ İLLƏRDƏ TAMAMLANMIŞDIR. USTADIN BÜTÜN ƏSƏRLƏRİ HİCRİ 1300-CÜ İLLƏRDƏ TAMAMLANDIĞI KİMİ ÖZÜ DƏ HİCRİ 1300-CÜ İLDƏ VƏFAT ETMİŞDİR. LAKİN USTAD BU SÖZÜNDƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) HİCRİ 1400-CÜ İLDƏ ZÜHUR EDƏCƏYİNİ İFADƏ EDİR.

Səkkizinci Əsl: Cənabi-Hakimi Mütləq bu dari-təcrübə və meydani-imtahanda çox mühüm şeyləri kəsətli əşya içində gizlədir. O gizləməklə çox hikmətlər, çox məsləhətlər əlaqədardır. Məsələn: Leylei-Qədri ümum ramazanda, saati-icabeı duanı Cümə günündə, məqbul vəlisini insanlar içində, əcəli ömür içində və qiyamətin vaxtını ömrü-dünya içində gizlətməmişdir. Ancaq əcəli-insan müəyyən olsa, yarı ömrünə qədər qəfləti-mütləqa, yarıdan sonra dar ağacına addım-addım getmək kimi dəhşət verəcək. Halbuki axirət və dünya müvazinəsini mühafizə etmək və hər daim həvfu-rəca arasında olmaq məsləhəti iqtiza edər ki, hər dəqiqə həm ölmək, həm yaşamaq mümkün olsun. Bu təqdirdə mübhəm təzdekə iyirmi il mübhəm bir ömür, min il müəyyən bir ömrə mürəccəhdır. Elə qiyamət də bu insani-əkbər olan dünyanın əcəlidir. Əgər vaxtı təayyün etsəydi, bütün qurun-ü ilə və vüsta qəfləti-mütləqaya dalacaqdılar və qurun-ü uhra dəhşətdə qalacaqdı. İnsan necə həyat-i şəxsiyyəsilə xanəsinin və öz əbədiliyi ilə əlaqədardır, eləcə də həyat-i ictimaiyyə və nəviyyəsilə kürreyi-ərzin və dünyanın yaşaması ilə də əlaqədardır. Quran “**O saat yaxınlaşdı və ay parçalandı** (Qamər surəsi: 1) ” deyir. “**Qiyamət yaxındır**” fərman verir. Min bu qədər il keçdikdən sonra gəlməməsi yaxınlığına xələl gətirməz. Zira qiyamət dünyanın əcəlidir. Dünyanın ömrünə nisbətən min və ya iki min il bir ilə nisbətə bir-iki gün və ya bir-iki dəqiqə kimidir. Saat-i Qiyamət yalnız bəşəriyyətin əcəli deyil ki, onun ömrünə nisbət edilib baid görülsün. Elə buna görədir ki, Hakim-i Mütləq qiyaməti muqayyəbat-i xəmsədən biri kimi elmində gizlədir. Elə bu ibham sirrindəndir ki, hər əsr, hətta əsr-i həqiqətbın olan əsr-i Səadətdə belə daima qiyamətdən qorxmuşlar. Hətta bəziləri “Şəraitə demək olar ki, çıxmışdır” demişlər.

Məhz bu həqiqəti bilməyən insafsız insanlar deyirlər ki: “Axirətin təfsilatını dərs alan mütəyaqqız qəlbli, kəskin nəzərli səhabələrin fikirləri nə üçün 1000 il həqiqətdən uzaq olaraq **İSTİQBAL-İ DÜNYƏVİYYƏDƏ 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ
ƏSRLƏRİNDƏ QƏRİB ZƏNN ETMİŞLƏR.**”

Ölcavab: Çünki Səhabələr feyz-i söhbət-i nübüvvətdən hər kəsdən artıq dar-i axirəti düşünərək, dünyanın fənasını bilərək, qiyamətin ibham-i vaxtındakı hikmət-i İlahiyyəni anlayaraq əcəl-i şəxsi kimi dünyanın əcəlinə qarşı belə daima müntəzir bir vəziyyət alaraq axirətləri üçün ciddi çalışmışlar. Rəsul-i Əkrəm Aleyhissəlatu Vəssəlam “Qiyaməti gözləyin, intizar edin” təkrar etməsi bu hikmətdən irəli gəlmiş irşad-i Nəbəvidir. Yoxsa vuku-u müəyyənə dair bir vəhyin hökmüylə deyildir ki, həqiqətdən uzaq olsun. İllət ayrıdır, hikmət ayrıdır. Elə Peyğəmbər Aleyhissəlatü Vəssəlamın bu cür sözləri hikmət-i ibhamdan irəli gəlir. **Həm də bu sirdəndir ki; Mehdi, Süfyan kimi axırxamanda gələcək əşxasları çox zaman əvvəl, hətta Tabiiin zamanında onları gözləmişlər, yetişmək üçün çalışmışlar. Hətta bəzi əhl-i vəlayət “Onlar keçmiş” demişlər. Elə bu da qiyamət kimi hikmət-i İlahiyyə iqtiza edər ki; vaxtları təayyün etməsin. Çünki hər zaman, hər əsr qüvvə-i mənəviyyənin təqviyyəsinə mədar olacaq və yəisdən qurtaracaq “Mehdi” mənasına möhtacdır.** Bu mənada hər əsrin bir hissəsi olmaq lazımdır. Qəflət içində fənalara uymamaq və laqeydlikdə nəfsin cilovunu buraxmamaq üçün nifaqın başına keçəcək müdhiş şəxslərdən hər ər çəkinməli və qorxmalıdır. Əgər təyin edilsəydi, məsləhət-i irşad-i ümumi zayi olardı.

İndi Mehdi kimi əşxasın haqqındakı rəvayətin ixtilafəti və sirri budur ki, Əhadisi təfsir edənlər mətn-i əhadisi təfsirlərinə və istinbatlarına tətbiq etmişlər. Məsələn: Mərkəz-i səltənət o vaxt Şamda və ya Mədinədə olduğuna görə vukuat-i Mehdiyyə və ya Süfyanıyyəni Hz. mərkəz-i səltənət yaxınlığında olan Bəsrə, Kufə, Şam kimi yerlərdə təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər. Həm də o əşxasın şəxs-i mənəvisinə və ya təmsil etdiyi camaata aid əsar-i əziməni o əşxasın zatlərində təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər ki, o əşxas-i xariqə çıxdığı vaxt bütün xalq onları tanıyacaq kimi şəkil vermişlər. Halbuki demişdik: Bu dünya təcrübə meydanıdır. Ağıla qapı açılır, lakin ixtiyarı əlindən alınmaz. Elə isə o əşxas, hətta o müdhiş Dəccal belə çıxdığı vaxt, hətta özü də bidayətən Dəccal olduğunu bilməz. Bəlkə nur-u imanın diqqət ilə o əşxas-i axırxaman tanıma bilər. (Sözlər, səh. 318)

2.

... BUNDAN BİR ƏSR SONRA ZÜLÜMATI DAĞIDACAQ ZATLAR İSƏ HƏZRƏT-İ MEHDİNİN ŞAĞİRDƏLƏRİ OLA BİLƏR.” (Şualar, 1-ci Şua, səh. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 90)

USTAD BU SÖZÜ “MİLADİ 1936-Cİ, YƏNİ HİCRİ 1355-Cİ İLDƏ” 1-Cİ ŞUADA İFADƏ ETMİŞDİR. BU TARİXƏ ƏSASƏN BİR ƏSR SONRA HİCRİ 1400-CÜ İLLƏRƏ UYGUN GƏLİR.

Sure-i Tövbədə: “Onlar Allahın nurunu ağızları ilə söndürmək istəyirlər. Allah isə kafirlərin xoşuna gəlməsə də, ancaq öz nurunu tamamlamaq istər.” ayəsindəki “... Allah Öz nurunu tamamlamaq istər” cümləsi qüvvətli və lətafətli münasibət-i mənəviyyəsilə birlikdə şəddəli “lamlar” hər biri bir “lam” və şəddəli “mim” əsl kəlmədən olduğuna görə iki “mim”

sayılmaqla min üç yüz iyirmi dörd (1324) edərək Avropa zalımları dövlət-i İslamiyyənin nurunu söndürmək niyyətilə dəhşətli bir sui-qəsd planı hazırladıkları və ona qarşı Türkiyə hamiyətpərvərlərinin hüriyyəti iyirmi dördüncü ildə elanı ilə o planı akim qoymağa çalışdıqları halda maattəssüf altı-yeddi il sonra hərbi-ümumi nəticəsində yenə o sui-qəsd niyyətilə Sevr Muahədəsində Quranın zərərinə çox ağır şəraitlə kafiranə fikirlərini yenə icra etmək olan planlarını akim qoymaq üçün Türk milliyyətpərvərləri cümhuriyyəti-elanla müqabiləyə çalışdıqları vaxt - min üç yüz iyirmi dördüncü ildə, ta otuz dördə, ta əlli dördə tamamilə təvafüqlə, o hərci-mərc içində Quranın nurunu mühafizə etməyə çalışanlar içində Resail-in Nur müəllifi iyirmi dördüncü ildə (1324) və Resail-in Nurun müqəddimatı otuz dördüncü ildə (1334) və Resail-in Nurun nurani cüzləri və fədakar şagirdlərinin əlli dördü (1354) müqabiləyə çalışmaları gözə çarpır. Hətta həqiqəti-halı bilməyən bir qisim əhli-siyasəti təlaşa sövq etdilər və bu itfa sui-qəsdinə qarşı tənvir vəzifəsini tam ifa etdiklərinə görə bu ayənin məna-i-ışarisi baxımından bir mədər-i-nəzəri olduqlarına qüvvətli əmarədir. İndi İslamlar içində Nur-u Qurana müxalif halətlərin əksəriyyəti o sui-qəsdlərin və Sevr Muahədəsi kimi qəddaranə muahədələrin vəhim nəticələridir. Əgər şəddəli “mim” də şəddəli “lamlar” kimi bir sayılsa, onda min iki yüz səksən dörd (1284) edər. O tarixdə Avropa kafirləri dövlət-i İslamiyyənin nurunu söndürməyə niyyət edərək on il sonra Rusları təhrik edib Rusun doxsan üç (1293) müharibə-i məşuməsilə ələmi-İslamın parlaq nuruna müvəqqəf bulud pərdə etdilər. Lakin bunda Rəsail-in Nur şagirdləri yerində Mövlana Halidin (K.S.) şagirdləri o bulud zülumatını dağıtdıqlarına görə bu ayə bu baxımdan onların başlarına rəməzən işarə edir. **İndi xatirə gəldi ki, əgər şəddəli “lamlar” və “mimlər” hər biri cüt sayılsa, BUNDAN BİR ƏSR SONRA ZÜLUMATI DAĞIDACAQ ZATLAR İSƏ HƏZRƏTİ MEHDİNİN ŞAĞİRDƏLƏRİ OLA BİLƏR.** Hər nə isə... Bu nurlu ayənin çox nurani nüqtələri var. *Əlif, Lam, Ra. Elə bir Kitabdır ki, onu sənə insanların öz Rəbbinin izni ilə zülmətlərdən nura – yenilməz qüvvət sahibi, tərifi layiq olan Allahın yoluna çıxartmaq üçün nazil etmişik. (İbrahim surəsi, 1)*

(Şualar, 1-ci Şua, səh. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 90)

- Onlar Allahın nurunu ağızları ilə söndürmək istəyirlər. Allah isə kafirlərin xoşuna gəlməsə də, ancaq öz nurunu tamamlamaq istər. (Tövbə surəsi, 32) ayəsindəki “Allah isə ... ancaq öz nurunu tamamlamaq istər” cümləsinin əbcəd dəyəri: **HİCRİ 1424, YƏNİ MİLADİ “2004”-dür.**

3.

“HƏQİQİ GÖZLƏNİLƏN VƏ BİR ƏSR SONRA GƏLƏCƏK O ZAT” ...

(Kastamonu Lahikası, səh. 61-62)

USTAD BƏDİÜZZAMAN HƏZRƏTLƏRİ BU İFADƏSİNİ 1936-CI (HİCRİ 1354) İLDƏ YAZDIĞI KASTAMONU LAHİKASINDA BİLDİRİR. BU TARİXLƏR HİCRİ 1300-CÜ İLƏ UYGUN GƏLİR. USTADIN “BİR ƏSR SONRA...” ŞƏKLİNDƏ İFADƏ

ETDİYİ 100 İL SONRAKI DÖVR İSƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ETDİYİ HİCRİ 1400-CÜ İLƏ UYĞUN GƏLİR.

Əziz qardaşlarım! Sədaqətinizdən tərəşşuh edən və həddimin bir çox fəvqündə hüsn-ü zənninizə qarşı bundan əvvəl verdiyim cavabın bir tətimməsi olaraq bu gələcək məqaləni iki gün əvvəl yazmışdıq. **Sizin fəvqəladə sədaqət və ulüvv-ü himmətinizdən tərəşşuh edən bir həftə əvvəlki məktubunuza qarşı hüsn-ü zənninizi bir dərəcə cərh edən mənim cavabımın hikməti** budur ki, “... **BU ZAMANDA ELƏ FƏVQƏLADƏ HAKİM CƏRƏYANLAR VAR Kİ, HƏR ŞEYİ ÖZ HESABINA ALDIĞI ÜÇÜN FƏRƏZƏ HƏQİQİ GÖZLƏNİLƏN VƏ BİR ƏSR SONRA GƏLƏCƏK O ZAT** belə bu zamanda gəlsə, hərəkətini o cərəyanların əlinə verməmək üçün siyasət aləmindəki vəziyyətdən fəraqat edəcəyini və hədəfini dəyişdirəcəyini təxmin edirəm.

Həm də üç məsələ var: Biri həyat, biri şəriət, biri imandır. Həqiqət cəhətindən ən mühümü və ən əzəmı iman məsələsidir. Lakin indiki ümumun nəzərində və hal-i aləm ilcəatında ən mühüm məsələ həyat və şəriət göründüyünə görə o zat indi olsa da, üç məsələni birdən ümum ruy-i zəmində vəziyyətlərini dəyişdirmək növ-i bəşərdəki cari adətullaha müvafiq gəlmədiyinə görə hərhalda ən əzam məsələni əsas edib digər məsələləri əsas etməyəcək. Ta ki iman xidməti safvətini ümumun nəzərində pozmasın və avamın tez iğfal olunan ağullarında o xidmətin başqa məqsədlərə alət olmadığı təhəqqüq etsin.” (Kastamonu Lahikası, səh. 61-62)

4.

YETMİŞ BİRDƏ FƏCR-İ SADIQ BAŞLADI VƏ YA BAŞLAYACAQ. ƏGƏR BU FƏCR-İ QAZIB DƏ OLSA, OTUZ-QIRX İL SONRA FƏCR-İ SADIQ ÇIXACAQ...” (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

“ ... Bəli, **İNDİ OLMASA DA, 30-40 İL SONRA** fənn və həqiqi mərifət və mədəniyyətin məhasini o üç qüvvəti tam təchiz edib, cihazatını verib o doqquz maneəni məğlub edib məhv etmək üçün təharri-i həqiqət məyəlanını və insaf və məhəbbət-i insaniyyəni o doqquz düşmən taifəsinin cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah **YARIM ƏSR SONRA** onları darmadağın edəcək.” (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

USTAD BU SÖZÜNÜ HİCRİ 1327-Cİ (MİLADİ 1911) İLDƏ ŞAMDA ƏMƏVİ MƏSCİDİNDƏ VERDİYİ XÜTBƏSİNDƏ SÖYLƏMİŞDİR. BURADA USTAD İSLAM ALƏMİNİN HİCRİ 1371-Cİ İLDƏN, YƏNİ MİLADİ 1951-Cİ İLDƏN SONRAKI GƏLƏCƏYİNƏ AİD İZAHLAR VERMİŞDİR. USTADIN XÜTBƏYİ-ŞAMİYƏDƏ VERDİYİ TARİXLƏRİN HAMISI HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ZAMANI OLAN HİCRİ 1400-CÜ İL ƏRZİNDƏDİR.

“**Qırx il əvvəl** Şamdakı Cami-i Əməvidə Şam üləməsinin israrı ilə içində yüz əhl-i elm olan on min adama yaxın azim bir camaata verilən bu Ərəbi dərs risaləsindəki həqiqətləri bir hiss-i qəbl-əl-vüku ilə Əski Said hiss etmiş, kamal-i qətiyyətlə müjdələr vermiş və çox yaxın

zamanda o həqiqətlərin görünəcəyini zənn etmişdir. Halbuki iki hərb-i ümumi və iyirmi beş il istibdad-i mütləq o **hiss-i qəbl-əl-vükunun qırx-əlli il təxirinə səbəb olmuş və indi o zaman verdiyi xəbərlərin eynilə təzahürləri aləm-i İslamiyyətdə başlamışdır.** Deməli, bu çox əhəmiyyətli dərs zamanı keçmiş əski bir xütbə deyil, **bəlkə birbaşa 1327-ci ilə bədəl, 1371-ci ildə** və Cami-i Əməvi əvəzinə aləm-i İslam məscidində üç yüz yetmiş milyon camaata həqiqətlə dolu və təzə bir dərs-i ictimai və İslamidir, deyə tərcüməsini nəşr etmək zamanı olduğunu təxmin edirəm...”

“... Həm də İslamiyyət günəşinin tutulmasına, inkisafına və bəşəri tənvir etməsinə mümanəat edən pərdələr açılmağa başlamışlar. O mümanəat edənlər çəkilməyə başlayırlar. Qırx beş il əvvəl o fəcrin əmarələri göründü. **YETMİŞ BİRDƏ FƏCR-İ SADIQ BAŞLADI VƏ YA BAŞLAYACAQ. ƏGƏR BU FƏCR-İ QAZIB DƏ OLSA, OTUZ-QIRX İL SONRA FƏCR-İ SADIQ ÇIXACAQ...**” (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

“... Bəli, **İNDİ OLMASA DA, 30-40 İL SONRA** fənn və həqiqi mərifət və mədəniyyətin məhasini o üç qüvvəti tam təchiz edib, cihazatını verib o doqquz maneəni məğlub edib məhv etmək üçün təharri-i həqiqət məyəlanını və insaf və məhəbbət-i insaniyyəni o doqquz düşmən taifəsinin cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah **YARIM ƏSR SONRA ONLARI DARMADAĞIN EDƏCƏK.**” (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

Ustad burada **Hicri 1371-ci ildən, yəni Miladi 1951-ci ildən** sonrakı İslam aləminin gələcəyinə aid izahlar verir.

Hicri 1371 + 30 = 1401 (Miladi 1981) (30 il sonra)

Hicri 1371 + 40 = 1411 (Miladi 1991) (40 il sonra)

Hicri 1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001) (yarım əsr sonra)

5.

TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ, ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ VƏ ŞAĞİRDƏRİ CƏNAB-I HAQQIN İZNLƏ GƏLƏR, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNDİRƏR...

(Kastamonu Lahikası, Səhifə 72, Tarihçe-i Hayat, Səhifə 258, Hizmet Rehberi, Səhifə 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 153)

USTAD KASTAMONU LAHİKASINI 1936-CI İLDƏ YAZMIŞDIR. BU ƏSƏRİNDƏ “TA AXIRZAMANDA...” İFADƏSİLƏ RİSALE-İ NURUN ƏSL SAHİBLƏRİ KİMİ GÖSTƏRDİYİ HZ. MEHDİ (Ə.S.) VƏ TƏLƏBƏLƏRİNİN ÖZÜNDƏN ÇOX DAHA SONRAKI VAXTDA GƏLƏCƏKLƏRİNİ İFADƏ ETMİŞDİR.

Son məqaləsində Müxbir-i Sadiqin xəbər verdiyi “Mənəvi fütuhət etmək və zülümatı dağıtmaq üçün zaman və zəminin demək olar ki gəlməsi” deyə məqaləsinə bütün ruhu canımızla rəhmət-i İlahiyyədən niyaz edirik, təmənni edirik. Lakin biz Risale-i Nur şağirdləri isə, vəzifəmiz xidmətdir; vəzife-i İlahiyyəyə qarışmamaq və xidmətimizi onun vəzifəsinə bina etməklə bir növ təcrübə etməməklə bərabər, kəmiyyətə deyil, keyfiyyətə baxmaq, həm də

çoxdan bəri süqut-u əxlaqa və həyat-i dünyəviyyəni hər baxımdan həyat-i uhrəviyyədən üstün tutmağa sövq edən dəhşətli səbəb altında **Risale-i Nurun** indiyə qədər fütuhət və zındıqların və dalalətlərin savlətlərini dəf etməsi və yüz minlərlə biçarələrin imanlarını xilas etməsi və hər biri yüzə və minə müqabil yüzlərlə və minlərlə həqiqi mömin tələbələr yetişdirməsi, Müxbir-i Sadiqin ixbarını eynilə təsdiq etmiş və hadisələrlə isbat etmiş və edir, inşaAllah hələ edəcək. Və elə kök salmışdır ki, inşaAllah heç bir qüvvət Anadolunun sinəsindən onu (**Risale-i Nuru**) çıxara bilməz. **TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ VƏ ŞAGİRDƏRİ CƏNAB-İ HAQQIN İZNLƏ GƏLƏR, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNDİRƏR VƏ O TOXUMLAR SÜNBÜLLƏNƏR. BİZLƏR DƏ QƏBRİMİZDƏ SEYR EDİB ALLAHA ŞÜKÜR EDƏRİK.** (Kastamonu Lahikası, Səhifə 72, Tarihçe-i Hayat, Səhifə 258, Hizmet Rehberi, Səhifə 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 153)

6.

LAKİN SONRA GƏLƏCƏK O ACİB ŞƏXSİN BİR XİDMƏTKARI VƏ ONA YER HAZIR EDƏN BİR DÜMDARI VƏ O BÖYÜK SƏRKƏRDƏNİN PİŞDAR NƏFƏRİ OLDUĞUMU ZƏNN EDİRƏM. Və ondadır ki, sən də yazılan şeylərdən o acib qoxusunu **aldın.** (Barla Lahikası, səh. 162)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “BARLA LAHİKASI”NI 1926-CI İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. BU ƏSƏRİNDƏ USTAD HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) SONRA GƏLƏCƏYİNİ AÇIQ ŞƏKİLDƏ İFADƏ ETMİŞDİR. ÖZÜNÜN İSƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÖNCÜSÜ VƏ ONA ZƏMİN HAZIRLAYAN XİDMƏTKARI OLDUĞUNU İFADƏ ETMİŞDİR.

Əziz və çalışqan axirət qardaşım və xidmət-i Quranda yoldaşım Hulusi-i sani və Sabri-i əvvəl,

MaşaAllah, İyirminci Məktubun qiymətini gözəl anlamısınız və gözəl də yazmışınız. Məktubunda elm-i kəlam dərşini məndən almağı arzu etmişiniz. Onsuz da o dərşini alırsınız. Yazdığımız ümum Sözlər o nurlu və həqiqi elm-i kəlamın dərşləridir. İmam-i Rəbbani kimi bəzi qüdsi mühəqqiqlər demişlər ki, axırzamanda elm-i kəlamı, yəni əhl-i haqq məzhəbi olan məsail-i imaniyə-i kəlamiyyəni birisi elə şəkildə bəyan edəcək ki, ümum əhl-i kəşf və təriqətin fəvqündə o nurların nəşrinə səbəbiyyət verəcəkdir. Hətta İmam-i Rəbbani özünü o şəxs kimi görmüşdür.

Sənin bu aciz və fağır və heç nadir heç olan qardaşım min dərəcə həddimin fəvqündə olaraq özümü gələcək o adam olduğumu iddia edə bilmərəm, heç bir cəhətdən layiqatım yoxdur. **LAKİN SONRA GƏLƏCƏK O ACİB ŞƏXSİN BİR XİDMƏTKARI VƏ ONA YER HAZIR EDƏCƏK BİR DÜMDARI VƏ O BÖYÜK SƏRKƏRDƏNİN PİŞDAR BİR NƏFƏRİ OLDUĞUMU ZƏNN EDİRƏM.** Və ondadır ki, sən də yazılan şeylərdən o acib qoxusunu **aldın.** (Barla Lahikası, səh. 162)

7.

... AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK BİR MÜCƏDDİD-İ ƏKBƏRİ MƏNA-YI İŞARİ İLƏ XƏBƏR VERİRLƏR. LAKİN GƏLƏCƏK O ZATIN və cəmiyyətinin üç vəzifəsindən ən əhəmiyyətli... (Tilsımlar Mecmuası, səh. 168)

TİLSİMLƏR MƏCMUƏSİ RİSALE-İ NURUN MÜXTƏLİF HİSSƏLƏRİNDƏN SEÇİLƏRƏK YİGİLMİŞ BİR KİTABDIR. TİLSİMLƏR MƏCMUƏSİNDƏ YER ALAN BU SÖZÜNDƏ USTAD “GƏLƏCƏK O ZAT...” İFADƏSİLƏ ÖZ ZAMANINDA HƏLƏ MEHDİNİN (Ə.S.) YAŞAMADIĞINI, AXIRZAMANDA GƏLƏCƏYİNİ BİLDİRMİŞDİR. BUNDAN ƏLAVƏ, AXIRZAMANA QƏDƏR GƏLƏN HEÇ BİR MÜCƏDDİDİN EYNİ ZAMANDA ETMƏDİYİ 3 VƏZİFƏNİN MEHDİ (Ə.S.) TƏRƏFİNDƏN EDİLƏCƏYİNİ DƏ İFADƏ ETMİŞDİR.

Əvvəla: Aydın havalisinin Hasan Feyzisi və Husrevi və Mehmed Feyzisi və Risale-i Nurun mənəvi vəkili Əhməd Feyzinin üç ildən bəri alimanə, müdəqqiqanə yazdığı bu gələn istihracət-i qeybiyyəni və Sikke-i Təsdiq-i Qeybiyyənin bir qüvvətli hüccəti və şahidi olan bu risaləciyi diqqətlə mütaliə etdim. Onun tədqiqatına və Risale-i Nurun qiymətini tam hədis ilə və ayə ilə sübut etməsinə baxmayaraq heyrət və istihsan ilə “MaşaAllah, BərəkAllah” dedim. Lakin bir dərəcə təbirə möhtacdır. Eyn-i həqiqətdir; lakin “Said” haqqında xüsusən son qisminin haşiyələrində - şəxsiyyətim etibarilə həddimdən yüz dərəcə artıq bir hüsn-ü zənn ilə - həqiqətin surəti dəyişmişdir...

Bəli, həm Sikke-i Qeybiyyə, həm Onun yazdığı ayələr və hədislər müttəfiqən bu əsrdə bir həqiqət-i nuraniyyəyə işarə edirlər. Və bu əsr və bu zaman camaat zamanı olduğuna görə şəxs-i mənəvi hökm edilə bilər. Xüsusən mənəvi vəzifələrdə maddi şəxslərin əhəmiyyəti azdır. Dağlar kimi vəzifələr o zəif şəxsiyyətlərə yüklənilməz.

Bəzi ayət-i kərimə və hədis-i şərifə **AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK bir mücəddid-i əkbəri mənəyi işarə ilə xəbər verirlər.** Lakin **GƏLƏCƏK O ZATIN və cəmiyyətinin üç vəzifəsindən ən əhəmiyyətli olan və zahirən ən kiçiyi kimi görünən imanı xilas etmək və həqiq-i imanini günəş kimi göstərmək vəzifəsini** Risale-i Nur və şagirdlərinin şəxs-i mənəvisi tam həyata keçirdiklərinə görə **GƏLƏCƏK O ZATA DAİR XƏBƏRLƏRİ VƏ İŞARƏLƏRİ RİSALE-İ NURUN ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNƏ, HƏTTA BƏZƏN TƏRCÜMANINA DA TƏTBİQ ETMƏYƏ ÇALIŞMIŞLAR VƏ ŞƏRİƏTİ İHYA VƏ XİLAFƏTİ TƏTBİQ OLAN ÇOX GENİŞ DAİRƏDƏ HÖKM EDƏN BU İKİ MÜHÜM VƏZİFƏSİNİ NƏZƏRƏ ALMAMIŞLAR.** Onların qənaətləri onların Risale-i Nurdan istifadə baxımından faydəlidir, zərərsizdir, lakin Nurun məsləyindəki ixlasa və heç bir şeyə alət olmamasına və dünyəvi və mənəvi məqamı axtarmamasına zərər verdiyi kimi, Nurların mühafizləri hər taifənin, xüsusən siyasi taifənin tənqidinə və hücumuna vəsilə ola bilər... (Tilsımlar Mecmuası, səh. 168)

8.

BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ: SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE- NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 11, Beyanat ve Tenvirler, Səhifə 310)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “SİKKE-İ TƏSDİQ-İ QEYBİ”Nİ 1928-Cİ İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTAD BU ƏSƏRİNDƏ “ÖZÜNDƏN SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT...”IN, YƏNİ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) USTADIN HAZIRLADIĞI RİSALE-İ NURLARI ƏSL SAHİBİ KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. USTAD ƏMİRDAĞ LAHİKASININ ƏLYAZMASINDA DA “AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK HƏZRƏT-İ MEHDİ DƏ ONA O QİYMƏTİ VERƏCƏK ETİQADINDAYAM” İFADƏSİLƏ BU FİKRİNİ BİR DAHA İFADƏ ETMİŞDİR.

Əziz, siddiq qardaşlarım, Əvvəla: Nurun fəvqəladə xas şagirdləri Sikke-i Qeybiyyə müştəmilatıyla o övliya-yi məşhurədən qırx gündə bir dəfə çörək yeyib qırx gün yeməyən Osman-ı Halidinin sarıh ixbarı və övladlarına vəsiyyətilə və Spartanın məşhur əhl-i qəlb alimlərindən Topal Şükrünün zahir xəbər verməsilə çox əhəmiyyətli həqiqəti dava edib, lakin iki iltibas içində bu biçarə, əhəmiyyətsiz qardaşları Saidə min dərəcə ziyadə pay vermişdirlər. On ildən bəri qənaətlərini tədilə çalışdığım halda, o bahadır qardaşlar qənaətlərində irəli gedirlər. Bəli, onlar **On Səkkizinci Məktubdakı iki əhl-i qəlb çobanın macərəsi kimi haqq bir həqiqəti görmüşdülər; lakin təbirə möhtacdır. O həqiqət də budur:**

ÜMMƏTİN GÖZLƏDİYİ, AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ZATIN ÜÇ VƏZİFƏSİNDƏN ƏN MÜHÜMÜ VƏ ƏN BÖYÜYÜ VƏ ƏN QİYMƏTDARI OLAN İMAN-İ TƏHQİQİNİ NƏŞR VƏ ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN XİLAS ETMƏK CƏHƏTİLƏ (YÖNÜYLƏ), o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatın məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarət etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə vermişlər, o xadimə mültəfitanə baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK.**

O zatın ikinci vəzifəsi şəriəti icra və tətbiq etməkdir. Birinci vəzifə maddi qüvvətlə deyil, bəlkə qüvvətli etiqad və ixlas və sədaqətlə olduğu halda bu ikinci vəzifə üçün çox böyük maddi qüvvət və hakimiyyət lazımdır ki, o ikinci vəzifə tətbiq edilə bilsin.

O zatın üçüncü vəzifəsi xilafət-i İslamiyyəni ittihad-i İslama bina edərək İsevî ruhanilərilə ittifaq edib din-i İslama xidmət etməkdir. Bu vəzifə çox böyük səltənət və qüvvət və milyonlarla fədakarlarla tətbiq edilə bilər. Birinci vəzifə o iki vəzifədən üç-dörd dərəcə artıq qiymətdardır. Lakin o ikinci, üçüncü vəzifələr çox nəzərəçarpan və çox geniş bir dairədə olduğuna görə ümumun və avamın nəzərində daha əhəmiyyətli görünürlər. Elə o xas Nurçular və bir qismi övliya olan o qardaşlarımızın təbirə və təvilə möhtac fikirlərini ortaya atmaq əhl-i dünyanı və əhl-i siyasəti talaşa verir və vermişdir, hücumlarına vəsilə olur. Çünki birinci vəzifənin həqiqətini və qiymətini görə bilmirlər, digər cəhətlərə həml edirlər.

Qardaşlarımızın ikinci iltibası:

Fani və çürüdümlə bilən bir şəxsiyyəti bəzi cəhətlərlə birinci vəzifədə pişdarlıq edən Nur şagirdlərinin şəxs-i mənəvisini təmsil edən o aciz qardaşına verirlər. Halbuki bu iki iltibasda Risale-i Nurun həqiqi ixlasına və heç bir şeyə, hətta mənəvi və uhrəvi məqamata belə alət

olmamasına bir yöndən zərər verdiyi kimi əhl-i siyasəti də əvhama salıb Risale-i Nurun nəşrinə zərər gələr. Bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğu üçün belə böyük və baqi həqiqətlər fani və aciz və süqut edən şəxsiyyətlərə bina edilməz.

Əlhasil: GƏLƏCƏK O ZATIN İSMİNİ VERMƏK, üç vəzifəsi birdən yada düşür; səhv olar. Həm də heç bir şeyə alət olmayan nurdakı ixtlas zədələnər, avam-i müminin nəzərində həqiqətlərin qüvvəti bir dərəcə nöqsanlaşar. Yəqiniyyət-i bürhaniyyə belə qəzaya-yi məqbulədəki zənn-i qalibə inqilab edər; daha muənnid dalalətə və mütəmərriid zındıqaya tam qələbəsi mütəhayyir əhl-i imanda görünməməyə başlayar. Əhl-i siyasət əvhama və bir qisim mollalar etiraza başlayar. **Ona görə Nurlara o ismi vermək münasib görünür. Bəlkə “Müəddiddir, onun pişdarıdır” deyilə bilər. Ümum qardaşlarımıza minlərlə salam. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 9-11)**

Ümmətin gözlədiyi axırxamanda gələcək zətin üç vəzifəsindən ən mühümü və ən böyüyü və ən qiymətdarı olan iman-i təhqiqini nəşr və əhl-i imanı dalalətdən xilas etmək cəhətilə o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zətin məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarət etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə vermişlər, o xadimə mültəfitanə baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK. (Beyanat ve Tenvirler, Səhifə 310)**

9.

... LAKİN ÇİÇƏKLƏR BAHARDA GƏLİR. ELƏ QÜDSİ ÇİÇƏKLƏRƏ ZƏMİN HAZİR ETMƏK LAZİM GƏLİR. VƏ ANLADIQ Kİ, BU XİDMƏTİMİZLƏ O NURANİ ZATLARA ZƏMİN İHZAR EDİRİK... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 189) (Barla Lahikası, 28-ci məktubdan 7-ci Risalə olan 7-ci Məsələ)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “BARLA LAHİKASI”NI 1926-Cİ İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTAD RİSALƏLƏRİNDƏ ÖZ YAŞADIĞI DÖVRÜN QIŞ OLDUĞUNU İFADƏ EDƏN İZAHLAR VERƏRKƏN HZ. MEHDİDƏN (Ə.S.) BƏHS ETDİYİ BU BÖLMƏDƏ İSƏ HZ. MEHDİ (Ə.S.) VƏ TƏLƏBƏLƏRİNƏ XİTABƏN ONLARIN BAHARDA GƏLƏCƏKLƏRİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. BUNDAN ƏLAVƏ, BƏDİÜZZAMAN BU ƏSƏRLƏRİLƏ ÖZÜNDƏN SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK İNSANLARA ŞƏRAİT HAZIRLADIĞINI BİLDİRMİŞDİR.

Bəşinci Səbəb: Çox zaman əvvəl bir əhl-i vələyətdən eşitdim ki, o zat keçmiş vəlilərin qeybi işarətlərindən istihrac etmiş və qənaətə gəlmişdir ki, “Şərq tərəfindən bir nur zühur edəcəkdir, bədalar zülumatını dağıdacaq.” Mən belə bir nurun zühuruna çox intizar etdim və edirəm. **LAKİN ÇİÇƏKLƏR BAHARDA GƏLİR. ELƏ QÜDSİ ÇİÇƏKLƏRƏ ZƏMİN HAZİR ETMƏK LAZİM GƏLİR. VƏ ANLADIQ Kİ, BU XİDMƏTİMİZLƏ O NURANİ ZATLARA ZƏMİN İHZAR EDİRİK.** Madam ki, özümü zə aid deyil, əlbəttə, Sözlər

namındakı nurlara aid olan inayət-i İlahiyyəni bəyan etməkdə mədar-i faxir və qürur ola bilməz, bəlkə mədar-i həmd və şükür və təhdis-i nemət olar. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 189) (Barla Lahikası, 28-ci Məktubdan 7-ci Risalə olan 7-ci Məsələ)

10.

AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA, ƏLBƏTTƏ, ƏN BÖYÜK MÜCTƏHİD, HƏM DƏ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, HƏM HAKİM, HƏM MEHDİ, HƏM MÜRŞÜD, HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM KİMİ BİR ZAT-İ NURANİNİ GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN OLACAQDIR... (Mektubat, səh. 425-426)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “MƏKTUBATI” 1926-CI İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTADIN DÖVRÜNDƏ AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI OLAN DARVİNİZM, MATERIALİZM VƏ ATEİZMİN CƏMİYYƏT ÜZƏRİNDƏKİ TƏSİRİ BU GÜNKÜ KİMİ GÜCLÜ DEYİLDİ. LAKİN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ƏSRİ OLAN HİCRİ 1400-CÜ İL BU DİNSİZ CƏRƏYANLARIN ÇOX SÜRƏTLƏ YÜKSƏLDİYİ, İNSANLARA VƏ CƏMİYYƏTƏ ƏN ÇOX TƏSİR ETDİYİ ƏSR OLMUŞDUR. DÖVRLƏRİNDƏ ETDİKLƏRİ XİDMƏTLƏR BAXIMINDAN NƏ USTAD, NƏ DƏ ONDAN ƏVVƏL GƏLƏN MÜCƏDDİDLƏR HZ. MEHDİDƏ (Ə.S.) TOPLANACAQ *ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, ƏN BÖYÜK MÜRŞÜD VƏ MÜCTƏHİD, HAKİM, MEHDİ VƏ QÜTB-Ü ƏZƏM* SİFƏTLƏRİNƏ BİRLİKDƏ SAHİB OLMAMIŞLAR.

Əlcavab: **Cənab-i Haqq kamal-i rəhmətindən şəriət-i İslamiyyətin ədəbiyyatına bir əsər-i himayət kimi hər bir fəsad-i ümmət zamanında bir müslih və ya bir mücəddid və ya bir xəlifə-i zişan və ya bir qütb-ü əzəm və ya bir mürşüd-ü əkməl və yaxud bir növ Mehdi hökmündə mübarək zətləri göndərmişdir; fəsadı izalə edib milləti islah etmiş; Din-i Əhmədiyyəni (Ə.S.M.) mühafizə etmişdir. Madam ki, adəti elə cərəyan edir, **AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA ƏLBƏTTƏ ƏN BÖYÜK MÜCTƏHİD, HƏM DƏ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, HƏM HAKİM, HƏM MEHDİ, HƏM MÜRŞÜD, HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM KİMİ BİR ZAT-İ NURANİNİ GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN OLACAQDIR. CƏNAB-İ HAQQ BİR DƏQİQƏ ZƏRFİNDƏ BEYN-ƏS-SƏMA VƏL-ƏRZ ALƏMİNİ BULUDLARLA DOLDURUB BOŞALTDIĞI KİMİ BİR SANİYƏDƏ DƏNİZİN FIRTINALARINI TƏSKİN EDƏR VƏ BAHARDA BİR SAATDA YAY MÖVSÜMÜNÜN NÜMUNƏSİNİ VƏ YAYDA BİR SAATDA QIŞ FIRTINASINI İCAD EDƏN QADİR-İ ZÜLCƏLAL MEHDİ İLƏ DƏ ALƏM-İ İSLAMIN ZÜLUMATINI DAĞIDA BİLƏR VƏ VƏD ETMİŞDİR. VƏDİNİ ƏLBƏTTƏ YERİNƏ YETİRƏCƏKDİR.****

Qüdrət-i İlahiyyə cəhətindən baxılsa, olduqca asandır. Əgər dairə-i əsbab və hikmət-i Rəbbaniyyə cəhətindən düşünülsə, yenə o qədər mümkün və vükua layiqdir ki, “Əgər müxbir-i Sadiqdən rəvayət olmasa belə hər halda elə olmaq lazım gəlir. “Və olacaqdır”-deyə əhl-i təfəkkür hökm edir. Belə ki: Fəlillahilhəmd, ... Allahım!” Eynilə Aləmlərdə İbrahimə və

İbrahimin Alinə səlat etdiyin kimi Əfəndimiz Məhəmmədə və Əfəndimiz Məhəmmədin Alinə də səlat et. Şübhəsiz, Sən hər cür həmd və tərifə nəhayətsiz dərəcədə layiqsən və şan və şərəfin hər şeydən nəhayətsiz dərəcədə yüksəkdir. Al-i İbrahim Əleyhissalam kimi elə bir vəziyyət almışdır ki, ümum mübarək silsilələrin başında ümum əqtar və əsərin məcmalarında o nurani zatlar sərkindəlik edirlər. Və elə bir kəsərdədirlər ki, o sərkindələrin məcmusu böyük bir ordu təşkil edir. Əgər maddi şəkllə girsə və bir təsanüdlə firqə vəziyyətini alsalar, **İslamiyyət dinini milliyyət-i müqəddəsə hökmündə rabitə-i ittifaq və intibah etsələr, heç bir millətin ordusu onlara qarşı tab gətirə bilməz. O çox kəsərtli müqtədir ordu məhz Al-i Məhəmməd Aleyhissalatu Vəssələmdir və Həzrət-i Mehdiyin ən xas ordusudur.** Bəli, bu gün tarix-i Aləmdə heç bir nəsil, şəcərə ilə və sənətlərlə və ənənə ilə bir-birinə müttəsil və ən yüksək şərəf və Ali həsəb və əsl-nəsəblə mümtaz heç bir nəsil yoxdur ki, Al-i Beytdən gələn seyidlər nəslə qədər qüvvətli və əhəmiyyətli olsun. Keçmiş zamandan bəri bütün əhl-i həqiqətin firqələri başında onlar və əhl-i kamAlın namdar rəisləri yenə onlardır. İndi də kəmiyyət baxımından milyonları keçən nəsl-i mübarəkdir. Mütənəbbih və qəlbləri imanlı və məhəbbət-i Nəbəvi ilə dolu və cahandəyər şərəf-i intisabıyla sərfirazdılar. **BELƏ BİR CAMAAT-İ ƏZİMƏ İÇİNDƏKİ MÜQƏDDƏS QÜVVƏTİ TƏHYİC EDƏCƏK VƏ OYANDIRACAQ HƏDİSAT-İ ƏZİMƏ VÜCUDA GƏLİR. ƏLBƏTTƏ O QÜVVƏT-İ ƏZİMƏDƏKİ BİR HAMİYƏT-İ ALİYƏ FƏVƏRAN EDƏCƏK VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİ BAŞINA KEÇİB TARIQ-İ HAQQ VƏ HƏQİQƏTƏ SÖVQ EDƏCƏK. BELƏ OLMAQ VƏ BELƏ OLMASINI, BU QIŞDAN SONRA BAHARIN GƏLMƏSİ KİMİ, ADƏTULLAHDAN VƏ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK VƏ GÖZLƏMƏKDƏ HAQLIYIQ.**

İkinci işarət,yəni:

Altıncı işarət

Həzrət-i Mehdiyin cəmiyyət-i nuraniyyəsi Sufyan komitəsinin təxribatçı rejim-i bidəqaranəsini təmir edəcək, Sünnət-i Səniyyəni bərpa edəcək, yəni Aləm-i İslamiyyətdə risalət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.) inkar niyyətilə şəriət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.) təxribə çalışan Sufyan komitəsi Həzrət-i Mehdi cəmiyyətinin möcüzəkar mənəvi qılınıcı ilə öldürüləcək və məhv ediləcək. Həm Aləm-i insaniyyətdə inkar-i uluhiyyət niyyətilə mədəniyyət və müqəddəsət-i bəşəriyyəni zir-ü zəbər edən Dəccal komitəsini, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın din-i həqiqisini İslamiyyətin həqiqətilə birləşdirməyə çalışan hamiyətəkar və fədakar bir İsevici camaatı namı altında və “Müsəlman İsevileri” ünvanına layiq bir cəmiyyət, o Dəccal komitəsini Həzrət-i İsa Əleyhissalamın riyasəti altında öldürəcək və məhv edəcək, bəşəri inkar-i uluhiyyətdən xilas edəcək. Bu mühüm sırr çox uzundur. Başqa yerlərdə bir az bəhs etdiyimizə görə burada bu qısa işarətlə iqtifa edirik. (Mektubat, səh. 425-426)

11.

MEHDİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ

(Emirdağ Lahikası 1, səh. 231-233)

USTAD BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ ƏMİRDAĞ LAHİKASINI 1949-CU İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. BU ƏSƏRİNDƏ USTAD HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) XÜSUSİLƏ DARVİNİZM, MATERIALİZM VƏ ATEİZM FƏLSƏFƏLƏRİNİ TAMAMİLƏ SUSDURARAQ İNSANLARIN İMANINI XİLAS ETMƏYƏ VƏSİLƏ OLACAQ ŞƏKİLDƏ ÇOX TƏSİRLİ FƏALİYYƏT GÖSTƏRƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. USTAD ÖZÜNÜN YAŞADIĞI DÖVR DAXİL OLMAQ ÜZRƏ HƏR DÖVRDƏ *BİR NÖV MEHDİ* VƏSFİNƏ MALİK ŞƏXSLƏR GƏLDİYİNİ, ANCAQ HEÇ BİRİNİN BU ÜÇ VƏZİFƏNİ EYİNİ ANDA ETMƏ QÜDRƏTİNƏ MALİK OLMADIQLARINI İFADƏ ETMİŞDİR.

Mehdinin üç vəzifəsi. Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli bir şagirdi, çoxların adına məndən soruşdu ki: “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə şəkildə axırzamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər və o qədər çəkdiyiyin halda onlar israr edirlər.

Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə onların əlində bir həqiqət və qəti bir hüccət var və sən də bir hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqət etmirsən. Bu isə bir təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zatın təmsil etdiyi çox məsailərə cavabən deyirəm ki: O xas Nurçuların əllərində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə bir təbir və təvil lazımdır.

Birincisi: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ, MEHDİ AL-İ RƏSULUN TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QIYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR BÜTÜN-BÜTÜN YOLDAN ÇIXMAZSA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN CƏMİYYƏTİ VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ EDƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK. ONUN ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə və maddiyyun və təbiyyun taununun bəşər içində intişar etməsilə hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etməkdir və bu vəzifə həm dünya, həm hər şeydən əl çəkməklə, çox vaxt tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə görə Həzrət-i Mehdinin o vəzifəni şəxsən özü görməyə vaxt və hal imkan verməz. Çünki xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) cəhətindəki səltənəti onunla iştiaqalə vaxt qoymur. HƏR-HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL BİR TAYFA BİR BAXIMDAN YERİNƏ YETİRƏCƏK. O ZAT O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI İLƏ YAZDIQLARI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ HAZIR BİR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRƏCƏK. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ QÜVVƏT VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD SİFƏTLƏRİNƏ TAM MALİK OLAN BİR QİSİM ŞAĞİRDƏRDİR. NƏ QƏDƏR DƏ AZ OLSALAR, MƏNƏN BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QIYMƏTLİ SAYILIRLAR.

İkinci vəzifəsi: XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ BƏRPA ETMƏKDİR. ALƏM-İ İSLAMIN VƏHDƏTİNİ NÖQTƏ-İ İSTİNAD EDİB BƏŞƏRİYYƏTİ MADDİ VƏ MƏNƏVİ TƏHLÜKƏLƏRDƏN VƏ QƏZƏB-İ İLAHİDƏN XİLAS ETMƏKDİR. BU VƏZİFƏNİN NÖQTƏ-İ İSTİNADI VƏ XADİMLƏRİ, MİLYONLARLA ƏFRADI OLAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vəzifəsi: İNQİLABAT-İ ZAMANİYYƏ İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN ZƏDƏLƏNMƏSİLƏ VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARININ BİR DƏRƏCƏ TƏTİLƏ UĞRAMASI İLƏ O ZAT BÜTÜN ƏHL-İ İMANIN MƏNƏVİ YARDIMLARI İLƏ VƏ İTTİHAD-İ İSLAMIN MÜAVƏNƏTİLƏ VƏ BÜTÜN ÜLƏMA VƏ ÖVLİYANIN VƏ BİLXASSƏ AL-İ BEYTİN NƏSLİNDƏN HƏR ƏSRDƏ QÜVVƏTLİ VƏ KƏSRƏTLİ MİLYONLARLA FƏDAKAR SEYYİDLƏRİN İLTİHAQLARI İLƏ O VƏZİFƏ-İ ÜZMANI ETMƏYƏ ÇALIŞACAQ.

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan imanı xilas etmək və imanı təhqiqi surətdə ümuma dərs vermək, hətta avamın da imanını təhqiq etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətən hidayət edici, irşad edici mənasının tam sərahətini ifadə etdiyi üçün Nur Şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci və üçüncü vəzifələr buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədədir deyərək Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir müməssili Nur Şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir şəxs-i mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ müməssili olan biçarə tərəcəmanını zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. Lakin bu bir iltibas və bir səhvdir, ancaq onlar onda məsul deyillər. Çünki ziyadə hüsn-ü zənn keçmişdən bəri cərəyan edir və etiraz edilməz. Mən də o qardaşlarımdan çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur Tələbələrinin kamal-i etiqaqlarının bir tərəşşuhu gördüyümə görə onlara çox əhəmiyyət verməzdim. Hətta keçmiş övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyələrdən Risale-i Nuru eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olması kəşfləri bu təhqiqat ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki nöqtədə bir iltibas var, təvil lazımdır.

Birincisi: AXIRDAKI İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ HƏQİQƏT NÖQTƏSİNDƏ BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni sürmək cəhətində hər kəsdə, xüsusən avamda, xüsusən əhl-i siyasətdə, xüsusən bu əsrin əfkarında o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür və bu isim bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ixsas edir, bəlkə də xodfuruşluq mənasını yada salır, bəlkə bir şan, şərəf və məqəmpərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Keçmişdən bəri və indi də çox safdil və məqəmpərəst zatlar “Mehdi olacağam” deyərək dava edirlər. **BAXMAYARAQ Kİ, HƏR ƏSRDƏ HİDAYƏT EDİCİ BİR NÖV MEHDİ VƏ MÜCƏDDİD GƏLİR VƏ GƏLMİŞDİR, LAKİN HEÇ BİRİ ÜÇ VƏZİFƏLƏRDƏN BİRİSİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Həm də məhkəmədə Dənizli əhl-i vükufu bəzi şagirdlərin bu etiqadlarına əsasən mənim haqqımda demişdirlər ki: “Əgər Mehdilik davam etsə, bütün şagirdləri qəbul edəcəklər.” Mən də onlara demişdim: “MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR. Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) bir vələd-i mənəvisi hökmündə ondan həqiqət dərsi almışam və Al-i Məhəmməd Əleyhissalam bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olunmasına görə mən də Al-i Beytdən sayıla bilərəm. Amma bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdən mənlik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq yoxdur və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, məni özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcə artıq məqamata gözümlü dikməyəm və Nurdakı ixlası pozmaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, əl çəkməyə özümü məcbur bilirəm” dedim. O əhl-i vüquf susdu.

(Əmirdağ Lahikası-I, səh. 231-233)

BƏDİÜZZAMANIN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÇIXMA VAXTI İLƏ BAĞLI SÖZLƏRİ (AZƏRBAYCANCA)

1.

**... İSTİQBAL-İ DÜNYƏVİYYƏDƏ 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ
ƏSRLƏRİNDƏ QƏRİB (YAXIN) ZƏNN ETMİŞLƏR...** (Sözlər, səh. 138)

USTADIN BU İFADƏSİ “SÖZLƏR” RİSALƏSİNDƏ İŞLƏDİLİB. “SÖZLƏR” RİSALƏSİ 1926-CI İLDƏ (HİCRİ 1345), YƏNİ HİCRİ 1300-CÜ İLLƏRDƏ TAMAMLANMIŞDIR. HƏM DƏ USTADIN BÜTÜN ƏSƏRLƏRİ 1300-CÜ İLLƏRDƏ TAMAMLANDIĞI KİMİ ÖZÜ DƏ HİCRİ 1300-CÜ İLDƏ VƏFAT ETMİŞDİR. LAKİN USTAD BU SÖZÜNDƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) HİCRİ 1400-CÜ İLDƏ ZÜHUR EDƏCƏYİNİ İFADƏ EDİR.

Səkkizinci Əsil: Cənabi-Hakimi Mütləq bu dari-təcrübə (təcrübə meydanı) və meydanı-ımtahanda (ımtahan meydanı) çox mühüm şeyləri kəsrətli (həddindən çox) əşya içində gizlədir. O gizləməklə çox hikmətlər, çox məsləhətlər (işlər) əlaqədardır. Məsələn: Leylei-Qədri (Qədr gecəsi) ümum ramazanda, saati-icabei duanı (duanın qəbul edildiyi saati) Cümə günündə, məqbul vəlisini insanlar içində, əcəli **ömür içində və qiyamətin vaxtını ömrü-dünya (dünya həyatı) içində gizlətməmişdir**. Ancaq əcəli-insan (insanın əcəli) müəyyən (bəlli) olsa, yarı ömrünə qədər qəfləti-mütləqə (mütləq qəflət), yarıdan sonra dar ağacına addım-addım getmək kimi dəhşət verəcək. Halbuki axirət və dünya müvazinəsini (tarazlığını) mühafizə etmək və hər daim həvfü-rəca (ümid və qorxu) arasında olmaq məsləhəti (vəziyyətində olmaq) iqtiza edər (lazımdır) ki, hər dəqiqə həm ölmək, həm yaşamaq mümkün olsun. Bu təqdirdə mübhəm (qapalı, qeyri-müəyyən) tərzdəki iyirmi il mübhəm bir ömür, min il müəyyən (bəlli) bir ömrə mürəccahdır (üstündür). Elə qiyamət də bu insani-əkber (ən böyük insan) olan dünyanın əcəlidir. Əgər vaxtı təayyün etsəydi (aşkar olsaydı), bütün kurun-u ula (qədim dövr) və vüsta (orta əsr) qəfləti-mütləqaya (mütləq qəflətə) dalacaqdılar və kurun-u uhra (yeni dövr və qədim dövr) dəhşətdə qalacaqdı. İnsan necə həyat-i şəxsiyyəsilə (şəxsi həyatı ilə) xanəsinin (evinin) və özünün bəqası (əbədiyyəti) ilə əlaqədardır, eləcə də həyatı-ictimaiyyə (cəmiyyətin həyatı) və nəviyyəsilə kürreyi-ərzin (Yer kürəsinin) və dünyanın həyatı ilə də əlaqədardır. Quran “**O saat yaxınlaşdı və ay parçalandı** (Qamər surəsi: 1) ” deyir. “**Qiyamət yaxındır**” fərman verir. Min bu qədər il keçdikdən sonra gəlməməsi yaxınlığına xələl gətirməz. Zira (çünki) qiyamət dünyanın əcəlidir. Dünyanın ömrünə nisbətən min və ya iki min il bir ilə nisbətlə bir-iki gün və ya bir-iki dəqiqə kimidir. Saat-i Qiyamət yalnız bəşəriyyətin əcəli deyil ki, onun ömrünə nisbət edilib (müqayisə edilib) baid (uzaq) görülsün (hesab edilsin). Elə buna görədir ki, Hakim-i Mütləq qiyaməti muqayyəbat-i xəmsədən (beş naməlum şey – qiyamətin nə vaxt qopacağı, yağışın nə vaxt yağacağı, bətlərdə olanı, insanın sabah nə qazanacağı və insanın nə vaxt, harada öləcəyi) olaraq elmində gizlədir. Elə bu ibham (qeyri-müəyyən, qapalı) sirrindəndir ki, hər

əsr, hətta əsr-i həqiqətbin (həqiqəti görən əsr) olan əsr-i Səadətdə (Səadət əsri) belə daima qiyamətdən qorxmuşlar. Hətta bəziləri “Şəraiti (şərtləri) demək olar ki, çıxmışdır” demişlər.

Elə bu həqiqəti bilməyən insafsız insanlar deyirlər ki: “Axirətin təfsilatını (izahını, açıqlamasını) dərs alan mütəyaqqız (bəsirətli) qəlbli, kəskin nəzərli səhabələrin fikirləri nə üçün 1000 il həqiqətdən uzaq olaraq fikirləri düşmüş kimi **İSTİQBAL-İ DÜNYƏVİYYƏDƏ 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ ƏSRLƏRİNDƏ QƏRİB (YAXIN) ZƏNN ETMİŞLƏR.**”

Əlcavab: Çünki Səhabələr feyz-i söhbət-i nübüvvətdən (Peyğəmbərimizin söhbətinin feyzi, bərəkəti və faydalılığı) hər kəsdən ziyadə (artıq) dar-i axirəti (axirət yurdunu) düşünərək, dünyanın fənasını (faniliyini) bilərək, qiyamətin ibham-i (qeyri-müəyyən) vaxtındakı hikmət-i İlahiyyəni (ilahi hikməti) anlayaraq əcəl-i şəxsi kimi dünyanın əcəlinə qarşı belə daima müntəzir (gözləyən) bir vəziyyət alaraq axirətləri üçün ciddi çalışmışlar. Rəsul-i Əkrəm Əleyhissəlatu Vəssəlam “Qiyaməti gözləyin, intizar edin” deyə təkrar etməsi bu hikmətdən irəli gəlmiş irşad-i Nəbəvidir (Hz. Peyğəmbərə aid irşad, Hz. Peyğəmbərin doğru yolu, hidayət yolunu göstərən xəbərdarlıqları, nəsihətləri). Yoxsa vuku-u müəyyənə (müəyyən bir hadisəyə) dair bir vəhyin hökmüylə deyildir ki, həqiqətdən uzaq olsun. İllət (səbəb) ayrıdır, hikmət ayrıdır. Elə Peyğəmbər Əleyhissəlatü Vəssəlamın bu cür sözləri hikmət-i ibhamdan (sözün başa düşülməyəcək qədər qapalı olması) irəli gəlir. **Həm də bu sirdəndir ki; Mehdi, Süfyan kimi axırzamanda gələcək əşxasları (şəxsləri) çox zaman əvvəl, hətta Tabiin** (Hz. Məhəmmədin (ə.s.m.) əshabı ilə görüşmüş, onlardan hədis dinləmiş və dərs almış Müsəlmanlar) **zamanında onları gözləmişlər, yetişmək (onlara çatmaq) üçün çalışmışlar. Hətta bəzi əhl-i vəlayət “Onlar gəlib getmişdir” demişlər. Elə bu da qiyamət kimi hikmət-i İlahiyyə iqtiza edər** (möhtac olar, ehtiyac hiss etdirər) **ki; vaxtları təayyün etməsin** (bəlli olmasın). **Çünki hər zaman, hər əsr qüvvə-i mənəviyyənin** (mənəvi qüvvənin) **təqviyyəsinə (güclənməsinə, artmasına) mədar** (vəsilə) **olacaq və yəisdən** (ümitsizlikdən) **qurtaracaq “Mehdi” mənəsinə möhtacdır.** Bu mənada hər əsrin bir hissəsi olmaq lazımdır. Həm qəflət içində fənalara (fani, boş şeylərə) uymamaq və laqeydlə nəfsin cilovunu buraxmamaq üçün nifaqın başına keçəcək müdhiş şəxslərdən hər ər (insan) çəkinməli və qorxmalıdır. Əgər təyin edilsəydi, məsləhət-i irşad-i ümumi (hər kəsi doğru yola sövq etmək tələbi) zayi (ziyan) olardı.

İndi Mehdi kimi əşxasın (şəxslərin) **haqqındakı rivayətin** (rəvayətlərin) **ixtilafəti** (uyğunsuzluqları) **və sirri budur ki: Əhadisi təfsir edənlər mətn-i əhadisi** (hədisin tam mətnini) **təfsirlərinə və istinbatlarına** (Müctəhid və ya böyük bir alimin bir mənanı üzə çıxarması) **tətbiq etmişlər. Məsələn: Mərkəz-i səltənət o vaxt Şamda və ya Mədinədə olduğuna görə vukuat-i Mehdiyyə və ya Süfyanıyyəni** (Hz. Mehdi (a.s.) və Süfyan hadisələrini) **Hz. mərkəz-i səltənət yaxınlığında olan Bəsrə, Kufə, Şam kimi yerlərdə təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər. Həm də o əşxasın** (şəxslərin) **şəxs-i mənəvisinə və ya təmsil etdiyi camaata aid əsar-i əziməni** (böyük əsərləri) **o əşxasın** (şəxslərin) **zatlarında təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər ki, o əşxas-i xariqə** (heyrətverici şəxslər) **çıxdığı vaxt bütün xalq onları tanıyacaq kimi şəkil vermişlər. Halbuki demişdik: Bu dünya təcrübə meydanıdır. Ağla qapı açılır, lakin ixtiyarı əlindən alınmaz. Elə isə o əşxas** (şəxslər), **hətta o müdhiş Dəccal belə çıxdığı vaxt, hətta özü də bidayətən** (əvvəlcə) **Dəccal olduğunu**

bilməz. Bəlkə nur-u imanın diqqətilə (imanın nuru ilə) **o əşxas-i axırzaman** (Axırzaman şəxsləri) **tanına bilər.** (Sözlər, səh. 318)

2.

... BUNDAN BİR ƏSR SONRA ZULÜMATI DAĞIDACAQ ZATLAR (şəxslər) **İSƏ HƏZRƏT-İ MEHDİNİN ŞAĞİRDƏLƏRİ OLA BİLƏR.**” (Şualar, 1-ci Şua, səh. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 90)

USTAD BU SÖZÜ “MİLADİ 1936-Cİ, YƏNİ HİCRİ 1355-Cİ İLDƏ” 1-Cİ ŞÜADA İFADƏ ETMİŞDİR. BU TARİXƏ ƏSASƏN BİR ƏSR SONRA HİCRİ 1400-CÜ İLLƏRƏ UYGUN GƏLİR.

Sure-i Tövbədə: **“Onlar Allahın nurunu ağızları ilə söndürmək istəyirlər. Allah isə kafirlərin xoşuna gəlməsə də, ancaq öz nurunu tamamlamaq istər.”** ayəsindəki **“... Allah Öz nurunu tamamlamaq istər”** cümləsi qüvvətli və lətafətli (nəzakətli) münasibət-i mənəviyyəsilə (mənəvi yaxınlıqla) birlikdə şəddəli “lamlar” hər biri bir “lam” və şəddəli “mim” əsl kəlmədən olduğuna görə iki “mim” sayılmaqla min üç yüz iyirmi dörd (1324) edərək Avropa zalımları dövlət-i İslamiyyənin nurunu söndürmək niyyətilə dəhşətli bir sui-qəsd planı hazırladıkları və ona qarşı Türkiyə hamiyətpərvərlərinin hürriyyəti iyirmi dördüncü ildə elanı ilə o planı akim (uğursuz) qoymağa çalışdıqları halda məəttəssüf (təəssüf ki) altı-yeddi il sonra hərbi-ümumi (Birinci Dünya Müharibəsi) nəticəsində yenə o sui-qəsd niyyətilə Sevr Muahədəsində (sazişində) Quranın zərərinə çox ağır şəraitlə (şərtlərlə) kafiranə fikirlərini yenə icra etmək olan planlarını akim qoymaq (uğursuz etmək) üçün Türk milliyyətpərvərləri cümhuriyyəti-elanla müqabiləyə (cavab verməyə) çalışdıqları vaxt - min üç yüz iyirmi dördüncü ildə, ta otuz dördə, ta əlli dördə tamamilə təvafüqlə (uyğun olaraq), o hərci-mərc (qarışıqlıq) içində Quranın nurunu mühafizə etməyə çalışanlar içində Resail-in Nur müəllifinin iyirmi dördüncü ildə (1324) və Resail-in Nurun müqəddimatının otuz dördüncü ildə (1334) və Resail-in Nurun nurani cüzləri və fədakar şagirdlərinin əlli dördüncü (1354) müqabiləyə (tədbir tökməyə) çalışmaları gözə çarpır. Hətta həqiqəti-halı (əsl vəziyyəti) bilməyən bir qisim əhli-siyasəti təlaşa sövq etdilər (təlaşlandırdılar) və bu itfa (söndürmə, təzyiq) sui-qəsdinə qarşı tənvir (maarifləndirmə) vəzifəsini tam ifa etdiklərinə (yerinə yetirdiklərinə) görə bu ayənin məna-i-ışarisi (işarə etdiyi məna) baxımından bir mədari-nəzəri olduqlarına qüvvətli əmarədir (əlamətdir). İndi İslamlar içində Nur-u Qurana müxalif halətlərin (halların, hadisələrin) əksəriyyəti o sui-qəsdlərin və Sevr Muahədəsi (sazişi) kimi qəddaranə muahədələrin (sazişlərin) qorxulu nəticələridir. Əgər şəddəli “mim” də şəddəli “lamlar” kimi bir sayılsa, onda min iki yüz səksən dörd (1284) edər. O tarixdə Avropa kafirləri dövlət-i İslamiyyənin nurunu söndürməyə niyyət edərək on il sonra Rusları təhrik edib Rusun doxsan üçüncü ildəki (1293) müharibə-i məşuməsilə (uğursuz, pis müharibəsilə) ələmi-İslamın (İslam ələminin) parlaq nuruna müvəqqət (keçici, müvəqqəti) bulud pərdə etdilər. Lakin bunda Resail-in Nur şagirdləri yerində Mövlana Xalidin (K.S.) şagirdləri o bulud zülumatını (zülümət, qaranlıq) dağıtdıqlarına görə bu ayət bu baxımdan onların başlarına rəməzən (işarə ilə) barmaq basır (işarə edir). **İndi xatirə gəldi** (yada düşdü) **ki, əgər şəddəli**

“lamlar” və “mimlər” hər biri cüt sayılsa, BUNDAN BİR ƏSR SONRA ZÜLÜMATI (qaranlığı, dinsizliyi) **DAĞIDACAQ ZATLAR İSƏ HƏZRƏTİ MEHDİNİN ŞAĞİRDƏLƏRİ (TƏLƏBƏLƏRİ) OLA BİLƏR.** Hər nə isə... Bu nurlu ayənin çox nurani nüqtələri (incə mənaları) var. *Əlif, Lam, Ra. Elə bir Kitabdır ki, onu sənə insanların öz Rəbbinin izni ilə zülmətlərdən nura – yenilməz qüvvət sahibi, tərifi layiq olan Allahın yoluna çıxartmaq üçün nazil etmişik. (İbrahim surəsi, 1)*

(Şualar, 1-ci Şua, səh. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 90)

- Onlar Allahın nurunu ağızları ilə söndürmək istəyirlər. Allah isə kafirlərin xoşuna gəlməsə də, ancaq öz nurunu tamamlamaq istər. (Tövbə surəsi, 32) ayəsindəki “Allah isə ... ancaq öz nurunu tamamlamaq istər” cümləsinin əbcəd dəyəri: **HİCRİ 1424, YƏNİ MİLADİ “2004”-dür.**

3.

“HƏQİQİ GÖZLƏNİLƏN VƏ BİR ƏSR SONRA GƏLƏCƏK O ZAT” ...

(Kastamonu Lahikası, səh. 61-62)

_ USTAD BƏDİÜZZAMAN HƏZRƏTLƏRİ BU İFADƏSİNİ 1936-Cİ (HİCRİ 1354) İLDƏ YAZDIĞI KASTAMONU LAHİKASINDA BİLDİRİR. BU TARİXLƏR HİCRİ 1300-CÜ İLƏ UYĞUN GƏLİR. USTADIN “BİR ƏSR SONRA...” ŞƏKLİNDƏ İFADƏ ETDİYİ 100 İL SONRAKI DÖVR İSƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ETDİYİ HİCRİ 1400-CÜ İLƏ UYĞUN GƏLİR.

Əziz qardaşlarım! Sədaqətinizdən tərəşşuh edən (irəli gələn) və həddimin bir çox fəvqündə hüsn-ü zənninizə qarşı bundan əvvəl verdiyim cavabın bir tətimməsi (mövzunu tamamlayan əlavəsi) kimi bu gələcək məqaləni iki gün əvvəl yazmışdıq. **Sizin fəvqəladə sədaqət və ulüvv-ü himmətinizdən (cəhdinizdən, səyinizdən) tərəşşuh edən (irəli gələn) bir həftə əvvəlki məktubunuza qarşı hüsn-ü zənninizi bir dərəcə cərh edən (inkar edən, təkzib edən) mənim cavabımın hikməti budur ki, “... **BU ZAMANDA ELƏ FƏVQƏLADƏ HAKİM CƏRƏYANLAR VAR Kİ, HƏR ŞEYİ ÖZ HESABINA ALDIĞI ÜÇÜN FƏRƏZƏ HƏQİQİ GÖZLƏNİLƏN VƏ BİR ƏSR SONRA GƏLƏCƏK O ZAT** belə bu zamanda gəlsə, hərəkətini o cərəyanların əlinə verməmək üçün siyasət aləmindəki vəziyyətdən fəraquat edəcəyini (ehtiyat edəcəyini, ehtiyatlı davranacağını) və hədəfini dəyişdirəcəyini təxmin edirəm.**

Həm də üç məsələ var: Biri həyat, biri şəriət, biri imandır. Həqiqət nöqtəsində (cəhətindən) ən mühümü və ən əzamı (böyüyü) iman məsələsidir. Lakin indiki ümumun (cəmiyyətin) nəzərində və hal-i aləm ilcəatında (dünya şərtlərinin çətinliyində) ən mühüm məsələ həyat və şəriət **göründüyünə görə o zat indi olsa da, üç məsələnin birdən ümum ruy-i zəmində (dünyada) vəziyyətlərini dəyişdirmək növ-i bəşərdəki (insandakı) cari adətullaha müvafiq (uyğun) gəlmədiyinə görə hər halda ən əzam (böyük) məsələni əsas edib digər məsələləri**

əsas etməyəcək. Ta ki iman xidməti safvətini (xalislik, təmizlik, saflıq) ümumun (hamının) nəzərində pozmasın və avamın (xalqın) tez aldanan ağıllarında o xidmətin başqa məqsədlərə alət olmadığı təhəqqüq etsin (üzə çıxsın, sübut edilsin).” (Kastamonu Lahikası, səh. 61-62)

4.

YETMİŞ BİRDƏ FƏCR-İ SADIQ BAŞLADI VƏ YA BAŞLAYACAQ. ƏGƏR BU FƏCR-İ QAZIB DƏ OLSA, OTUZ-QIRX İL SONRA FƏCR-İ SADIQ ÇIXACAQ...” (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

“ ... Bəli, İNDİ OLMASA DA, 30-40 İL SONRA fənn və həqiqi mərifət və mədəniyyətin məhasini (yaxşı cəhətləri) o üç qüvvəti tam təchiz edib, cihazatını (maddi-mənəvi vasitələr) verib o doqquz maniləri (manəə) məğlub edib dağıtmaq üçün təharri-i həqiqət (həqiqəti araşdırmaq) məyəlanını (meylini) və insaf və məhəbbət-i insaniyyəni (insan sevgisini) o doqquz düşmən taifəsinin cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah YARIM ƏSR SONRA onları darmadağın edəcək.” (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

USTAD BU SÖZÜNÜ HİCRİ 1327-Cİ (MİLADİ 1911) İLDƏ ŞAMDA ƏMƏVİ MƏSCİDİNDƏ VERDİYİ XÜTBƏSİNDƏ SÖYLƏMİŞDİR. BURADA USTAD İSLAM ALƏMİNİN HİCRİ 1371-Cİ İLDƏN, YƏNİ MİLADİ 1951-Cİ İLDƏN SONRAKI GƏLƏCƏYİNƏ AİD İZAHLAR VERMİŞDİR. USTADIN XÜTBƏYİ-ŞAMİYƏDƏ VERDİYİ TARİXLƏRİN HAMISI HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ZAMANI OLAN HİCRİ 1400-CÜ İL ƏRZİNDƏDİR.

“**Qırx il əvvəl** Şamdakı Cami-i Əməvidə Şam üləməsinin israrı ilə içində yüz əhl-i elm olan on min adama yaxın azim (çoxlu) bir camaata verilən bu Ərəbi dərs risaləsindəki (məqalə) həqiqətləri bir hiss-i qəbl-əl-vüku ilə Əski Said hiss etmiş, kamal-i qətiyyətlə müjdələr vermiş və çox yaxın zamanda o həqiqətlərin görünəcəyini zənn etmişdir. Halbuki iki hərbi ümumi (dünya müharibələri) və iyirmi beş il istibdad-i mütləq (diktatorluq, təzyiq) **o hiss-i qəbl-əl-vukunun qırx-əlli il təxirinə səbəb olmuş və indi o zaman verdiyi xəbərlərin eynilə təzahürləri (əlamətləri) aləm-i İslamiyyətdə başlamışdır.** Deməli, bu çox əhəmiyyətli dərs zamanı keçmiş əski bir xütbə deyil, **bəlkə birbaşa 1327-ci ilə bədəl (əvəz), 1371-ci ildə** və Cami-i Əməvi əvəzinə aləm-i İslam məscidində üç yüz yetmiş milyon camaata həqiqətli və təzə bir dərs-i ictimai və İslamidir, deyə tərcüməsini nəşr etmək zamanı olduğunu təxmin edirəm...”

“... Həm də İslamiyyət günəşinin tutulmasına, inkisafına (parlaqlığının sönməsinə) və bəşəri (ictimaiyyəti) tənvir etməsinə (maarifləndirməsinə) mümanəat edən (mane olan) pərdələr açılmağa başlamışlar. O mümanəat edənlər (mane olanlar) çəkilməyə başlayırlar. Qırx beş il əvvəl o fəcrin (dan vaxtının) əmarələri (əlamətləri) göründü. **YETMİŞ BİRDƏ FƏCR-İ SADIQ BAŞLADI VƏ YA BAŞLAYACAQ. ƏGƏR BU FƏCR-İ QAZIB DƏ OLSA, OTUZ-QIRX İL SONRA FƏCR-İ SADIQ ÇIXACAQ...”** (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

“... Bəli, İNDİ OLMASA DA, 30-40 İL SONRA fənn və həqiqi marifət və mədəniyyətin məhasini (gözəlliklərini, yaxşılıqlarını) o üç qüvvəti tam təchiz edib, cihazatını (maddi- mənəvi alətlər) verib o doqquz maniləri məğlub edib dağıtmaq üçün təharri-i həqiqət (doğrunu axtarma) məyəlanını (meylini) və insaf və məhəbbət-i insaniyyəni (insan sevgisini) o doqquz düşmən tائفəsinin cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah YARIM ƏSR SONRA ONLARI DARMADAĞIN EDƏCƏK.” (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

Ustad burada Hicri 1371-ci ildən, yəni Miladi 1951-ci ildən sonrakı İslam aləminin gələcəyinə aid izahlar verir.

Hicri 1371 + 30 = 1401 (Miladi 1981) (30 il sonra)

Hicri 1371 + 40 = 1411 (Miladi 1991) (40 il sonra)

Hicri 1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001) (yarım əsr sonra)

5.

TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ (texnika və texnologiyanın inkişaf etdiyi zamanda), ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ VƏ ŞAGİRDƏRİ CƏNAB-İ HAQQIN İZİNİLƏ GƏLƏR, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNDİRƏR...

(Kastamonu Lahikası, Səhifə 72, Tarihçe-i Hayat, Səhifə 258, Hizmet Rehberi, Səhifə 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 153)

USTAD KASTAMONU LAHİKASINI 1936-CI İLDƏ HAZIRLAMISDIR. BU ƏSƏRİNDƏ “TA AXIRZAMANDA...” İFADƏSİLƏ RİSALE-İ NURUN ƏSL SAHİBLƏRİ KİMİ GÖSTƏRDİYİ HZ. MEHDİ (Ə.S.) VƏ TƏLƏBƏLƏRİNİN ÖZÜNDƏN ÇOX DAHA SONRAKI VAXTDA GƏLƏCƏKLƏRİNİ İFADƏ ETMİŞDİR.

Axır (son) məqaləsində Müxbir-i Sadiqin (Peyğəmbərimizin (s.a.v.)) xəbər verdiyi “Mənəvi fütuhət etmək (qələbələr qazanmaq) və zülumatı (qaranlıq, dinsizliyi) dağıtmaq (yox etmək) zaman və zəminin (yer, məkan) demək olar ki gəlib çatması” deyər məqaləsinə bütün ruhu canımızla rəhmət-i İlahiyyədən niyaz edirik, istəyirik. Lakin biz Risale-i Nur şagirdləri isə, vəzifəmiz xidmətdir; vəzifə-i İlahiyyəyə (Allahın işinə) qarışmamaq və xidmətimizi onun vəzifəsinə bina etməklə bir növ təcrübə etməməklə bərabər, kəmiyyətə (miqdara) deyil, keyfiyyətə baxmaq, həm də çoxdan bəri süqut-u əxlaqa (əxlaq itkisinə) və həyat-i dünyəviyyəni (dünya həyatını) hər baxımdan həyat-i uhrəviyyədən (axirətdən) üstün tutmağa sövq edən dəhşətli əsbab (səbəblər) altında **Risale-i Nurun** indiyə qədər fütuhət (qələbəsi) və zındıqların (dinsizlərin, kafirlərin) və dalalətlərin (mənəvi pozulma) savlətlərini (hücumlarını) dəf etməsi və yüz minlərlə biçarələrin imanlarını xilas etməsi və hər biri yüzə və minə müqabil (bərabər) yüzlərlə və minlərlə həqiqi mömin tələbələr yetişdirməsi, Müxbir-i Sadiqin (Peyğəmbərimizin (s.a.v.)) ixbarını (xəbərini) eynilə təsdiq etmiş və hadisələrlə isbat etmiş və edir, inşaAllah hələ edəcək. Və elə kök salmışdır ki, inşaAllah heç bir qüvvət Anadolunun sinəsindən onu (Risale-i Nuru) çıxara bilməz. **TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ (texnika və texnologiyanın inkişaf etdiyi zamanda) ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ VƏ ŞAGİRDƏRİ CƏNAB-İ**

HAQQIN İZNLƏ GƏLƏR, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNDİRƏR VƏ O TOXUMLAR SÜNBUĞLƏNƏR. BİZLƏR DƏ QƏBRİMİZDƏ SEYR EDİB ALLAHA ŞÜKÜR EDƏRİK. (Kastamonu Lahikası, Səhifə 72, Tarihçe-i Hayat, Səhifə 258, Hizmet Rehberi, Səhifə 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 153)

6.

LAKİN SONRA GƏLƏCƏK O ACİB (təəccüb və heyrət doğuran, bənzəri görülməmiş, qəribə) **ŞƏXSİN BİR XİDMƏTKARI VƏ ONA YER HAZIR EDƏN BİR DÜMDARI** (ordunun arxadan hərəkət edən təhlükəsizlik qüvvələri) **VƏ O BÖYÜK SƏRKƏRDƏNİN PİŞDAR** (öncül) **BİR NƏFƏRİ** (əsgəri) **OLDUĞUMU ZƏNN EDİRƏM.** Və ondandır (ona görədir) ki, sən də yazılan şeylərdən o acib (qəribəlik) qoxusunu aldın. (Barla Lahikası, səh. 162)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “BARLA LAHİKASI”NI 1926-CI İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. BU ƏSƏRİNDƏ USTAD HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) SONRA GƏLƏCƏYİNİ AÇIQ ŞƏKİLDƏ İFADƏ ETMİŞDİR. ÖZÜNÜN İSƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÖNCÜSÜ VƏ ONA ZƏMİN HAZIRLAYAN BİR XİDMƏTKARI OLDUĞUNU İFADƏ ETMİŞDİR.

Əziz və çalışqan axirət qardaşım və xidmət-i Quranda (Qurana xidmətdə) yoldaşım **Hulusi-i sani və Sabri-i əvvəl,**

MaşaAllah, İyirminci Məktubun qiymətini gözəl anlamısınız və gözəl də yazmışsınız. Məktubunda elm-i kəlam (Cənabi Allahın zat və sifətlərindən, peyğəmbərlik, axirət və etiqada aid digər məsələlərdən İslami əsaslar çərçivəsində bəhs edən elm) dərslərini məndən almağı arzu etmişsiniz. Onsuz da o dərsləri alırsınız. Yazdığınız ümum Sözlər o nurlu və həqiqi elm-i kəlamın dərsləridir. İmam-i Rəbbani kimi bəzi qüdsi (uca, təmiz) mühəqqiqlər (həqiqətlərə haqqı ilə vəqif olan böyük İslam alimləri) demişlər ki: Axırzamanda elm-i kəlamı, yəni əhl-i haqq məzhəbi olan məsail-i imaniyə-i kəlamıyyəni (imani məsələləri) birisi elə şəkildə bəyan edəcək ki, ümum əhl-i kəşf (kəşf edənlər) və təriqətin fəvqündə o nurların nəşrinə (yayılmasına) səbəbiyyət verəcəkdir. Hətta İmam-i Rəbbani özünü o şəxs kimi görmüşdür.

Sənin bu aciz və fağır və heç nadir heç olan qardaşım min dərəcə həddimin fəvqündə olaraq özümü o gələcək adam olduğumu iddia edə bilmərəm, heç bir cəhətdə layiqaatım yoxdur (layiq deyiləm). **LAKİN SONRA GƏLƏCƏK O ACİB** (təəccüb və heyrət doğuran, bənzəri görülməmiş, qəribə) **ŞƏXSİN BİR XİDMƏTKARI VƏ ONA YER HAZIR EDƏCƏK BİR DÜMDARI** (ordunun arxadan hərəkət edən təhlükəsizlik qüvvələri) **VƏ O BÖYÜK SƏRKƏRDƏNİN PİŞDAR** (öncül) **BİR NƏFƏRİ** (əsgəri) **OLDUĞUMU ZƏNN EDİRƏM.** Və ondadır (ona görədir) ki, sən də yazılan şeylərdən o acib qoxusunu aldın. (Barla Lahikası, səh. 162)

7.

... AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK BİR MÜCƏDDİD-İ ƏKBƏRİ (ən böyük mücəddid) **MƏNA-Yİ İŞARİ İLƏ** (əlamətlərlə) **XƏBƏR VERİRLƏR. LAKİN GƏLƏCƏK O ZATIN** **və cəmiyyətinin üç vəzifəsindən ən əhəmiyyətli...** (Tilsımlar Mecmuası, səh. 168)

TİLSİMLƏR MƏCMUƏSİ RİSALE-İ NURUN MÜXTƏLİF HİSSƏLƏRİNDƏN SEÇİLƏRƏK YİĞİLMİŞ BİR KİTABDIR. TİLSİMLƏR MƏCMUƏSİNDƏ YER ALAN BU SÖZÜNDƏ USTAD “GƏLƏCƏK O ZAT...” İFADƏSİLƏ ÖZ ZAMANINDA HƏLƏ MEHDİNİN (Ə.S.) YAŞAMADIĞINI, AXIRZAMANDA GƏLƏCƏYİNİ BİLDİRMİŞDİR. BUNDAN ƏLAVƏ, AXIRZAMANA QƏDƏR GƏLƏN HEÇ BİR MÜCƏDDİDİN EYNİ ZAMANDA BİRLİKDƏ ETMƏDİYİ 3 VƏZİFƏNİN MEHDİ (Ə.S.) TƏRƏFİNDƏN EDİLƏCƏYİNİ DƏ İFADƏ ETMİŞDİR.

Əvvəla: Aydın havalisinin Hasan Feyzisi və Husrevi və Mehmed Feyzisi və Risale-i Nurun mənəvi vəkili Əhməd Feyzinin üç ildən bəri alimanə (bilərək), müdəqqiqanə (dəqiq araşdıraraq) yazdığı bu gələn istihracət-i qeybiyyəni və Sikke-i Təsdiq-i Qeybiyyənin bir qüvvətli hüccəti (dəlili) və şahidi olan bu risaləciyi diqqətlə mütaliə etdim. Onun tədqiqatına (tədqiq edilməsinə) və Risale-i Nurun qiymətini tam hədis ilə və ayə ilə sübut etməsinə baxmayaraq heyrət və istihsan (bəyənmə) ilə “MaşaAllah, BərəkAllah” dedim. Lakin bir dərəcə təbirə (düzəlişə) möhtacdır. Eyn-i həqiqətdir (məhz həqiqətin özüdür); lakin “Said” haqqında xüsusən son qisminin haşiyələrində - şəxsiyyətim etibarilə həddimdən yüz dərəcə artıq bir hüsn-ü zənn ilə - həqiqətin surəti dəyişmişdir...

Bəli, həm Sikke-i Qeybiyyə, həm Onun yazdığı ayələr və hədislər müttəfiqən (ittifaqla, birlikdə) bu əsrdə bir həqiqət-i nuraniyyəyə (nurlu həqiqətə) işarə edirlər. Və bu əsr və bu zaman camaat zamanı olduğuna görə şəxs-i mənəvi hökm edilə bilər. Xüsusən mənəvi vəzifələrdə maddi şəxslərin əhəmiyyəti azdır. Dağlar kimi vəzifələr o zəif şəxsiyyətlərə yüklənilməz.

Bəzi ayət-i kərimə və hədis-i şərifə **AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK bir mücəddid-i əkbəri** (ən böyük mücəddidi) **mənəyi işarə** (əlamətlərlə) **ilə xəbər verirlər.** Lakin **GƏLƏCƏK O ZATIN** **və cəmiyyətinin üç vəzifəsindən ən əhəmiyyətli olan və zahirən ən kiçiyi kimi görünən imanı xilas etmək və həqiqi-İ imanini** (iman həqiqətlərini) **günəş kimi göstərmək vəzifəsini** Risale-i Nur və şagirdlərinin şəxs-i mənəvisi tam həyata keçirdiklərinə görə **GƏLƏCƏK O ZATA DAİR XƏBƏRLƏRİ VƏ İŞARƏLƏRİ RİSALE-İ NURUN ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNƏ, HƏTTA BƏZƏN TƏRCÜMANINA DA TƏTBİQƏ ETMƏYƏ ÇALIŞMIŞLAR VƏ ŞƏRİƏTİ İHYA** (diriltmə) **VƏ XİLAFƏTİ TƏTBİQ OLAN ÇOX GENİŞ DAİRƏDƏ HÖKM EDƏN BU İKİ MÜHÜM VƏZİFƏSİNİ NƏZƏRƏ ALMAMIŞLAR.** Onların gəldiyi qənaət onların Risale-i Nurdan istifadə baxımından faydəlidir (faydalı), zərərsizdir, lakin Nurun məsləyindəki ixlasa və heç bir şeyə alət olmamasına və dünyəvi və mənəvi məqamı axtarmamasına zərər verdiyi kimi, Nurların mühafizləri hər taifənin (qrupun, kütlənin), xüsusən siyasi taifənin tənqidinə və hücumuna vəsilə ola bilər... (Tilsımlar Mecmuası, səh. 168)

BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ: SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE- NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Səhifə 11, Beyanat ve Tenvirler, Səhifə 310)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “SİKKE-İ TƏSDİQ-İ QEYBİ”Nİ 1928-Cİ İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTAD BU ƏSƏRİNDƏ “ÖZÜNDƏN SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT...”IN, YƏNİ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) USTADIN HAZIRLADIĞI RİSALE-İ NURLARI ƏSL SAHİBİ KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. USTAD ƏMİRDAĞ LAHİKASININ ƏLYAZMASINDA DA “AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK HƏZRƏT-İ MEHDİ DƏ ONA O QİYMƏTİ VERƏCƏK ETİQADINDAYAM” İFADƏSİLƏ BU FİKRİNİ BİR DAHA İFADƏ ETMİŞDİR.

Əziz, siddiq qardaşlarım,

Əvvəla: Nurun fəvqəladə xas şagirdləri (tələbələri) Sikke-i Qeybiyyə müştəmilatıyla (əlavələrilə) o övliya-yi məşhurdən (tanınmış övliyalar) qırx gündə bir dəfə çörək yeyib qırx gün yeməyən Osman-ı Xalidinin sarıh (açıq) ixbarı və övladlarına vəsiyyətilə və Spartanın məşhur əhl-i qəlb (qəlbən mənəvi tərəqqidə olanlar) alimlərindən Topal Şükrünün zahir xəbər verməsilə çox əhəmiyyətli həqiqəti dava edib (irəli sürüb), lakin iki iltibas (qarışıqlıq, yanlışlıq) içində bu biçarə, əhəmiyyətsiz qardaşları Saidə min dərəcə ziyadə hissə (pay) vermişdirlər. On ildən bəri qənaətlərini tədilə (düzəltməyə) çalışdığım halda, o bahadır (cəsur) qardaşlar qənaətlərində irəli gedirlər. Bəli, onlar **On Səkkizinci Məktubdakı iki əhl-i qəlb çobanın macərəsi kimi haqq bir həqiqəti görmüşdülər; lakin təbirə (düzəlişə) möhtacdır. O həqiqət də budur:**

ÜMMƏTİN GÖZLƏDİYİ, AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ZATIN ÜÇ VƏZİFƏSİNDƏN ƏN MÜHÜMÜ VƏ ƏN BÖYÜYÜ VƏ ƏN QİYMƏTDARI OLAN İMAN-I TƏHQİQİNİ (inandığı şeylərin əslini, əslini bilərək inanma, sarsılmaz iman) **NƏŞR** (yaymaq) **VƏ ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN** (haqq və həqiqətdən uzaqlaşma) **XİLAS ETMƏK CƏHƏTİLƏ (YÖNÜYLƏ)**, o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə (tamamilə) Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qavs-i əzəm və Osman-ı Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatın məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarət etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə (xidmətkarına) vermişlər, o xadimə mültəfitanə (iltifatla) baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR (yayacaq) VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK.**

O zatın ikinci vəzifəsi şəriəti icra və tətbiq etməkdir. Birinci vəzifə maddi qüvvətlə deyil, bəlkə qüvvətli etiqad və ixlas və sədaqətlə olduğu halda bu ikinci vəzifə üçün çox böyük maddi qüvvət və hakimiyyət lazımdır ki, tətbiq edilə bilsin.

O zatın üçüncü vəzifəsi xilafət-i İslamiyyəni (İslam xəlifəliyi) ittihad-i İslama (İslam birliyinə) bina edərək (quraraq) İsevə ruhanilərilə ittifaq edib din-i İslama xidmət etməkdir. Bu vəzifə çox böyük səltənət və qüvvət və milyonlarla fədakarlarla tətbiq edilə bilər. Birinci vəzifə o iki vəzifədən üç-dörd dərəcə artıq qiymətdədir. Lakin o ikinci, üçüncü vəzifələr çox nəzərəçarpan və çox geniş bir dairədə (texnika və texnologiyanın

inkışaf etdiyi vaxtda) olduđuna görə ümumun (ictimaiyyət) və avamın (xalq) nəzərində daha əhəmiyyətli görünürlər. Elə o xas Nurçular və bir qismi övliya olan o qardaşlarımızın təbirə və təvilə (bir fikir və ya sözdən başqa bir məna çıxarmaq) möhtac fikirlərini ortaya atmaq əhl-i dünyanı və əhl-i siyasəti təlaşa verir və vermiş, hücumlarına vəsilə olur. Çünki birinci vəzifənin həqiqətini və qiymətini görə bilmirlər, digər cəhətlərə həml edirlər.

Qardaşlarımızın ikinci iltibası (səhvi):

Fani və çürüyən bir şəxsiyyəti bəzi cəhətlərlə birinci vəzifədə pişdarlıq (öncülük) edən Nur şagirdlərinin şəxs-i mənəvisini təmsil edən o aciz qardaşına verirlər. Halbuki bu iki iltibasda (səhvə) Risale-i Nurun həqiqi ixlasına və heç bir şeyə, hətta mənəvi və uhrəvi məqamata (məqamlar, dərəcələr) belə alət olmamasına bir yöndən zərər verdiyi kimi əhl-i siyasəti də əvhama salıb (təlaşlandırıb) Risale-i Nurun nəşrinə zərər gətirir. Bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğu üçün belə böyük və baqi həqiqətlər fani və aciz və süqut edən (itən) şəxsiyyətlərə bina edilməz.

Əlhasil: GƏLƏCƏK O ZATIN İSMİNİ VERMƏK, üç vəzifəsi birdən yada düşür; səhv olar. Həm də heç bir şeyə alət olmayan nurdakı ixlas zədələnər, avam-i müminin (möminlərin geniş xalq təbəqəsi) nəzərində həqiqətlərin qüvvəti bir dərəcə nöqsanlaşar. Yəqiniyyət-i bürhaniyyə (qəti dəlillər) belə qəzaya-yi məqbulədəki (qəbul edilməyə layiq hökm və iddialar) zənn-i qalibə (güclü ehtimal) inqilab edər (dəyişdirər); daha muannid (inadkar) dalalətə (haqdan və həqiqətdən uzaqlaşma) və mütəmərriid (inadkar, dikbaş, haqqı qəbul etməməkdə israr edən) zındıqa (dinsizlik, inancsızlıq) üzərindəki tam qələbəsi mütəhayyir (heyrtlənən, təəccüblənən) əhl-i imanda görünməməyə başlayar. Əhl-i siyasət əvhama (təlaşlanmağa) və bir qisim mollalar etiraza başlayar. **Ona görə Nurlara o ismi vermək münasib görünür. Bəlkə “Mücəddiddir, onun pişdarıdır (öncüsüdür)” deyilə bilər. Ümum qardaşlarımıza minlərlə salam. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 9-11)**

Ümum qardaşlarımıza minlərlə salam. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 9-11)

Ümmətin gözlədiyi axırxamanda gələcək zatın üç vəzifəsindən ən mühümü və ən böyüyü və ən qiymətdarı (dəyərlisi) olan iman-i təhqiğini (təhqiqi iman, imana dair bütün məsələləri tədqiq edib dəlil və sübut ilə inanma) nəşr (paylama, yayma) və əhl-i imanı dalalətdən (batilə yönəlməkdən) xilas etmək cəhətilə o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə (tamamilə) Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Ali və Qavs-i əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatın məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarət etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə (xidmətçisinə) vermişlər, o xadimə mültəfitanə (iltifatla) baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR (yayacaq) VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK. (Beyanat ve Tenvirler, Səhifə 310)**

... LAKİN ÇİÇƏKLƏR BAHARDA GƏLİR. ELƏ QÜDSİ (təmiz, uca) **ÇİÇƏKLƏRƏ ZƏMİN HAZIR ETMƏK LAZIM GƏLİR. VƏ ANLADIQ Kİ, BU XİDMƏTİMİZLƏ O NURANİ ZATLARA ZƏMİN İHZAR EDİRİK** (hazırlayırıq)... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 189) (Barla Lahikası, 28-ci məktubdan 7-ci Risalə olan 7-ci Məsələ)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “BARLA LAHİKASI”NI 1926-CI İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTAD RİSALƏLƏRİNDƏ ÖZ YAŞADIĞI DÖVRÜN QIŞ OLDUĞUNU İFADƏ EDƏN İZAHLAR VERƏRKƏN HZ. MEHDİDƏN (A.S.) BƏHS ETDİYİ BU BÖLMƏDƏ İSƏ HZ. MEHDİ (Ə.S.) VƏ TƏLƏBƏLƏRİNƏ XİTABƏN ONLARIN BAHARDA GƏLƏCƏKLƏRİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. BUNDAN ƏLAVƏ, BƏDİÜZZAMAN BU ƏSƏRLƏRİLƏ ÖZÜNDƏN SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK İNSANLARA ŞƏRAİT HAZIRLADIĞINI BİLDİRMİŞDİR.

Besinci Səbəb: Çox zaman əvvəl bir əhl-i vəlayətdən (övlia olan şəxslərdən) eşitdim ki: O zat keçmiş vəlilərin qeybi (hal-hazırda olmayan, görünməyənlərə aid) işarətlərindən istihrac etmiş (bəzi əlamətləri çıxmış şeylərdən gələcəyə aid şeyləri müəyyən etmək) və qənaətli gəlmiş ki, “Şərq tərəfindən bir nur zühur edəcək, bidalar (dinin əslinə uyğun olmayan adət və tətbiqatları) zülumatını dağıdacaq.” Mən belə bir nurun zühuruna çox intizar etdim (ümid edərək gözləmək) və edirəm. **LAKİN ÇİÇƏKLƏR BAHARDA GƏLİR. ELƏ QÜDSİ ÇİÇƏKLƏRƏ ZƏMİN HAZIR ETMƏK LAZIM GƏLİR. VƏ ANLADIQ Kİ, BU XİDMƏTİMİZLƏ O NURANİ ZATLARA ZƏMİN İHZAR EDİRİK** (hazırlayırıq). Madam ki, özümüə aid deyil, əlbəttə, Sözlər namındakı nurlara aid olan inayət-i İlahiyyəni (ilahi yardımlar) bəyan etməkdə mədar-i fahir (öyünmə səbəbi) və qürur ola bilməz, bəlkə mədar-i həmd (şükür səbəbi) və şükür və təhdis-i nemət (Cənabi-Haqqə şükür etmək və təşəkkür məqsədilə qovuşduğu neməti başqalarına danışmaq) olar. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 189) (Barla Lahikası, 28-ci Məktubdan 7-ci Risalə olan 7-ci Məsələ)

10.

AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA, ƏLBƏTTƏ, ƏN BÖYÜK BİR MÜCTƏHİD (ehtiyac olduqda ayələrdən hökm çıxaran böyük İslam alimi), **HƏM DƏ ƏN BÖYÜK BİR MÜCƏDDİD** (hər dövrün əvvəlində hədis və ayələri dövrün ehtiyacına görə təfsir edən İslam alimi), **HƏM HAKİM, HƏM MEHDİ, HƏM MÜRŞİD, HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM KİMİ BİR ZAT-İ NURANİNİ GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN OLACAQDIR...** (Məktubat, səh. 425-426)

SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ “MƏKTUBATI” 1926-CI İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. USTADIN DÖVRÜNDƏ AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI OLAN DARVİNİZM, MATERIALİZM VƏ ATEİZMİN CƏMİYYƏT ÜZƏRİNDƏKİ TƏSİRİ BU GÜNKÜ KİMİ GÜCLÜ DEYİLDİ. LAKİN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHUR ƏSRİ OLAN HİCRİ 1400-CÜ İL BU DİNSİZ CƏRƏYANLARIN ÇOX SÜRƏTLİ YÜKSƏLDİYİ, İNSANLAR VƏ CƏMİYYƏTƏ ƏN ÇOX TƏSİR ETDİKLƏRİ ƏSR

OLMUŞDUR. DÖVRLƏRİNDƏ ETDİKLƏRİ XİDMƏTLƏR BAXIMINDAN NƏ USTAD, NƏ DƏ ONDAN ƏVVƏL GƏLƏN MÜCƏDDİDLƏR HZ. MEHDİDƏ (Ə.S.) TOPLANACAQ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, ƏN BÖYÜK MÜRŞÜD VƏ MÜCTƏHİD, HAKİM, MEHDİ VƏ QÜTB-Ü ƏZƏM SİFƏTLƏRİNƏ BİRLİKDƏ SAHİB OLMAMIŞLAR.

Əlcavab: Cənab-i Haqq kamal-i rəhmətindən (ən yüksək rəhmətindən) şəriət-i İslamiyyətin ədəbiyyatına (İslam hökmlərinin öyrədilməsinə) bir əsər-i himayət (qorumasının əlaməti) kimi hər bir fəsad-i ümmət zamanında bir müslih (islah edici) və ya bir mücəddid (böyük alim) və ya bir xəlifə-i zişan (şanlı xəlifə) və ya bir qütb-ü əzəm və ya bir mürşüd-ü əkməl (qüsursuz yol göstərici) və yaxud bir növ Mehdi hökmündə mübarək zətləri göndərmişdir; fəsadı (pisliyi, şəri) izalə edib (aradan qaldırıb) milləti islah etmiş (doğru yola gətirmiş); Din-i Əhmədiyyəni (Ə.S.M.) mühafizə etmişdir. Madam ki, adəti elə cərəyan edir, **AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA ƏLBƏTTƏ ƏN BÖYÜK MÜCTƏHİD, HƏM DƏ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, HƏM HAKİM, HƏM MEHDİ, HƏM MÜRŞÜD, HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM KİMİ BİR ZAT-İ NURANİNİ (nurlu şəxsi) GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN (Peyğəmbərimizin S.A.V. soyundan) OLACAQDIR. CƏNAB-İ HAQQ BİR DƏQİQƏ ZƏRFİNDƏ (ərzində) BEYN-ƏS-SƏMA VƏL-ƏRZ ALƏMİNİ (göylə yerin arasını, dünyanı) BULUDLARLA DOLDURUB BOŞALTDIĞI KİMİ BİR SANİYƏDƏ DƏNİZİN FİRTINALARINI TƏSKİN EDƏR (sakitləşdirər) VƏ BAHARDA BİR SAATDA YAY MÖVSÜMÜNÜN NÜMUNƏSİNİ (örnəyini) VƏ YAYDA BİR SAATDA QIŞ FİRTINASINI İCAD EDƏN QADİR-İ ZÜLCƏLAL (Cəlal və İzzət sahibi Uca Allah) MEHDİ İLƏ DƏ ALƏM-İ İSLAMIN ZÜLUMATINI (qaranlıqlarını) DAĞIDA BİLƏR VƏ VƏD ETMİŞDİR. VƏDİNİ ƏLBƏTTƏ YERİNƏ YETİRƏCƏKDİR.**

Qüdrət-i İlahiyyə (ilahi güc) cəhətindən baxılsa, olduqca asandır. Əgər dairə-i əsbab (səbəblər dairəsi) və hikmət-i Rəbbaniyyə (Allahın hikməti) cəhətindən düşünülsə, yenə o qədər mümkün və vukua (baş verməyə) layıqdır ki, “Əgər müxbir-i Sadiqdən rəvayət olmasa belə hər halda elə olmalıdır. “Və olacaqdır”-deyə əhl-i təfəkkür (təfəkkür edənlər, dərin düşünənlər) hökm edir. Belə ki: Fəlillahilhəmd, ... Allahım!” Eynilə Aləmlərdə İbrahimə və İbrahimin Alinə (soyuna) səlat etdiyini kimi Əfəndimiz Muhəmmədə və Əfəndimiz Muhəmmədin Alinə də səlat et. Şübhəsiz, Sən hər cür həmd və tərifə nəhayətsiz (sonsuz) dərəcədə layiqsən və şan və şərəfin hər şeydən nəhayətsiz (sonsuz) dərəcədə yüksəkdir. Al-i İbrahim Əleyhissalam (Hz. İbrahimin (ə.s.) soyu) kimi elə bir vəziyyət almışdır ki, ümum mübarək silsilələrin başında ümum əqtar (açıq sahələr, məkanlar) və əsarın məcmalarında (gizli toplanma yerlərində) o nurani zətlər sərkərdəlik edirlər. Və elə bir kəsərdədirlər ki (o qədər çoxdurlar ki), o sərkərdələrin məcmusu (hamısı) böyük bir ordu təşkil edir. Əgər maddi şəkllə girsə və bir təsanüdlə (birləşərk) bir firqə (diviziya, bölmə) vəziyyətini alsalar, **İslamiyyət dinini milliyyət-i müqəddəsə (mübarək icma) hökmündə rabitə-i ittifaq (həmrəylik nizamı) və intibah (oyanma) etsələr, heç bir millətin ordusu onlara qarşı tab gətirə bilməz. O çox kəsərtli (çoxluq təşkil edən) o müqtədir (güclü) ordu məhz Al-i Muhəmməd Aleyhissəlatu Vəssəlamdır və Həzrət-i Mehədinin ən xas ordusudur.** Bəli, bu gün tarix-i Aləmdə (dünya tarixində) heç bir nəsil, şəcərə

ilə və sənətlərlə və ənənə ilə bir-birinə müttəsil (bir-birilə əlaqədar) və ən yüksək şərəf və Ali həsəb və əsl-nəsəblə (soyla) mümtaz (fərqlənən, üstün) heç bir nəsil yoxdur ki, Al-i Beytdən gələn seyidlər nəsl-i qədər qüvvətli və əhəmiyyətli olsun. Keçmiş zamandan bəri bütün əhl-i həqiqətin firqələri başında onlar var və əhl-i kamalın (kamil və dəyərli şəxslər) namdar (ad-sanlı) rəisləri yenə onlardır. İndi də kəmiyyət baxımından (sayca) milyonları keçən bir nəsl-i mübarəkdir. Mütənəbbih (ağıllı, məsuliyyət sahibi) və qəlbləri imanlı və məhəbbət-i Nəbəvi (Peyğəmbər sevgisi) ilə dolu və cahandəyər (dünyanın ən qiymətli) şərəf-i intisabıyla (mənsub olması ilə) səfirazdırlar (seçilirlər). **BELƏ BİR CAMAAT-İ ƏZİMƏ (böyük camaat) İÇİNDƏKİ MÜQƏDDƏS QÜVVƏTİ TƏHYİC EDƏCƏK (coşduracaq) VƏ OYANDIRACAQ HƏDİSAT-İ ƏZİMƏ VÜCUDA GƏLİR (böyük və əhəmiyyətli hadisələr baş verir). ƏLBƏTTƏ O QÜVVƏT-İ ƏZİMƏDƏKİ BİR HAMİYƏT-İ ALİYƏ FƏVƏRAN EDƏCƏK (o böyük qüvvəyə malik heysiyyət və müqəddəsəti qoruma hissi oyanacaq) VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİ BAŞINA KEÇİB TARIQ-İ HAQQ VƏ HƏQİQƏTƏ SÖVQ EDƏCƏK (doğru yola və həqiqətə istiqamətləndirəcək). BELƏ OLMAQ VƏ BELƏ OLMASINI, BU QIŞDAN SONRA BAHARIN GƏLMƏSİ KİMİ, ADƏTULLAHDAN (Allahın yaratdığı təbiət qanunları) VƏ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN (Allahın rəhmətindən) GÖZLƏYİRİK VƏ GÖZLƏMƏKDƏ HAQLIYIQ.**

İkinci işarət,yəni:

Altıncı işarət

Həzrət-i Mehdiinin cəmiyyət-i nuraniyyəsi Sufyan komitəsinin təxribatçı rejim-i bidəqaranəsini təmir edəcək, Sünnət-i Səniyyəni bərpa edəcək, yəni Aləm-i İslamiyyətdə risalət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.) inkar niyyətilə şəriət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.) təxribə (pozmağa) çalışan Sufyan komitəsi Həzrət-i Mehdi cəmiyyətinin möcüzəkar mənəvi qılıncı ilə öldürüləcək və məhv ediləcək. Həm Aləm-i insaniyyətdə inkar-i uluhiyyət niyyətilə mədəniyyət və müqəddəsət-i bəşəriyyəni zir-ü zəbər edən (məhv edən) Dəccal komitəsinə, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın din-i həqiqətini İslamiyyətin həqiqətilə birləşdirməyə çalışan hamiyətəkar və fədakar bir İsevici camaatı namı altında və "Müsəlman İsevileri" ünvanına layiq bir cəmiyyət, o Dəccal komitəsinə Həzrət-i İsa Əleyhissalamın riyasəti (rəhbərliyi) altında öldürəcək və məhv edəcək, bəşəri inkar-i uluhiyyətdən (Allahı inkar etməkdən) xilas edəcək. Bu mühüm sirr çox uzundur. Başqa yerlərdə bir az bəhs etdiyimizə görə burada bu qısa işarətlə iqtifa edirik. (Mektubat, səh. 425-426)

11.

MEHDİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ

(Emirdağ Lahikası 1, səh. 231-233)

USTAD BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ ƏMİRDAĞ LAHİKASINI 1949-CU İLDƏ QƏLƏMƏ ALMIŞDIR. BU ƏSƏRİNDƏ USTAD HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) XÜSUSİLƏ DARVİNİZM, MATERIALİZM VƏ ATEİZM FƏLSƏFƏLƏRİNİ TAMAMİLƏ SUSDURARAQ İNSANLARIN İMANINI XİLAS ETMƏYƏ VƏSİLƏ

OLACAQ ŞƏKİLDƏ ÇOX TƏSİRLİ FƏALİYYƏT GÖSTƏRƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. USTAD ÖZÜNÜN YAŞADIĞI DÖVR DAXİL OLMAQ ÜZRƏ HƏR DÖVRDƏ BİR NÖV MEHDİ VƏSFİNƏ MALİK ŞƏXSLƏR GƏLDİYİNİ, ANCAQ HEÇ BİRİNİN BU ÜÇ VƏZİFƏNİ EYİNİ ANDA ETMƏ QÜDRƏTİNƏ MALİK OLMADIĞINI İFADƏ ETMİŞDİR.

Mehdinin üç vəzifəsi Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli bir şagirdi (tələbəsi), çoxların namına (başqalarının adından) məndən soruşdu ki: “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə (israrla) şəkildə axırxamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər və o qədər çəkdiyinin halda onlar israr edirlər.

Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə, onların əlində bir həqiqət və qəti bir hüccət (dəlil) var və sən də bir hikmət və həqiqətə binaən (əsaslanaraq) onlara müvafəqət etmirsən (icazə vermirsən). Bu isə bir təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zatın təmsil etdiyi çox məsailərə (məsələlərə) cavabən deyirəm ki: O xas Nurçuların əllərində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə bir təbir və təvil (düzəliş) lazımdır.

Birincisi: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ, MEHDİ AL-İ RƏSULUN TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ (müqəddəs) CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QİYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR BÜTÜN-BÜTÜN (tamamilə) YOLDAN ÇIXMASA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN CƏMİYYƏTİ VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ EDƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK. BELƏLİKLƏ, ONUN ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə (təsiri ilə) və maddiyyun və təbiyyun taununun bəşər içinə (insanlar arasında) intişar etməsilə (yayılması ilə) hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini (materializm, darvinizm və ateizm epidemiyası) tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək (iman gətirənləri azgınlıqdan qorumaq) və bu vəzifə həm dünya, həm hər şeydən əl çəkməklə, çox vaxt tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə görə (tələb etdiyinə görə) Həzrət-i Mehdinin o vəzifəsini şəxsən özü görməyə vaxt və hal imkan verməz. Çünki xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) cəhətindəki səltənəti onunla iştiqulə (məşğul olmağa) vaxt qoymur. HƏR-HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL BİR TAYFA BİR BAXIMDAN YERİNƏ YETİRƏCƏK. O ZAT O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI İLƏ YAZDIĞI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ HAZIR BİR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRƏCƏK. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ (əsaslandığı) QÜVVƏT VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD (qarşılıqlı yardımlaşmaq) SİFƏTLƏRİNƏ TAM MALİK OLAN BİR QİSİM ŞAĞİRDƏLƏRDİR. NƏ QƏDƏR DƏ AZ OLSALAR, MƏNƏN (mənəvi cəhətdən) BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QİYMƏTLİ SAYILIRLAR.

İkinci vəzifəsi: XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ (İslama aid dəyərləri) **BƏRPA ETMƏKDİR. ALƏM-İ İSLAMIN** (İslam aləminin) **VƏHDƏTİNİ** (birliyini) **NÖQTƏ-İ İSTİNAD** (hədəf edib) **EDİB BƏŞƏRİYYƏTİ MADDİ VƏ MƏNƏVİ TƏHLÜKƏLƏRDƏN VƏ QƏZƏB-İ İLAHİDƏN** (bəladan) **XİLAS ETMƏKDİR. BU VƏZİFƏNİN NÖQTƏ-İ İSTİNADI VƏ XADİMLƏRİ** (xidmətkarları), **MİLYONLARLA ƏFRADI** (fərdi) **OLAN ORDULAR LAZIMDIR.**

Üçüncü vəzifəsi: İNQİLABƏT-İ ZAMANİYYƏ (zamanla əlaqədar dəyişikliklər) **İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN** (Qurannın hökmlərinin) **ZƏDƏLƏNMƏSİLƏ VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARININ BİR DƏRƏCƏ TƏTİLƏ UĞRAMASI İLƏ O ZAT BÜTÜN ƏHL-İ İMANIN MƏNƏVİ YARDIMLARI İLƏ VƏ İTTİHAD-İ İSLAMIN** (İslam birliyinin) **MÜAVƏNƏTİLƏ** (yardımı ilə) **VƏ BÜTÜN ÜLƏMA VƏ ÖVLIYANIN VƏ BİLXASSƏ AL-İ BEYTİN NƏSLİNDƏN HƏR ƏSRDƏ QÜVVƏTLİ VƏ KƏSRƏTLİ** (çoxlu) **MİLYONLARLA FƏDAKAR SEYYİDLƏRİN İLTİHAQLARI İLƏ** (birləşərək) **O VƏZİFƏ-İ UZMANI** (çox böyük vəzifəni) **ETMƏYƏ ÇALIŞACAQ.**

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan imanı xilas etmək və imanı təhqiqi surətdə (doğruluğunu sübut edərək) ümuma dərs vermək, hətta avamın da imanını təhqiqi etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətən hidayət edici, irşad edici (doğru yol göstərən) mənasının aydın şəkildə ifadə etdiyi üçün Nur Şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci və üçüncü vəzifələr buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədədir deyə Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi (qəbul) edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir müməssili Nur Şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir şəxs-i mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ müməssili olan biçərə (zavallı, yazıq) tərcümanını (müəllif) zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. Lakin bu bir iltibas (qarışdırma) və bir səhvdir, ancaq onlar ondan məsul deyillər. Çünki ziyadə hüsn-ü zənn keçmişdən bəri cərəyan edir və etiraz edilməz. Mən də o qardaşlarımdan çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur Tələbələrinin kamal-i etiqaqlarının bir tərəşşuhu gördüyümə görə onlara çox fikir verməzdim. Hətta keçmiş övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyələrdən Risale-i Nuru eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olması kəşfləri bu təhqiqat ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki nöqtədə bir iltibas var, təvil lazımdır.

Birincisi: AXIRDAKI İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ HƏQİQƏT NÖQTƏSİNDƏ BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni qurmaq cəhətində hər kəsdə, xüsusən avamda, xüsusən əhl-i siyasətdə, xüsusən bu əsrin əfkarında (düşüncə tərzində) o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür və bu isim bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ifadə edir, bəlkə də xodfuruşluq (öyünmə) mənasını yada salır, bəlkə bir şan, şərəf və məqampərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Keçmişdən bəri və indi də çox safdil və məqampərəst zatlar “Mehdi olacağam” deyə dava (iddia) edirlər. **BAXMAYARAQ Kİ, HƏR ƏSRDƏ HİDAYƏT EDİCİ BİR NÖV MEHDİ**

VƏ MÜCƏDDİD GƏLİR VƏ GƏLMİŞDİR, LAKİN HƏR BİRİ ÜÇ VƏZİFƏLƏRDƏN BİRİSİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.

Həm də məhkəmədə Dənizli əhl-i vüqufu (bilik sahibi olan şəxslər) bəzi şagirdlərin (tələbələrin) bu etiqadlarına (inamlarına, düşüncələrinə) əsasən mənim haqqımda demişdilər ki: “Əgər Mehdilik dava (iddia) etsə, bütün şagirdləri (tələbələri) qəbul edəcəklər.” Mən də onlara demişdim: “MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN (Peyğəmbərimizin (s.a.v.) nəslindən) OLACAQDIR. Baxmayaraq ki, mənən (mənəvi cəhətdən) mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) bir vələd-i mənəvisi (mənəvi övladı) hökmündə ondan həqiqət dərsi almışam və Al-i Məhəmməd Əleyhissalam bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olunmasına görə (həqiqi Nur tələbələrini də əhatə etdiyinə görə) mən də Al-i Beytdən (Peyğəmbərimizin (s.a.v.) nəslindən) sayıla bilərəm. Amma bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdə (heç bir tərəfdən) mənlilik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq olmadığına və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə (səmimiyyətin sirtinə zidd olduğuna görə) Cənab-i Haqqa hədsiz (sonsuz) şükür edirəm ki, mənə özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcə artıq məqamata (öz həddimdən sonsuz dərəcədə artıq mövqeyə) gözümlü dikməyəm və Nurdakı ixlası (səmimiyyəti) pozmamam üçün uhrəvi məqamat (mövqə) belə mənə verilsə, əl çəkməyə özümü məcbur bilirəm” dedim. O əhl-i vüquf (bilik sahibi olan şəxslər) susdu.

(Əmirdağ Lahikası-I, səh. 231-233)

BƏDİÜZZAMANIN XAS TƏLƏBƏLƏRİNDƏN ƏHMƏD FEYZİ KUL ƏFƏNDİNİN AXIRZAMANLA BAĞLI APARDIĞI ƏBCƏD HESABLAMALARINDAN BƏZİLƏRİ

1.

ONLAR ALLAHIN NURUNU AĞIZLARI İLƏ SÖNDÜRMƏK İSTƏYİRLƏR. ALLAH İSƏ KAFİRLƏRİN XOŞUNA GƏLMƏSƏ DƏ, ANCAQ ÖZ NURUNU TAMAMLAMAQ İSTƏR.

(Tövbə surəsi, 32)

HİCRİ 1423 – MİLADİ 2002

2.

Yer üzü düzəldikdən sonra, orada fəsad törətməyin. Ona (Allaha) həm qorxu, həm də ümidlə dua edin. HƏQİQƏTƏN, ALLAHIN MƏRHƏMƏTİ YAXŞILIQ EDƏNLƏRƏ COX YAXINDIR!

(Əraf surəsi, 56)

HİCRİ 1415 – MİLADİ 1994

3.

MÜSRİKLƏRİN XOŞUNA GƏLMƏSƏ DƏ, ONU (İSLAMI) BÜTÜN DİNLƏRİN FÖVQÜNDƏ (BÜTÜN DİNLƏRDƏN ÜSTÜN) ETMƏK ÜÇÜN ÖZ PEYĞƏMBƏRİNİ DOĞRU YOLLA VƏ HAQQ DİNLƏ GÖNDƏRƏN ODUR!

(Tövbə surəsi, 33)

İkinci vəch (tarix):

ÖZ PEYĞƏMBƏRİNİ DOĞRU YOLLA ... GÖNDƏRƏN ODUR!

(Tövbə surəsi, 33)

HİCRİ 1427 – MİLADİ 2006

Üçüncü vəch:

... ÜSTÜN ETMƏK ÜÇÜN ... DOĞRU YOLLA VƏ HAQQ DİNLƏ ...

(Tövbə surəsi, 33)

HİCRİ 1400-1410-1417

MİLADİ 1979-1990-1996

Dördüncü vəch:

ONU (İSLAM) BÜTÜN DİNLƏRİN FÖVQÜNDƏ (BÜTÜN DİNLƏRDƏN ÜSTÜN ETMƏK) ÜÇÜN ...

(Tövbə surəsi, 33)

HİCRİ 1410 – MİLADİ 1990

4.

BİZİM ƏSGƏRLƏRİMİZ LABÜD OLARAQ ZƏFƏR ÇALACAQLAR!”

(Saffat surəsi, 173)

HİCRİ 1410 – MİLADİ 1990

5.

(İSA) DEDİ: “MƏN, HƏQİQƏTƏN, ALLAHIN QULUYAM. O MƏNƏ KİTAB VERDİ, ÖZÜMÜ DƏ PEYĞƏMBƏR ETDİ.

(Məryəm surəsi, 30)

**HİCRİ 1410-1412
MİLADİ 1990-1991**

6.

MEHDİ BİZDƏNDİR. DİNİ-İSLAM ONUNLA, YƏNİ ONUN XİDMƏTİLƏ XƏTM EDİLƏCƏKDİR. NECƏ Kİ, BİZİMLƏ BAŞLAMIŞDIR.

HİCRİ 2005 – MİLADİ 1426

BƏDİÜZZAMAN RİSALE-İ NUR KÜLLİYYATINDA 63 DƏFƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) BİR ŞƏXS, BİR ZAT, BİR İNSAN KİMİ GƏLƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR

**SAİD NURSİNİN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ŞƏXSİ-MƏNƏVİ DEYİL, “ŞƏXS”
OLMASI İLƏ BAĞLI AÇIQLAMALARI:**

1.

Dördüncü sualınızın mənası: Axırsamanda Həzrət-i İsa Əleyhissalam Dəccalı öldürdükdən sonra insanların əksəriyyəti din-i haqqa (haqq dinə) girəcəklər. Halbuki rəvayətlərdə deyilmişdir ki, “*Yer üzündə Allah Allah deyənlər olduqca qiyamət qopmaz*” (Müslim, 1: 131; 4:2268; Müsned, 3:107, 201, 268; Kenzü'l-ummal, 14:227,228) Belə hamılıqla imana gəldikdən sonra necə hamılıqla küfrə gedərlər?

Ölcavab: Hədis-i səhihdə (səhih hədisdə) rəvayət edilən, “Həzrət-i İsa Əleyhissalamın gələcəyini və şəriət-i İslamiyyə ilə hərəkət edəcəyini, Dəccalı öldürəcəyini” (Buxari, 4205; Müslim, 1: 136; Fethü’- Kebir, 2:335.2) imanını zəif olanlar istibad edirlər (həqiqətdən kənar zənn edirlər). Onun həqiqəti izah edilsə, heç istibad yeri qalmaz. Belə ki, o hədisin və Süfyan və Mehdi haqqındakı hədislərin ifadə etdikləri mənə budur ki, axırsamanda dinsizliyin iki cərəyanı qüvvətlənəcək:

Birincisi: Nifaq pərdəsi altında risalət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.) inkar edən Süfyan adında qorxunc bir şəxs əhl-i nifaqın başına keçəcək, şəriət-i İslamiyyənin təxribatına çalışacaq. **ONA QARSI AL-İ BEYT-İ NƏBƏVİNİN SİLSİLƏ-İ NURANISINƏ BAĞLANAN, ƏHL-İ VƏLAYƏT VƏ ƏHL-İ KAMALIN BAŞINA KEÇƏCƏK AL-İ BEYTDƏN MƏHƏMMƏD MEHDİ (1-Cİ TƏKRAR) ADINDA BİR ZAT-İ NURANİ (2-Cİ TƏKRAR)** o Süfyanın şəxs-i mənəvisi olan cərəyan-i münafiqanəni (münafiqlik cərəyanını) öldürüb məhv edəcəkdir.

İkinci cərəyan isə: Təbiiyyun, maddiyyun fəlsəfəsindən təvəllüd edən (doğan) bir cərəyan-i nəmrudanə getdikcə axırsamanda fəlsəfə-i maddiyyə (materializm fəlsəfəsi) vasitəsilə intişar edərək (yayılaraq) qüvvətlənib Uluhiyyəti (Allahı) inkar edəcək dərəcəyə çatacaq. Necə ki, bir padşahı tanımayan və ordudakı zabitan və əfradın (əsgərlərin) onun əsgərləri olduğunu qəbul etməyən vəhşi bir adam hər kəsə, hər əsgərə bir növ padşahlıq və hakimiyyət verir. Eləcə də Allahı inkar edən o cərəyanın əfradları (fərdləri) hər biri kiçik Nəmrud hökmündə nəfslərinə rübubiyyət (ilahlıq) verir. **Onların başına keçən ən böyükləri spiritizm və maqnetizmin hadisəti növündən qorxunc möcüzələrə məzhər olan Dəccal isə daha da irəli gedib cabbaranə suri hökumətini bir növ rübubiyyət (ilahlıq) təsəvvür edib uluhiyyətini (haşa Allah olduğunu) elan edəcək. Bir milçəyə məğlub olan və bir milçəyin qanadını belə yarada bilməyən aciz bir insanın uluhiyyət davası etməsinin (iddia**

etməsinin) nə dərəcədə axmaqcas məzhəkə olduğu məlumdur. Məhz belə bir zamanda, o cərəyanın çox qüvvətli göründüyü zamanda Həzrət-i İsa Əleyhissalamın şəxsiyyət-i mənəvisindən ibarət olan həqiqi İsevilik dini zühur edəcək, yəni rəhmət-i İlahiyyənin səmasından nüzul edəcək, hal-hazırki Xristianlıq dini o həqiqətə qarşı təmizlənəcək, xürafatdan və təhrifatdan (təhriflərdən) ayrılacaq, həqiqi-İslamiyyə ilə birləşəcək, mənən (mənəvi baxımdan) Xristianlıq bir növ İslamiyyətə inqilab edəcəkdir (yaxınlaşacaqdır). Qurana iqtida edərək (tabe olaraq) o İsevilik şəxs-i mənəvisi tabe və İslamiyyət mətbu məqamında qalacaq, din-i haqq (haqq din) bu iltihaq (birləşmə) nəticəsində əzim (böyük) qüvvət əldə edəcək. Dinsizlik cərəyanına qarşı ayrı-ayrı ikən məğlub olan İsevilik və İslamiyyət ittihad (birlik) nəticəsində dinsizlik cərəyanına qələbə çalib məhv edərkən aləm-i səmavatda cism-i bəşərisilə mövcud olan şəxs-i İsa Əleyhissalam o din-i haqq cərəyanının başına keçəcəyini bir Müxbir-i Sadiq, Qadir-i Külli Şeyin vədinə istinad edərək xəbər vermişdir. Madam ki, xəbər vermişdir, haqdır. Madam ki, Qadir-i Külli şey vəd etmişdir, əlbəttə, edəcəkdir. (Nisa surəsinin 156-159-cu ayələri)

Bəli, hər zaman səmavatdan mələikələri yerə göndərən və bəzi zamanlar insan surətinə vaz edən (Həzrət-i Cəbrailin Dihyə surətinə girməsi kimi) və ruhaniləri aləm-i ərvahtan (ruhlar aləmindən) göndərən bəşər surətinə təməssül etdirən (əks etdirən), hətta ölmüş övliyalardan çoxlarının ərvaqlarını (ruhlarını) cəsəd-i misal ilə dünyaya göndərən Hakim-i Zülcəlal **Həzrət-i İsa Əleyhissalamı, İsvi dininə aid ən mühüm hüsn-ü xatiməsi (kəlimeyi-şəhadətlə ölməsi üçün) üçün səma-i dünyada cəsədlə mövcud olan və həyatda olan Həzrət-i İsa deyil, bəlkə aləm-i axirətin ən uzaq guşəsinə getsəydi və həqiqətən ölsəydi, yenə belə nəticə-i əzime üçün ona yenidən cəsəd geyindirib dünyaya göndərmək o Hakimin hikmətindən uzaq deyil. Bəlkə onun hikməti elə iqtiza etdiyi (ləbüd olduğu) üçün vəd etmiş və vəd etdiyi üçün əlbəttə göndərəcək. Həzrət-i İsa Əleyhissalam gəldiyi vaxt hər kəsin onun həqiqi İsa olduğunu bilməsi lazım deyil. Onun müqarrəb və həvassı nur-i imanla onu tanıyar. Yoxsa bədahət dərəcəsində hər kəs onu tanımayacaqdır. (Məktubat, səh. 59-61)**

2.

Saidun-Nursi imzalı “Təkbiratül-Hüccəc fi Ərafat” başlıqlı məktubda “Nurun əhəmiyyəti bir qism şagirdləri çox musirranə (israrla) axırsamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər. Sən də onların fikirlərini musirranə qəbul etmirsən, çəkinirsən. Bu bir təzaddır. Həllini istəyirik” deyər soruşmaları səbəbilə onlara cavab vermək üçün **BUNDAN SONRA GƏLƏCƏK MEHDİ-İ RƏSULUN (3-CÜ TƏKRAR)** təmsil etdiyi qüdsi camaatın şəxs-i mənəvisinin üç vəzifəsi olduğu, bunların iman qurtarmaq, xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) ünvanı ilə şəair-i İslamiyyəni ihya etmək (İslamın hökmlərini bərpa etmək) və inqilabat-i zamanıyyə ilə çox əhkam-i Quraniyyənin (Quran hökmlərinin) və şəriət-i Məhəmmədiyyənin (ə.s.m.) qanunlarının bir dərəcə tədilə uğraması (əslində zərər vermədən dəyişdirilməsi) ilə **O ZAT (4-CÜ TƏKRAR)** bu vəzifə-i uzmanı (böyük vəzifəni) etməyə çalışacaq. Nur şagirdləri birinci vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci, üçüncü vəzifələri də buna nisbətən ikinci, üçüncü dərəcədir deyərək Risale-i Nurun şəxs-i

mənəvisini haqlı olaraq bir növ mehdi tələqqi (qəbul) edirlər. Bir qismi o şəxs-i mənəvinin bir müməssili (təmsilçisi) olan biçərə tərçümanını (müəllifini) zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. Hətta övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyyələrində Risale-i Nuru eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olduğunu, bu təhqiqatla təvillə (araşdırma və düzəlişlə) başa düşülər deyirlər. İki cəhətdə bir iltibas (səhv) var, təvil (düzəliş) lazımdır.

Birincisi: axırda iki vəzifə, baxmayaraq ki, həqiqət cəhətdən birinci vəzifə dərəcəsinə deyillər. Lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam avamda və əhl-i siyasətdə, xüsusilə bu əsrin əfkarında (düşüncə tərzində) o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür. **Baxmayaraq ki, hər əsrdə hidayətədir bir növ mehdi və mücəddid gəlir və gəlmişdir. Lakin hər biri üç vəzifədən birini bir cəhətdən yerinə yetirməsi etibarilə AXIRZAMANIN BÖYÜK MEHDİSİ (5-Cİ TƏKRAR) ünvanını almamışlar.**

İkincisi: AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ (6-Cİ TƏKRAR) AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR. Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) bir vələd-i mənəvisi hökmündəyəm. Ondan həqiqət dərşini almışam və al-i Məhəmmədin (ə.s.m.) bir mənada həqiqi Nur şagirdlərinə şamil olmasına görə mən də al-i Beytdən sayıla bilərəm. Lakin Nurun məsləyində heç bir cəhətdən mənlik, şəxsiyyət, şəxsi mövqeləri arzu etmək, şan və şərəf qazanmaq olmaz. Nurda ixtlası pozmammaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, ondan əl çəkməyə özümü məcbur bilirəm deyə yarı müvəfəqat şəklində cavab verilir və bu mehdilik təklifi açıq və qəti şəkildə rədd edilir. (**Şualar, səh. 381-382**)

3.

Əziz, siddiq qardaşlarım,

Əvvəla: Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli şagirdi çoxlarının adından məndən soruşdu ki: “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə şəkildə axırzamanda gələn Al-i Beytdən böyük mürşüdün sən olduğunu zənn edirlər və o qədər çəkdiyinin halda onlar israr edirlər. Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə, onların əlində həqiqət və qəti hüccət var və sən də hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqat etmirsən. Bu isə bir təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zətin təmsil etdiyi çox məsəillərə cavab olaraq deyirəm ki: O xas Nurçuların əllərində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə təbir və təvil lazımdır.

BİRİNCİSİ: Çox dəfə məktublarımda işarə etdiyim kimi Mehdi-i Al-i Rəsulun təmsil etdiyi qüdsi camaatının şəxs-i mənəvisinin üç vəzifəsi var. Əgər tez qiyamət qopmasa və bəşər tamamilə yoldan çıxmasa, o vəzifələri onun cəmiyyətinin və seyidlər camaatının yerinə yetirəcəyini rəhmət-i İlahiyədən gözləyirik. Onun üç böyük vəzifəsi olacaq:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə və maddiyyun və təbiyyun taununun bəşər içinə intişar etməsilə hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək və bu vəzifə həm dünyadan, həm hər şeydən əl çəkməklə çox zaman tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə

görə HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (7-Cİ TƏKRAR) o vəzifəsini şəxsən özü yerinə yetirməyə vaxt və hal imkan verməz. Çünki xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) cəhətindəki səltənəti onunla iştirakə vaxt qoymur. Hər halda o vəzifəni ondan əvvəl bir tayfa bir baxımdan yerinə yetirəcək.

O ZAT (8-Cİ TƏKRAR) o tayfanın uzun tədqiqatı (o icmanın uzun araşdırmaları, tədqiqatları) ilə yazdıqları əsəri ÖZÜNƏ (9-CU TƏKRAR) hazır proqram edəcək, onunla o birinci vəzifəni tam yerinə yetirmiş olacaq. Bu vəzifənin istinad etdiyi (əsaslandığı) qüvvət və mənəvi ordu yalnız ixtlas və sədaqət və təsanüd (həmrəylik) sifətlərinə tam sahib olan bir qisim şagirdlərdir (tələbələrdir). Nə qədər az olsalar da, mənən bir ordu qədər qüvvətli və qiymətli sayılırlar. (Emirdağ Lahikası-1, səh. 266-267)

4.

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan iman xilas etmək və iman təhqiqi surətdə ümumə dərs vermək, hətta avamın da imanını təhqiq etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətən hidayətedici, irşadedici mənasının tam sərahətini ifadə etdiyi üçün Nur şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə, ikinci və üçüncü vəzifələr buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədir deyə Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir mütəmüllü, Nur şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir şəxs-i mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ mütəmüllü olan biçərə tərəcəmanını zənn etdiklərinə görə bəzən o adı ona da verirlər. Baxmayaraq ki, bu bir iltibas və bir səhvdir, lakin onlar onda məsul deyillər. Çünki ziyadə hüsn-ü zənn keçmişdən bəri cərəyan edir və etiraz edilə bilməz. Mən də o qardaşlarımın çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur tələbələrini kamal-i etiqadlarının bir tərəşşuhu gördüyümə görə onlara çox fikir verməzdim. Hətta keçmiş övliyaların bir qismi kəramət-i qeybiyyələrində Risale-i Nurun eynilə o axır zamanın hidayətedicisi olması haqqında kəşflərinin bu təhqiqat ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki cəhətdə iltibas var, təvil lazımdır. Birincisi: axırdakı iki vəzifə, baxmayaraq ki, həqiqət cəhətində birinci vəzifə qədər deyillər, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni qurmaq cəhətindən hər kəsdə, xüsusilə avamda, xüsusilə əhl-i siyasətdə, xüsusilə bu əsrin əfkarında o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür. Bu ad bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ixtlas edir, bəlkə də öyünmə mənasını yada salır. Bəlkə şan, şərəf və məqəmpərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Qədimdən bəri və indi də çox safdil və məqəmpərəst zatlar Mehdi olacağam deyə dava edirlər. Baxmayaraq ki, hər əsrdə hidayətedici bir növ Mehdi və mücəddid gəlir və gəlmişdir. Lakin hər biri üç vəzifədən birini bir cəhətdən yerinə yetirməsi etibarilə axır zamanın Böyük Mehdi ünvanını almamışlar. Həm də məhkəmədə Dənizli əhl-i vüqufu bəzi şagirdlərin bu etiqadlarına görə mənim haqqında demişdilər ki, əgər Mehdilik dava etsə, bütün şagirdləri qəbul edəcəklər. Mən də onlara demişdim: **“MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ (10-CU TƏKRAR) AL-İ BEYTDƏN (11-Cİ TƏKRAR) OLACAQDIR.** Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) vələd-i mənəvisi hökmündə ondan həqiqət dərşini aldım və Al-i

Məhəmməd Əleyhissalamın bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olmasına görə mən də Al-i Beytdən sayıla bilərəm. Lakin bu dövr şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdən mənlik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq olmaz və sirr-i ixlasa tam müxalif olmasına görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, mənə özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcədə artıq məqamata gözümlü dikməyəm və Nurdakı ixlası pozmammaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, imtina etməyə özümü məcbur bilirəm.” dedim. O əhl-i vüquf susdu. **(Emirdağ Lahikası, səh.232)**

5.

Əziz və çalışqan axirət qardaşım və xidmət-i Quranda yoldaşım Hulus-i sani və Sabri-i əvvəl,

MaşaAllah, İyirminci Məktubun qiymətini gözəl anlamısınız və gözəl də yazmışsınız. Məktubunda elm-i kəlam dərslərini mənədən almağı arzu etmişsiniz. Onsuz da o dərsləri alırsınız. Yazdığımız ümum Sözlər o nurlu və həqiqi elm-i kəlamın dərsləridir. İmam-i Rəbbani kimi bəzi qüdsi mühəqqiqlər demişlər ki, axırxamanda elm-i kəlamı, yəni əhl-i haqq məzhəbi olan məsail-i imanyyə-i kəlamyyəni birisi elə surətdə bəyan edəcək ki, ümum əhl-i kəşf və təriqətin fəvqündə o nurların nəşrinə səbəbiyyət verəcəkdir. Hətta İmam-i Rəbbani özünü o şəxs kimi görmüşdür. **Sən bu aciz və fağır və heç nadir heç olan qardaşın min dərəcə həddimin fəvqündə olaraq özümün o gələcək adam olduğumu iddia edə bilmərəm, heç bir cəhətdən layiqatım yoxdur. LAKİN SONRA GƏLƏCƏK O ACİB ŞƏXSİN (12-Cİ TƏKRAR) XİDMƏTKARI VƏ ONA (13-CÜ TƏKRAR) YER HAZIR EDƏCƏK DÜMDARI VƏ O BÖYÜK SƏRKƏRDƏNİN (14-CÜ TƏKRAR) PİŞDAR NƏFƏRİ OLDUĞUMU ZƏNN EDİRƏM.** Və ona görədir ki, sən də yazılan şeylərdən o acib qoxusunu aldın. **(Barla Lahikası, səh. 162)**

6.

Əlcavab: Cənab-i Haqq kamal-i rəhmətindən şəriət-i İslamiyyətin ədəbiyyatına bir əsər-i himayət kimi hər bir fəsad-i ümmət zamanında bir müslih və ya bir mücəddid və ya bir xəlifə-i zişan və ya bir qütb-ü əzəm və ya bir mürşüdi əkməl və yaxud bir növ Mehdi hökmündə mübarək zətləri göndərmişdir. Fəsadı ızalə edib milləti islah etmiş, din-i Əhmədiyyəni (Ə.S.M.) mühafizə etmişdir. AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA ƏLBƏTTƏ ƏN BÖYÜK MÜCTƏHİD (15-Cİ TƏKRAR), HƏM DƏ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD (16-Cİ TƏKRAR), HƏM HAKİM (17-Cİ TƏKRAR), HƏM MEHDİ (18-Cİ TƏKRAR), HƏM MÜRŞÜD (19-CU TƏKRAR), HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM (20-Cİ TƏKRAR) KİMİ BİR ZAT-İ NURANİNİ (21-Cİ TƏKRAR) GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT (22-Cİ TƏKRAR) DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN OLACAQDIR. Cənab-i Haqq bir dəqiqə zərfində beyn-əs-səma vəl-ərz aləmini buludlarla doldurub boşaltdığı kimi bir saniyədə dənizin fırtınalarını təskin edər və **BAHAR İÇİNDƏ BİR SAATDA YAY MÖVSÜMÜNÜN NÜMUNƏSİNİ VƏ YAYDA BİR SAATDA QIŞ FİRTINASINI İCAD**

EDƏN QADİR-İ ZÜLCƏLAL MEHDİ (23-CÜ TƏKRAR) İLƏ DƏ ALƏM-İ İSLAMIN ZÜLUMATINI DAĞIDA BİLƏR. Və vəd vermişdir, vədini əlbəttə yerinə yetirəcəkdir. Qüdrət-i İlahiyyə cəhətindən baxılsa, olduqca asandır. Əgər dairə-i əsbab və hikmət-i Rəbbaniyyə cəhətindən düşünülsə, yenə o qədər mümkün və vüquya (baş verməyə) layiqdir ki, “əgər müxbir-i Sadiqdən rəvayət olmasa belə hər halda elə olmalıdır və olacaqdır” deyə əhl-i təfəkkür hökm edir.

... Al-i İbrahim Əleyhissalam kimi elə bir vəziyyət almışdır ki, ümum mübarək silsilələrin başında, ümum əqtar (soy, nəsil) və əsarın məcmalarına (icmalarına, birliklərinə) o nurani zatlar sərkindəlik edirlər. Elə kəsrdədirlər ki, sərkindələrin məcmusu böyük ordu təşkil edir. Əgər maddi şəkllə girsə və təsanüdlə firqə vəziyyətini alsalar, **İSLAMİYYƏT DİNİNİ MİLLİYYƏT-İ MÜQƏDDƏSƏ HÖKMÜNDƏ RABİTƏ-İ İTTİFAQ VƏ İNTİBAH ETSƏLƏR, HEÇ BİR MİLLƏTİN ORDUSU ONLARA QARŞI DAVAM GƏTİRMƏZ. ELƏ O ÇOX KƏSRƏTLİ MÜQTƏDİR ORDU AL-İ MƏHƏMMƏD ƏLEYHİSSALATU VƏSSƏLAMDIR VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (24-CÜ TƏKRAR) ƏN XAS ORDUSUDUR.** Bəli, bu gün tarix-i Aləmdə heç bir nəsil, şəcərə və sənətlərlə və ənənə ilə bir-birinə müttəsil və ən yüksək şərəf və Ali həsəb və əsil-nəsəblə mümtaz heç bir nəsil yoxdur ki, Al-i Beytdən gələn seyidlər nəsl-i qədər qüvvətli və əhəmiyyətli olsun. Keçmiş zamandan bəri bütün əhl-i həqiqətin firqələri başında onlar var və əhl-i kamalın namdar rəisləri yenə onlardır. İndi də kəmiyyətən milyonları keçən bir nəsl-i mübarəkdir. Mütənəbbih və qəlbləri imanlı və məhəbbət-i Nəbəvi ilə dolu və cahandəyər şərəf-i intibası ilə sərfirazdırlar. Belə bir camaat-i əzimə içindəki müqəddəs qüvvəti təhyic edəcək və oyandıracaq hədisat-i əzimə vücudə gəlir. **ƏLBƏTTƏ O QÜVVƏT-İ ƏZİMƏDƏKİ HAMİYYƏT-İ ALİYYƏ FƏVƏRAN EDƏCƏK VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİ (25-Cİ TƏKRAR) BAŞINA KEÇİB TARIQ-İ HAQQ VƏ HƏQİQƏTƏ SÖVQ EDƏCƏK. BELƏ OLMAQ VƏ BELƏ OLMASINI BU QIŞDAN SONRA BAHARIN GƏLMƏSİ KİMİ ADƏTULLAHDAN VƏ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK VƏ GÖZLƏMƏKDƏ HAQLIYIQ.** (Məktubat, səh. 425-426)

Bədiüzzamanın bu sözündə işlətdiyi yuxarıdakı vəsflər mənalarından da başa düşüldüyü kimi bir şəxsə aid olan xüsusiyyətlərdir.

... müctəhid

... mücəddid

... hakim

... Hz. Mehdi

... mürşüd

... qütb-ü əzəm

... zat-i nurani

7.

Son rəvayətində Müxbir-i Sadiqin xəbər verdiyi “Mənəvi fütuhət etmək və zülumatı dağıtmaq zaman və zəminin demək olar ki gəlməsi” qissəsinə bütün ruhu-canımızla rəhmət-i

İlahiyyədən niyaz edirik, təmənni edirik. Lakin biz Risale-i Nur şagirdləri isə-vəzifəmiz xidmətdir, vəzifə-i İlahiyyəyə qarışmamaq və xidmətimizi onun vəzifəsinə bina etməklə bir növ təcrübə etməmək olmaqla bərabər kəmiyyətə deyil, keyfiyyətə baxmaq, həm də çoxdan bəri süqut-i əxlaqa və həyat-i dünyəviyyəni hər cəhətlə həyat-i uhrəviyyədən üstün tutmağa sövq edən dəhşətli əsbab altında **Risale-i Nurun indiyə qədər fütuhət və zındıqların və dalalətlərin savlətlərini qırması və yüz minlərlə biçarələrin imanlarını xilas etməsi və hər biri yüzə və minə müqabil yüzlərlə və minlərlə həqiqi mömin tələbələri yetişdirməsi Müxbir-i Sadiqin ixbarını eynilə təsdiq etmiş və vükuatla isbat etmiş və edir, inşaAllah hələ edəcək. Və elə kök salmışdır ki, inşaAllah heç bir qüvvə Anadolunun sinəsindən onu (Risale-i Nuru) çıxara bilməz. **TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ (26-Cİ TƏKRAR) VƏ ŞAGİRDƏRİ CƏNAB-İ HAQQIN İZNILƏ GƏLƏCƏK, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNCİRƏCƏK VƏ O TOXUMLAR SÜNBÜLLƏNƏCƏK. BİZLƏR DƏ QƏBRİMİZDƏ SEYR EDİB ALLAHA ŞÜKR EDƏCƏYİK.** (Kastamonu Lahikası, səh. 72, Tarihçe-i Hayat, səh. 258, Hizmet Rehberi, səh. 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 153)**

8.

Əziz, sadıq, möhtərəm qardaşımız Hoca Haşmet, Sənin mücəddid haqqındakı məktubunu heyrətlə oxuduq və Ustadımıza da söylədik. Ustadımız deyir ki, “bəli, bu zaman həm iman və din üçün, həm həyat-i ictimai və şəriət üçün, həm də hüquq-ü ammə (ümumi hüquqlar) və siyasət-i İslamiyyə üçün olduqca əhəmiyyətli mücəddid istəyir. Lakin ən əhəmiyyətlisi, həqiqi-İmaniyəni mühafizə cəhətindən təcdid (bərpa etmə) vəzifəsi ən müqəddəs və ən böyükdür. Şəriət və həyat-i ictimaiyyə və siyasiyyə dairələri ona nisbətən ikinci, üçüncü, dördüncü dərəcədə qalır. Rəvayət-i hədisiyyədə təcdid-i din (dinin bərpa edilməsi) haqqında ziyadə əhəmiyyət isə imani həqiqədəki təcdid etibarilədir. Lakin əfkar-i ammədə həyatpərəst insanların nəzərində zahirən geniş və hakimiyət cəhətində cazibədar olan həyat-i ictimaiyyə-i İslamiyyə və siyasət-i diniyyə cəhətləri daha ziyadə əhəmiyyətli göründüyü üçün o adəsə ilə, nöqtəy-nəzərdən baxırlar, mənə verirlər.” **Həm də bu üç vəzaifin (vəzifələr) birdən bir şəxsədə yaxud camaatda bu zamanda mövcud olması və mükəmməl olması və bir-birini cərh etməməsi (inkar etməməsi) çox uzaqdır, bir növ qəbul edilmir. **AXIRZAMANDA AL-İ BEYT-İ NƏBƏVİNİN (Ə.S.M.) CAMAAT-İ NURANIYYƏSİNİ TƏMSİL EDƏN HƏZRƏT-İ MEHDİDƏ (27-Cİ TƏKRAR) VƏ CAMAATINDAKI ŞƏXS-İ MƏNƏVİDƏ ANCAQ İCTİMA EDƏ (birləşə) BİLƏR.**** Bu əsrdə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür olsun ki, Risale-i Nurun həqiqətinə və şagirdlərinin şəxs-i mənəvisinə həqiqi-İmaniyə mühafizəsində təcdid vəzifəsini gördürmüş, iyirmi ildən bəri o vəzifə-i qüdsiyyədə təsirli və fatihənə nəşrilə çox dəhşətli və qüvvətli zındıq və dalalət hücumuna qarşı tam müqabilə edib yüz minlərlə əhl-i imanın imanlarını xilas etdiyinə qırx minlərlə adam şəhadət edər. “Amma mənim kimi aciz və zəif biçarənin belə minlərlə dərəcə həddimdən artıq yükü yükləmək tərzində şəxsimi mədar-i nəzər etməməli” deyir. Və sizə salam deyir. Biz də zatınıza və oradakı Risale-i Nurla əlaqədar olanlara salam deyirik. (Kastamonu Lahikası, səh. 146)

9.

Mehdinin üç vəzifəsi

Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli bir şagirdi çoxlarının namına məndən soruşdu ki, “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə tərzdə axırxamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər və o qədər çəkdiyinin halda onlar israr edirlər.

Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etməsən, çəkinməsən. Əlbəttə, onların əlində həqiqət və qəti hüccət var və sən də hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqət etməsən. Bu isə təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zatın təmsil etdiyi çox məsailərə cavab olaraq deyirəm ki, o xas Nurçuların əllərində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə təbir və təvil lazımdır.

Birincisi: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ MEHDİ AL-İ RƏSULUN (28-Cİ TƏKRAR) TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QİYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR BÜTÜNLÜKLƏ YOLDA ÇIXMASA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN (29-CU TƏKRAR) CƏMİYYƏTİ VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ YERİNƏ YETİRƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK VƏ ONUN (30-CU TƏKRAR) ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə və maddiyyun və təbiyyun taununun bəşər içinə intişar etməsilə hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək və bu vəzifə həm dünya, həm hər şeydən əl çəkməklə çox zaman tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə görə **HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (31-Cİ TƏKRAR) O VƏZİFƏSİNİ ŞƏXSƏN ÖZÜNÜN (32-Cİ TƏKRAR) GÖRMƏSİNƏ VAXT VƏ HAL İMKAN VERMƏZ. ÇÜNKİ XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) CƏHƏTİNDƏKİ SƏLTƏNƏTİ (33-CÜ TƏKRAR) onunla iştigala vaxt qoymur. HƏR HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL (34-CÜ TƏKRAR) BİR TAYFA BİR CƏHƏTDƏN EDƏCƏK. O ZAT (35-Cİ TƏKRAR) O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI İLƏ YAZDIĞI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ (36-Cİ TƏKRAR) HAZIR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRMİŞ OLACAQ. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ QÜVVƏ VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD SİFƏTLƏRİNƏ TAM SAHİB OLAN BİR QİSİM ŞAĞİRDƏLƏRDİR. NƏ QƏDƏR AZ OLSALAR DA, MƏNƏN BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QİYMƏTLİ SAYILIRLAR.**

İkinci vəzifəsi: XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ İHYA (BƏRPA) ETMƏKDIR. ALƏM-İ İSLAMIN VƏHDƏTİNİ NÖQTE-İ İSTİNAD EDİB BƏŞƏRİYYƏTİ MADDİ VƏ MƏNƏVİ TƏHLÜKƏLƏRDƏN VƏ QƏZAB-İ İLAHİDƏN XİLAS ETMƏKDIR. BU VƏZİFƏNİN NÖQTE-İ İSTİNADI VƏ XADİMLƏRİ, MİLYONLARLA ƏFRADI OLAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vəzifəsi: İNQILABAT-İ ZAMANİYYƏ İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN ZƏDƏLƏNMƏSİƏ VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARI BİR DƏRƏCƏ TƏTİLƏ UĞRAMASI İLƏ VƏ İTTİHAD-İ İSLAMIN MÜƏVİNƏTİLƏ VƏ BÜTÜN ÜLƏMA VƏ ÖVLIYANIN VƏ BİLXASSƏ AL-İ BEYTİN NƏSLİNDƏN HƏR ƏSRDƏ QÜVVƏTLİ VƏ KƏSRƏTLİ MİLYONLARLA FƏDAKAR SEYİDLƏRİN İLTİHAQLARI İLƏ O VƏZİFƏ-İ UZMANI ETMƏYƏ ÇALIŞACAQ.

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan imanı xilas etmək və imanı təhqiqi surətdə ümuma dərs vermək, hətta avamın da imanı təhqiqi etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətən hidayətədedici, irşadədedici mənasının tam sərəhətini ifadə etdiyi üçün Nur Şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci və üçüncü vəzifələri buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədədir deyərək Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir müməssili, Nur Şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ müməssili olan biçarə tərəcəmanını zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. **Baxmayaraq ki, bu iltibas və səhvdir, lakin onlar onda məsul deyillər.** Çünki ziyadə hüsn-ü zənn keçmişdən bəri cərəyan edir və etiraz edilməz. Mən də o qardaşlarımın çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur Tələbələrinin kamal-i etiqaqlarının bir tərəşşuhu gördüyümə görə onlara çox fikir verməzdim. Hətta keçmiş övliyaların bir qismi kəramət-i qeybiyyələrindən Risale-i Nuru eynilə axırzamanın o hidayətədedicisi kimi kəşfləri bu təhqiqat ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki cəhətdə iltibas var, təvil lazımdır.

Birincisi: AXIRDAKI İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ HƏQİQƏT CƏHƏTİNDƏN BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni qurmaq cəhətində hər kəsdə, xüsusən avamda, xüsusən əhl-i siyasətdə, xüsusən bu əsrin əfkarında o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür və bu isim bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ixlas edir; bəlkə də təkəbbür mənasını yada salır; bəlkə şan, şərəf və məqampərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Keçmişdən bəri və indi də çox safdil və məqampərəst zatlar “Mehdi olacağam” deyərək dava edirlər. **BAXMAYARAQ Kİ, HƏR ƏSRDƏ HİDAYƏT EDİCİ BİR NÖV MEHDİ VƏ MÜCƏDDİD GƏLİR VƏ GƏLMİŞDİR, LAKİN HƏR BİRİ ÜÇ VƏZİFƏDƏN BİRİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN BÖYÜK MEHDİSİ (38-Cİ TƏKRAR) ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.** Həm də məhkəmədə Denizli əhl-i vüqufu bəzi şagirdlərin bu etiqaqlarına görə mənə demişlər ki, “əgər Mehdilik dava etsə, bütün şagirdləri qəbul edəcəklər.” Mən də onlara demişdim: **“MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ (39-CU TƏKRAR) AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR.** Baxmayaraq ki mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) vələd-i mənəvisi hökmündə ondan həqiqət dərəcəsini aldım və Al-i Məhəmməd Əleyhissalamın bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olmasına görə mən də Al-i Beytdən sayıla bilərəm. Lakin bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdə mənlik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq olmaz və sirr-i ixlasa tam

müxalif olduğuna görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, mənə özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcədə artıq məqamata gözümlü dikməyəm və Nurdaki ixlası pozmamayaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, imtina etməyə özümü məcbur bilirəm” dedim. O əhl-i vüquf susdu. **(Emirdağ Lahikası-1, səh. 231-233)**

10.

Əziz, siddiq qardaşlarım,

Əvvəla: Nurun həddindən artıq xas şagirdləri Sikke-i Qeybiyyə müştəmilatı ilə o övliya-i məşhurədən qırx gündə bir dəfə çörək yeyib qırx gün yeməyən Osman-i Xalidinin sarıh ixbarı və övladlarına vəsiyyətilə və İspartanın məşhur əhl-i qəlb alimlərindən Topal Şükrünün zahir xəbər verməsilə çox əhəmiyyətli həqiqəti dava edib, lakin iki iltibas içində bu biçərə, əhəmiyyətsiz qardaşları Saidə min dərəcə ziyadə hissə vermişlər. On ildən bəri qənaətlərini tədilə çalışdığım halda o bahadır qardaşlar qənaətlərində irəli gedirlər. Bəli, onlar **On Səkkizinci Məktubdakı iki əhl-i qəlb çobanın macərəsi kimi haqq olan həqiqəti görmüşlər, lakin təbirə möhtacdır. O həqiqət də budur:**

ÜMMƏTİN GÖZLƏDİYİ AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ZATIN (40-Cİ TƏKRAR) ÜÇ VƏZİFƏSİNDƏN ƏH MÜHÜMÜ VƏ ƏN BÖYÜYÜ VƏ ƏN QİYMƏTDARI OLAN İMAN-İ TƏHQİQİNİ NƏŞR VƏ ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN XİLAS ETMƏK CƏHƏTİLƏ o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişlə Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatin məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarə etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə xadiminə vermişlər, o xadimə mültəfitanə baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT (41-Cİ TƏKRAR) RİSALE-İ NURU PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK.**

O ZATIN (42-Cİ TƏKRAR) İKİNCİ VƏZİFƏSİ şəriəti icra və tətbiq etməkdir. Birinci vəzifə maddi qüvvətlə deyil, bəlkə qüvvətli etiqad və ixlas və sədaqətlə olduğu halda bu ikinci vəzifə üçün çox böyük maddi qüvvə və hakimiyyət lazımdır ki, o ikinci vəzifə tətbiq edilə bilsin.

O ZATIN (43-CÜ TƏKRAR) ÜÇÜNCÜ VƏZİFƏSİ xilafət-i İslamiyyəni ittihad-i İslama bina edərək İsevî ruhanilərilə ittifaq edib din-i İslama xidmət etməkdir. Bu vəzifə çox böyük səltənət və qüvvə və milyonlarla fədakarlarla tətbiq edilə bilər. Birinci vəzifə o iki vəzifədən üç-dörd dərəcə daha ziyadə qiymətdardır. Lakin o ikinci, üçüncü vəzifələr çox nəzərəçarpan və çox geniş dairədə olduğuna görə ümumun və avamın nəzərində daha əhəmiyyətli görünürlər. Elə o xas Nurçular və bir qismi övliya olan o qardaşlarımızın təbirə və təvilə möhtac fikirlərini ortaya atmaq əhl-i dünyanı və əhl-i siyasəti təlaşa verərə və vermişdir. Hücumlara vəsilə olar. Çünki birinci vəzifənin həqiqətini və qiymətini görə bilmirlər, digər cəhətlərə həml edirlər.

Qardaşlarımın ikinci iltibası:

Fani və çürüyən şəxsiyyəti bəzi cəhətlərlə birinci vəzifədə pişdarlıq edən Nur şagirdlərinin şəxs-i mənəvisini təmsil edən o aciz qardaşına verirlər. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nurun həqiqi ixlasına və heç nəyə, hətta mənəvi və uhrəvi məqamata belə alət olmamasına bir cəhətdən zərər verdiyi kimi əhl-i siyasəti də yersiz narahat edib Risale-i Nurun nəşrinə zərər gətirər. Bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə belə böyük və baqi həqiqətlər fani və aciz və süqut edən şəxsiyyətlərə bina edilməz.

Əlhasil: GƏLƏCƏK O ZATIN (44-CÜ TƏKRAR) İSMİNİ VERMƏK üç vəzifəni birdən yada salır, səhv olar. Həm də heç nəyə alət olmayan nurdakı ixlas zədələnər, avam-i möminin nəzərində həqiqətlərin qüvvəti bir dərəcə nöqsan görər. Yəqiniyyət-i bürhaniyyə belə qəzaya-yi məqbulədəki zənn-i qalibə inqilab edir. Daha müənnid dalalətə və mütəmərriid zındıqaya tam qələbəsi mütəhayyir əhl-i imanda görünməməyə başlayar. Əhl-i siyasət əvhama və bəzi din adamları etiraza başlayarlar. **Ona görə Nurlara o ismi vermək münasib görünür. Bəlkə “Mücəddiddir, onun pişdarıdır” deyilə bilər.**

Ümum qardaşlarımıza minlərlə salam. (Sikke-i Tasdik-i Qaybi, səh.9-11)

11.

Əziz qardaşlarım! Sədaqətinizdən tərəşşuh edən və həddimin çox fəvqündə hüsn-ü zənninizə qarşı bundan əvvəl verdiyim cavabın tətimməsi kimi bu növbəti bölməni iki gün əvvəl yazmışdıq. **SİZİN HƏDDİNDƏN ARTIQA SƏDAQƏT VƏ ULÜVV-Ü HİMMƏTİNİZDƏN TƏRƏŞŞUH EDƏN BİR HƏFTƏ ƏVVƏLKİ MƏKTUBUNUZA QARŞI HÜSN-Ü ZƏNNİNİZİ BİR DƏRƏCƏ CƏRH EDƏN MƏNİM CAVABIMIN HİKMƏTİ BUDUR Kİ: “... BU ZAMANDA ELƏ QEYRİ-ADİ HAKİM CƏRƏYANLAR VAR Kİ, HƏR ŞEYİ ÖZ HESABINA ALDIĞINA GÖRƏ FƏRƏZƏ HƏQİQİ GÖZLƏNİLƏN VƏ BİR ƏSR SONRA GƏLƏCƏK O ZAT (45-Cİ TƏKRAR) belə bu zamanda gəlsə, hərəkətini o cərəyanlara qurban verməmək üçün siyasət aləmindəki vəziyyətdən fəraqat edəcək və hədəfini dəyişdirəcək deyə təxmin edirəm.**

Həm də üç məsələ var: biri həyat, biri şəriət, biri imandır. Həqiqət cəhətindən ən mühümü və ən əzəmi iman məsələsidir. **LAKİN İNDİKİ ÜMUMUN NƏZƏRİNDƏ VƏ HAL-İ ALƏM İLCAATI DA ƏN MÜHÜM MƏSƏLƏ HƏYAT VƏ ŞƏRİƏT GÖRÜNDÜYÜNƏ GÖRƏ O ZAT (46-Cİ TƏKRAR) İNDİ OLSA DA,** üç məsələni birdən ümum ruy-i zəmində vəziyyətlərini dəyişdirmək növ-i bəşərdəki cari olan adətullaha müvafiq gəlmədiyinə görə hər halda ən əzəm məsələni əsas edib digər məsələləri əsas etməyəcək. Ta ki iman xidməti səfəvətini ümumun nəzərində pozmasın və avamın tez aldanan ağıllarında o xidmətin başqa məqsədlərə alət olmadığı təhəqqüq etsin (aşkar olsun). (Kastamonu Lahikası, səh. 61-62)

12.

On Doqquzuncu Məsələ

Rəvayətlərdə axırxamanın əlamətlərindən olan və AL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (RADIALLAHU ANH) (47-Cİ TƏKRAR) haqqında ayrı-ayrı xəbərlər var. Hətta bir qisim əhl-i elm və əhl-i vəlayət keçmişdə onun çıxdığına hökm etmişlər. Allahu aləm bissavab, bu ayrı-ayrı rəvayətlərin bir təvili (izahı) budur ki: **BÖYÜK MEHDİNİN (48-Cİ TƏKRAR) ÇOX VƏZİFƏLƏRİ VAR VƏ SİYASƏT ALƏMİNDƏ, DƏYANƏT ALƏMİNDƏ, SƏLTƏNƏT ALƏMİNDƏ, CİHAD ALƏMİNDƏKİ ÇOX DAİRƏLƏRDƏ İCRAATLARI (əməlləri, işləri) OLDUĞU KİMİ** hər bir əsr məyusiyyət vaxtında qüvvə-i mənəviyyəsini təsdiq edəcək bir növ Mehdiyə və yaxud Mehdinin onların imdadına o vaxtda gəlmək ehtimalına möhtac olduğuna görə rəhmət-i İlahiyyə ilə hər dövrdə, bəlkə hər əsrdə bir növ Mehdi al-i Beytdən çıxmış, cəddinin şəriətini mühafizə və sünnətini ihya etmişdir. Məsələn, siyasət aləmində Mehdi-i Abbasi və din aləmində **QÖVS-İ ƏZƏM VƏ ŞAH-İ NƏQŞİBƏND VƏ ƏQTAB-İ ƏRBAA VƏ ON İKİ İMAM KİMİ BÖYÜK MEHDİNİN (49-CU TƏKRAR) BİR QİSİM VƏZİFƏLƏRİNİ İCRA EDƏN ZATLAR** belə Mehdi haqqında gələn rəvayətlərdə mədar-i nəzər Məhəmməd Əleyhissalatu Vəssəlam olduğuna görə rəvayətlər ixtilaf edərək bir qisim əhl-i həqiqət demişdir: “Keçmişdə çıxıb.” Hər nə isə... Bu məsələ Risale-i Nurda bəyan edildiyinə görə onu ona həvalə ilə burada bu qədər deyirik ki, dünyada mütəsənid heç bir xanədan və mütəvafiq heç bir qəbilə və münəvvər heç bir cəmiyyət və icma yoxdur ki, **AL-İ BEYTİN XANƏDANINA (50-Cİ TƏKRAR) VƏ QƏBİLƏSİNƏ VƏ CƏMİYYƏTİNƏ VƏ İCMASINA ÇATA BİLSİN. BƏLİ, YÜZLƏRLƏ QÜDSİ QƏHRƏMANLARI YETİŞDİRƏN VƏ MİNLƏRLƏ MƏNƏVİ SƏRKƏRDƏLƏRİ ÜMMƏTİN BAŞINA RƏHBƏR EDƏN VƏ HƏQİQƏT-İ QURANİYYƏNİN MAYASI İLƏ VƏ İMANIN NURU İLƏ VƏ İSLAMİYYƏTİN ŞƏRƏFİLƏ QİDALANAN, TƏKƏMMÜL EDƏN AL-İ BEYT, ƏLBƏTTƏ, AXIRZAMANDA ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİ VƏ HƏQİQƏT-İ FURQANİYYƏNİ VƏ SÜNNƏT-İ ƏHMƏDİYYƏNİ (Ə.S.M.) İHYA İLƏ, ELAN İLƏ, İCRA İLƏ BAŞ SƏRKƏRDƏLƏRİ OLAN BÖYÜK MEHDİNİN (51-Cİ TƏKRAR) KAMAL-İ ƏDALƏTİNİ VƏ HAQQANİYYƏTİNİ DÜNYAYA GÖSTƏRMƏLƏRİ OLDUQCA UYGUN OLMAQLA BƏRABƏR ÇOX LAZIMLI VƏ ZƏRURİDİR VƏ HƏYAT-İ İCTİMAİYYƏ-İ İNSANİYYƏDƏKİ DÜSTURLARIN MÜQTƏZASIDIR (tələbidir).** (Şualar, səh. 509-510)

13.

Həbs üsulu təcrid on beş gün olduğu halda məni üç ay yarım təcrid-i mütləqdə heç bir dostumla təmas etdirmədilər. Həm də üç aydan bəri mənim əleyhimdə qırx səhifəlik iddianamə yazılıb mənə göstərildi. Yeni hürufu (əlifbanı) bilmədiyimə görə həm narahat və xəttim çox nöqsanlı olmasına görə çox xahiş etdim, “məne birisi iddianaməni oxusun və dilimi bilən tələbələrimdən mənim etiraznaməmi yazacaq iki nəfərə icazə verin” dedim, izin vermədilər. Dedilər ki, “vəkil gəlsin, oxusun.” Sonra onu da qoymadılar. Ancaq bir qardaşa dedilər ki, “Köhnə hürufa (əlifbaya) çevir, ona ver.” Halbuki o qırx səhifəni yazmaq altı-yeddi gündə ancaq olar. Bir saatda mənə oxumaq işini altı-yeddi günə qədər uzatmaq mənimlə kimsə təmas etməsin fikridirsə, çox dəhşətli istibdad ilə mənim bütün hüquq-ü müdafiəmi inkar etməkdir. Dünyada yüz cinayəti olan və asılacaq bir adam belə bu cür rəftar görə bilməz. Mən həqiqətən bu əmsalsız

işgəncənin heç bir səbəbini bilmədiyimə görə çox əzab çəkirəm. Mən xəbər aldım ki, məhkəmə rəisi vicdanlı və mərhəmətlidir. Bu qənaətə binaən ilk və son təcrübə kimi məqamınıza bu istirhamnamə (xahişnamə) və şəqvanı (şikayət) yazdım.

**Təcrid-i mütləqdə xəstə və pərişan
Said Nursi**

İDDİANAMƏDƏ MƏNİM HAQQIMDA DÖRD ƏSAS VAR:

Birinci əsas: Guya məndə təfahür (lovğalığ) və öyünmə var və özümü mücəddid hesab edirəm. **Mən bütün qüvvəmlə bunu inkar edirəm. HƏM DƏ MEHDİLİK İSNADINI HEÇ QƏBUL ETMƏDİYİMƏ BÜTÜN QARDAŞLARIM ŞƏHADƏT EDİRLƏR. HƏTTA DENİZLİDƏKİ ƏHL-İ VÜQUF “ƏGƏR SAİD MEHDİLİYİNİ İRƏLİ SÜRSƏ, BÜTÜN ŞAĞİRDƏLƏRİ QƏBUL EDƏCƏK” DEDİKLƏRİNƏ MÜQABİL (ƏVƏZİNDƏ) SAİD ETİRAZNAMƏSİNDƏ DEMİŞDİR Kİ: “MƏN SEYİD DEYİLƏM. MEHDİ (52-Cİ TƏKRAR) SEYİD OLACAQ.”** (Şualar, 14-cü Şua, səh. 355)

14.

Beşinci səbəb: Uzun müddət əvvəl bir əhl-i vələyətdən eşitdim ki, o zat keçmiş vəlilərin qeybi işarələrindən istihrac etmiş (nəticə çıxarmış) və qənaətə gəlmişdir ki, “Şərq tərəfindən bir nur zühur edəcək, bidalar zülumatını dağıdacaq.” Mən belə bir nurun zühuruna çox intizar etdim və edirəm. **LAKİN ÇİÇƏKLƏR BAHARDA GƏLƏR. ELƏ QÜDSİ ÇİÇƏKLƏRƏ ZƏMİN HAZIR ETMƏK LAZIMDIR VƏ ANLADIQ Kİ, BU XİDMƏTİMİZLƏ O NURANİ ZATLARA (53-CÜ TƏKRAR) ZƏMİN İHZAR EDİRİK (hazırlayırıq).** Madam ki, özümü zə əid deyil, əlbəttə, Sözlər namındakı nurlara əid olan inayət-i İlahiyyəni (ilahi yardım) bəyan etməkdə mədar-i faxir (fəxrə səbəb) və qürur ola bilməz, bəlkə mədar-i həmd (şükərə səbəb) və şükür və təhdis-i nemət (nemətə şükür) olar. **(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 189) (Barla Lahikası, 28-ci Məktubdan 7-ci Risalə olan 7-ci Məsələ)**

15.

... indi yada düşdü ki, əgər şəddəli lamlar və mimplər iki cüt sayılsa, **BUNDAN BİR ƏSR SONRA ZÜLUMATI DAĞIDACAQ ZATLAR** isə **HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (54-CÜ TƏKRAR) şağırdləri ola bilər.** (Şualar, səh. 605)

16.

İkinci İşarət, yəni: Altıncı İşarət

HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (55-Cİ TƏKRAR) cəmiyyət-i nuraniyyəsi Süfyan komitəsinin təxribatçı rejim-i bidakaranəsini (pis əməl, şər iş) təmir edəcək (düzəldəcək), Sünnət-i Səniyyəni ihya edəcək, yəni Aləm-i İslamiyyətdə risalət-i Əhmədiyyəni (ə.s.m.)

təxribə çalışan Süfyan komitəsi Həzrət-i Mehdi cəmiyyətinin möcüzəkar mənəvi qılıncı ilə öldürüləcək və məhv ediləcək. Həm Aləm-i insaniyyətdə (cəmiyyətdə) inkar-i uluhiyyət (Allahu inkar etmək) niyyətilə mədəniyyət və müqəddəsət-i bəşəriyyəni (cəmiyyətin müqəddəs inanclarını) zir-ü zəbər edən (məhv edən) Dəccal komitəsini Həzrət-i İsa Əleyhissalam din-i həqiqisini (həqiqi dinini) İslamiyyətin həqiqətilə birləşdirməyə çalışan hamiyətkar və fədakar İsevi camaatının namı (adı) altında və “Müsəlman İsevileri” ünvanına layiq bir cəmiyyət o Dəccal komitəsini Həzrət-i İsa Əleyhissalamın riyasəti altında öldürəcək və məhv edəcək, bəşəri inkar-i uluhiyyətdən xilas edəcək. Bu mühüm sirr çox uzundur. Başqa yerlərdə bir az bəhs etdiyimizə görə burada qısa işarətlə iqtifa edirik (kifayətlənirik). **(Mektubat, səh.426)**

17.

Beşinci cəhət: Həm də hər iki dəccalın əsrlərinə aid olan möcüzələrinin onların bəhsilə və münasibətilə rəvayət edildiyinə görə onların şəxslərindən südur edəcəyi (meydana gələcəyi) tələqqi (qəbul edildiyinə) və təvəhhüm edildiyinə (yavaş-yavaş başa düşüldüyünə) görə o rəvayət mütəşabih olmuş, mənası gizlədilmişdir, məsələn, təyyarə və şiməndifer (qatarla) səyahət etməsi... Həm də məsələn, məşhur olmuşdur ki, İslam Dəccalı öldüyü vaxt ona xidmət edən şeytan İstanbulda Dikilitaşda bütün dünyaya bağıracaq və hər kəs o səsi eşidəcək ki, “O öldü.” Yəni çox acib (əcaib) və şeytanları belə heyrətə salan radio ilə bağıracaq, xəbər verəcək.

Dəccalın rejiminə və təşkil etdiyi komitəsinə və hökumətinə aid qəribə hallarının və dəhşətli icraatının onun şəxsi ilə münasibətdar rəvayət edilməsi cəhətilə mənası gizlədilmişdir. Məsələn, “O qədər qüvvətlidir və davam edər, yalnız Həzrət-i İsa (ə.s.) onu öldürə bilər, başqa çarə ola bilməz” rəvayət edilmişdir. Yəni onun məsləyini və yırtıcı rejimini pozacaq, öldürəcək, ancaq səmavi və ülvi xalis bir din İsevilərdə zühur edəcək və həqiqət-i Quraniyyəyə iqtida (tabe olan) və ittihad edən (birləşən) bu İsevi dinidir ki, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın nüzu ilə o dinsiz məslək məhv olar, ölür. Yoxsa onun şəxsi mikrob, nəzlə (soyuqdaymə) ilə öldürülə bilər. Bir qisim ravilərin (hədis rəvayətçilərinin) qabil-i xəta ictihadları (səhv hökm çıxarma) ilə olan təfsirləri və hökmləri hədis kəlmələrinə qarışdırıb hədis zənn edilir, məna gizlənilir. Vaqiə (hadisə) mütəbəqəti (uyğunluğu) görünmür, mütəşabih (gizli məna) hökmünə keçir. Keçmiş zamanda bu zamandakı kimi camaatın və cəmiyyətin şəxs-i mənəvisi inkişaf etmədiyinə görə və fikr-i infiradi (məsləhətsiz iş görmək) qalib (hakim) olduğuna görə camaatın sifət-i əziməsi və böyük hərəkəti o camaatın başında duran şəxslərə verilməsi cəhətilə o şəxslər gözəl və külli sifətlərə layiq və müvafiq olmaq üçün yüz dərəcə cismindən və qüvvətindən böyük acubə (əcaib) cisim və qorxunc heykəl və çox böyük qüvvət və iqtidarın olması lazım gəldiyinə görə elə təsvir edilmişdir. Vaqiə mütəbəqəti görünmür və o rəvayət mütəşabih olur. **İKİ DƏCCALIN SİFƏTLƏRİ VƏ HALLARI AYRI-AYRI OLDUĞU HALDA MÜTLƏQ GƏLƏN RƏVAYƏTLƏRDƏ İLTİBAS (qarışıqlıq) VAR. BİRİ DİGƏRİ ZƏNN EDİLİR. BÖYÜK MEHDİNİN HALLARI (56-CI TƏKRAR) SABİQ MEHDİLƏRƏ İŞARƏ EDƏN RƏVAYƏTLƏRƏ MÜTABİQ ÇIXMIR (uyğun gəlmir)**, hədis-i mütəşabih (mənası gizli hədis) hökmünə keçir. İmam-i Əli (r.a.) yalnız İslam Dəccalından bəhs edir. Müqəddimə bitdi, məsələlərə başlayırıq.

(Şualar, səh. 500- 501)

18.

Səkkizinci Əsil: Cənab-i Hakim-i Mütləq bu dar-i təcübə və meydan-i imtahanda çox mühüm şeyləri kəsrətli əşya içində gizlədir. O gizlətməklə çox hikmətlər, çox məsləhətlər bağlıdır. Məsələn, Leylə-i Qədri ümum ramazanda, saat-i icabə-i duanı Cümə günündə, məqbul vəlisini insanlar içində, əcəli **ömür içində və qiyamətin vaxtını ömr-ü dünya içində gizlətməmişdir.** Ancaq əcəl-i insan müəyyən olsa, yarı ömrünə qədər qəflət-i mütləqa, yarıdan sonra dar ağacına addımlamaq kimi dəhşət verəcək. Halbuki axirət və dünya müvazənəsini mühafizə etmək və həmişə xavf-ü rəca arasında olmaq məsləhəti iqtiza edər ki, hər dəqiqə həm ölmək, həm yaşamaq mümkün olsun. Belə olduqda mübhəm tərzdəki iyirmi illik mübhəm ömür min il müəyyən ömrə mürəccəhdır. Elə qiyamət də bu insan-i əkbər olan dünyanın əcəlidir. Əgər vaxtı təayyün etsəydi bütün qurun-ü ula və vusta qəflət-i mütləqaya dalacaqdılar və qurun-ü uhra dəhşətdə qalacaqdı. İnsan necə həyat-i şəxsiyyəsilə xanəsinin (evinin) və özünün bəqası (daimiliyi) ilə əlaqədardır, eləcə də həyat-i ictimaiyyə və nəviyyəsilə, küre-i ərzin və dünyanın yaşaması ilə əlaqədardır. Quran **“O saat yaxınlaşdı, ay parçalandı.”** (Qamər surəsi, 1) deyir. “O saat (qiyamət) yaxındır” fərman verir. Min bu qədər il keçdikdən sonra gəlməməsi yaxınlığına xələl gətirməz. Lakin qiyamət dünyanın əcəlidir. Dünyanın ömrünə nisbətən min və ya iki min il bir ilə nisbətən bir-iki gün və ya bir-iki dəqiqə kimidir. Saat-i Qiyamət yalnız insaniyyətin əcəli deyil ki, onun ömrünə nisbət edilib baid görülsün. Məhz bunun üçündür ki, Hakim-i Mütləq qiyaməti müqayyəbat-i xəmsədən biri kimi elmində gizlədir. Elə bu ibham sirrindəndir ki, hər əsr, hətta əsr-i həqiqətbin olan Əsr-i Səadətdə belə daima qiyamətdən qorxmışlar. Hətta bəziləri “Şəraitə demək olar ki çıxmışdır” demişlər. Məhz bu həqiqəti bilməyən insafsız insanlar deyirlər ki: “Axirətin təfsilatını dərs alan mütəyaqqız qəlbli, kəskin nəzərli səhabələrin fikirləri nə üçün 1000 il həqiqətdən uzaq fikirlərə düşmüş kimi **İSTİQBAL-İ DÜNYƏVİYYƏDƏ 1400 İL SONRA GƏLƏCƏK BİR HƏQİQƏTİ ƏSRLƏRİNDƏ QƏRİB ZƏNN ETMİŞLƏR.**”

Əlcavab: Çünki Səhabələr feyz-i söhbət-i nübüvvətdən hər kəsdən ziyadə dar-i axirəti düşünərək, dünyanın fənasını bilərək qiyamətin ibham-i vaxtındakı hikmət-i İlahiyyəni anlayaraq əcəl-i şəxsi kimi dünyanın əcəlinə qarşı belə daim müntəzir vəziyyət alaraq axirətlərinə ciddi çalışmışdırlar. Rəsul-i Əkrəm Əleyhissalatu Vəssəlam “Qiyaməti gözləyin, intizar edin” deyərək təkrar etməsi bu hikmətdən irəli gələn irşad-i Nəbəvidir. Yoxsa vüku-ü müəyyənə dair bir vəhyin hökmü ilə deyil ki, həqiqətdən uzaq olsun. İllət ayırır, hikmət ayırır. Elə Peyğəmbər Əleyhissalatu Vəssəlamın bu cür sözləri hikmət-i ibhamdan irəli gəlir. **Bu sirdəndir ki, HZ. MEHDİ (Ə.S.) (57-Cİ TƏKRAR) SÜFYAN KİMİ AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ƏŞXASLARI (58-Cİ TƏKRAR) uzun müddət əvvəl, hətta Tabiin zamanında onları gözləmiş, onlara çatmağa çalışmışlar. Hətta bəzi əhl-i vəlayət “Onlar gəlmişlər” demişlər. Elə bu da qiyamət kimi hikmət-i İlahiyyə iqtiza edir ki, vaxtları təayyün etməsin. Çünki hər vaxt, hər əsr qüvvə-i mənəviyyənin təqviyyəsinə mədar olacaq və ümitsizlikdən xilas edəcək “Mehdi” mənasına möhtacdır.** Bu mənada hər əsrin bir hissəsi olmaq lazımdır. Həm qəflət içində fənalara uymamaq və laqeydlikdə nəfsin cilovunu buraxmamaq üçün nifaqın başına keçəcək qorxunc şəxslərdən hər əsr çəkinmək və qorxmaq lazımdır. Əgər təyin edilsəydi, məsləhət-i irşad-i ümumi zərər görərdi.

19.

İndi Mehdi kimi əşxasın haqqındakı rəvayətin ixtilafatı və sirri budur ki, əhadisi təfsir edənlər mətn-i əhadisi təfsirlərinə və istinbatlarına tətbiq etmişlər. Məsələn, mərkəz-i səltənət o vaxt Şamda və ya Mədinədə olduğuna görə vükuat-i Mehdiyə və ya Süfyaniyyəni Hz. Mərkəz-i səltənət yaxınlığında olan Bəsrə, Kufə, Şam kimi yerlərdə təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər. Həm də o əşxasın şəxs-i mənəvisinə və ya təmsil etdikləri camaata aid əsar-i əziməni o əşxasın zatlarında təsəvvür edərək elə təfsir etmişlər ki, **O ƏŞXAS-İ XARİQƏ (möcüzəvi şəxslər) (59-CU TƏKRAR)** çıxdıqları vaxt bütün xalq onları tanıyacaq kimi təsəvvür vermişdirlər. Halbuki demişdik: bu dünya təcrübə meydanıdır. Ağla qapı açılar, lakin ixtiyarı əlindən alınmaz. **ELƏ İSƏ O ƏŞXAS (60-CI TƏKRAR)**, hətta o qorxunc Dəccal belə çıxdıqda çoxları, hətta özü də bidayətən (şəxsən) Dəccal olduğunu bilməz. Bəlkə nur-u imanın diqqətilə **O ƏŞXAS-İ (61-Cİ TƏKRAR) AXIRZAMAN (axırzaman şəxsləri) TANINA BİLƏR.** (Sözler, səh. 318)

20.

İyirmi Doqquzuncu Məktubun Yeddinci Qismi

Şəair-i İslamiyyənin (İslam qanunlarının) təğyirinə (dəyişdirilməsinə) əsla razı olmayan və dözməyərək qulaqlarını tıxayanların qənaətlərindəki hədəfə qəti hüccət (dəlil) Təvilkeranə “Zahiri müvəfəqət göstərirəm (üzdə razılaşıram)” iddiasında olanların birinci zümrəyə ilhaq etdirəcək müəssir (təsirli) qüvvə Üləmaüs-sü əhزابına (bəzi fiqh alimlərinə) sərt şillə. Müxtəlif nam (ad) və vəsilələrlə (yollarla), dinsizlik qayəsilə (məqsədilə) bidalar (bidət, dində olmayan hökm) çıxaranlara qahir zərbə-i qüdrət və təvk-i lənət. **BEŞİNCİ VƏ ALTINCI İŞARƏLƏR İSLAH-İ ALƏMİN ŞƏXSƏN HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (62-Cİ TƏKRAR) ZÜHURUNA VABƏSTƏ (bağlı, aid) OLDUĞUNA QƏNAƏT GƏTİRƏN ZÜMRƏDƏN BU ZAT-İ ALİŞANIN (63-CÜ TƏKRAR) BELƏ BU ƏMRDƏ MÜQTƏDİR (iqtidarlı, bacarıqlı) OLMASINDAN ŞÜBHƏLƏNƏNLƏRİN BU VƏHİMLƏRİNİ (şübhələrini) ARADAN QALDIRACAQ, ETİMADLARINI TƏMİN EDƏCƏK OLDUQCA QÜVVƏTLİ GÜNƏŞ KİMİ BİR HƏQİQƏTDİR.**

Yeddinci İşarə bu əsrin ən mümkün mücahidəsinin (cihad) necə edilmək iqtiza etdiyinə (necə edilməsinə) dəlalət edən (işarə edən) məhz-i hikmət (hikmətlər toplusu) kimi xassələrinin cəmidir.

Aciz qardaşınızın qısa vəsfi (tərif, halının təsviri) də, əlbəttə, aczinə (acizliyinə) şəhadət (şahidlik) edir. Yoxsa bu həqaiqi (həqiqətləri) layiqincə vəsf etmək bu biçarənin həddi deyil. (Məktubat, səh. 174)

AXIRZAMANIN BÖYÜK MEHDİSİ ÜÇ VƏZİFƏNİ EYİNİ ANDA YERİNƏ YETİRƏCƏK

Mehdinin üç vəzifəsi

Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli bir şagirdi çoxlarının adından məndən soruşdu ki, “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə tərzdə axırzamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər və o qədər çəkdiyini halda onlar israr edirlər.

Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə onların əlində həqiqət və qəti hüccət var və sən də hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqət etmirsən. Bu işə təzaddır, hər halda həllini istəyirik.”

Mən də bu zətin təmsil etdiyi çox məsailərə cavab olaraq deyirəm ki: o xas Nurçuların əllərində həqiqət var. Lakin iki cəhətdə təbir və təvil lazımdır.

Birincisi: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ, MEHDİ AL-İ RƏSULUN TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QIYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR TAMAMILƏ YOLDAN ÇIXMASA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN CƏMİYYƏTİ VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ EDƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK. VƏ ONUN ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə və maddiyyun və təbiyyun taununun bəşər içinə intişar etməsilə hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək və bu vəzifə əm dünya, həm hər şeydən əl çəkməklə, çox vaxt tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə görə Həzrət-i Mehdinin o vəzifəsini şəxsən özü görməyə vaxt və hal imkan verməz. Çünki xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) cəhətindəki səltənəti onunla iştiqualə vaxt qoymur. HƏR-HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL BİR TAYFA BİR BAXIMDAN YERİNƏ YETİRƏCƏK. O ZAT O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI İLƏ YAZDIĞI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ HAZIR BİR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRƏCƏK. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ QÜVVƏT VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD SİFƏTLƏRİNƏ TAM MALİK OLAN BİR QİSİM ŞAĞİRDƏLƏRDİR. NƏ QƏDƏR DƏ AZ OLSALAR, MƏNƏN BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QIYMƏTLİ SAYILIRLAR.

İkinci vəzifəsi: XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ BƏRPA ETMƏKDİR. ALƏM-İ İSLAMIN VƏHDƏTİNİ NÖQTƏ-İ İSTİNAD EDİB BƏŞƏRİYYƏTİ MADDİ VƏ MƏNƏVİ TƏHLÜKƏLƏRDƏN VƏ QƏZƏB-İ İLAHİDƏN XİLAS ETMƏKDİR. BU VƏZİFƏNİN NÖQTƏ-İ İSTİNADI VƏ XADİMLƏRİ, MİLYONLARLA ƏFRADI OLAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vəzifəsi: İNQİLABƏT-İ ZAMANİYYƏ İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN ZƏDƏLƏNMƏSİLƏ VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARININ BİR DƏRƏCƏ TƏTİLƏ UĞRAMASI İLƏ O ZAT BÜTÜN

ƏHL-İ İMANIN MƏNƏVİ YARDIMLARI İLƏ VƏ İTTİHAD-İ İSLAMIN MÜAVƏNƏTİLƏ VƏ BÜTÜN ÜLƏMA VƏ ÖVLİYANIN VƏ BİLXASSƏ AL-İ BEYTİN NƏSLİNDƏN HƏR ƏSRDƏ QÜVVƏTLİ VƏ KƏSRƏTLİ MİLYONLARLA FƏDAKAR SEYYİDLƏRİN İLTİHAQLARI İLƏ O VƏZİFƏ-İ UZMANI ETMƏYƏ ÇALIŞACAQ.

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan imanı xilas etmək və imanı təhqiqlə surətdə ümuma dərs vermək, hətta avamın da imanını təhqiqlə etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətin hidayət edici, irşad edici mənasının tam sərəhətini ifadə etdiyi üçün Nur Şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci və üçüncü vəzifələr buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədədir deyərək Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir mütəmssili Nur Şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir şəxs-i mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ mütəmssili olan biçarə tərəcəmanını zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. Lakin bu bir iltibas və bir səhvdir, ancaq onlar onda məsul deyillər. Çünki ziyadə hüsn-ü zənn keçmişdən bəri cərəyan edir və etiraz edilməz. Mən də o qardaşlarımdan çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur Tələbələrinin kamal-i etiqadlarımdan bir tərəşşuğu gördüyümə görə onlara çox fikir verməzdim. Hətta keçmiş övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyələrdən Risale-i Nuru eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olması kəşfləri bu təhqiqlə ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki nöqtədə bir iltibas var, təvil lazımdır.

Birincisi: AXIRDAKI İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ HƏQİQƏT NÖQTƏSİNDƏ BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni qurmaq cəhətində hər kəsdə, xüsusən avamda, xüsusən əhl-i siyasətdə, xüsusən bu əsrin əfkarında o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür və bu isim bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ixsas edir, bəlkə də xodfuruşluq mənasını yada salır, bəlkə bir şan, şərəf və məqəmpərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Keçmişdən bəri və indi də çox safdil və məqəmpərəst zatlar “Mehdi olacağam” deyərək dava edirlər. **BAXMAYARAQ Kİ, HƏR ƏSRDƏ HİDAYƏT EDİCİ BİR NÖV MEHDİ VƏ MÜCƏDDİD GƏLİR VƏ GƏLMİŞDİR, LAKİN HƏR BİRİ ÜÇ VƏZİFƏLƏRDƏN BİRİSİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Həm də məhkəmədə Dənizli əhl-i vüqufu bəzi şagirdlərin bu etiqadlarına əsasən mənim haqqımda demişdirlər ki: “Əgər Mehdi davam etsə, bütün şagirdləri qəbul edəcəklər.” Mən də onlara demişdim: “MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR. Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) bir vələd-i mənəvisi hökmündə ondan həqiqət dərəsi oldım və Al-i Məhəmməd Əleyhissalam bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olunmasına görə mən də Al-i Beytdən sayıla bilərəm. Amma bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdə mənlilik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq olmaz və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, məni özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən

hədsiz dərəcə artıq məqamata gözümlü dikməyəm və Nurdakı ixlası pozmammaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, əl çəkməyə özümü məcbur bilirəm” dedim. O əhl-i vüquf susdu.

(Əmirdağ Lahikası-I, səh. 231-233)

On Doqquzuncu Məsələ

Rəvayətlərdə axırxamanın əlamətlərindən olan və AL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN HƏZRƏT-İ MEHDİNİN (RADIALLAHU ANH) haqqında ayrı-ayrı xəbərlər var. Hətta bir qisim əhl-i elm və əhl-i vəlayət keçmişdə onun çıxdığına hökm etmişlər.

Allahu aləm bissavab, bu ayrı-ayrı rəvayətlərin bir təvili budur ki: **BÖYÜK MEHDİNİN ÇOX VƏZİFƏLƏRİ VAR VƏ SİYASƏT ALƏMİNDƏ, DƏYANƏT ALƏMİNDƏ, SƏLTƏNƏT ALƏMİNDƏ, CİHAD ALƏMİNDƏKİ ÇOX DAİRƏLƏRDƏ İCRAATLARI OLDUĞU KİMİ** hər bir əsr məyusiyət vaxtında qüvvə-i mənəviyyəsini təsdiq edəcək bir növ Mehdiyə və yaxud Mehdinin onların imdadına o vaxtda gəlmək ehtimalına möhtac olduğuna görə rəhmət-i İlahiyyə ilə hər dövrdə, bəlkə hər əsrdə bir növ Mehdi al-i Beytdən çıxmış, cəddinin şəriətini mühafizə və sünnətini ihya etmişdir. Məsələn, siyasət aləmində Mehdi-i Abbasi və din aləmində **QÖVS-İ ƏZƏM VƏ ŞAH-İ NƏQŞİBƏND VƏ ƏQTAB-İ ƏRBAA VƏ ON İKİ İMAM KİMİ BÖYÜK MEHDİNİN BİR QİSİM VƏZİFƏLƏRİNİ İCRA EDƏN ZATLAR** belə Mehdi haqqında gələn rəvayətlərdə mədar-i nəzər Məhəmməd Əleyhissalatu Vəssəlam olduğuna görə rəvayətlər ixtilaf edərək bir qisim əhl-i həqiqət demişdir: “Keçmişdə çıxıb.” Hər nə isə... Bu məsələ Risale-i Nurda bəyan edildiyinə görə onu ona həvalə ilə burada bu qədər deyirik ki, dünyada mütəsənid heç bir xanədan və mütəvafiq heç bir qəbilə və münəvvər heç bir cəmiyyət və camaat yoxdur ki, **AL-İ BEYTİN XANƏDANINA VƏ QƏBİLƏSİNƏ VƏ CƏMİYYƏTİNƏ VƏ CAMAATINA ÇATA BİLSİN.**

BƏLİ, YÜZLƏRLƏ QÜDSİ QƏHRƏMANLARI YETİŞDİRƏN VƏ MİNLƏRLƏ MƏNƏVİ SƏRKƏRDƏLƏRİ ÜMMƏTİN BAŞINA RƏHBƏR EDƏN VƏ HƏQİQƏT-İ QURANİYYƏNİN MAYASI İLƏ VƏ İMANIN NURU İLƏ VƏ İSLAMİYYƏTİN ŞƏRƏFİLƏ QİDALANAN, TƏKƏMMÜL EDƏN AL-İ BEYT, ƏLBƏTTƏ, AXIRZAMANDA ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİ (Hz. Məhəmmədin (sav) şəriətini) VƏ HƏQİQƏT-İ FURQANİYYƏNİ (Quran həqiqətlərini, hökmlərini) VƏ SÜNNƏT-İ ƏHMƏDİYYƏNİ (Ə.S.M.) (Peyğəmbərimizin (sav) sünnəsini) İHYA İLƏ, ELAN İLƏ, İCRA İLƏ BAŞ SƏRKƏRDƏLƏRİ OLAN BÖYÜK MEHDİNİN KAMAL-İ ƏDALƏTİNİ VƏ HAQQANİYYƏTİNİ (doğru yolunu) DÜNYAYA GÖSTƏRMƏLƏRİ OLDUQCA UYĞUN OLMAQLA BƏRABƏR ÇOX LAZIMLI VƏ ZƏRURİ VƏ HƏYAT-İ İCTİMAİYYƏ-İ İNSANİYYƏDƏKİ (cəmiyyətin sosial həyatındakı) DÜSTURLARIN (ümumi qanun-qayda, nizam) MÜQTƏZASIDIR (gərəyidir). (Şualar, səh. 509-510)

Saidun-Nursi imzalı “Təkbiratül-Hüccəc fi Ərafat” başlıqlı məktubda “Nurun əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri musirranə tərzdə axırxamanda gələn al-i Beytin böyük mürşüdü səni zənn edirlər. Sən də onların fikirlərini musirranə qəbul etmirsən, çəkinirsən. Bu təzaddır. Həllini istəyirik” deyərək soruşduqlarına görə onlara cavab vermək üçün **BUNDAN SONRA GƏLƏCƏK MEHDİ-İ RƏSULUN** təmsil etdiyi qüdsi camaatın şəxs-i mənəvisinin **ÜÇ VƏZİFƏSİNİN**

OLDUĞUNU, BUNLARIN İMANI XİLAS ETMƏK, XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ İHYA ETMƏK (İslam hökmlərini Peyğəmbərimiz Hz. Məhəmməd (sav) dövründəki kimi bərpa etmək) VƏ İNQİLABAT-İ ZAMANİYYƏ İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARININ BİR DƏRƏCƏ TƏDİLƏ UĞRAMASI İLƏ O ZAT BU VƏZİFƏ-İ UZMANI ETMƏYƏ ÇALIŞACAQDIR. Nur şagirdləri birinci vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci, üçüncü vəzifələri də buna nisbətən ikinci, üçüncü dərəcədədir deyərək Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ mehdi tələqqi edirlər. Bir qismi o şəxs-i mənəvinin bir müməssili olan biçərə tərəcəmanını zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. Hətta övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyyələrində Risale-i Nurun eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olması, bunun təhqiqatla təvillə başa düşüləcəyini deyirlər. İki cəhətdə iltibas var, təvil lazımdır.

BİRİNCİSİ: AXIRDA İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ, HƏQİQƏT CƏHƏTİNDƏN BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR. LAKİN XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) VƏ İTTİHAD-İ İSLAM AVAMDA VƏ ƏHL-İ SİYASƏTDƏ, XÜSUSƏN BU ƏSRİN ƏFKARINDA O BİRİNCİ VƏZİFƏDƏN MİN DƏRƏCƏ GENİŞ GÖRÜNÜR. Baxmayaraq ki, hər əsrdə hidayət edici bir növ mehdi və mücəddid gəlir və gəlmişdir. **LAKİN HƏR BİRİ ÜÇ VƏZİFƏDƏN BİRİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN BÖYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

İkincisi: AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN OLACAQ. Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) vələd-i mənəvisi hökmündəyəm. Ondan həqiqət dərsi almışam və Al-i Məhəmməd (ə.s.m.) bir mənada həqiqi Nur şagirdlərinə şamil olmasına görə mən də al-i Beytdən sayıla bilərəm. Lakin Nurun məsləyində heç bir cəhətdən mənlik, şəxsiyyət, şəxsi məqamları arzu etmək, şan və şərəf qazanmaq yoxdur. Nurdakı ixlası pozmammaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, imtina etməyə özümü məcbur bilirəm deyər yarı müvafəqət şəklində cavab verilir və bu mehdilik təklifi açıq və qəti şəkildə rədd edilir. (Sualar, səh. 381-382)

Əziz, siddiq qardaşlarım, Əvvəla: Nurun fəvqəladə xas şagirdləri Sikke-i Qeybiyyə müştəmilatıyla o övliya-yi məşhurədən qırx gündə bir dəfə çörək yeyib qırx gün yeməyən Osman-ı Xalidinin sarıh ixbarı və övladlarına vəsiyyətilə və Spartanın məşhur əhl-i qəlb alimlərindən Topal Şükrünün zahir xəbər verməsilə çox əhəmiyyətli həqiqəti dava edib, lakin iki iltibas içində bu biçərə, əhəmiyyətsiz qardaşları Saidə min dərəcə ziyadə hissə vermişdirlər. On ildən bəri qənaətlərini tədilə çalışdığım halda, o bahadır qardaşlar qənaətlərində irəli gedirlər. Bəli, onlar **On Səkkizinci Məktubdakı iki əhl-i qəlb çobanın macərəsi kimi haqq bir həqiqəti görmüşdürlər; lakin təbirə möhtacdır. O həqiqət də budur:**

ÜMMƏTİN GÖZLƏDİYİ, AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ZATIN ÜÇ VƏZİFƏSİNDƏN ƏN MÜHÜMÜ VƏ ƏN BÖYÜYÜ VƏ ƏN QİYMƏTDARI OLAN İMAN-İ TƏHQIQİNİ NƏSR VƏ ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN XİLAS ETMƏK

CƏHƏTİLƏ (YÖNÜYLƏ), o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i Əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatın məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən görmüş kimi işarət etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvini bir xadiminə vermişlər, o xadimə mültəfitanə baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU BİR PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK.**

O ZATIN İKİNCİ VƏZİFƏSİ şəriəti icra və tətbiq etməkdədir. Birinci vəzifə maddi qüvvətlə deyil, bəlkə qüvvətli etiqad və ixlas və sədaqətlə olduğu halda bu ikinci vəzifə üçün çox böyük maddi qüvvət və hakimiyət lazımdır ki, o ikinci vəzifə tətbiq edilə bilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VƏZİFƏSİ xilafət-i İslamiyyəni ittihad-i İslama bina edərək İsevî ruhanilərilə ittifaq edib din-i İslama xidmət etməkdir. Bu vəzifə çox böyük səltənət və qüvvət və milyonlarla fədakarlarla tətbiq edilə bilər. Birinci vəzifə o iki vəzifədən üç-dörd dərəcə artıq qiymətdədir. Lakin o ikinci, üçüncü vəzifələr çox nəzərəçarpan və çox geniş bir dairədə olduğuna görə ümumun və avamın nəzərində daha əhəmiyyətli görünürlər. Elə o xas Nurçular və bir qismi övliya olan o qardaşlarımızın təbirə və təvilə möhtac fikirlərini ortaya atmaq əhl-i dünyanı və əhl-i siyasəti təlaşa verir və vermiş, hücumlarına vəsilə olur. Çünki birinci vəzifənin həqiqətini və qiymətini görə bilmirlər, digər cəhətlərə həml edirlər.

Qardaşlarımızın ikinci iltibası:

Fani və çürüyən bir şəxsiyyəti bəzi cəhətlərlə birinci vəzifədə pişdarlıq edən Nur şagirdlərinin şəxs-i mənəvisini təmsil edən o aciz qardaşına verirlər. Halbuki bu iki iltibasda Risale-i Nurun həqiqi ixlasına və heç bir şeyə, hətta mənəvi və uhrəvi məqamata belə alət olmamasına bir yöndən zərər verdiyi kimi əhl-i siyasəti də əvhama salıb Risale-i Nurun nəşrinə zərər gətirər. Bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğu üçün belə böyük və baqi həqiqətlər fani və aciz və sukut edən (fani) şəxsiyyətlərə bina edilməz.

Əlhasil: GƏLƏCƏK O ZATIN İSMİNİ VERMƏK, üç vəzifəsi birdən yada düşür; səhv olar. Həm də heç bir şeyə alət olmayan nurdakı ixlas zədələnər, avam-i müminin nəzərində həqiqətlərin qüvvəti bir dərəcə nöqsanlaşar. Yəqiniyyət-i bürhaniyyə belə qəzaya-yi məqbulədəki zənn-i qalibə inqilab edər; daha muannid dalalətə və mütəmerrid zındıqaya tam qələbəsi mütəhayyir əhl-i imanda görünməməyə başlayar. Əhl-i siyasət əvhama və bir qisim mollalar etiraza başlayar. **Ona görə Nurlara o ismi vermək münasib görünür. Bəlkə “Mücəddiddir, onun pişdarıdır” deyilə bilər.**

Ümum qardaşlarımıza minlərlə salam. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 9-11)

Əziz, siddiq qardaşlarım,

Əvvəla: Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli şagirdi çoxlarının adından məndən soruşdu ki: “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə şəkildə axırxamanda gələn Al-i Beytdən böyük mürşüdün sən olduğunu zənn edirlər və o qədər çəkdiyinin halda onlar israr edirlər. Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə, onların əlində həqiqət və qəti hüccət var və sən də hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqət etmirsən. Bu isə bir təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zatın təmsil etdiyi çox

məsəillərə cavab olaraq deyirəm ki: O xas Nurçuların ələrində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə təbir və təvil lazımdır.

BİRİNCİSİ: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ MEHDİ-İ AL-İ RƏSULUN TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVISİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QIYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR TAMAMİLƏ YOLDAN ÇIXMASA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN CƏMIYYƏTİNİN VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ YERİNƏ YETİRƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHIYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK. ONUN ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

BİRİNCİSİ: FƏNN VƏ FƏLSƏFƏNİN TƏSALLUTU İLƏ VƏ MADDİYYUN VƏ TƏBİİYYUN TAUNUNUN BƏŞƏR İÇİNƏ İNTİŞAR ETMƏSİLƏ HƏR ŞEYDƏN ƏVVƏL FƏLSƏFƏNİ VƏ MADDİYYUN FİKRİNİ TAM SUSDURACAQ TƏRZDƏ İMANI XİLAS ETMƏKDİR. ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN MÜHAFİZƏ ETMƏK VƏ BU VƏZİFƏ HƏM DÜNYADAN, HƏM HƏR ŞEYDƏN ƏL ÇƏKMƏKLƏ ÇOX ZAMAN TƏDQIQAT İLƏ MƏŞGULİYYƏTİ İQTİZA ETDİYİNƏ GÖRƏ HƏZRƏT-İ MEHDİNİN O VƏZİFƏSİNİ ŞƏXSƏN ÖZÜ YERİNƏ YETİRMƏYƏ VAXT VƏ HAL İMKAN VERMƏZ. ÇÜNKİ XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) CƏHƏTİNDƏKİ SƏLTƏNƏTİ ONUNLA İŞTİQALƏ VAXT QOYMUR. HƏR HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL BİR TAYFA BİR BAXIMDAN YERİNƏ YETİRƏCƏK.

O ZAT O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI (O İCMANIN UZUN ARAŞDIRMALARI, TƏDQIQATLARI) İLƏ YAZDIĞI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ HAZIR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRMİŞ OLACAQ. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ (ƏSASLANDIĞI) QÜVVƏT VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD (HƏMRƏYLİK) SİFƏTLƏRİNƏ TAM SAHİB OLAN BİR QİSİM ŞAGİRDƏRDİR (TƏLƏBƏLƏRDİR). NƏ QƏDƏR AZ OLSALAR DA, MƏNƏN BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QİYMƏTLİ SAYILIRLAR. (Emirdağ Lahikası-1, səh. 266-267)

BƏDİÜZZAMANIN ÖZÜNÜN SEYİD OLMADIĞINI, AXIRZAMANDA ZÜHUR EDƏCƏK HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) İSƏ ƏHL-İ BEYTƏ MƏNSUB, YƏNİ SEYİD OLACAĞINI İFADƏ ETDİYİ SÖZLƏRİ (OSMANLICA)

1.

Altıncısı: Nurun şagirdlərindən bəzilərinin Nurlardan böyük iman hüccətlərini və sarsılmaz, eynəlyəqin ülum-ü imaniyyəni görüb istifadə etdiklərinə görə bu biçarə tərəcəmanına bir növ təşviq və təbrik və təqdir və təşəkkür növündə ziyadə hüsn-ü zənlə müfritanə mədh etmələrilə məni günahkar göstərənə deyirəm:

Mən aciz, zəif, qürbətdə, mənfi, yarım ümmi əleyhimdə olan propaqanda ilə milləti məndən ürəkütmək haləti içində Quranın dərmanlarından və imani və qüdsi həqiqətlərindən dərdlərimə əsl dərman kimi özümə tapdığım zaman bu millətə və bu vətən övladlarına belə əsl dərman olacağına qənaət gətirdiyim üçün o qiymətli həqiqətləri qələmə almışam. Xəttim çox nöqsanlı olduğuna görə köməkçilərə çox möhtac ikən inayət-i İlahiyyə mənə sadıq, xas, mətin köməkçilər verdi.

Əlbəttə, mən onların hüsn-ü zənlərini və səmimənə mədhlərini tamamilə rədd etmək və xatirlərini təkdirlə qırmaq, o xəzinə-i Quraniyyədən alınan Nurlara xəyanət və ədavət hökmünə keçər və o almaz qələmli və qəhrəman qəlblili müavinləri qaçıracaq deyər onların adi, müflis şəxsimə qarşı mədh-ü sənalarını, əsil mal sahibi və mənəvi möcüzə-i Quraniyyə olan Risale-i Nura və xas şagirdlərinin şəxsiyyət-i mənəviyyəsinə çevirirdim. “Mənə həddimdən yüz dərəcə ziyadə hissə verirsiniz” deyər bir baxımdan qəlblərini qırırdım. Görəsən heç bir qanun, müstənkif və razı olmayan bir adamı başqalarının onu mədh etməsilə təqsirkar edərmi ki, qanun namına hərəkət edən rəsmi məmur məni təqsirləndirir? Həm də nəşr etdiyimiz əleyhimizdə yazılan qərarnamənin əlli dördüncü səhifəsində AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ NƏSLƏN AL-İ BEYTDƏN OLACAQ. BİZ NUR ŞAĞİRDƏRİ ANCAQ MƏNƏVİ AL-İ BEYTDƏN SAYILA BİLƏRİK... (Şualar, səh. 390)

2.

55: “Həzrət-i Əlinin (r.a.) elm-i həqiqət etibarilə şagirdi olduğuma görə mənəvi övladı ola bilərəm” deməsilə ona aid edilən məqamlara ləyaqətini qəbul etmiş hesab edilir.

Bədi mənasında olan Cəlcəlutüyyə qəsidəsində (Hz. Əli (r.a.) tərəfindən təlif edilən bir qəsidə) İmam-i Əlinin (r.a.) çox cəhətlərlə Risale-i Nura sərəhət dərəcəsində yaxın işarətində Bədiüzzaman adını Risale-i Nura verməsinə görə mənə əmanətən verilən o ismi Risale-i Nura verdiyimi yazmışdım. Bununla belə **“MƏN DƏ MƏNƏVİ AL-İ BEYTDƏN SAYILA BİLƏRƏM” DEMƏKDƏ MƏQSƏDİM BİR QİSİM MÜCTƏHİDLƏRİN “ONUN AİLƏSİNƏ VƏ ƏSHABINA SALAM OLSUN” DUASINDA “SEYİD OLMAYAN, LAKİN ƏHL-İ TƏQVA OLANLAR O DUAYA DAXİLDİRLƏR” DEDİKLƏRİNƏ GÖRƏ O ÜMUMİ DUADA MƏNİM DƏ BİR HİSSƏM OLMASI ÜÇÜN RİCAKARANƏ**

TƏVİLDİR. Yoxsa o xətakaranə mənə (xətəli mənə) heç yadıma düşməmişdir. (Şualar, 14-cü Şua, səh. 358)

3.

Məhkəmədə Denizli əhl-i vüqufu bəzi şagirdlərin bu etiqadlarına görə mənə demişdilər ki:

“ƏGƏR MEHDİLİK DAVA ETSƏ, BÜTÜN ŞAGİRDLƏRİ QƏBUL EDƏCƏKLƏR.” MƏN DƏ ONLARA DEMİŞDİM: “MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR.” BAXMAYARAQ Kİ, MƏNƏN MƏN HƏZRƏT-İ ƏLİNİN (R.A.) VƏLƏD-İ MƏNƏVİSİ HÖKMÜNDƏ ONDAN HƏQİQƏT DƏRSİNİ ALMIŞAM VƏ AL-İ MƏHƏMMƏD ƏLEYHİSSALAM BİR MƏNADA HƏQİQİ NUR ŞAGİRDLƏRİNƏ ŞAMİL OLDUĞUNA GÖRƏ MƏN DƏ AL-İ BEYTDƏN SAYILA BİLƏRƏM. Lakin bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdən mənlilik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazmaq olmaz və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, məni özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcə artıq məqamata gözümlü dikməyəm. Nurdakı ixlası pozmaq üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, imtina etməyə özümü məcbur bilirəm” dedim, o əhl-i vüquf susdu. (Emirdağ Lahikası, səh. 233)

4.

İddianamədə mənim haqqımda dörd əsas var.

Birinci əsas: Guya mənə də təfəxxür və xudbinlik var və özümü mücəddid hesab edirəm.

Mən var gücümlə bunu inkar edirəm. MEHDİLİK İSNADINI HEÇ QƏBUL ETMƏDİYİMƏ BÜTÜN QARDAŞLARIM ŞƏHADƏT EDİRLƏR. HƏTTA DENİZLİDƏKİ ƏHL-İ VÜQUF “ƏGƏR SAİD MEHDİLİYİNİ İRƏLİ SÜRSƏ, BÜTÜN ŞAGİRDLƏRİ QƏBUL EDƏCƏK” DEDİKLƏRİNƏ MÜQABİL SAİD ETİRAZNAMƏSİNDƏ DEMİŞDİR Kİ: “MƏN SEYİD DEYİLƏM. MEHDİ SEYİD OLACAQ.” DEYƏ ONLARI İNKAR ETMİŞDİR. (Şualar, 14-cü Şua, səh. 355)

5.

SEYİD OLMAYAN “SEYİDƏM” VƏ YA SEYİD OLAN “DEYİLƏM” DEYƏNLƏR, İKİSİ DƏ GÜNAHKARDIR VƏ DÜXUL İLƏ XÜRUC HARAM OLDUQLARI KİMİ... HƏDİS VƏ QURANDA BELƏ ZİYADƏ VƏ YA NÖQSAN (ARTIQ VƏ YA ƏKSİK) ETMƏK MƏMNUDUR. Lakin ziyadə etmək nizamı pozduğu və vəhmə qapı açdığı üçün daha zərərliyədir. Nöqsana cəhil dərəcə üzr olar. Lakin ziyadə etmək elmlə olar. Alim olan mazur deyil. Beləliklə, dindən bir şeyi fəsl və ya olmayanı vəsl etmək kimi ikisi də caiz deyil. (Muhakemat, səh. 46)

BƏDİÜZZAMANIN ÖZÜNÜN SEYİD OLMADIĞINI, AXIRZAMANDA ZÜHUR EDƏCƏK HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) İSƏ ƏHL-İ BEYTƏ MƏNSUB, YƏNİ SEYİD OLACAĞINI İFADƏ ETDİYİ SÖZLƏRİ (AZƏRBAYCANCA)

1.

Altıncısı: Nurun şagirdlərindən bəzilərinin Nurlardan böyük iman hüccətlərini və sarsılmaz, eynəlyəqin (gözlərilə görüb inanmaq) ülum-ü imaniyyəni (iman həqiqətlərini) görüb istifadə etdiklərinə görə bu biçərə tərcümanına bir növ təşviq və təbrik və təqdir və təşəkkür növündə ziyadə hüsn-ü zənlə müfritanə (həddindən artıq) mədh etmələrilə məni günahkar göstərənə deyirəm:

Mən aciz, zəif, qürbətdə, mənfı, yarım ümmi əleyhimdə olan propaqanda ilə milləti məndən ürkütmək haləti içində Quranın dərmanlarından və imani və qüdsi həqiqətlərindən dərdlərimə əsl dərman kimi özümə tapdığım zaman bu millətə və bu vətən övladlarına belə əsl dərman olacağına qənaət gətirdiyim üçün o qiymətli həqiqətləri qələmə almışam. Xəttim çox nöqsanlı olduğuna görə köməkçilərə çox möhtac ikən inayət-i İlahiyyə mənə sadıq, xas, mətin köməkçilər verdi.

Əlbəttə, mən onların hüsn-ü zənlərini və səmimanə mədhlərini (təriflərini) tamamilə rədd etmək və xatirlərini təkdirlə (xatirlərinə dəyərək) qırmaq, o xəzinə-i Quraniyyədən alınan Nurlara xəyanət və ədavət (düşmənlik, kin) hökmünə keçər və o almaz qələmli və qəhrəman qəlbli müavinləri qaçıracaq deyər onların adı, müflis (hər şeyini itirmiş) şəxsimə qarşı mədh-ü sənalarını (mədh edib tərifləmələrini), əsil mal sahibi və mənəvi möcüzə-i Quraniyyə olan Risale-i Nura və xas şagirdlərinin şəxsiyyət-i mənəviyyəsinə çevirirdim. “Mənə həddimdən yüz dərəcə ziyadə hissə verirsiniz” deyər bir baxımdan qəlblərini qırırdım. Görəsən heç bir qanun, müstənkif (inkar edən) və razı olmayan bir adamı başqalarının onu mədh etməsilə təqsirkar edərmi ki, qanun namına (adından) hərəkət edən rəsmi məmur məni təqsirləndirir? Həm də nəşr etdiyimiz əleyhimizdə yazılan qərarnamənin əlli dördüncü səhifəsində **AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ NƏSLƏN AL-İ BEYTDƏN OLACAQ. BİZ NUR ŞAĞİRDƏRİ ANCAQ MƏNƏVİ AL-İ BEYTDƏN SAYILA BİLƏRİK... (Şualar, səh. 390)**

2.

55: “Həzrət-i Əlinin (r.a.) elm-i həqiqət (həqiqət elmi) etibarilə şagirdi (tələbəsi) olduğuma görə mənəvi övladı ola bilərəm” deməsilə ona aid edilən məqamlara ləyaqətini (layiq olduğunu) qəbul etmiş hesab edilir.

Bədi (heyrətəməz, qəribə) mənasında olan Cəlcəlutıyyə qəsidəsində (Hz. Əli (r.a.) tərəfindən təlif edilən bir qəsidə) İmam-i Əlinin (r.a.) çox cəhətlərlə Risale-i Nura sərəhət (açıqlıq) dərəcəsinə yaxın işarət (işarəsi) içində Bədiüzzaman adını Risale-i Nura verməsinə görə mənə əmanətən verilən o ismi Risale-i Nura verdiyimi yazmışdım. Bununla belə **“MƏN DƏ MƏNƏVİ AL-İ BEYTDƏN SAYILA BİLƏRƏM” DEMƏKDƏ MƏQSƏDİM BİR QİSİM MÜCTƏHİDLƏRİN “ONUN AİLƏSİNƏ VƏ ƏSHABINA SALAM OLSUN”**

DUASINDA “SEYİD OLMAYAN, LAKİN ƏHL-İ TƏQVA OLANLAR O DUAYA DAXİLDİRLƏR” DEDİKLƏRİNƏ GÖRƏ O ÜMUMİ DUADA MƏNİM DƏ BİR HİSSƏM OLMASI ÜÇÜN RİCAKARANƏ TƏVİLDİR. Yoxsa o xətakaranə mənə (xətali mənə) heç yadıma düşməmişdir. (Şualar, 14-cü Şua, səh. 358)

3.

Məhkəmədə Denizli əhl-i vüqufu (bilik sahibi olan şəxslər) bəzi şagirdlərin (tələbələrin) bu etiqadlarına (inanclarına, düşüncələrinə) görə mənə demişdilər ki:

“ƏGƏR MEHDİLİK DAVA ETSƏ, BÜTÜN ŞAGİRDƏLƏRİ (tələbələri) QƏBUL EDƏCƏKLƏR.” MƏN DƏ ONLARA DEMİŞDİM: “MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN (Peyğəmbərimizin (sav) nəslindən) OLACAQDIR.” BAXMAYARAQ Kİ, MƏNƏN (mənəvi cəhətdən) MƏN HƏZRƏT-İ ƏLİNİN (R.A.) VƏLƏD-İ MƏNƏVİSİ (mənəvi övladı) HÖKMÜNDƏ ONDAN HƏQİQƏT DƏRSİNİ ALMIŞAM VƏ AL-İ MƏHƏMMƏD ƏLEYHİSSALAM BİR MƏNADA HƏQİQİ NUR ŞAGİRDƏLƏRİNƏ ŞAMİL OLDUĞUNA GÖRƏ (əsl Nur tələbələrinə də aid olduğuna görə) MƏN DƏ AL-İ BEYTDƏN (Peyğəmbərimizin (sav) nəslindən) SAYILA BİLƏRƏM.

Lakin bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdən (heç bir baxımdan) mənlik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazamaq olmaz və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə (səmimiyyətin sirrinə zidd olduğuna görə) Cənab-i Haqqa hədsiz (sonsuz) şükür edirəm ki, mənə özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcə artıq məqamata (öz həddimdən artıq olan mövqeyə) gözümü dikməyəm. Nurdakı ixlası pozmamayaq üçün uhrəvi məqamat (mövqə) belə mənə verilsə, imtina etməyə özümü məcbur bilirəm” dedim, o əhl-i vüquf (bilik sahibi olan şəxslər) susdu. (Emirdağ Lahikası, səh. 233)

4.

İddianamədə mənim haqqımda dörd əsas var.

Birinci əsas: Guya məndə təfəxxür (lovğalıq) və xudbinlik var və özümü mücəddid (böyük alim) hesab edirəm.

Mən var gücümlə bunu inkar edirəm. MEHDİLİK İSNADINI HEÇ QƏBUL ETMƏDİYİMƏ BÜTÜN QARDAŞLARIM ŞƏHADƏT EDİRLƏR. HƏTTA DENİZLİDƏKİ ƏHL-İ VÜQUF “ƏGƏR SAİD MEHDİLİYİNİ İRƏLİ SÜRSƏ, BÜTÜN ŞAGİRDƏLƏRİ QƏBUL EDƏCƏK” DEDİKLƏRİNƏ MÜQABİL SAİD ETİRAZNAMƏSİNDƏ DEMİŞDİR Kİ: “MƏN SEYİD DEYİLƏM. MEHDİ SEYİD OLACAQ.” DEYƏ ONLARI İNKAR ETMİŞDİR. (Şualar, 14-cü Şua, səh. 355)

5.

**SEYİD OLMAYAN “SEYİDƏM” VƏ YA SEYİD OLAN “DEYİLƏM”
DEYƏNLƏR, İKİSİ DƏ GÜNAHKARDIR VƏ DÜXUL (zina) İLƏ XÜRUC (üsyən)
HARAM OLDUQLARI KİMİ... HƏDİS VƏ QURANDA BELƏ ZİYADƏ VƏ YA
NÖQSAN (ARTIQ VƏ YA ƏKSİK) ETMƏK MƏMNUDUR (qadağan edilmişdir). Lakin
ziyadə etmək (əlavə etmək) nizamı pozduğu və vəhmə (şübhəyə) qapı açdığı üçün daha
zərərlidir. Nöqsana cəhil (cahil olanın çatışmazlıqları) bir dərəcə üzr olar. Lakin ziyadə etmək
(əlavə etmək) elmlə olar. Alim olan mazur deyil (bilikli olan üzürlü deyil). Ona görə dindən bir
şeyi fəsl (çıxarmaq) və ya olmayanı vəsl etmək (əlavə etmək) kimi ikisi də caiz deyil
(təhlükəlidir). (Muhakemat, səh. 46)**

BƏDİÜZZAMANIN İSLAM BİRLİYİ (İTTİHAD-İ İSLAM) İLƏ BAĞLI SÖZLƏRİ

27 Mart 1909

Tariq-i Məhəmmədi (Məhəmmədin yolu) (ə.s.m.) şübhə və hiylədən münəzzəh (heç bir şeyə möhtac olmayan, qüsuruz) olduğuna görə şübhə və hiyləni nəzərdə tutan gizlilikdən də müstəğnidir (ehtiyacı yoxdur). Həm də o qədər azim (böyük) və geniş və muhid (hər şeyi əhatə edən) bir həqiqət baxış (xüsusilə) bu zamanın əhlinə qarşı heç bir cəhətlə (səbəblə) gizlədilməz. Bəhr-i ümman (ocean) necə bir dəstidə (teştdə) saxlana bilər! Təkrarən (dəfələrlə) deyirəm ki, ittihad-i İslam (İslam Birliyi) həqiqətində olan ittihad-i Məhəmmədinin (İslam Birliyinin) (ə.s.m.) cəhətül-vəhdəti (Birlik istiqaməti) Tövhid-i İlahidir (Allahın birliyinə iman və ondan başqa ilah olmadığını təsdiq etməkdir). Peyman (əhd) və andı da imandır. Müntəsibini (üzləri, daxil olanları) ümum (bütün) möminlərdir. Nizamnaməsi (hüquqi mətni) sünən-i Əhmədiyyədir (Peyğəmbərin sünnəsidir) (ə.s.m.). Qanunu əvami (əmrələri, qanunları) nəvahi-i şəriədir (şəriətin qadağan etdiyi şeylərdir). Bu ittihad (Birlik) adət (ənənə, vərdiş) deyil, ibadətdir.

İxfa (gizlənmək), xavf (qorxmaq) riyadandır (göstərişdəndir, ikiüzlülükdəndir). Fərzdə riyə (göstəriş, ikiüzlülük) yoxdur. **BU ZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏRZ VƏZİFƏSİ İTTİHAD-İ İSLAMDIR (İSLAM BİRLİYİDİR). İTTİHADIN (BİRLİYİN) HƏDƏF VƏ MƏQSƏDİ O QƏDƏR UZUN, MÜNŞAİB (QOLLARA AYRILMIŞ), MUHİD (HƏR ŞEYİ ƏHATƏ EDƏN), MƏRAKİZ (QƏRAR YERLƏRİ) VƏ MƏABİD-İ İSLAMİYYƏNİ (İSLAMIN İBADƏT YERLƏRİNİ) BİR-BİRİNƏ RABT ETDİRƏN (BAĞLAYAN) BİR SİLSİLƏ-İ NURANİNİ (NURANİ SİLSİLƏ, SOY) İĞTİZAZA GƏTİRMƏKLƏ (HƏRƏKƏTƏ KEÇMƏKLƏ) ONUNLA MƏRBUD (BAĞLANMIŞ) OLANLARI İQAZ (XƏBƏRDARLIQ) VƏ TARIQ-İ TƏRƏQQİYƏ (YÜKSƏLMƏ, İRƏLİLƏMƏ YOLUNA) BİR XAHİŞ (İSTƏK) VƏ ƏMR-İ VİCDANİ (VİCDANİ ƏMR) İLƏ SÖVQ ETMƏKDİR. BU İTTİHADIN (BİRLİYİN) MƏŞRƏBİ (YOLU) MƏHƏBBƏTDİR (SEVGİ BƏSLƏMƏKDİR). XÜSUMƏT (DÜŞMƏNLİK) İSƏ CƏHALƏT (SAVADSIZLIQ) VƏ ZƏRURƏT (İSTƏR-İSTƏMƏZ) NİFAQƏDİR (İKİÜZLÜLÜKDÜR). QEYR-İ MÜSLÜMLƏR (MÜSƏLMAN OLMAYANLAR) ƏMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ (BİRLİYİMİZ) BU ÜÇ SİFƏTƏ (VƏSFƏ, TƏRİFƏ) HÜCUMDUR (QARŞI ÇIXMAQDUR). QEYR-İ MÜSLÜMƏ (MÜSƏLMAN OLMAYANA) QARŞI HƏRƏKƏTİMİZ RAZI SALMAQDUR. LAKİN ONLARI MƏDƏNİ (FƏZİLƏTLİ, TƏRBİYYƏLİ) HESAB EDİRİK. VƏ İSLAMİYYƏTİ MƏHBUB (SEVİLƏN, SEVGİLİ) VƏ ÜLVİ (UCA) GÖSTƏRMƏKDİR.** Zira (çünki) onları münsif (insaflı) zənn edirik. Laübalilər (boşboğazlar) yaxşı bilsinlər ki, dinsizliklə özlərini heç bir əcnəbiyə sevdirə bilməzlər. Zira (çünki) məsləksizliklərini (mənəviyyatsızlıq) göstərirlər. Məsləksizlik, anarxiya sevilməz. Bu ittihad (Birliyə) təhqiq (araşdırma) ilə daxil olanlar onları təqlid edib çıxmazlar. İttihad-i Məhəmmədi (İslam Birliyi) (əleyhissəlatu vəssəlam) olan ittihad-i İslamın (İslam Birliyinin) əfkar (fikirlər) və məslək (mənəviyyat) və həqiqətini əfkar-i ümumiyyəyə (Xalqın fikirlərinə, nəzərinə) təqdim edirik. Kimin etirazı varsa etsin, cavaba hazırıq. (Hutbe-i Şamiye, Sada-yi Hakikat, səh. 94)

Əziz, siddiq qardaşlarım,

Ruh-u canımızla mübarək bayramınızı təbrik edirik. **İNŞAALLAH ALƏM-İ İSLAMIN (İslam aləminin) DA BÖYÜK BAYRAMINA ÇATARSINIZ. CƏMAHİR-İ MÜTTƏFİQƏ-İ İSLAMİYYƏNİN (Birləşmiş İslam Respublikalarının) QÜDSİ (Müqəddəs) QANUN-U ƏSASİYYƏLƏRİNİN (konstitusiyasının) MƏNBƏYİ OLAN QURAN-İ HAKİM İSTİQBALA (gələcəyə) TAM HAKİM OLUB BƏŞƏRİYYƏTƏ ƏSL BAYRAMI GƏTİRƏCƏYİNƏ ÇOX ƏMARƏLƏR (işarələr, dəlillər) VAR.**

Saniyə (ikincisi), şübhə qalmadı ki, Nur Risalələri və tələbələrini hiifz və inayət-i İlahiyyəyə (Allahın qoruması və köməyilə) məzhərdirlər (şərəflənmişdirlər) ki, bu zamanın həssasiyyətlə (cidd-cəhdlə) və bəzi keyfi (istəyə bağlı) qanunlarla çox hiddətli inadla uzun zamandan bəri Nur tələbələrinə ancaq yüzdə bir nisbətində zərər verə bildilər. Nurun fəal tələbələrindən altı yüz tələbəsinin məhkəmələrlə məşğul edilməsi üçün dəhşətli bir plan var ikən yalnız altı tələbəyə müvəqqədən (müvəqqəti, keçici olaraq) ilişildi (mane oldular). Hətta Nur qəhrəmanının yazdığı kimi, iyirmi beş ədliyyə məhkəməsi yüz minlərlə nüsxələrində (yazılı sənədlərdə) və yüz minlərlə tələbələrində mədar-i məsuliyyət (məsuliyyət səbəbi) olan bir şey tapa bilmirlər. O kəsətli (müxtəlif) ədliyyələrin “Nurlarda təqsir yoxdur və tapa bilmirik” demələri kafi (qəti) dəlidir.

(Emirdağ Lahikası, səh. 315)

Ümmətin gözlədiyi axırsamanda gələcək zətin üç vəzifəsindən ən mühümü və ən böyüyü və ən qiymətdarı (dəyərlisi) olan iman-i təhqiğini (sarsılmaz imanı) nəşr (yaymaq) və əhl-i imanı (iman sahiblərini) dalalətdən (haqq yoldan, dindən azmaqdan) xilas etmək cəhətilə (səbəbilə) o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmişə Risale-i Nurdə görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i Əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zətin məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisində kəşfən (gizli şeyin Allah tərəfindən birinə ilham edilməsi yolu ilə aşkar edilməsi) görmüş kimi işarə etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə (xidmətkarına) vermişlər, o xadimə (xidmətkara) mültəfitanə (iltifat edərək) baxmışlar. **Bu həqiqətdən başa düşülür ki, sonra gələcək o mübarək zat Risale-i Nuru bir proqram kimi nəşr (yayacaq) və tətbiq edəcək (yerinə yetirəcək, istifadə edəcək).**

O zətin ikinci vəzifəsi şəriəti (İslam dinini) icra və tətbiq etməkdir (yerinə yetirməkdir). Birinci vəzifə maddi qüvvə ilə deyil, bəlkə qüvvətli etiqad (inanc) və ixlas və sədaqətlə olduğu halda bu ikinci vəzifə üçün olduqca böyük maddi qüvvə və hakimiyyət lazımdır ki, o ikinci vəzifə tətbiq edilə bilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VƏZİFƏSİ XİLAFƏT-İ İSLAMİYYƏNİ (İSLAM XƏLİFƏLİYİNİ) İTTİHAD-İ İSLAMA (İSLAM BİRLİYİNƏ) BİNA EDƏRƏK İSƏVİ RUHANİLƏRİLƏ (XRİSTİANLARLA) İTTİFAQ EDİB DİN-İ İSLAMA (İSLAM DİNİNƏ) XİDMƏT ETMƏKDİR. Bu vəzifə çox böyük səltənət və qüvvət və milyonlarla fədakarlarla tətbiq edilə bilər. Birinci vəzifə o iki vəzifədən üç-dörd dərəcə daha ziyadə qiymətdardır. Lakin o ikinci, üçüncü vəzifələr çox nəzərəçarpan və çox geniş dairədə olduğuna görə ümumun (hər kəsin) və avamın (xalqın) nəzərində daha əhəmiyyətli

görünürlər. Elə o xas Nurçular və bir qismi övliya olan o qardaşlarımızın təbirə və təvilə (izaha) möhtac fikirlərini ortaya atmaq əhl-i dünyanı və əhl-i siyasəti narahat edir və etmişdir, hücumlarına vəsilə olur. Çünki birinci vəzifənin həqiqətini və qiymətini görə bilmirlər, digər cəhətlərə həml edirlər (üstünə atılırlar).

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 9)

Xamışən (beşincisi): İndi bu zamanda ən böyük təhlükə olan zındıqa (inançsızlıq) və dinsizlik və anarxiya və maddiyyunluğa (materializmə) qarşı yalnız və yalnız bircə çarə var. O da Quranın həqiqətlərinə sarılmaqdır. Yoxsa böyük Çini az müddət ərzində kommunist edən müsibət-i bəşəriyyə (insanlara gələn bəla və müsibətlər) siyasi, maddi qüvvələrlə susmaz. Onu susduran yalnız Quraniyyədir (Quranın həqiqətləridir).

Rəhbər Risaləsindəki Leylə-i Qədr (Qədr gecəsi) məsələsinin indi həm Amerika, həm Avropada əsəri (izi) görünür. Ona görə **BU İNDİKİ HÖKUMƏTİMİZİN HƏQİQİ (ƏSL) QÜVVƏSİ HƏQAIQ-İ QURANİYYƏYƏ (QURANIN HƏQIQƏTLƏRİNƏ) ƏSASLANMAQ VƏ XİDMƏT ETMƏKDİR. BUNUNLA EHTİYAT QÜVVƏSİ OLAN ÜÇ YÜZ ƏLLİ MİLYON UHUVVƏT-İ İSLAMİYYƏ (İSLAM QARDAŞLIĞI) İLƏ İTTİHAD-İ İSLAM (İSLAM BİRLİYİ) DAİRƏSİNDƏ QARDAŞLAR QAZANACAQ. KEÇMİŞDƏ XRİSTİAN DÖVLƏTLƏRİ BU İTTİHAD-İ İSLAMA (İSLAM BİRLİYİNƏ) TƏRƏFDAR DEYİLDİLƏR. LAKİN İNDİ KOMMUNİZM VƏ ANARXIYA ÇIXDIĞI ÜÇÜN HƏM AMERİKA, HƏM AVROPA DÖVLƏTLƏRİ QURANA VƏ İTTİHAD-İ İSLAMA (İSLAM BİRLİYİNƏ) TƏRƏFDAR OLMAĞA MƏCBURDURLAR...**

Qardaşınız Said Nursi

(Emirdağ Lahikası, səh. 297)

USTAD; MƏN MƏKKƏ-İ MÜKƏRRƏMƏDƏ OLSAYDIM, MƏDİNƏ-İ MÜKƏRRƏMƏDƏ OLSAYDIM, TÜRKIYƏYƏ GƏLƏRDİM. ALƏM-İ İSLAMIN QAPISI, KİLİDİ TÜRKIYƏDƏDİR. BU QAPI AÇILACAQ, ALƏM-İ İSLAM AÇILACAQ.

1 MAY 2010 ÜLKE TV

AÇIQ DƏNİZ VERİLİŞİNDƏN

Aparıcı: Bədiüzzaman Həzrətlərinin hüzuruna ilk dəfə nə vaxt getmişiniz?

Said (Özdemir) Abi: 1953-cü ildə. Bizim Bədiüzzaman Həzrətlərinin yanına gedişimin bir az maraqlı olub. Mən 25-26 yaşlarında Din İşləri Nazirliyində məmur idim. Oraya bir şəxs gəldi və gözəl şeylər danışdı. “Mən Peyğəmbərimizi görürəm. Mənə deyirlər ki, Sən gələcəkdə Mehdi olacaqsan.” Elə şeylər danışdı ki, Peyğəmbər əfəndimizdən sonra gələn Peyğəmbərlərin həyat hekayələri kimi mənim gözümün önünə gətirirdilər.” Və onları danışır. Biz də o vaxt dedik ki, madam ki, bu gələcəkdə Mehdi olacaq. Biz də onda onunla dost olaq və dost olduq. 2 il birlikdə gəzdik. Ali təhsilli mühəndis idi, 2 ildən sonra Konyada işə dəvət olundu, oraya getdi. Mən də Din İşləri Nazirliyindən icazə aldım, oraya getdim. Ürəyimə şübhə gəldi. Həqiqətən bu zat Mehdi olacaqmı və üçlər, yeddilər məzarlıqları var, oraya gedirəm. Deyirəm ki: “Ya Rəbbi, mənə həqiqəti bildir. Həqiqətən bu zat Mehdi

olacaqmı?” **Ağlıma gəldi ki, bu şəxsi Bədiüzzaman Həzrətlərinin yanına aparsam, onun Mehdi olub-olmadığını bilər.** O vaxt buna həvəsləndim. Bizim kəndə gəlmişdi. Bizim Siirtin Tillo kəndinə. Bədiüzzaman Həzrətləri orada 3 ay qalmışdır... Orada biz - bütün kəndlilər onun xatirələri ilə böyümüşük. Ona görə ona güvənirdik. Mən bu adamı onun yanına aparsam, Mehdi olub-olmadığını anlayar deyə düşünürdüm. Çünki Peyğəmbər Əfəndimizin hədisi-şəriflərində var. Hədislərdə çox böyük xidmətlər görəcəyinə dair bəzi rəvayətlər var. Nəhayət bir gün dedim ki, Bədiüzzaman Həzrətləri adlı bir şəxs var. Gedib Ona baş çəkək. “Yaxşı” dedi. Atam sağ idi. Ona teleqramla xəbər verdik. Üçümüz də maşına mindik, İspartaya gəldik. Dedik ki, bir az gecdir, amma Bədiüzzaman Həzrətlərinə baş çəkək. Bizim Mehdi qapının döydü. Sunqur qardaş açdı. Sunqur qardaşa “Mən Mehdiyəm, Peyğəmbərimizdən salamlar, görüşmək istəyirəm.” O da bir az düşündü. “Qardaşım, Ustad yatıb, sabah.” Qapını örtüdü. Bizimki bir az əsəbləşdi. “Ola bilməz. Axı mən buraya qədər gəlmişəm.” Yenə qapını döydü. Bu dəfə rəhmətlik Bayram açdı. “Qardaşım, mən Mehdiyəm. Peyğəmbərimizdən salam var. Grüşmək istəyirəm.” O da dedi ki: “Qardaşım, pəncərəyə bax, işıq yanmır, yatıb, oyandıra bilmərik.” O da qapını örtəndə bizimki hirsələndi. “Bir də gəlmərim” dedi. Dedim ki, “bir otelə gedək.” Nəhayət bir otelə getdik. Yatdıq. Baxdıq ki, səhər namazında bizim otelin qapısı açıldı. Bədiüzzaman Həzrətlərinə xidmət edən Ceylan gəldi. Ceylan Çalışkan. Dedi ki, “Bədiüzzaman Həzrətləri mənə göndərdi. Ancaq onlar 3 nəfər imiş. Yanıma 2-sini gətir, 3-cünü gətirmə.” deyib. “Kimi aparım?” Biz atamla bir-birimizə baxdıq. O dedi ki, “mən onsuz da getməyəcəkdim”, biz atamla ata-oğul birlikdə Bədiüzzamanın hüzuruna getdik. Əlini öpdüm, oturdum. **Mənə dedi ki: “Haralısan?” “Siirtin Tillo kəndindənəm.” “Qulaq as” dedi, “düz 70 il əvvəl sizin kənddə idim. Oradan mənə köməkçi çıxması üçün Cənab-i Haqqa dua etmişdim. Deməli, Cənab-i Haqq səni göndərdi” dedi.** Dedim ki, “Cənab-i Haqq layiq etsin.”

(...) USTADIM, MƏN BU MƏMLƏKƏTDƏN GEDƏCƏYƏM, DEDİM.

“HARA GEDƏCƏKSƏN?” DEDİ.

“HİCAZA. YA MƏKKƏ-İ MÜKƏRRƏMƏYƏ, YA DA MƏDİNƏ-İ MÜKƏRRƏMƏYƏ.”

“NİYƏ GEDİRSƏN?” DEDİ.

“BURA GETDİKCƏ POZULUR. PAVİLYONLAR, KAZİNOLAR ÇOXALDI VƏ UŞAQLAR POZULAR” DEDİM.

“BAX, QARDAŞIM” DEDİ.

“MƏN MƏKKƏ-İ MÜKƏRRƏMƏDƏ OLSAYDIM, MƏDİNƏ-İ MÜKƏRRƏMƏDƏ OLSAYDIM, TÜRKİYƏYƏ GƏLƏRDİM” DEDİ.

“NİYƏ?” SORUŞDUM.

“ALƏM-İ İSLAMIN QAPISI, KİLİDİ TÜRKİYƏDƏDİR. BU QAPI AÇILACAQ, ALƏM-İ İSLAM AÇILACAQ.”

BAXIN, BUNU 56 İL ƏVVƏL DEYİB, bu gün, əlhamdulillah, qapılar açıldı, Yaponiyada əsərlər oxunur. Malayziya, İndoneziya, Pakistan və Filippinə qədər. Qapılar açıldı. Bu gün dünyanın hər yerində, əlhamdulillah, əsərləri oxunur.

USTAD BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİNİN ÖZÜNDƏN 100 İL SONRAYA AİD VERDİYİ AÇIQLAMALAR

USTADIN “EY YÜZ İL SONRA GƏLƏNLƏR” İFADƏSİ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.)
ZÜHUR DÖVRÜNƏ İŞARƏDİR.

Əziz qardaşlarım,

Qoca Saidin mətbu (nəşr olunmuş) keçmiş əsərlərindən biri əlimə keçdi. Marağ və diqqətlə baxdım. Bu rəvayət qəlbə girdi. Münasibdirsə, Məktubatın axırında (sonunda) yazılısın.

Əvvəla: Hürriyyətin üçüncü ilində əşairlər arasında məşrutyyəti-məşruəni əşairə tam bildirmək və qəbul etdirmək üçün Ertuş əşairi, xüsusilə Küdan və Mamhurana verdiyi dərs və 1329-cu ildə Mətbəə-i Əbüzziyada nəşr edilən, qırx bir il əvvəl nəşr edilmişdir, lakin mətəəssüf iyirmi-otuz ildən bəri axtarırdım, tapa bilməmişdim. Bu dəfə birisi bir nüsxə tapıb mənə göndərmişdir. Mən keçmiş Said üslubundan ayrılıb və Yeni Saidin sünuhəti ilə (ürəyə gələn yeni mənalar) diqqətlə mütaliə etdim. Anladım ki, keçmiş Said üslubu acib (qəribə) hiss-i qəbləlvüku ilə (baş vermədən əvvəl) otuz-qırx il sonra indi baş verən vükuat-i maddiyyə və mənəviyyəni (maddi və mənəvi hadisələri) hiss etmişdir. Bədəvi Ekrad əşairi pərdəsi arxasında bu zamanın mədəni pərdəsini özlərinə maska edən və vətənpərvərlik pərdəsi altında dinsiz və həqiqi bədəvi və həqiqi mürtəce, yəni bu milləti İslamiyyətdən əvvəlki adətlərinə sövq edən xainləri görmüş kimi onlarla danışib başlarına vurur.

Saniyə: O mətbu əsərin yüz beşinci səhifədən ta yüz doqquza qədər olan hissəsinə diqqətlə baxdım. O zamanda əşairə dərs verdiyim o sualla və cavablar vaxtında mühüm bir vəli aralarında imiş. Mənim də xəbərim olmayıb. O məqamda etiraz etdi. Dedi:

“Sən ifrat edirsən, xəyali həqiqət görürsən, bizi də təhqir edirsən. Axırzamandır. Getdikcə daha da pisləşəcək.”

O vaxt ona qarşı mətbu kitabda belə cavab verilmişdi: hər kəsə dünya tərəqqi (inkişaf, irəliləyiş) dünyasıdır, yalnız bizim üçün tədənni (tənəzzül, geriləmə) dünyasıdır? Eləmi? **Onda mən də sizinlə danışmayacağam. Bu tərəfə çevrilirəm, gələcəkdəki insanlarla danışacağam:**

EY YÜZDƏN TA ÜÇ YÜZ İLDƏN SONRAKI (bu ifadə bəzi nur saytlarında “ey yüzdən...” ifadəsi çıxarılaraq “ta üç yüz ildən sonrakı...” kimi yazılmışdır). YÜKSƏK ƏSRİN ARXASINDA GİZLƏNMİŞ, SAKİTANƏ (sakitə) MƏNİM SÖZÜMÜ DİNLƏYƏN VƏ NƏZƏR-İ XƏFİYY-İ QEYBİ İLƏ MƏNƏ TAMAŞA EDƏN SAİD, HƏMZƏ, ÖMƏR, OSMAN, YUSİF, ƏHMƏD VƏ S. SİZƏ XİTAB EDİRƏM. TARİX DEYİLƏN KEÇMİŞ DƏRƏLƏRİNDƏN SİZİN YÜKSƏK İSTİQBALINIZA UZANAN SİMSİZ TELEQRAFLA SİZİNLƏ DANIŞIRAM. NƏ EDİM, TƏLƏSDİM, QIŞDA GƏLDİM. SİZ, İNŞAALLAH, CƏNNƏT-ASA (CƏNNƏT KİMİ) BAHARDA GƏLƏRSİNİZ. İNDİ ƏKİLƏN NUR TOXUMLARI ZƏMİNİMİZDƏ (TORPAĞIMIZDA) ÇİÇƏK AÇACAQLAR. Sizdən bunu rica edirəm ki, keçmiş qitəsinə keçmək üçün gəldiyiniz vaxt məzarımı ziyarət edin. O çiçəklərin bir neçəsini məzardaşı deyilən, sümüklərimi qonaq edən torpağın qapıçısının başına taxın. Yəni İxtiyar Risaləsinin On Üçüncü Ricasında bəyan etdiyi kimi Mədrəsətüz-Zəhranın məktəb-i ibtidaisi və Vanın

yekparə (bütöv) daşı olan qalasının altında yerləşən Horhor mədrəsəmin vəfat etməsi və Anadoluda bütün mədrəsələrin bağladılması ilə vəfat etmələrinə işarə edərək ümuminin məzar-i əkbəri hökmündə olmasına əlamət olaraq o əzəmətli məzara əzəmətli Van Qalası məzardaşı olmuşdur. **“EY YÜZ İL SONRA GƏLƏNLƏR!”** (Ustadın buradakı “yüz il sonra gələnlər” ifadəsi bəzi nur saytlarında “ey üç yüz il sonra gələnlər” şəklində dəyişdirilmişdir). **“BU QALANIN BAŞINDA BİR MƏDRƏSƏ-İ NURİYYƏ CİCƏYİNİ ƏKİN. CİSMƏN DİRİLMƏMİŞ, LAKİN RUHƏN BAQI VƏ GENİŞ HƏYƏTDƏ YAŞAYAN MƏDRƏSƏTÜZ-ZƏHRANI CİSMANİ SURƏTDİ BİNA EDİN.” DEMƏKDİR. ONSUZ DA YAŞLI SAİD HƏYATININ ƏKSƏR HİSSƏSİNİ O MƏDRƏSİNİN XƏYALI İLƏ YAŞAMIS VƏ O MƏTBU RİSALƏNİN 147-Cİ SƏHİFƏDƏN TA 157-Cİ SƏHİFƏYƏ QƏDƏR MƏDRƏSƏTÜZ-ZƏHRANIN TƏSİSİNƏ VƏ FAYDALARINA DAİR ƏHƏMİYYƏTLİ HƏQİQƏTLƏRİ YAZMIŞDIR.** (Emirdağ Lahikası, səh. 343-344)

BƏDİÜZZAMAN ÖZÜNDƏN YÜZ İL SONRA HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) CAMALININ GÖRÜLƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR

Sual: “Tərif etdiyiniz məşrutənin (demokratik sistem) nə miqdarı (nə qədəri) bizə gəlmişdir və nə üçün bütün (hamısı) gəlmişdir?”

Cavab: Ancaq on hissədən bir qismi sizə gəlmişdir. Çünki sizin bu qorxulu, cəhalətpərvər (cahilliyə meyilli), xüsumətəfza (düşmənçilik) olan sıldırım dağ və dərələrinizdəki qorxunc ayılardan, cəhalət əjdəhasından, xüsumət (düşmənçilik) canavarlarından biçarə məşrutə qorxur, asanlıqla gəlməyə cəsarət etmir. **ƏGƏR SİZ TƏNBƏL OLUB ONUN YOLUNU AÇMASANIZ, TƏNBƏLLİK ETSƏNİZ, YÜZ İL SONRA TAMAMILƏ CAMALINI GÖRƏCƏKSİNİZ. ÇÜNKİ SİZİN LƏ İSTANBUL ARASINDAKI MƏSAFƏ BİR AYLIQDIR.** Lakin sizinlə əhl-i məşrutə arasında min aydan çoxdur. Çünki keçmiş dövrlərin adamlarına bənzəyirsiniz. O nəzakətli məşrutə İstanbul ərazisindəki ilanlardan xilas olsa, bu uzun məsafəni keçməklə, cəhalət kimi vahiməli bataqlığı, fəqr (yoxsulluq) kimi qorxunc şoranlıqları, xüsumət (düşmənçilik) kimi çox sıldırım dağları qət etməklə bərabər qaçağa rast gələcək. Bir sözlə, bəzi cəza-i səzasını (layiq olduğu cəzanı) qəbul etməyənlər, başqasının ətinə yeməkdən dişi çıxarılan bir qisim insanlar və məşhur bəktəşi kimi mənə verənlər yola çıxıb qəsb və qarətlə məşğul olurlar. Hələ onlardan başqa da boşboğazlar var, bəzi bəhanələrlə parça-parça etmək istəyirlər. Elə isə ona bir yol və ya uçan şar düzəldin. **(Beyanat və Tenvirler, səh. 75-76)**

(Ustad BU SÖZÜ ƏSƏRİNƏ 1910-1911-Cİ İLLƏRDƏ ƏLAVƏ ETMİŞDİR. BU TARİXDƏN YÜZ İL SONRA İSƏ 2010-2011-Cİ İLLƏRƏ UYGUN GƏLİR. DOĞRUSUNU ALLAH BİLİR.)

BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ RİSALE-İ NURA “ƏSL DƏYƏRİNİ” HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) VERƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR

Biri Risale-i Nurdur.

Biri də onun tərcümanı.

Və Risale-i Nur haqqındakı hüsn-ü zənninizin daha da fəvqündə Risale-i Nura layıqdır. Çünki Quran-i Hakimin bir möcüzə-i mənəviyyəsidir (mənəvi möcüzəsidir). **AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK HƏZRƏT-İ MEHDİNİN DƏ ONA O DƏYƏRİ VERƏCƏYİNƏ İNANIRAM.**

Ustadın bu ifadəsi Əmirdağ Lahikasının əlyazmasındadır.

BƏZİ NUR TƏLƏBƏLƏRİNİN RİSALƏLƏRDƏ DƏYİŞİKLİKLƏR ETMƏSİNƏ GÖRƏ USTADIN HƏYATDA OLAN TƏLƏBƏLƏRİ BU ŞƏXSLƏRƏ TƏNQİD MƏKTUBU YAZMIŞLAR

MƏKTUBU GÖNDƏRƏN QARDAŞLAR:

Mustafa Sunqur, Hüsnü, Abdullah, Ahmed Aydemir, Tillolu Said, Seyid Salih.

Əziz Möhtərəm Qardaşlarımız!

Əvvəla: Bu gələn Ramazan-i Şərifinizi və xidmətlərinizi təbrik edirik.

Biz Ustadın vəsiyyətnaməsində yazdığı həyatda qalan varisləri kimi 27 avqust 2008-ci il çərşənbə günü İstanbulda görüşdük. Nurun bəzi məsələlərinə və nəşriyyata dair məsələlər müzakirə edildi. Hər tərəfdə qardaşlarımızın kamal-i sədaqət və ciddiyyətlə nurlara sarılmalarını kamal-i hörmət, sevinc və şükranla yad etdik.

Nəşriyyata dair bəzi məsələlərin nəzər-i diqqətə alınmasını məsləhət-i nuriyyə namına vacib bildik, belə ki:

Daxil və xaricdə nurların nəşriyyatının fəvqəlhəd (həddindən artıq) yayılması və nur dərslərinin hər tərəfdə oxunmasını, Rəhmət-i İlahiyyənin bu millətə və Aləm-i İslama bayram sevinci yaşatdığını görür və şükranla qarşılayırıq (şükür edirik).

Saniyə (ikincisi), Risale-i Nurun daxil və xaricdəki nəşriyyatında bəzi cəhətlərə diqqət etmək lazım gəldiyini düşünürük.

Nurlar nəşriyyatının eynilə Ustadımızın dövründə olduğu kimi edilməsi zəruridir ki, sədaqətimizi və Ustadımıza layiq tələbə olmaq şükranımızı ifa edək (yerinə yetirək).

MƏSƏLƏN: USTADIMIZIN BƏZİ LAHİKA MƏKTUBLARINDA ŞƏRH VƏ TƏSHİH (düzəltmək) MƏNASINDA ƏLAVƏLƏR ETMƏK VƏ BƏZİLƏRİNİ ÇIXARMAQ KİMİ İSLƏ MƏŞGUL OLMAQ SƏDAQƏTDƏN UZAQLAŞMAQDIR. BU TƏHRİFATI (təhrifi) ƏSLA TƏSVİB ETMİRİK (doğru hesab etmirik).

Ustadımız Risale-i Nurun təlifindən sonra (yazdıqdan sonra) “BİR HƏRFİNİ DƏ DƏYİŞDİRMƏYƏ MƏZUN DEYİLƏM (səlahiyyətim yoxdur)” dediyi halda bəzi nəşriyyatların Ustadımızın bu xəbərdarlıqlarına riayət etməməsi və dəyişiklik etmələri qətiyyənlə doğru deyil.

Ustadımız Risale-i Nurda eynilə belə buyurur: **“Risale-i Nur bu vəzifəni ən dəhşətli zamanda, ən lazımlı və vacib vaxtda hər kəsin başa düşəcəyi tərzdə həqiq-i Quraniyyə və İmaniiyyənin ən dərin və ən gizlilərini olduqca qüvvətli bürhanlarla (dəlillərlə) sübut edir”** kimi çox bəyanlarla nura sədaqətimizi tələb etdiyi halda... bəzilərinin bilərəklə və ya bilməyərəklə səhifə altına lüğət qoymaları və **uzun izahlarla ƏLAVƏLƏR VƏ ŞƏRHLƏR vermələri sədaqətimizə və Ustadımızın tənzim və tərtibinə müxalif (zidd) olduğu məlumdur.**

Ustadımızın nəzərindən keçib təsvib etdiyi orijinal nəşriyyatlar davam edir.

Məhəbbət, İxlas və sədaqətimizin davamını Cənab-i Haqqdan niyaz edirik.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYYATINDA “TA AXIRZAMANDA HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ...” VƏ “... RİSALE-İ NURU PROQRAM KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK” İFADƏLƏRİNİN İŞLƏDİLDİYİ YERLƏR

1 – “TA AXIRZAMANDA HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ” ... İFADƏSİ

Axır (son) rəvayətində Müxbir-i Sadiqin (Peyğəmbərimizin (sav)) xəbər verdiyi “Mənəvi fütuhət etmək (qələbələr qazanmaq) və zülumatı məhv etmək üçün zaman və zəminin demək olar ki gəlib çatması” rəvayətinə bütün ruhu canımızla rəhmət-i İlahiyyədən niyaz edirik, təmənni edirik. Lakin biz Risale-i Nur şagirdlərinin isə vəzifəsi xidmətdir, vəzifə-i İlahiyyəyə qarışmamaq və xidmətimizi onun vəzifəsinə bina etməklə bir növ təcrübə etməməklə bərabər kəmiyyətə (miqdara) deyil, keyfiyyətə baxmaq, həm də çoxdan bəri süqut-ü əxlaqa (əxlaq itkisinə) və həyat-i dünyəviyyəni (dünya həyatını) hər cəhətlə (hər baxımdan) həyat-i uhrəviyyədən (axirətdən) üstün tutmağa sövq edən dəhşətli əsbab (səbəblər) altında Risale-i Nurun indiyə qədər fütuhət (qələbəni) və zındıqların (kafirlərin, dinsizlərin) və dalalətlərin savlətlərinin (hücumlarının) qarşısını alması və yüz minlərlə biçarənin imanlarını xilas etməsi və hər biri yüzə və minə müqabil (bərabər) yüzlərlə və minlərlə həqiqi mömin tələbələr yetişdirməsi Müxbir-i Sadiqin (Peyğəmbərimizin (sav)) ixbarını (xəbərini) eynilə təsdiq etmiş və vükuatla (hadisələrlə) sübut etmişdir və edir, inşaAllah hələ edəcək. Elə kök salmışdır ki, inşaAllah heç bir qüvvə Anadolunun sinəsindən onu (Risale-i Nuru) çıxara bilməz. **TA AXIRZAMANDA, HƏYATIN GENİŞ DAİRƏSİNDƏ ƏSL SAHİBLƏRİ, YƏNİ MEHDİ VƏ ŞAGİRDƏRİ CƏNAB-İ HAQQIN İZNLƏ GƏLƏR, O DAİRƏNİ GENİŞLƏNDİRƏR VƏ O TOXUMLAR SÜNBULLƏNƏR. BİZLƏR DƏ QƏBRİMİZDƏ SEYR EDİB ALLAHA ŞÜKÜR EDƏRİK.**

(Kastamonu Lahikası, səh. 72,
Tarixçe-i Həyat, səh. 258
Hizmet Rehberi, səh. 267
Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 153)

2 – HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) RİSALE-İ NURU PROQRAM KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ ETMƏSİLƏ BAĞLI İFADƏLƏR

Ümmətin gözlədiyi, axırzamanda gələcək zətin üç vəzifəsindən ən mühümü və ən böyüyü və ən qiymətli (dəyərlisi) olan iman-i təhqiğini (təhqiqi iman, imana dair bütün məsələləri təhlil edib dəlil və sübut ilə inanma) nəşr etmək (paylama, yayma) və əhl-i imanı dalalətdən (batilə yönəlməkdən) xilas etmək cəhətilə o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəməmiş Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i Əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zətin məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisindən kəşfən görmüşlər kimi işarə

etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə bir xadiminə (xidmətçisinə) vermişlər, o xadimə (xidmətçiyə) mültəfitanə (iltifatla) baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK. (Beyanat ve Tenvirler, səh. 310)**

ÜMMƏTİN GÖZLƏDİYİ AXIRZAMANDA GƏLƏCƏK ZATIN ÜÇ VƏZİFƏSİNDƏN ƏN MÜHÜMÜ VƏ ƏN BÖYÜYÜ VƏ ƏN QİYMƏTDARI OLAN İMAN-İ TƏHQİQİNİ NƏŞR ETMƏK VƏ ƏHL-İ İMANI DALALƏTDƏN XİLAS ETMƏK CƏHƏTİLƏ (BAXIMINDAN) o ən əhəmiyyətli vəzifəni eynilə bitəmamiyə Risale-i Nurda görmüşlər. İmam-i Əli və Qövs-i Əzəm və Osman-i Xalidi kimi zatlar bu cəhət üçündür ki, gələcək o zatın məqamını Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisindən kəşfən görmüşlər kimi işarə etmişlər. Bəzən də o şəxs-i mənəvinə xadiminə (xidmətçisinə) vermişlər, o xadimə mültəfitanə (iltifatla) baxmışlar. **BU HƏQİQƏTDƏN BAŞA DÜŞÜLÜR Kİ, SONRA GƏLƏCƏK O MÜBARƏK ZAT RİSALE-İ NURU PROQRAMI KİMİ NƏŞR VƏ TƏTBİQ EDƏCƏK.**

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 11)

USTAD HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ZÜHURUNUN QIŞDAN SONRA BAHARIN GƏLMƏSİ KİMİ ALLAHIN BİR ADƏTULLAHI OLDUĞUNU İFADƏ ETMİŞDİR

Əlcavab: CƏNAB-İ HAQQ KAMAL-İ RƏHMƏTİNDƏN ŞƏRİƏT-İ İSLAMİYYƏTİN ƏDƏBİYYATINA BİR ƏSƏR-İ HİMAYƏT KİMİ HƏR BİR FƏSAD-İ ÜMMƏT ZAMANINDA BİR MÜSLİH VƏ YA BİR MÜCƏDDİD VƏ YA BİR XƏLİFƏ-İ ZİŞAN VƏ YA BİR QÜTB-Ü ƏZƏM VƏ YA BİR MÜRŞİD-İ ƏKMƏL VƏ YAXUD BİR NÖV MEHDİ HÖKMÜNDƏ MÜBARƏK ZATLARI GÖNDƏRMİŞDİR; fəsadı izalə edib milləti islah etmiş; Din-i Əhmədiyyəni (Ə.S.M.) mühafizə etmişdir. Madam ki, adəti elə cərəyan edir, **AXIRZAMANIN ƏN BÖYÜK FƏSADI ZAMANINDA ƏLBƏTTƏ ƏN BÖYÜK MÜCTƏHİD, HƏM DƏ ƏN BÖYÜK MÜCƏDDİD, HƏM HAKİM, HƏM MEHDİ, HƏM MÜRŞÜD, HƏM QÜTB-Ü ƏZƏM KİMİ BİR ZAT-İ NURANINI GÖNDƏRƏCƏK VƏ O ZAT DA ƏHL-İ BEYT-İ NƏBƏVİDƏN OLACAQDIR.** CƏNAB-İ HAQQ BİR DƏQİQƏ ZƏRFİNDƏ BEYN-ƏS-SƏMA VƏL-ƏRZ ALƏMİNİ BULUDLARLA DOLDURUB BOŞALTDIĞI KİMİ BİR SANİYƏDƏ DƏNİZİN FIRTINALARINI TƏSKİN EDƏR VƏ BAHARDA BİR SAATDA YAY MÖVSÜMÜNÜN NÜMUNƏSİNİ VƏ YAYDA BİR SAATDA QIŞ FIRTINASINI İCAD EDƏN QADİR-İ ZÜLCƏLAL MEHDİ İLƏ DƏ ALƏM-İ İSLAMIN ZÜLÜMATINI DAĞIDA BİLƏR VƏ VƏD ETMİŞDİR. VƏDİNİ ƏLBƏTTƏ YERİNƏ YETİRƏCƏKDİR. Qüdrət-i İlahiyyə cəhətindən baxılsa, olduqca asandır. Əgər dairə-i əsbab və hikmət-i Rəbbaniyyə cəhətindən düşünülsə, yenə o qədər mümkün və vuquya layıqdır ki, “Əgər müxbir-i Sadiqdən rəvayət olmasa belə hər halda elə olmalıdır. “Və olacaqdır”-deyə əhl-i təfəkkür hökm edir. Belə ki:

Fəlillahilhəmd, ... Allahım!” Eynilə Aləmlərdə İbrahimə və İbrahimin Alinə səlat etdiyini kimi Əfəndimiz Muhəmmədə və Əfəndimiz Muhəmmədin Alinə də səlat et. Şübhəsiz, Sən hər cür həmd və tərifi nəhayətsiz dərəcədə layiqsən və şan və şərəfin hər şeydən nəhayətsiz dərəcədə yüksəkdir. Al-i İbrahim Əleyhissalam kimi elə bir vəziyyət almışdır ki, ümum mübarək silsilələrin başında ümum əqtar və əsarın məcmalarında o nurani zatlar sərkərdəlik edirlər. Və elə bir kəsərdədirlər ki, o sərkərdələrin məcmusu böyük bir ordu təşkil edir. Əgər maddi şəkllə girsə və bir təsanüdlə bir firqə vəziyyətini alsalar, **İSLAMİYYƏT DİNİNİ MİLLİYYƏT-İ MÜQƏDDƏSƏ HÖKMÜNDƏ RABİTƏ-İ İTTİFAQ VƏ İNTİBAH ETSƏLƏR, HEÇ BİR MİLLƏTİN ORDUSU ONLARA QARŞI TAB GƏTİRƏ BİLMƏZ. O ÇOX KƏSRƏTLİ O MÜQTƏDİR ORDU MƏHZ AL-İ MUHAMMƏD ALEYHİSSƏLATU VƏSSƏLAMDIR VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİNİN ƏN XAS ORDUSUDUR.** Bəli, bu gün tarix-i Aləmdə heç bir nəsil, şəcərə ilə və sənətlərlə və ənənə ilə bir-birinə müttəsil və ən yüksək şərəf və Ali həsəb və əsl-nəsəblə mümtaz heç bir nəsil yoxdur ki, Al-i Beytdən gələn seyidlər nəslə qədər qüvvətli və əhəmiyyətli olsun. Keçmiş zamandan bəri bütün əhl-i həqiqətin firqələri başında onlar və əhl-i kamalın namdar rəisləri yenə onlardır. İndi də kəmiyyət baxımından milyonları keçən bir nəsli mübarəkdir. Mütənəbbih və qəlbləri imanlı və məhəbbət-i Nəbəvi ilə

dolu və cahandəyər şərəf-i intisabıyla səfirazdırlar. BELƏ BİR CAMAAT-İ ƏZİMƏ İCİNDƏKİ MÜQƏDDƏS QÜVVƏTİ TƏHYİC EDƏCƏK VƏ OYANDIRACAQ HƏDİSAT-İ ƏZİMƏ VÜCUDA GƏLİR. ƏLBƏTTƏ O QÜVVƏT-İ ƏZİMƏDƏKİ BİR HAMİYƏT-İ ALİYƏ FƏVƏRAN EDƏCƏK VƏ HƏZRƏT-İ MEHDİ BAŞINA KEÇİB TARIQ-İ HAQQ VƏ HƏQİQƏTƏ SÖVQ EDƏCƏK. BELƏ OLMAQ VƏ BELƏ OLMASINI, BU QIŞDAN SONRA BAHARIN GƏLMƏSİ KİMİ, ADƏTULLAHDAN VƏ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK VƏ GÖZLƏMƏKDƏ HAQLIYIQ.

(Məktubat, səh. 425-426)

BƏDİÜZZAMAN RİSALƏLƏRİN ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİ VƏ USTADI MEHDİ HESAB ETMƏYİN SƏHV VƏ YANILMA OLDUGUNU İFADƏ ETMİŞDİR

MEHDİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ

(Emirdağ Lahikası 1, səh. 231-233)

USTAD AXIRZAMANDA ZÜHUR EDƏCƏK HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÜÇ VƏZİFƏNİ BİRLİKDƏ YERİNƏ YETİRƏCƏYİNİ, BU XÜSUSİYYƏTİN ONU AXIRZAMANA QƏDƏRKİ BÜTÜN DİGƏR MÜCƏDDİDLƏRDƏN FƏRQLƏNDİRƏCƏYİNİ İFADƏ ETMİŞDİR. BU SƏBƏBDƏN BƏDİÜZZAMANI VƏ RİSALƏLƏRİ HZ. MEHDİ (Ə.S.) ZƏNN EDƏNLƏR BAXIMINDAN BU VƏZİYYƏTİN İLTİBAS - SƏHV OLDUGUNU, YƏNİ BELƏ DÜŞÜNƏN ŞƏXSLƏRİN SƏHV ETDİKLƏRİNİ İFADƏ ETMİŞDİR.

Mehdinin üç vəzifəsi

Nurun əhəmiyyətli və çox xeyirli bir şagirdi, çoxların namına məndən soruşdu ki: “Nurun xalis və əhəmiyyətli bir qisim şagirdləri çox musirranə şəkildə axırzamanda gələn al-i Beytin böyük mürşdü səni zənn edirlər və o qədər çəkdiyiniz halda onlar israr edirlər.

Sən də bu qədər musirranə onların fikirlərini qəbul etmirsən, çəkinirsən. Əlbəttə onların əlində bir həqiqət və qəti bir hüccət var və sən də bir hikmət və həqiqətə binaən onlara müvafəqət etmirsən. Bu isə bir təzaddır, hər halda həllini istəyirik.” Mən də bu zənni təmsil etdiyi çox məsailərə cavabən deyirəm ki: O xas Nurçuların əllərində bir həqiqət var. Lakin iki cəhətdə təbir və təvil lazımdır.

Birincisi: ÇOX DƏFƏ MƏKTUBLARIMDA İŞARƏ ETDİYİM KİMİ, MEHDİ AL-İ RƏSULUN TƏMSİL ETDİYİ QÜDSİ CAMAATININ ŞƏXS-İ MƏNƏVİSİNİN ÜÇ VƏZİFƏSİ VAR. ƏGƏR TEZ QİYAMƏT QOPMASA VƏ BƏŞƏR TAMAMILƏ YOLDAN ÇIXMASA, O VƏZİFƏLƏRİ ONUN CƏMİYYƏTİ VƏ SEYİDLƏR CAMAATININ EDƏCƏYİNİ RƏHMƏT-İ İLAHİYYƏDƏN GÖZLƏYİRİK. VƏ ONUN ÜÇ BÖYÜK VƏZİFƏSİ OLACAQ:

Birincisi: Fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə və maddiyyun və təbiiyyun taununun bəşər içinə intişar etməsilə hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir. Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək və bu vəzifə həm dünya, həm hər şeydən əl çəkməklə, çox vaxt tədqiqat ilə məşğuliyyəti iqtiza etdiyinə görə Həzrət-i Mehdinin o vəzifəsini şəxsən özü görməyə vaxt və hal imkan verməz. **Çünki xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) cəhətindəki səltənəti onunla iştigalə vaxt qoymur. HƏR-HALDA O VƏZİFƏNİ ONDAN ƏVVƏL BİR TAYFA BİR BAXIMINDAN YERİNƏ YETİRƏCƏK. O ZAT O TAYFANIN UZUN TƏDQIQATI İLƏ YAZDIQLARI ƏSƏRİ ÖZÜNƏ HAZIR BİR PROQRAM EDƏCƏK, ONUNLA O BİRİNCİ VƏZİFƏNİ TAM YERİNƏ YETİRƏCƏK. BU VƏZİFƏNİN İSTİNAD ETDİYİ QÜVVƏT VƏ MƏNƏVİ ORDUSU YALNIZ İXLAS**

VƏ SƏDAQƏT VƏ TƏSANÜD SİFƏTLƏRİNƏ TAM MALİK OLAN BİR QISIM ŞAĞİRDŁƏRDİR. NƏ QƏDƏR DƏ AZ OLSALAR, MƏNƏN BİR ORDU QƏDƏR QÜVVƏTLİ VƏ QİYMƏTLİ SAYILIRLAR.

İkinci vəzifəsi: XİLAFƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏ (Ə.S.M.) ÜNVANI İLƏ ŞƏAİR-İ İSLAMİYYƏNİ BƏRPA ETMƏKDİR. ALƏM-İ İSLAMIN VƏHDƏTİNİ NÖQTƏ-İ İSTİNAD EDİB BƏŞƏRİYYƏTİ MADDİ VƏ MƏNƏVİ TƏHLÜKƏLƏRDƏN VƏ QƏZƏB-İ İLAHİDƏN XİLAS ETMƏKDİR. BU VƏZİFƏNİN NÖQTƏ-İ İSTİNADI VƏ XADİMLƏRİ, MİLYONLARLA ƏFRADI OLAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vəzifəsi: İNQİLABƏT-İ ZAMANİYYƏ İLƏ ÇOX ƏHKAM-İ QURANİYYƏNİN ZƏDƏLƏNMƏSİLƏ VƏ ŞƏRİƏT-İ MƏHƏMMƏDİYYƏNİN (Ə.S.M.) QANUNLARININ BİR DƏRƏCƏ TƏTİLƏ UĞRAMASI İLƏ O ZAT BÜTÜN ƏHL-İ İMANIN MƏNƏVİ YARDIMLARI İLƏ VƏ İTTİHAD-İ İSLAMIN MÜAVƏNƏTİLƏ VƏ BÜTÜN ÜLƏMA VƏ ÖVLİYANIN VƏ BİLXASSƏ AL-İ BEYTİN NƏSLİNDƏN HƏR ƏSRDƏ QÜVVƏTLİ VƏ KƏSRƏTLİ MİLYONLARLA FƏDAKAR SEYİDLƏRİN İLTİHAQLARI İLƏ O VƏZİFƏ-İ UZMANI ETMƏYƏ ÇALIŞACAQ.

İndi həqiqət-i hal belə olduğu halda ən birinci vəzifəsi və ən yüksək məsləyi olan imanı xilas etmək və imanı təhqiqi surətdə ümuma dərs vermək, hətta avamın da imanını təhqiqi etmək vəzifəsi isə mənən və həqiqətən hidayət edici, irşad edici mənasının tam sərəhətini ifadə etdiyi üçün Nur Şagirdləri bu vəzifəni tamamilə Risale-i Nurda gördüklərinə görə ikinci və üçüncü vəzifələr buna nisbətən ikinci və üçüncü dərəcədədir deyə Risale-i Nurun şəxs-i mənəvisini haqlı olaraq bir növ Mehdi tələqqi edirlər. O şəxs-i mənəvinin də bir mütəmssili Nur Şagirdlərinin təsanüdündən gələn bir şəxs-i mənəvisi və o şəxs-i mənəvidə bir növ mütəmssili olan biçərə tərcümanını zənn etdiklərinə görə bəzən o ismi ona da verirlər. **BAXMAYARAQ Kİ BU BİR İLTİBAS VƏ BİR SƏHVİDİR, ANCAQ ONLAR ONDA MƏSUL DEYİLLƏR. ÇÜNKİ ZİYADƏ HÜSN-Ü ZƏNN KEÇMİŞDƏN BƏRİ CƏRƏYAN EDİR VƏ ETİRAZ EDİLMƏZ. Mən də o qardaşlarımın çox ziyadə hüsn-ü zənlərini bir növ dua və təmənni və Nur Tələbələrinin kamal-i etiqaqlarının bir tərəşşuhu gördüyümə görə onlara çox fikir verməzdim. Hətta keçmiş övliyanın bir qismi kəramət-i qeybiyyələrdən Risale-i Nuru eynilə o axırzamanın hidayət edicisi olması kəşfləri bu təhqiqat ilə təvili başa düşülür. Deməli, iki nöqtədə bir iltibas var, təvil lazımdır.**

Birincisi: AXIRDAKI İKİ VƏZİFƏ, BAXMAYARAQ Kİ HƏQİQƏT NÖQTƏSİNDƏ BİRİNCİ VƏZİFƏ DƏRƏCƏSİNDƏ DEYİLLƏR, lakin xilafət-i Məhəmmədiyyə (ə.s.m.) və ittihad-i İslam orduları ilə zəmin üzündə səltənət-i İslamiyyəni sürmək cəhətində hər kəsdə, xüsusən avamda, xüsusən əhl-i siyasətdə, xüsusən bu əsrin əfkarında o birinci vəzifədən min dərəcə geniş görünür və bu isim bir adama verildikdə bu iki vəzifə yada düşür, siyasət mənasını ixsas edir (ifadə edir), bəlkə də xodfuruşluq mənasını yada salır, bəlkə bir şan, şərəf və məqəmpərəstlik və şöhrətpərəstlik arzularını göstərir. Keçmişdən bəri və indi də çox safdil və məqəmpərəst zatlar “Mehdi olacağam” deyə dava edirlər.

BAXMAYARAQ Kİ, HƏR ƏSRDƏ HİDAYƏT EDİCİ BİR NÖV MEHDİ VƏ MÜCƏDDİD GƏLİR VƏ GƏLMİŞDİR, LAKİN HƏR BİRİ ÜÇ VƏZİFƏLƏRDƏN BİRİSİNİ BİR CƏHƏTDƏN YERİNƏ YETİRMƏSİ ETİBARİLƏ AXIRZAMANIN MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR. Həm də məhkəmədə Dənizli əhl-i vüqufu bəzi şagirdlərin bu etiqadlarına əsasən mənə qarşı demişdirlər ki: “Əgər Mehdilik davam etsə, bütün şagirdləri qəbul edəcəklər.” Mən də onlara demişdim: **“MƏN ÖZÜMÜ SEYİD HESAB ETMİRƏM. BU ZAMANDA NƏSİLLƏR BİLİNMİR. HALBUKİ AXIRZAMANIN O BÖYÜK ŞƏXSİ AL-İ BEYTDƏN OLACAQDIR.** Baxmayaraq ki, mənən mən Həzrət-i Əlinin (r.a.) bir vələd-i mənəvisi hökmündə ondan həqiqət dərsi aldım və Al-i Məhəmməd Əleyhissalam bir mənada həqiqi Nur Şagirdlərinə şamil olunmasına görə mən də Al-i Beytdən sayıla bilərəm. Amma bu zaman şəxs-i mənəvi zamanı olduğuna görə və Nurun məsləyində heç bir cəhətdə mənlik və şəxsiyyət və şəxsi məqamları arzu etmək və şan-şərəf qazanmaq olmaz və sirr-i ixlasa tam müxalif olduğuna görə Cənab-i Haqqa hədsiz şükür edirəm ki, məni özümə bəyəndirməməsinə görə mən elə şəxsi və həddimdən hədsiz dərəcə artıq məqamata gözümlü dikməyəm və Nurdakı ixlası pozmamam üçün uhrəvi məqamat belə mənə verilsə, əl çəkməyə özümü məcbur bilirəm” dedim. O əhl-i vüquf susdu.

(Əmirdağ Lahikası-I, səh. 231-233)

RİSALƏLƏRİN DOĞRU OXUNMALI VƏ BAŞA DÜŞÜLMƏLİ OLDUĞUNA VƏ HƏR KƏSİN BAŞA DÜŞƏCƏYİ QƏDƏR ANLAŞIQLI OLDUĞUNA DAİR BƏDİÜZZAMANIN BƏZİ AÇIQLAMALARI

“Nurun mətninin izaha ehtiyacı olsa, ya sətrin üstündə, ya da kənarında haşiyə şəklində yazılsa, daha münasibdir (uyğundur). Çünki mətnin içinə girsə, təksir edilən (çoxaldılan) nüsxələr ayrı-ayrı olar, təshih (düzəltmə) lazım gələr. Həm su-i istimala (sui-istifadəyə) qapı açılar, müarizlər (qarşı çıxanlar) istifadə edərlər. Həm də hər kəs sənin kimi mühəqqiq (həqiqəti araşdırıb tapan), müdəqqiq (dəqiqliklə tədqiq edən, ən kiçik gizli şeyləri belə görməyə çalışan) olmaz, SƏHV MƏNA VERƏR, BİR SÖZ ƏLAVƏ EDƏR, ƏHƏMİYYƏTLİ HƏQİQƏTİ İTİRMƏYƏ ÇALIŞAR. MƏN TƏSHİHATIMDA (düzəltmələrimdə) BELƏ ZƏRƏRLİ ƏLAVƏLƏRİ ÇOX GÖRMÜŞƏM...”

(Emirdağ Lahikası Elyazma, səh. 661)

“İki yol var: ya sükut etməkdir (susmaqdır). Çünki deyilən hər söz doğru olmalıdır. Ya da sidqdir (doğruluqdur). **Çünki İslamiyyətin əsası sidqdir (doğruluqdur.) İmanın xassəsi sidqdir (doğruluqdur).** Bütün kamalata isal edici (yaxşıqlara çatdıran) sidqdir. Əxlaq-i aliyənin (yüksək əxlaqın) həyatı sidqdir (doğruluqdur). Tərəqqiyyətin mihvəri (inkişafın mərkəzi) sidqdir (doğruluqdur).

Aləm-i İslamın nizamı (İslam aləminin nizamı) sidqdir (doğruluqdur).

Növ-i bəşəri kəbə-i kamalata isal edən (bəşəriyyəti əxlaq və tərbiyəyə nail edən) sidqdir (doğruluqdur). Əshab-i Kiramı (şəhabələri) bütün insanlara təfəvvüq etdirən (üstün edən) sidqdir (doğruluqdur). Məhəmməd-i Haşimi Əleyhissəlatu Vəssəlamı məratib-i bəşəriyyənin (bəşəriyyət dərəcəsinin) ən yüksəyinə çıxaran sidqdir (doğruluqdur).”

(İşarat-ül İcaz, səh. 82)

“Risale-i Nur bütün təbəqət-i bəşərə (insan qruplarına) - həm mədrəsə, həm məktəb, həm kazarma, həm həkim, həm hakim kimi ən ami (cahil) avamdan ən əxass-i həvassa (ən xalis elm sahiblərinə) qədər dərs verib təlim və tərbiyə etməsi bizim fikrimizcə müşhuddur (aşkardır, açıq-aydın görünür).”

(Kastamonu Lahikası, səh. 70)

“... Bir orta məktəb uşağı və ya oxumaq bilən bir qadın böyük filisofun əsərini oxuduğu zaman anlaya bilmir. Lakin Risale-i Nuru hər kəs dərəcəsinə görə anlayır.”

(Şualar, səh. 549)

TÖVRATDA VƏ DİGƏR MUSƏVİ MƏNBƏLƏRDƏ MEHDİYYƏT İNANCI

TÖVRATDA HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) XÜSUSİYYƏTLƏRİ

1. ... (MEHDİ) SADƏCƏ TAXTINDAN HÖKMDARLIQ EDƏCƏK... (Talmud: Sanhedrin 20b)
2. ... ONUN ADI QEYRİ-ADI NƏSİHƏTÇİ OLACAQ. (Tövrat: Yeşaya, (9:6)
3. ... (MEHDİ) UNUDULDUĞU/GÖZLƏNİLMƏDİYİ ANDA GƏLƏCƏK. (Talmud: Sanhedrin 97a)
4. (İNSANLAR MEHDİNİ) BÜTÜN GÖZƏLLİYİ İLƏ GÖRƏCƏK... (Yeşaya, 33:17)
5. SƏN İNSANLARIN ƏN GÖZƏLİSƏN... (Məzmlər, 45:2)
6. Kral üçün deyirəm... SƏN İNSANLARIN ƏN GÖZƏLİSƏN, LÜTF SAÇILMIŞDIR DODAQLARINA... Doğruluğu sevir, pislərə nifrət edirsən. (Tövrat: Məzmlər, 45:1-7)
7. ... (Mehdi) ÖLKƏLƏRİ SÜLHƏ ÇAĞIRACAQ... (Zəkəriyyə, 9:10)
8. ... O ƏDALƏTLİ XİLASKAR VƏ TƏVAZÖKARDIR... (Zəkəriyyə, 9:9)
9. ƏDALƏTİ SƏDAQƏTLƏ BƏRQƏRAR EDƏCƏK. Yer üzündə ədaləti təmin edənə qədər ümidini, cəsarətini itirməyəcək... (Tövrat: Yeşaya, 42:4)
10. TƏZYİQ GÖRÜB ƏZİYYƏT ÇƏKDİSƏ DƏ, AĞZINI AÇMADI. KƏSİLMƏYƏ APARILAN QUZU KİMİ, qırxaqların qarşısında dayanan qoyun kimi açmadı ağzını. (Yeşaya, 53:7)
11. "... GÜCLƏ, QÜVVƏTLƏ DEYİL, ANCAQ MƏNİM RUHUMLA BACARACAQSAN" deyir. Belə deyir hər şeyə hakim olan Rəbb. (Tövrat: Zəkəriyyə, 4:6)
12. ... ZÖVQÜ RƏBBİN ŞƏRİƏTİNDƏNDİR. Və gecə-gündüz Onun şəriətini dərin-dərin düşünür. (Məzmlər, 1:2)
13. ... (Mehdi) ÖLKƏLƏRİ SÜLHƏ ÇAĞIRACAQ... (Zəkəriyyə, 9:10)
14. QIŞQIRMAYACAQ VƏ SƏSİNİ YÜKSƏLTMƏYƏCƏK... (Yeşaya, 42:2)
15. Onu gözəl yaxşılıq, bərəkətlərlə qarşıladsın, başına saf qızıldan tac qoydun. SƏNDƏN HƏYAT İSTƏDİ, VERDİN ONA UZUN... ÖMÜR. (Məzmlər, 21:3-4)
16. ... YER ÜZÜNDƏ ƏZİLƏNLƏR ÜÇÜN DÜRÜSTLÜKLƏ QƏRAR VERƏCƏK... (Tövrat: Yeşaya, 11:4)
17. ... SAHİL XALQLARI ONUN (MEHDİNİN) QANUNUNA ÜMİD BAĞLAYACAQ. (Tövrat: Yeşaya, 42:4)
18. ... GÖZÜ İLƏ GÖRDÜYÜNƏ GÖRƏ MÜHAKİMƏ ETMƏYƏCƏK, QULAĞI İLƏ EŞİTDİYİNƏ GÖRƏ QƏRAR VERMƏYƏCƏK. (Tövrat: Yeşaya, 11:3)
19. ... İDARƏÇİLİK ONUN ÇİYİNLƏRİNDƏ OLACAQ... (Tövrat: Yeşaya, 9:6)
20. MİLLƏTLƏR ARASINDA HÖKM EDƏCƏK VƏ ÇOX QÖVMLƏR HAQQINDA QƏRAR VERƏCƏK... (Tövrat: Yeşaya, 2:4)

21. Baxın, qulum (Hz. Mehdi (ə.s.)) **UĞUR QAZANACAQ; ÜSTÜN OLACAQ, ƏL ÜSTÜNDƏ TUTULUB OLDUQCA UCALDILACAQ.** (Yeşaya, 52:13)

22. Ona (Hz. Mehdiyə (ə.s.)) hökmranlıq, ucalıq və krallıq verildi. **BÜTÜN XALQLAR, ÖLKƏLƏR VƏ HƏR DİLDƏN OLAN İNSAN ONA XİDMƏT ETDİ...** (Daniel, 7:14)

23. **MÜHARİBƏ ARABALARINI... UZAQLAŞDIRACAĞAM. MÜHARİBƏ KAMANLARI QIRILACAQ. KRALINIZ (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) ÖLKƏLƏRİ SÜLHƏ ÇAĞIRACAQ...** (Zəkəriyyə, 9:10)

24. Məsih (Hz. Mehdi (ə.s.)) dövründə... **MÜHARİBƏLƏR OLMAYACAQ VƏ BİR MİLLƏT DİGƏR MİLLƏTƏ QILINC QALDIRMAYACAQ...** (Maimonides, Mişna Tora, Sanhedrin 10:1)

25. ... Rəbb qorxusu ruhu onun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) üzərində olacaq. **RƏBB QORXUSU ONUN XOŞUNA GƏLƏCƏK...** (Yeşaya, 11:2-3)

26. Davud soyundan çıxacaq o kral (Hz. Mehdi (ə.s.)) **BÜTÜN İNSANLARA ALLAHIN YOLLARINI VƏ ONDAN QORXMAĞI ÖYRƏDƏCƏK...** (Maimonides, Mişna Tora, Tövbə 9:2)

27. Ravvin Nahman dedi: “Əgər (Məsih (Hz. Mehdi (ə.s.)) bu gün yaşasa idi, mənə bənzəyən birisi olardı, çünki belə yazılmışdır: **RƏHBƏRLƏRİ ÖZLƏRİNDƏN BİRİ OLACAQ, İDARƏÇİLƏRİ ÖZ ARALARINDAN ÇIXACAQ.**” (Yeremiya 30:21) (Talmud, Sanhedrin 98b)

28. Kimsə... **KRAL MƏSİHİN (HZ. MEHDİNİN (Ə.S.)) MÖCÜZƏLƏR GÖSTƏRƏCƏYİNİ, DÜNYAYA QEYRİ-ADİ YENİLİKLƏR GƏTİRƏCƏYİNİ, ÖLÜLƏRİ DİRİLDƏCƏYİ VƏ YA BUNA BƏNZƏR İŞLƏR GÖRƏCƏYİNİ DÜŞÜNMƏMƏLİDİR. BU DOĞRU DEYİL.** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 11:3)

TÖVRATDA HZ. MEHDİ (Ə.S.) DÖVRÜNDƏKİ DÜNYA HAKİMİYYƏTİNƏ İŞARƏ EDƏN SÖZLƏR

Soyunu göydəki ulduzlar qədər çoxaldacağam. Bu ölkələrin hamısını onlara verəcəyəm. **YER ÜZÜNDƏKİ BÜTÜN ÖLKƏLƏR SƏNİN SOYUN VASİTƏSİLƏ BƏRƏKƏTLƏNƏCƏK.** (Yaradılış, 26:4)

Yer üzünün tozu qədər saysız-hesabsız soya malik olacaqsan. **SƏRQƏ, QƏRBƏ, ŞİMALA, CƏNUBA DOĞRU YAYILACAQSINIZ. YER ÜZÜNDƏKİ BÜTÜN XALQLAR SƏN VƏ SOYUN VASİTƏSİLƏ BƏRƏKƏTLƏNƏCƏK.** (Yaradılış, 28:14)

Səni (Hz. İbrahimi (ə.s.)) həddindən artıq mübarək edəcəyəm; sənin zürriyyətini göylərin ulduzları kimi, dəniz kənarında olan qum kimi həddindən artıq çoxaldacağam. **SƏNİN ZÜRRİYYƏTİN DÜŞMƏNLƏRİNİN QAPISINA HAKİM OLACAQ VƏ ZÜRRİYYƏTİN VASİTƏSİLƏ YER ÜZÜNDƏKİ BÜTÜN MİLLƏTLƏR BƏRƏKƏTLƏNƏCƏKLƏR.** Çünki sözümlü dinlədin. (Yaradılış, 22:17-18)

O (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) BÜTÜN DÜNYANI ALLAHA BİRLİKDƏ QULLUQ ETMƏLƏRİ ÜÇÜN İSLAH EDƏCƏK, çünki belə yazılmışdır: “O vaxt birlikdə Mənə yalvarmaları, çiyin-çiyinə Mənə xidmət etmələri üçün xalqların dodaqlarını pak edəcəyəm.” (Sefenya, 3:9) (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 11:4)

Ona (Hz. Mehdiyə (ə.s.)) hökmranlıq, ucalıq və krallıq verildi. BÜTÜN XALQLAR, ÖLKƏLƏR VƏ HƏR DİLDƏN OLAN İNSAN ONA XİDMƏT ETDİ... (Daniel, 7:14)

... SƏNİ (HZ. MEHDİNİ (Ə.S.)) ... ÖLKƏLƏRƏ İŞIQ EDƏCƏYƏM. Belə ki, kor gözləri açasan, zindandakı dustaqları, həbsxana qaranlığında yaşayanları azad edəsən. (Yeşaya, 42:6-7)

... XALQLARA BAYRAQ OLACAQ, ÖLKƏLƏR ONA (HZ. MEHDİYƏ (Ə.S.)) YÖNƏLƏCƏK... (Yeşaya, 11:10)

BÜTÜN MİLLƏTLƏR ONU (HZ. MEHDİNİ (Ə.S.)) DİNLƏMƏYƏ GƏLƏCƏK... (Maimonides, Mişna Tora, Tövbə 9:2)

... SAHİL XALQLARI ONUN (HZ. MEHDİNİN (Ə.S.)) QANUNUNA ÜMİD BAĞLAYACAQ. (Yeşaya, 42:4)

ÖLKƏLƏR SƏNİN İŞİĞINA, KRALLARIN ÜZƏRİNƏ DOĞAN AYDINLIĞA GƏLƏCƏK. “Başımı qaldır, ətrafına bir bax, hamısı toplanaraq sənin yanına gəlir...” (Yeşaya, 60:3-4)

Sahibi (Şilo) (Hz. Mehdi (ə.s.)) gələnə qədər... (sonra) **ÖLKƏLƏR ONUN SÖZÜNÜ DİNLƏYƏCƏK.** (Yaradılış, 49:10)

... SAHİL XALQLARI ONUN (MEHDİNİN) QANUNUNA ÜMİD BAĞLAYACAQ. (Tövrət: Yeşaya, 42:4)

Onun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) həddindən artıq düzgünlüyü və vəsilə olacağı möcüzələr (heyrətamiz gözəl hadisələr) səbəbilə **İNSANLAR ONUNLA SÜLH BAĞLAYACAQ VƏ BÜTÜN ÖLKƏLƏR ONA XİDMƏT EDƏCƏK.** (Maimonides, Mişna Tora, Sanhedrin 10:1)

Gələcəkdə Kral Məsih (Hz. Mehdi (ə.s.)) çıxacaq və **DAVUD KRALLIĞINI KEÇMİŞDƏKİ HAKİMİYYƏTİNƏ YENİDƏN QOVUŞDURACAQ.** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 11:4)

(HZ. MEHDİ (Ə.S.)) HÖKMRANLIQ ETSİN DƏNİZDƏN DƏNİZƏ, FƏRATDAN YER ÜZÜNÜN UCQARLARINA QƏDƏR! (Məzmurlar, 72:8)

O (Hz. Mehdi (ə.s.)) **BÜTÜN DÜNYANI** Allaha qulluq etmələri üçün kamilləşdirəcək. (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 11:4)

O dövrdə (Hz. Mehdinin (ə.s.) dövründə) ... **BÜTÜN DÜNYANIN YEGANƏ MƏŞĞULİYYƏTİ ALLAHI TANIMAQ OLACAQ...** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 12:5)

O dövrdə (Hz. Mehdinin (ə.s.) dövründə) ... insanlar ən yüksək səviyyədə Yaradanlarını dərk edəcəklər... Çünki belə yazılmışdır: **“ÇÜNKİ SULAR DƏNİZİ NECƏ DOLDURURSA, DÜNYA DA RƏBBİN UCALIĞI HAQQINDA MƏLUMATI İLƏ DOLACAQ...”** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Qanunları 12:5)

O vaxt Rəbbin Ucalığı görünəcək, **BÜTÜN İNSANLAR BİRLİKDƏ ONU GÖRƏCƏK...** (Yeşaya, 40:5)

MUSƏVİ MƏNBƏLƏRDƏ HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) ÇIXIŞ ƏLAMƏTLƏRİ

Ateizmin yayılması:

(Mehdinin) gələcəyi nəsildə... bütün dövlətlər Minim dinini (ateizmi) qəbul edəcək və verilən öyüdlərdən üz çevirəcək... (Talmud, Sanhedrin 11:97a)

Dindarların xor görülməsi:

Davud oğlunun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) gəldiyi nəsildə... Allahdan qorxan insanlar xor görülmək. (Talmud, Sanhedrin 97a)

Din əxlaqından uzaqlaşılması:

(Mehdinin) gələcəyi nəsildə... Haqqdan uzaqlaşcaqlar... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Hökumətlərin din əxlaqından uzaqlaşması:

Məsihin (Hz. Mehdinin (ə.s.)) dövründən əvvəlki müddətdə... dövlət başçıları dalalətə düşəcək (dini inanclara qarşı çıxacaq) və onları qınayan kimsə olmayacaq... (Talmud, Sota 49b)

Qadın rəhbərlərin artması:

Uşaqlar onları əzir, qadınlar onu idarə edir... (Yeşaya, 3:12)

Yoxsulluğun artması:

Davud oğlu (Hz. Mehdi (ə.s.))... ciblərdə son qəpik qurtarana qədər gəlməyəcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Haqsız qazancın artması:

Davud oğlunun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) gələcəyi nəsildə... soyğunçular və soyğunçuların soyğunçuları olacaq... (Talmud, Kethuboth 112b)

Aclıq və qıtlıq olması:

Davud oğlunun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) gələcəyi yeddi illik müddətin sonunda... aclıq oxları göndəriləcək... böyük qıtlıq olacaq və bundan kişilər, qadınlar, uşaqlar, dindar və müqəddəs adamlar öləcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Torpaqların bərəkətinin azalması:

Tarlalar xarab oldu, torpaq yararsızdır. Çünki taxıl məhv oldu... Arpa, buğda üçün fəryad edin... çünki tarlaların məhsulu məhv oldu. Üzümlüklər qurudu, əncir ağacları soldu, nar, xurma, alma- bütün meyvə ağacları qurudu... (Yoel, 1:10-12)

Sıxıntı və çətinlik dövrünün olması:

... ən igid əsgər belə acı fəryad edəcək... Əzab və sıxıntı, bəla və fəlakət, zülmət gün olacaq, buludlu, qaranlıq gün. (Sefanya, 1:14-15)

Bəlalərin ard-arda gəlməsi:

Davud oğlunun (Hz. Mehdinin (ə.s.)) gəldiyi nəsildə... daima yeni bəlalər gələcək və şeytani qərarlar qüvvəyə minəcək, hər yeni pislik digəri bitmədən sürətlə gələcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Davud oğlunun (Hz. Mehдинin (ə.s.)) gələcəyi nəşildə... imtahan ardınca imtahan olacaq... (Talmud, Kethuboth 112b)

Ümidsizliyin hakim olması:

Yenidən xilas olacaqlarına dair ümidlərini itirmədikcə (Hz. Mehdi (ə.s.)) gəlməyəcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Fahişəliyin yayılması:

Davud oğlunun (Hz. Mehдинin (ə.s.)) gələcəyi nəşildə alimlərin toplanma məclisləri qeyri-qanuni evlərə çevriləcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

İnsanlarda utanma hissini azalması:

Məsihin (Hz. Mehдинin (ə.s.)) gələcəyi nəşildə... atası məzəmmət etdikdə oğlu utanmayacaq... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Məsihin (Hz. Mehдинin (ə.s.)) dövründən əvvəlki müddətdə... oğul atasına söyəcək... oğul atasının qarşısında utanmayacaq... (Talmud, Sota 49b)

Əxlaqsızlığın artması:

Ravvin İohan dedi: "Davud oğlu (Hz. Mehdi (ə.s.)) ancaq hamısı pis yolda olan nəşil gəldikdə çıxacaq." (Talmud, Sanhedrin 98a)

Yalan və saxtakarlıqların artması:

... Yalanın arxasınca gedirlər... (Yeremya, 23:14)

İnsan insana, qonşu qonşuya haqsızlıq edəcək... (Yeşaya, 3:5)

Üşyankarların artması:

Məsihin (Hz. Mehдинin (ə.s.)) dövründən əvvəlki müddətdə... oğul atasına söyəcək, qız anasına, gəlin qaynanasına qarşı çıxacaq... (Talmud, Sota 49b)

Ailə əlaqələrinin zəifləməsi:

Məsihin (Hz. Mehдинin (ə.s.)) dövründən əvvəlki müddətdə... bir adamın ailəsi özünə düşmən olacaq... (Talmud, Sota 49b)

Münafıqların artması:

Davud oğlu (Hz. Mehdi (ə.s.)) (iman gətirənlərə) xəyanət edənlər artana qədər gəlməyəcək... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Elm adamlarının sayının azalması:

Davud oğlunun (Hz. Mehдинin (ə.s.)) gəldiyi nəşildə alimlər sayca az olacaq... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Müharibələrin artması:

Davud oğlunun (Hz. Mehдинin (ə.s.)) gələcəyi yeddi illik müddətin sonunda... yeddinci ildə müharibələr (olacaq), yeddi illik müddət bitdikdə Davud oğlu (Hz. Mehdi (ə.s.)) gələcək... (Talmud, Sanhedrin, 97a)

... Göylərdə və yerdə əlamətlər göstərəcəyəm, qan, atəş və tüstü. (Yoel, 2:30)

Orta Şərqdə qan tökülməsi:

... Məsih (Hz. Mehdi (ə.s.)) nə vaxt gələcək?.. Bizə bir əlamət de... Paneas* mağarasının suları qana dönəndə... (Talmud, Sanhedrin 98a)

* Paneas: İordaniya çayı yaxınlığında, Qüdsdən 200 km-lik məsafədə qədim şəhər adı.

Orta Şərqdə fəlakətin baş verməsi:

Məsihin (Hz. Mehdi (ə.s.)) dövründən əvvəlki müddətdə... Cəlilədə fəlakət baş verəcək və Qavlan** bölgəsi dağılacaq... (Talmud, Sanhedrin 97a; Sota 49b)

* Cəlilə: İordaniya çayının qərbində, Fələstindəki Təbəriyyə gölünün şimalında yerləşən, dövrümüzdə İsrail ərazisindəki bölgə.

** Qavlan: Dövrümüzdəki Qolan təpələrinin bir qismini əhatə edən, şimal-qərbi İordaniya və cənub-qərbi Suriya arasındakı bölgə.

İnsanların bədbəxt olması:

... sevincdən əsər-əlamət qalmadı, dünyanın fərəhi yox oldu. (Yeşaya, 24:11)

Zəlzələlərin olması:

... dünyanın təməlləri sarsılacaq... sarsıldıqca sarsılacaq. Dünya silkələnəcək, daxma kimi yırgalanacaq... (Yeşaya, 24:18-20)

Bir yerdə sel, başqa yerdə quraqlıq olması:

Davud oğlunun (Hz. Mehdi (ə.s.)) gələcəyi yeddi illik müddətin sonunda, birinci ildə bu əlamət baş verəcək: bir şəhərin üzərinə yağış yağdırarkən digərinin üzərinə yağış yağdırmayacağam... (Talmud, Sanhedrin 97a)

İraq torpaqlarındakı müharibəyə uzaq ölkələrdən gəlmələri:

... Yeşayanın Babilə* bağlı xəbəri... nəqliyyat vasitələrilə uzaq ölkədən, dünyanın başqa tərəfindən bütün ölkəni yerlə bir etmək üçün gəlir. (Yeşaya, 13:1, 5)

* Babil: dövrümüzdə İraqın paytaxtı Bağdad yaxınlığında yerləşən qədim şəhər adı.

Yəcuc və Məcucun axırxamanda üzə çıxması (I və II Dünya Müharibələri)

(Dünyadakı zamanın) ... bir qismi Yəcuc və Məcuc ilə müharibə edərək (keçəcək) və yerdə qalan (dövr) Məsih (Hz. Mehdi (ə.s.)) dövrü olacaq. Uca və Müqəddəs olan (Allah) dünyasını yeddi min il sonra yeniləyəcək. (Talmud, Sanhedrin 97b)

Çox dövlətli cəmiyyət olmaları:

... bir çox ölkədən ibarət, hamısı ata minmiş böyük cəmiyyət... (Hezekiel, 38:15)

İNCİLDƏ MEHDİYYƏT İNANCI

HZ. ZƏKƏRİYYANIN (Ə.S.), HZ. DAVUDUN (Ə.S.) SOYUNDAN GƏLƏN GÜCLÜ XİLASKARI, YƏNİ HZ. MEHDİNİ (Ə.S.) XƏBƏR VERİR

Zəkəriyyə Peyğəmbərin gələcəklə bağlı xəbəri:

Qədim dövrlərdən bəri Müqəddəs Peyğəmbərlərinin ağzından bildirdiyi kimi QULU DAVUDUN SOYUNDAN BİZİM ÜÇÜN GÜCLÜ XİLASKAR ÇIXARDI.

Düşmənlərimizdən, bizə nifrət edənlərin hamısının əlindən xilas olmağımıza kömək etdi. (Luka, Bab 1, 69-70)

İNCİLDƏKİ “SU TEŞTİ DAŞIYAN ADAM” HZ. MEHDİYƏ (Ə.S.) İŞARƏ EDİR

(Həvarilər) Ondan “Harada hazırlıq görməyimizi istəyirsən?” deyə soruşdular. İsa onlara “Baxın” dedi, **“Şəhərə girdikdə qarşınıza su testi daşıyan bir adam çıxacaq.** Adamı gedəcəyi evə qədər **izləyin.**” (Luka, 9-11)

... Tələbələrindən ikisini bu sözlərlə əvvəlcədən göndərdi: **“Şəhərə gedin, orada su testi daşıyan bir adam qarşınıza çıxacaq. Onu izləyin...”** (Markos, 13)

FARAKLİT

Əgər mənə sevirsinizsə, əmrlərimi yerinə yetirəcəksiniz. Mən də Allaha yalvaracağam və **O sizə başqa “Faraklit” göndərəcəkdir.** (Yuhanna, 14:15-16)

Faraklit elə bir həqiqət ruhudur ki, RƏBB ONU MƏNİM ADIMLA (MƏSİH) göndərəcəkdir. O sizə hər şeyi öyrədəcək və mənə sizə dediklərimi də yenidən xatırladacaqdır. (Yuhanna, 14:26)

Faraklit gəldikdə mənə üçün şahidlik edəcək və siz də mənə şahidlik edərsiniz. (Yuhanna, 15:26-27)

Mən sizə haqqı söyləyirəm. Mənim getməyim sizin üçün xeyirlidir. **Çünki mən getməsəm, Faraklit sizə gəlməz. Amma mən getsəm, Allah onu sizə göndərər.** (Yuhanna, 16:7)

Faraklit gəldikdə bütün aləmi səhvlərinə görə qınayacaq və onları tərbiyə edəcək. (Yuhanna, 16:8)

Günah üçün, çünki mənə iman gətirməzlər. Salah üçün, çünki Allaha gedirəm və artıq mənə görə bilməzsiniz. Və hökm üçün, çünki bu dünyanın rəisində hökm edilmişdir. Sizə deyəcək daha çox şeylərim var, lakin indi dözə bilməzsiniz. Lakin **o həqiqət ruhu gəldikdə sizə hər həqiqətə yol göstərəcək. Çünki öz tərəfindən deməyəcək, lakin nə eşitsə deyəcək və gələcək şeyləri sizə bildirəcəkdir.** (Yuhanna, 16:9-13)

Məsih belə dedi: Artıq mən sizinlə çox söhbət etməyəcəyəm. **CÜNKİ BU ALƏMİN RƏHBƏRİ GƏLİR.** Məndə əsla onun əlaməti yoxdur. (Yuhanna, 14:30)

HİNDU MƏTNLƏRİNDƏ AXIRZAMANA VƏ HZ. MEHDİYƏ (Ə.S.) İŞARƏLƏR

“Kali-yuqa”: Əxlaqi pozğunluq, fəlakət dövrü (Axırzaman)

“Kali”: Bu pozğunluq dövrünün hakim lideri. Pislikləri, əziyyətləri, pozulmanı təmsil edən mənfi güc. (Dəccal)

“Kalki”: Pozğunluq dövrünə son vermək üçün gələcək şəxs. (Hz. Mehdi (ə.s.))

“Satya-yuqa”: doğruluq və mənəvi saflıq dövrü. (Qızıl Əsr)

Hinduların Vişnu məzhəbinin kitablarından

“Srimad Bhaqavatam”ın 12-ci bölməsi, əxlaqi pozğunluq dövründən bəhs edir:

DƏCCAL-KALİ

12.2.1: Kali (Dəccal) dövrünün güclü təsirinə görə din, doğruluq, təmizlik, xoşməram, şəfqət... gündən-günə azalacaq.

12.2.6: Mədəni doldurmaq həyatın məqsədi olacaq, arsızlar doğru qəbul ediləcəkdir.

12.2.9: İnsanlar aclıq və yüksək vergilərlə əziyyətə salınacaq... Quraqlıqlar olacaq, tamamilə məhv olacaqlar.

12.2.10: Xalqlara soyuq, külək, isti, yağış və qarla cəza veriləcək. Sonra müharibələr, aclıq, susuzluq, xəstəlik və həddindən artıq qorxu ilə daha çox əzaba düşər olacaqlar.

12.3.43: Ah Kral, Kali (Dəccal) dövründəki insanların ağıl ateizmlə azacaq...

12.2.3: Kişilər və qadınlar ancaq xarici cazibədarlıq məqsədilə birlikdə olacaqlar, iş yerlərində uğur saxtakarlığa əsaslanacaq...

12.3.25: Kali (Dəccal) dövründə insanlar acgöz, əxlaqsız, mərhəmətsiz olacaqlar və bir-birlərilə heç bir səbəb olmadan vuruşacaqlar. Maddi istəklərlə bədbəxt olub, həvəs göstərəcəklər, Kali-yuqa (Axırzaman) dövründə bəşəriyyətin, demək olar ki, hamısı barbardır.

12.3.30: Saxtakarlıq, yalançılıq, tənbellik, laqeydlik, zülm, depressiya, ağlama, çaşqınlıq, qorxu və yoxluq yayıldıqda bu Kali (Dəccal) dövrü - cəhalətin yaşandığı dövrüdür.

12.3.31: Kali (Dəccal) dövründəki pisliklər səbəbilə insanlar bəsirətsiz, bədbəxt, acgöz, şəhvət düşgünü olacaqlar və onlara yoxsulluq üz verəcək. Qadınlar iffətsiz olacaqlar, bir kişidən digərinə sərbəst şəkildə gəzəcəklər.

12.3.24: Kali (Dəccal) dövründə dini prinsiplərin ancaq dördü biri qalacaq. Son qalanlar da daima getdikcə artan dinsizlik nəticəsində azalacaq və nəhayət tamamilə tərk ediləcəkdir.

AXIRZAMAN – KALİ-YUQA

12.2.6: Dini hökmlər ancaq etibar üçün yerinə yetiriləcək.

12.3.39-40: **Əxlaqi pozğunluq dövründə insanlar hüzursuz yaşayacaqlar. Aclıq və vergilərdən zəifləyəcək, daimi qorxu və quraqlıq qorxusu ilə sıxıntıya düşəcəklər. Kifayət qədər geyimləri, qidaları və içkiləri olmayacaq... Kali-yuqada (Axırzamanda) insanlar kabus kimi, qaranlıq canlılar kimi görünəcəklər.**

12.3.41: **Kali-yuqa (Axırzaman) dövründə kişilər qəpik-quruş üçün bir-birlərinə nifrət edəcəklər. Bütün dostluq əlaqələrini kəsəcəklər, özlərini və ya yaxın qohumlarını öldürməyə hazır olacaqlar.**

12.3.42: **Kişilər yaşlı ana-atalarını, uşaqlarını və ya hörmətə layiq həyat yoldaşlarını qorumayacaqlar. Tamamilə alçaq vəziyyətdə sadəcə özlərinin mədələrini və şəhvtələrini düşünəcəklər.**

12.2.2: **Kali-yuqada (Axırzamanda) insanın sadəcə zəngin olması... üstünlük hesab ediləcək. Qanun və ədalət isə ancaq insanın gücünə görə tətbiq ediləcək.**

12.2.4: **Söz oyunları oynamaqda usta olanlar təhsilli alimlər kimi tanınacaq.**

12.2.5: **Bir nəfərin pulu olmasa, dəyərsiz hesab ediləcək, münafıqlıq doğru qəbul ediləcək.**

12.3.32: **Şəhərlərdə oğrular hakim olacaq... (Müqəddəs mətnlər) ateistlərin şübhəli izahları ilə pozulacaq, siyasi liderlər vətəndaşları demək olar ki, məhv edəcəklər, “rahiblər” və insanlar mədələrinin və nəfslərinin düşgünü olacaqlar.**

12.3.34: **Qadınlar... utanma duyğularını tamamilə itirəcəklər. Həmişə mərhəmətsiz danışacaq, hər cür saxtakarlıq, yalan və arsızlıq nümayiş etdirəcəklər.**

12.3.35: **İş adamları alçaqcasına ticarət edəcək, pullarını saxtakarlıqla qazanacaqlar. Çətinlikdə olmasalar belə insanlar alçaq peşələri asanlıqla qəbul edəcəklər.**

12.2.7: **Yer üzü əxlaqsız əhali ilə dolacaq, sosial siniflər içində özünü ən güclü göstərən siyasətdə iqtidar olacaq.**

HZ. MEHDİ (Ə.S.) DÖVRÜNÜN XÜSUSİYYƏTLƏRİ

12.2.12-16: **Kali (Dəccal) dövrünün son zamanlarında... dini prinsiplərə əməl edənlər zərər görəcəklər... insanların “dinləri” əsasən ateizm olacaq. Kralların çoxu oğurluq edəcək, insanlar oğurlayaraq yalan deyəcək, lazımsız zülm edərək yaşayacaq və sosial siniflər ən aşağı səviyyəyə düşəcək... Məscidlərin dünyəvi evlərdən fərqi qalmayacaq... Bitkilər və yaşıllıqlar azalacaq, bütün ağaclar alçaq olacaq. Buludlar şimşəklərlə yüklü olacaq, evlərdə dindarlıq qalmayacaq və**

bütün insanlar eşşəklərə bənzəyəcək. Bu dövrdə yer üzünə **Allahın Uca Şəxsiyyəti (Hz. Mehdi (ə.s.)) gələcək. Saf mənəvi fəzilətlərlə hərəkət edəcək, əbədi dini xilas edəcək.**

12.2.17: Allahın Uca Şəxsiyyəti (Hz. Mehdi (ə.s.)) bütün hərəkətli və hərəkətsiz **canlıların mənəvi lideri... dini prinsipləri qorumaq və mübarək dindarları maddi işlərin təsirindən xilas etmək üçün doğulacaqdır.**

12.2.19-20: Kalki (Hz. Mehdi (ə.s.)) yer üzünün **hökmdarı... bənzərsiz ehtişamı ilə çox sürətli atını sürəcək...**

12.2.21: Bütün saxtakar kralları təsirsiz hala saldıqdan sonra **şəhərlərin və qəsəbələrin sakinlərinin... zehinləri mənəvi saflığa qovuşacaq.**

12.2.23: Allahın Uca Şəxsiyyəti yer üzündə **Kalki (Hz. Mehdi (ə.s.)) kimi dinin mühafizəçisi sifətilə gəldikdə Satya-yuqa (Qızıl Əsr) başlayacaq və millətlər xeyirli nəsillər yetişdirəcək.**

12.3.45: Kali-yuqada (Axırzamanda) əşyalar, yerlər və hətta insan şəxsiyyətlərinin hamısı kirlənəcək. **Allahın Uca Şəxsiyyəti (Hz. Mehdi (ə.s.)) bütün kəri Allahı zehində bərqərar edənin həyatından silə biləcək.**

12.3.50: Mənim sevimli Kralım, Allahın Uca Şəxsiyyəti **(Hz. Mehdi (ə.s.)) nəzarətçidir... bütün varlıqların mühafizəçisidir.**

HİNDU İNANCINDA MEHDİYYƏT ANLAYIŞI

1- Ən qədim inanclardan biri Hinduların inancıdır. Hinduların fikrinə görə səmavi kitab kimi qəbul edilən Vedalarda belə yazılmışdır: **“DÜNYANIN POZULMASINDAN SONRA AXIRZAMANDA BÜTÜN MƏXLUQLARIN RƏHBƏRİ OLACAQ MƏNSUR** ((Nəsr-dən) kömək görmüş, müzəffər, zəfər tapmış, Cənab-i Haqq tərəfindən hər işində nüsrətə məzhər olunan) **ADINI DAŞIYAN BİR PADŞAH ORTAYA ÇIXACAQ. O BÜTÜN CAHANI FƏTH EDİB ÖZ DİNİNƏ TABE EDƏCƏKDİR. O MÖMİN VƏ KAFİR OLAN HƏR KƏSİ TANIYACAQ VƏ ONUN ALLAHDAN İSTƏDİYİ HƏR ŞEY OLACAQDIR.**” (Bışaratül-Əhdeyn, səh. 245)

“Dünyanın padşahlığı və dövləti, iki cahanın ağası böyük Kaşinin oğlu ilə sona çatacaq. **O (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) DÜNYANIN ŞƏRQ VƏ QƏRBİNDƏKİ BÜTÜN DAĞLARA HÖKM EDƏCƏK ŞƏXS DİR.** O (Hz.Mehdi (ə.s.)) buludlara minəcək, mələklər onun əmrində olacaq, cinlər və insanlar ona xidmət edəcək. O (Hz. Mehdi (ə.s.)) ekvatorun altında olan Sudandan şimal qütbünün altında olan Sibirə qədər və okeanların digər sahilinə qədər hökmranlıq edəcək. **ALLAHIN DİNİ BİR DİN OLACAQ. ALLAHIN DİNİ BƏRPA OLUNACAQ VƏ ONUN**

(HZ. MEHDİNİN (Ə.S.)) ADI “AYAQDA DURAN” (QAİM) OLACAQDIR.” (Bişaratül-Əhdeyn, səh. 242)

Hinduların **Opaşad** adlı kitabında belə yazılmışdır: “Vişnonun onuncu məzhəri Kalki (Hz. Mehdi (ə.s.)) **SON ZAMANDA** və ya dəmir əsrində **AĞ ATA MİNƏRƏK** əlində **QUYRUQLU ULDUZ KİMİ** parlaq və yalın qılınc olduğu halda zahir olacaq və **PİSLƏRİ FİKRƏN TAMAMİLƏ MƏĞLUB EDƏCƏK, YARADILIŞI YENİDƏN BƏRPA EDƏCƏK VƏ YAXŞILIĞI YENİDƏN GƏTİRƏCƏKDİR.**” (Opaşad kitabı, səh. 737)

Hinduların **Bask** kitabında isə belə yazılmışdır: **“DÜNYA HƏYATI AXIRZAMANDA HAKİM OLACAQ ƏDALƏTLİ PADŞAHLA (HZ. MEHDİ (Ə.S.) İLƏ) SONA ÇATACAQ. O (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) MƏLƏKLƏRİN VƏ İNSANLARIN RƏHBƏRİDİR. DOĞRULUQ VƏ HAQQ ONUNLA OLACAQ. O (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) DƏNİZLƏRDƏ, YERDƏ VƏ DAĞLARDA GİZLİ OLAN HƏR ŞEYİ ƏLDƏ EDƏCƏK, GÖYLƏRDƏ VƏ YERDƏ OLAN HƏR ŞEYDƏN XƏBƏR VERƏCƏK VƏ ONDAN (HZ. MEHDİDƏN (Ə.S.)) BÖYÜK KİMSƏ DÜNYAYA GƏLMƏYƏCƏKDİR.”** (Bişaratül-Əhdeyn, səh. 242)

ZƏRDÜŞTLÜKDƏ MEHDİLİK İNANCI

- Qədim İranda yayılmış və Hind-Avropa mədəniyyətinə aid büt-pərəst din kimi məlum olan zərdüştlüyün İslam dinindən əvvəl göndərilmiş, lakin zaman ərzində əslindən tamamilə təhrif edilmiş haqq din olduğu ehtimal olunur.

- 2600 il əvvəl mövcud olan və bu gün tamamilə təhrif edilmiş bu batil dini Allahın haqq din kimi Mesopotamiya ərazisində yaşayan xalqlara peyğəmbər vasitəsilə göndərdiyi nəzərdə tutulur (doğrusunu Allah bilir).

- Zərdüştlükdə *Ağlın Ağası* adlandırılan *Allahdır*.

- Allaha kömək edən mələklər var.

- **Pisliyi** isə **əhrimən**, yəni şeytan təmsil edir. Zərdüşt inanclarına görə qiyamət günü Allah və onun tərəfində olanlar qalib gələcəklər.

- **Bundan əlavə, insanlara dünyada gözəl həyat yaşadacaq, zühur etdiyi vaxt dünyaya gözəllik, xeyir, rahatlıq v sülh gətirəcək xilaskardan, yəni Hz. Mehdidən (ə.s.) də bəhs edilir.**

Zərdüştlük inancında **SAUŞYANT (DÜNYANIN XİLASKARI)** adlı biri zühur edəcək və **əhriməni, yəni şeytani məğlub edərək dünyanı şeytandan təsirdən xilas edəcəkdir**. Bu inanca görə Sauşyant kimi tərif edilən şəxs Hz. Mehdidir (ə.s.) və axırxamanda dünyanı şeytandan və onun təsirdən, onun dinsiz fəlsəfi cərəyanlarından və ideologiyalarından təmizləyəcəkdir.

Zərdüştün tələbəsi **Cəməsbin** öz adı ilə məşhur olan kitabında belə yazılmışdır: **“Ərəblər diyarından, Haşim nəslindən (Peyğəmbərimizin (s.a.v.) mənsub olduğu sülalədir) biri çıxacaq. O heybətli, ..., böyük başlıdır; cəddinin dinindədir; çox böyük ordu ilə İrana gedəcək, oraları bərpa edəcək və yer üzünə ədaləti yayacaqdır. Onun ədaləti sayəsində qurdla qoyun birlikdə su içəcəkdir.”** (Cəməsbnamə)

“Cahanın günəşi və zamanın padşahı adlandırılan peyğəmbərin qızının soyundan olan bir şəxs o peyğəmbərin son varisi kimi Allahın hökmü ilə dünyanın mərkəzi olan Məkkədə padşah olacaq. Onun dövləti qiyamətə qədər davam edəcək. Onun hökmdarlığından sonra dünya həyatı sona çatacaq, göy üzü büküləcək, yer kürəsi suya qərq olacaq, dağlar məhv olacaq. O, Yəzdanın (Allahın) ... asi qulu olan böyük Hərməni (böyük şeytani) tutub həbs edəcəkdir...” (Cəməsbnamə)

“Şuşyant (Hz. Mehdi (ə.s.)) dini dünyaya yayacaq, kasıblıq və yoxsulluğu aradan qaldıracaq, yaxşılıarı pislərin əlindən xilas edəcək, dünya insanlarına fikir, söz və fəaliyyət birliyini gətirəcəkdir.” (Cəməsbnamə, səh. 121)

“FƏRƏVHƏR ƏSTƏVTƏ SALAM GÖNDƏRİRİK, O ŞƏXS Kİ ONA SAUŞYANT (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) VƏ ƏSTƏVT İRİTƏ (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) DEYİRLƏR.” (Fərvərdin Yəşt, 128-129, abzas)

Zərdüştilərin kitabı olan Fərvərdin Yəştdə Hz. Mehdi (ə.s.) gəlməsilə dünyada bütün canlı varlıqların rifah içində, rahat və xoşbəxt həyata qovuşacaqları ifadə edilmişdir.

“O BÜTÜN MADDİ VARLIQLARA FAYDA VERƏCƏYİ ÜÇÜN ONA SAUŞYANT DEYİRLƏR.”

“DÜNYADA ADI VƏ CANI OLAN HƏR ŞEY ONUN İŞİĞİ İLƏ XOŞBƏXT HƏYATA QOVUŞACAĞI ÜÇÜN ONA ƏSTƏVT İRİTƏ DEYİRLƏR.” (Fərvərdin Yəşt, 128-129, abzas)

“... ƏSTƏVT İRİTƏ (HZ. MEHDİ (Ə.S.)) MƏZDA AHURANIN (ALLAHIN) ELÇİSİ KİMİ ZÜHUR ETDİKDƏ DOĞRU-DÜRÜSTLÜKLƏ DÜNYANI YALANDAN TƏMİZLƏYƏCƏKDİR... ƏSTƏVT İRİTƏNİN (HZ. MEHDİNİN (Ə.S.)) MÜZƏFFƏR KÖMƏKÇİLƏRİ DƏ ONUNLA ZÜHUR EDƏCƏKLƏR...”

(Zamyad Yəşt, 89-93 abzas)

“Bütün dərdlərin və əzabların çarəsi və əlacı onun (Hz. Mehdi (ə.s.)) vəsiləsidir. O (Hz. Mehdi (ə.s.)) əzabı, xəstəliyi, qocalığı, zülmü, dinsizliyi və bəlanı kökündən məhv edəcək, pis insanları fikrən məğlub edib onları iqtidardan salacaqdır.” (Şuşyant, səh. 104)

BEŞİNCİ ŞÜA (OSMANLICA)

Otuz il əvvəl yazılan mətbu Mühakəmat-i Bədiyyədə bəhs edilən “Sədd-i Zülqərneyn” və Yəcuc-Məcuc və sair əşrat-i qiyamətdən iyirmi məsələ o Mühakəmata tətimmə kimi on üç əvvəl bir qisim müsvəddəsi yazılmışdı. Bir əziz dostumun xatirinə təbyiz edildi, Beşinci Şüa oldu. Otuz Birinci Məktubdan Otuz Birinci Ləmanın Beşinci Şüasıdır.

İxtar: Əvvəlcə müqəddimədən sonra gələn Məsələlər oxunsun, müqəddimədəki məqsəd başa düşülsün. Rəhman və Rəhim olan Allahın adı ilə. Onun əlamətləri gəlmişdir. (**Məhəmməd Surəsi, 47-18**) ayəsinin bir cəhəti bu zamanda əqidə-i avam-i müminini vikayə və şübəhatdan mühafizə üçün yazılmışdır. Axırzamanda həyata keçəcək hədisata dair hədislərin bir qisminin mütəşəbbihat-i Quraniyyə kimi dərin mənaları var. Mühkəmat kimi təfsir edilməz və hər kəs bilməz. Bəlkə təfsir əvəzinə təvil edərlər. Halbuki o ayələrin təfsirini Allahdan və Elmdə dərinlik və istiqamət sahibi olanlardan başqası bilməz. (Al-i İmran Surəsi, 3:7) sirri ilə həyata keçdikdən sonra təvilləri başa düşülür və muradın nə olduğu məlum olur ki, elmdə rasih olanlar “Biz buna inandıq, möhkəm ayələr də, mütəşəbbih ayələr də - hamısı Rəbbimizin qatından endirilmişdir” (Al-i İmran Surəsi, 3:7) deyib o gizli həqiqətləri izhar edirlər. Bu Beşinci Şüanın bir Müqəddiməsi və iyirmi üç Məsələsi var.

Müqəddimə Beş nöqtədən ibarətdir.

Birinci nöqtə: İman və təklif ixtiyar dairəsində bir imtahan, təcrübə, müsabiqə olduğuna görə pərdəli, dərin, tədqiq və təcrübəyə möhtac olan nəzəri məsələləri əlbəttə bədihi olmaz. Hər kəsin istər-istəməz təsdiq edəcək dərəcədə zəruri olmaz. Ta ki Əbu Bəkrələr əla-yi illiyyənin çıxsınlar və Əbu Cəhllər əsfəl-i safilinə düşsünlər. İxtiyar qalmasa, təklif olmaz. Bu sirr və hikmət üçündür ki, möcüzələr seyrək və nadir verilir. Dar-i təklifdə gözlə görünəcək əlamət-i qiyamət və əşrat-i saat bəzi mütəşəbbihat-i Quraniyyə kimi qapalı və təvilli olur. Ancaq günəşin məğribdən çıxması bədahət dərəcəsində hər kəsi təsdiqə məcbur etdiyinə görə tövbə qapısı bağlanır, daha tövbə və iman məqbul olmaz. Çünki Əbu Bəkrələr Əbu Cəhllər ilə təsdiqdə bərabər olurlar. Hətta Həzrət-i İsa Əleyhissalamın nüzulu belə və onun İsa Əleyhissalam olması nur-u imanın diqqətilə məlum olar, hər kəs bilməz. Hətta Dəccal və Süfyan (Süfyan adlı İslam dəccalının varlığı haqqında bir çox hədis var. Bax: el-Hakim, el-Müstedrek: 4:520) kimi əşhas-i müdhişə özləri belə özlərini tanıyırlar.

İkinci nöqtə: Peyğəmbərə bildirilən umur-u qeybiyyənin bir hissəsi təfsil ilə xəbər verilir. Bu hissədə heç təsərrüf edilmir və qarışmır: Quranın və hədis-i qüdsinin mühkəmatı kimi.

Digər hissəsi icmal ilə xəbər verilir, təfsilat və təsvirəti onun ictihadına həvalə olunur: imana aid olmayan hədisat-i kəvniyyəyə və vükuat-i istiqbaliyyəyə dair hədislər kimi. Bu hissədə Peyğəmbərimiz (Əleyhissəlatu Vəssəlam) bəlağəti ilə təmsillər şəklində sirr-i təklif hikmətinə müvafiq təfsil və təsvir edir. Məsələn, bir söhbətdə ucadan gurultu eşidildi. Fərman etdi ki, “Bu gurultu yetmiş ildən bəri Cəhənnəm tərəfə yuvarlanan bir daşın bu dəqiqədə

Cəhənnəmin dibinə düşməsinin səsidir.” Bu qəribə xəbərdən beş-altı dəqiqə sonra bir nəfər gəldi, dedi: “Ya RəsulAllah, yetmiş yaşındakı filan münafiq vəfat etdi, Cəhənnəmə getdi.” (Müslüm: Cennet, 31, Hadis No: 2844; Müsned, 3:341, 346). Peyğəmbərin yüksək bəliğanə kəlamının təvilini göstərir. İxtar: həqiq-i imaniyyəyə aid olmayan cüzi hədisat-i istiqbaliyyə nəzər-i Nübüvvətdə əhəmiyyətsizdir.

Üçüncü nöqtə: İki xüsusdan ibarətdir.

Birincisi: Təşbihlər və təmsillər şəklində rəvayət edilən bəzi hədislər mürur-u zamanla avamın nəzərində həqiqət tələqqi edildiyinə görə vəqifə mütabiq çıxmır. Eyn-i həqiqət olduğu halda vəqifə mütabəqəti görünür. Məsələn, Hamələ-i Ərş kimi ərzin hamələsindən olan “Sevr” və “Hud” adında və misalındakı iki mələikə böyük öküz və çox böyük balıq kimi təsəvvür edilmişdir.

İkincisi: Bəzi hədislər İslamların əksəriyyəti cəhətində və ya hökumət-i İslamiyyənin və ya mərkəz-i xilafətin nöqtə-i nəzərində vürud etdiyi halda ümum əhl-i dünyaya şamil zənn edilmiş və bir baxımdan xüsusi olduğu halda külli və amm tələqqi edilmişdir. Məsələn, rəvayətdə vardır ki, “Bir zaman gələcək, Allah Allah deyən qalmayacaq.” (Tirmizi, Fitən: 35; el-Hakim, el-Müstedrek: 4:494; İbn-i Hibban, Sahih: 8:299). Yəni, “Zikrxanalar bağlanacaq və Türkcə azan və iqamə oxunacaq” deməkdir.

Dördüncü nöqtə: Əcəl və məvt kimi umur-ü qeybiyyənin çox hikmət və məsləhət cəhətilə gizli qaldığı misillidir, dünyanın səkeratı və məvti və növ-i bəşərin və cins-i heyvanın əcəli və vəfatı olan qiyamət də çox məsləhətlər üçün gizlənilmişdir. Bəli, əgər əcəl vaxtı müəyyən olsaydı, yarı ömür qəflət-i mütləqa içində və yarıdan sonra dar ağacından asılmaq kimi hər gün bir addım da ona tərəf getməklə dəhşət-i mütləqa içində həvf və rəcanın müvazənə-i məsləhətkaranə və hakimanəsi pozulduğu kimi eynilə o cür dünyanın əcəli və səkeratı olan qiyamət vaxtı müəyyən olsaydı, qurun-ü üla və vusta fikr-i əxirətdən çox az mütəəssir olacaqdı. Qurun-ü uhra dəhşət-i mütləqa içində mövcudolub nə həyat-i dünyəviyyənin ləzzəti və qiyməti qalar, nə də həvf və rəca icində ixtiyar ilə itaətkaranə ubudiyətin əhəmiyyəti və hikməti olardı. Əgər müəyyən olsa, bəzi həqiq-i imaniyyə bədahət dərəcəsinə çatar, hər kəs istər-istəməz təsdiq edər. İxtiyar və iradə ilə bağlı olan sirr-i təklif və hikmət-i iman pozular. Elə bunun kimi bir çox məsləhətlər üçün umur-ü qeybiyyə gizli qaldığına görə hər kəs hər dəqiqə həm əcəlini, həm bəqasını düşündüyü üçün həm dünyası, həm də axirəti üçün çalışdığı kimi hər əsrdə də həm qiyamət qopacağını, həm dünyanın davamını düşündüyü üçün həm dünyanın faniliyində həyat-i baqiyyə, həm də heç ölməyəcəkmiş kimi imarət-i dünya üçün çalışır. Müsibətlərin vaxtı müəyyən olsaydı, başına müsibət gələn adam müsibətin intizarında gələn o müsibətin bəlkə on mislindən artıq mənəvi müsibət çəkməməsi üçün hikmət və rəhmət-i İlahiyyə tərəfindən gizlədilmiş, pərdələnmişdir. Əksər hədisat-i kəvniyyə-i qeybiyyə belə hikmətlərə görədir ki, qeybdən xəbər vermək qadağan edilmişdir. “Qeybi ancaq Allah bilir” düsturuna qarşı hörmətsizlik və itaətsizlik etməmək üçündür ki, mədar-i təklif və həqiq-i imaniyyədən başqa olan umur-ü qeybiyyədən izn-i Rəbbani ilə xəbər verənlər belə yalnız işarə şəklində pərdəli və

qapalı ixbar etmişlər. Hətta Tövrat, İncil və Zəburda Peyğəmbərimiz haqqında gələn müjdələr və xəbərlər belə bir dərəcə pərdəli və qapalı gəlmişdir ki, o kitablardan bir qisim tabeləri təvil edib iman gətirmədilər. Lakin etiqadət-i imaniyyəyə aid olan məsələləri təsrihlə və təkrarla ixbar etmək və açıq surətdə təbliğ etmək hikmət-i təklifin müqtəzası olduğuna görə Quran-i Mucizül-Bəyan və Tərcüman-i Zişanı (ə.s.m.) umur-ü uhrəviyyədən təfsilən və hədisat-i istiqbaliyyə-i dünyəviyyədən icmalən xəbər vermişlər.

Beşinci nöqtə: Hər iki dəccalın əsrlərinə aid möcüzələri onların bəhsilə və münasibətilə rəvayət edildiyinə görə, onların şəxslərindən südur edəcəyi tələqqi və təvəhhüm edilməsinə görə o rəvayət mütəşabih olmuş, mənası gizlənmişdir. Məsələn: təyyarə və şiməndifərlə gəzməsi...

Məsələn, İslam Dəccalı öldükdə ona xidmət edən şeytanın İstanbulda Dikilitaşda bütün dünyaya “O öldü” deyə bağıracağı (Müslim, Fiten: 34) və hər kəsin o səsi eşidəcəyi rəvayət edilir. Yəni çox əcaib və şeytanları belə heyrətə salan radiodan bağırılacaq, xəbər veriləcək.

Dəccalın rejiminə və təşkil etdiyi komitəsinə və hökumətinə aid qəribə halları və dəhşətli icraatı onun şəxsilə münasibətdar rəvayət edilməsi baxımından mənası gizlənmişdir. Məsələn, “O qədər qüvvətlidir və davam edir, yalnız Həzrət-i İsa (ə.s.) onu öldürə bilər, başqa çarə yoxdur.” (Tirmizi, Fiten: 62; Ebu Davud, Melahim: 14; Müsnəd, 3:420, 4:226; el-Hakim, el-Müstedrek, 4:529-530) rəvayət edilmişdir. Yəni onun məsləyini və yırtıcı rejimini pozacaq, öldürəcək, ancaq səmavi və ülvi xalis bir din İsevilerdə zühur edəcək və həqiqət-i Quraniyyəyə iqtida və ittihad edən bu İsevi dinidir ki, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın nüzu ilə o dinsiz məslək məhv olacaq, öləcək. Yoxsa onun şəxsi bir mikrob, soyuq dəymə ilə də öldürülə bilər.

Bəzi ravilərin qabil-i xəta icthatları ilə olan təfsirləri və hökmləri hədis kəlmələrinə qarışaraq hədis zənn edilir, məna gizlənilir. Vaqiə mütəbəqatı görünməz, mütəşabih hökmünə keçər.

Keçmişdə bu zamandakı kimi camaatın və cəmiyyətin şəxs-i mənəvisi inkişaf etmədiyinə və fikr-i infiradi qalib olduğuna görə camaatın sifət-i əziməsi və böyük hərəkəti o camaata rəhbərlik edən şəxslərə verilməsi baxımından o şəxslər gözəl və külli sifətlərə layiq və müvafiq olmaq üçün yüz dərəcə cismindən və qüvəsindən böyük acubə cisim və qorxunc heykəl və çox böyük qüvvə və iqtidar lazım gəldiyinə görə elə təsvir edilmişdir. Vaqiə mütəbəqatı görünmür və o rəvayət mütəşabih olur. İki dəccalın sifətləri və halları ayrı-ayrı olduğu halda mütləq gələn rəvayətlərdə iltibas olur; biri digəri zənn edilir. Böyük Mehdinin halları sabiq mehdilərə işarə edən rəvayətlərə mütəbəqatı çıxır, hədis-i mütəşabih hökmünə keçir. İmam-i Əli (r.a.) ancaq İslam Dəccalından bəhs edir. Müqəddimə bitdi, məsələlərə başlayırıq.

Hələlik o hədisat-i qeybiyyənin yüzlərlə misallarından mühlidlər tərəfindən avamın əqidələrini pozmaq fikr ilə işarə edilən iyirmi üç məsələsi təvfiq-i Rəbbani ilə çox müxtəsər şəkildə bəyan ediləcək. O məsələlər mühlidlərin təxmini kimi zərər verməməklə bərabər hər birinin bir ləma-i icaz-i Nəbəvi olması hesab edilir və həqiqi təvilləri sübut və izhar edilməklə əqidə-i avamı qüvvətləndirməyə mühüm səbəb olmasını rəhmət-i Rəbbanidən rica edib xatiatımı və qalatatımı əfv və mərifət altına almasını Rəbb-i Rəhimimdən niyaz edirəm.

BEŞİNCİ ŞÜA (AZƏRBAYCANCA)

“And olsun, əlamətləri çıxdı” ayəsinin dərin mənələrindən biri də bu zamanda xalqdan möminlərin imanını qorumaq və şübhələrdən təmizləmək üçün yazılmış olmasıdır. Axı zamanda baş verəcək hadisələrə dair hədislərdən bir qisminin bənzətmələrlə izah edilən Quran ayələrində olduğu kimi dərin mənələri var. Bu hədislər mənası açıq olan ayələr kimi şərh edilmir və bu şərhləri hər kəs bilməz. Ancaq bəzi insanlar bu hədisləri əsl mənasına uyğun şəkildə təvil etmək əvəzinə onları səhv şərh edirlər.

“Onun əsl şərhini ancaq Allah və elmdə dərinləşmiş insanlar bilər” sirri ilə bu hədislərin əsl mənələri və orada nəzərdə tutulananın nə olması ancaq bu hadisələr həyata keçdikdən sonra başa düşülür. Elmdə dərinləşmiş, dini biliyi sağlam və qüvvətli olanlar **“Biz buna inandıq. Möhkəm ayələr də, mütəşabih ayələr də hamısı Rəbbimizin Qatından endirilmişdir.”** (Al-i İmran surəsi, 7) deyib o gizli həqiqətləri aşkar edirlər.

Birinci Nöqtə:

İman və məsuliyyət iradə və bir şeyi üstün tutma gücü baxımından bir imtahan, təcrübə və yarış olduğuna görə qapalı, yəni üstüörtülü dərin tədqiqat, araşdırma və təcrübə tələb edən məsələlər, əlbəttə, çox nəzərəçarpan və açıq olmaz. Bu məsələlər vicdanı işə salmadan, hər kəsin istər-istəməz qeyd-şərtsiz qəbul edəcəyi kimi “məcburən inanılacaq şəkildə” olmaz. Çünki ancaq o vaxt Əbu Bəkrilər ucaların ən ucası mərtəbəsinə yüksələ bilər və Əbu Cəhllər də alçaqların ən alçağı səviyyəsinə enə bilirlər. Əgər insandakı bir şeyi üstün tutma gücü, yəni iradə aradan qalxsa, onda həmin şəxsin məsuliyyəti də qalmaz. Möcüzələrin çox nadir həyata keçməsinin sirri və hikməti də budur. Onsuz da dünya həyatındakı qiyamətin qopacağını xəbər verən şərtlər və qiyamətin qopmasını xəbər verən əlamətlər də Qurandakı hökmü açıq olmayan, şərh edilməsi lazım olan bəzi ayələr kimi qapalı və şərh tələb edən şəkildədir. Ancaq Günəşin qərbdən doğması çox açıq şəkildə hər kəsin görəb inanacağı hadisə olduğuna görə tövbə qapısı bağlanacaq və bu hadisə baş verdikdən sonra Allah Qatında insanın tövbəsi və iman gətirməsi qəbul edilməyəcək. Çünki o vaxt Əbu Bəkrilər və Əbu Cəhllər, yəni yaxşılar da, pislər də bu həqiqətləri qəbul edəcək və hər ikisi də eyni şərtlər daxilində olacaq.

Hətta Həzrət-i İsa Əleyhissalamın ikinci dəfə yer üzünə enməsi və onun İsa Əleyhissalam olması belə ancaq iman gözü ilə, iman nuru ilə dərk ediləcək, hər kəs bilməyəcək.

İkinci nöqtə:

Gələcəyə aid naməlum işlərin və hadisələrin bir qismi Peyğəmbərə hərtərəfli şəkildə bildirilmişdir. Gələcəyə aid naməlum işlərin və hadisələrin bəziləri Peyğəmbərə hərtərəfli şəkildə bildirilir. Bu mövzuya şəxsi istəyə görə müdaxilə edə və qarışa bilməz. Quranın və Peyğəmbərimizin (sav) söylədiyi hədislərin şərhə ehtiyac qalmadan açıq-aydın olanları kimi. Ancaq bu hədislərin digər qismi Peyğəmbərimizə (sav) sadəcə qısaca bildirilir, açıqlamalar və təsvirləri isə Peyğəmbərimiz dərk edir. Məsələn, imani məsələlərdən başqa kainatda baş verən və gələcəkdə meydana gələcək hadisələrə dair hədislər kimi. Bu hədislərdə Peyğəmbərimiz (sav) məqsədə və şərtlərə ən uyğun şəkildə etdiyi yerində, təsirli və hikmətli izahları ilə müqayisə tərzindəki bənzətmələrlə bu məsələləri imtahanın sirrinə uyğun təfərrüatı ilə misallar çəkərək izah edir. Məsələn, bir söhbətdə dərin gurultu eşidildi. Buyurdu ki, “bu gurultu yetmiş ildən bəri Cəhənnəm tərəfə yuvarlanan daşın bu dəqiqə Cəhənnəmin dibinə düşməsinin səsidir.” Bu heyrətamiz xəbərdən sonra bir nəfər gəlib dedi: “Ya RəsulAllah! Yetmiş yaşındakı filan münafiq vəfat etdi, Cəhənnəmə getdi.” (*Müslim: Cənnət, 31, hədis No 2844; Müsnəd, 3:341, 346*) Bu

misal Peyğəmbərin qüsursuz, yerində, hal və vəziyyətə ən uyğun şəkildə söylədiyi sözünün şərhini və açıqlamasını göstərir.

Üçüncü nöqtə: iki dərin mənalı sözdən ibarətdir.

Birincisi:

Bənzətmələr və müqayisələr tərzində misallardan istifadə edilən bəzi hədislər vaxt keçdikcə xalq arasında kənardan görünən, yəni zahiri mənası ilə qəbul edilmiş, ona görə də meydana gələn hadisələrin hədislərə uyğun olmadığı düşünülmüşdür. Hədisdə bəhs edilən hadisələr əslində tamamilə həyata keçirdiyi halda bunların bir-bir, eynilə bəhs edildiyi şəkildə baş verdiyi başa düşülmür.

İkincisi:

Bəzi hədislər Müsəlmanların əksəriyyətinin olduğu, İslam əxlaqının yaşandığı və ya xilafətin mərkəzinin yerləşdiyi yerə aid olduğu halda bu hədislərin bütün insanları əhatə etdiyi və bütün dünyaya aid olduğu zənn edilmiş, müəyyən kütləyə aid olduğu halda bütün insanları əhatə edən və ya ümumi xüsus kimi qəbul edilmişdir.

Dördüncü nöqtə:

Ölüm vaxtı və ya ölüm kimi naməlum hadisələrin bir çox hikmət və məqsəd əsasında gizli qalması kimi dünyanın can vermə anı və ölümü, insanların və heyvanların ölümü olan qiyamət də bir çox fayda və hikmətlə gizlədilmişdir.

... Əgər bu mövzular açıq şəkildə məlum olsaydı, imanın bəzi əsasları və həqiqətləri çox açıq-aşkar şəkildə görünərdi və bütün insanlar vicdanlarını işə salmadan istər-istəməz bu həqiqətləri qəbul etmək məcburiyyətində qalar və iman gətirərdilər. Onda vicdanı dinləyərək bir şeyi seçmə gücü və iradəyə əsaslanan imtahanın sirri və iman gətirməyin ardındakı hikmət və məqsəd də aradan qalxardı.

Gələcəyə dair naməlum hadisələr bu cür çox fərqli məqsəd və hikmətlərlə gizli qaldığına görə hamı eyni anda həm əcəlini, həm də həyatını düşündüyü üçün həm dünyası, həm axirəti üçün çalışır. Eyni şəkildə hər əsrdə də həm qiyamət qopacağını, həm də dünyanın davamını düşündüyü üçün həm fani dünya həyatında sonsuz axirət həyatını, həm də heç ölməyəcəkmis kimi dünyasını gözəlləşdirməyə çalışır.

Maddi aləmdə gələcəkdə meydana gələcək hadisələrin bir çoxunu belə hikmətləri olduğuna görə gələcəkdən xəbər vermək qadağan edilmişdir. Allahın adətullahındakı **“Qeybi yalnız Allah bilir”** qanununa qarşı hörmətsizlik və itaətsizlik etməmək üçündür ki, Allahın izni və təqdiri ilə dinin tələb etdiyi məsuliyyət və imanın əsaslarından başqa mövzularda gələcəyə aid naməlum və gizli hadisələrdən xəbər verən kəslər belə sadəcə işarəli şəkildə üstüörtülü məlumatlar vermişlər. Hətta Tövrat, İncil və Zəburda Peyğəmbərimiz (sav) haqqında gələn müjdələr və xəbərlər belə bir dərəcə üstüörtülü və qapalı gəlmişdir ki, o kitablara tabe olan bəzi insanlar bu həqiqətləri səhv şərh edərək iman gətirmədilər. Lakin imanın inanc əsasları ilə bağlı məsələlərdə açıqlayaraq və təkrar edərək xəbər vermək və açıq şəkildə izah etmək imtahanın sirrinin tələbinə uyğun olduğuna görə Quran və Allahdan aldığı məlumatları insanların başa düşəcəyi şəkildə izah edən Peyğəmbərimiz (sav) axirətə dair mövzuları təfərrüatı ilə, gələcəkdə dünyada meydana gələcək hadisələri də qısa şəkildə xəbər vermişdir.

Beşinci nöqtə:

... Dəccalın əsrinə aid olan möcüzələr onlarla əlaqədar şəkildə rəvayət edildiyinə görə bu xüsusiyyətlərin onların şəxslərində görüləcəyi qəbul edildiyi və elə zənn edildiyi üçün o rəvayətin mənası gizlədilmişdir. Məsələn, təyyarə və qatarla gəzməsi...

Məsələn, İslam Dəccalı öldükdə ona xidmət edən şeytanın İstanbulda Dikilitaşda bütün dünyaya “O öldü” deyə bağıracağı (Müslim: Fiten, 34) və hər kəsin o səsi eşidəcəyi hədisi çox məşhurdur. Yəni çox təəccüblü və şeytanları belə heyrətə salan radio ilə xəbər veriləcək.

Dəccalın idarəçilik sisteminə və qurduğu (**gizli dərin dünya dövləti**) və hökumətinə aid qərribə halları və qorxunc tətbiqatları onun şəxsilə əlaqədar şəkildə rəvayət edildiyi üçün mənası gizlədilmişdir. Məsələn, hədisdə “o qədər qüvvətlidir və davam edər, ancaq Hz. İsa (ə.s.) onu öldürə bilər, başqa çarə yoxdur.” (Tirmizi, Fiten:62; Ebu Davud, Melahim: 14; Müsnəd, 3:420, 4:426; el-Hakim, el-Müstedrek, 4:529-530) şəklində rəvayət edilmişdir. Yəni onun metodunu və vəhşi idarəçilik sistemini pozacaq, öldürəcək, ancaq Allah Qatından göndərilmiş və uca, səmimi, təmiz din Xristianlarda ortaya çıxacaq və Quran həqiqətinə tabe olub İslamiyyət ilə birləşən Xristianlıq dinidir ki, Hz. İsanın nüzu ilə o dinsiz cərəyan məhv olacaq, öləcək. Yoxsa onun şəxsi bir mikrob, soyuqdəymə ilə də öldürülə bilər.

Hədis rəvayət edən şəxslərin bir qisminin səhvən hökm çıxararaq verdikləri şərhlər hədislərə qarışmış hədis zənn edilir, bu səbəbdən də hədislərin əsl mənası gizlədilir. Ona görə bu hədislərin baş verən hadisələrə uyğun olduğu başa düşülmür, şərhə ehtiyacı olan hədislər olduğu güman edilir.

Keçmişdə indiki kimi icmanın və cəmiyyətin mənəvi şəxsiyyəti üzə çıxmadığına görə bir çox xüsusiyyəti bir nəfərə aid etmə fikri hakim idi. İcmanın müəyyənedici xüsusiyyəti və böyük işləri o icmaya rəhbərlik edən şəxslərə aid edildiyi üçün o şəxslər möcüzə tərzində və bütün xüsusiyyətlərə uyğun olması üçün cismindən və qüvvəsindən dəfələrlə böyük, qeyri-adi, təəccüblü cisim və heykəl, çox möcüzəli qüvvə və qüdrət tələb etdiyinə görə təsəvvürdə o cür canlandırılaraq elə danışılmışdır. Ona görə də bu hədislərin baş verən hadisələrə uyğun gəldiyi başa düşülmür, onların şərhə ehtiyacı olan hədislər olduğu güman edilir.

... “Böyük Mehdinin” xüsusiyyətləri əvvəlki Mehdilərə işarə edən rəvayətlərə uyğun gəlmir, şərh edilir, mənası qapalı hədis hökmündə olur.

PEYĞƏMBƏRİMİZİN (SAV) ALLAHIN İZİNİLƏ QEYBDƏN XƏBƏRLƏR VERDİYİNƏ DAİR BƏZİ NÜMUNƏLƏR

ALLAHIN QEYBİ ELÇİLƏRİNDƏN İSTƏDİYİNƏ BİLDİRDİYİNƏ DAİR QURAN AYƏLƏRİ

QEYBİ ALLAHDAN BAŞQA KİMSƏNİN BİLMƏYƏCƏYİNƏ DAİR AYƏLƏR

De: “Allahdan başqa göylərdə və yerdə olan heç kəs qeybi bilməz! Onlar yenidən nə vaxt diriləcəklərini də bilməzlər! (Nəml surəsi, 65)

Qeybin açarları (Allahın) yanındadır. Onları ancaq O (Allah) bilir... (Ənam surəsi, 59)

ALLAH QULLARINDAN İSTƏDİYİNƏ QEYBİ BİLDİRİR

Qeybi bilən ancaq Odur və Öz qeybini heç kəsə əyan etməz; Bəyanib seçdiyi peyğəmbərlərdən (elçilərdən) başqa... (Cin surəsi, 26-27)

... Allah sizə qeybi də bildirən deyildir. Lakin, Allah öz peyğəmbərlərindən (elçilərindən) istədiyi şəxsi seçər (ona qeybdən bəzi şeylər bildirər). Buna görə də Allaha və Onun elçilərinə inanın. Əgər inanıb Allahdan qorxsanız, sizi böyük bir mükafat gözləyir! (Al-i İmran surəsi, 179)

Bunlar qeyb xəbərlərindəndir ki, vəhy ilə sənə bildiririk. Onlar: “Məryəmi kim öz himayəsinə alacaq?” – deyər, qələmlərini atdıqları və bir-birilə mübahisə etdikləri zaman sən ki onların yanında deyildin. (Al-i İmran surəsi, 44)

Bunlar sənə vəhy etdiyimiz qeyb xəbərlərindəndir. Bundan qabaq onları nə sən, nə də ümmətin bilirdi. Səbr et. Həqiqətən, (gözəl) aqibət müttəqilərinindir! (Hud surəsi, 49)

(Ey Məhəmməd!) Bu, sənə vəhy etdiyimiz qeyb xəbərlərindəndir. Onlar (Yusifin qardaşları) hiylə quraraq əlbir iş gördükləri zaman sən ki onların yanında deyildin! (Yusif surəsi, 102)

Bir zaman Peyğəmbər öz zövcələrindən birinə gizli bir söz demişdi. Bu sözü xəbər verdikdə və Allah bunu ona əyan etdikdə (Peyğəmbər) bunun bir qismini bildirmiş, bir qismini isə bildirməmişdi. (Peyğəmbər) əhvalatı (zövcəsinə) bildirdikdə o: “Bunu sənə kim xəbər verdi?” – deyər soruşmuş, o da: “Bunu mənə (hər şeyi) bilən, (hər şeydən) agah olan (Allah) xəbər verdi!” – deyər cavab vermişdi. (Təhrim surəsi, 3)

HZ. İSA (Ə.S.)

Onu da xatırla ki, bir vaxt Mərvəm oğlu İsa belə demişdi: “Ey İsrail oğulları! Həqiqətən, mən özümdən əvvəl nazil olmuş Tövratı təsdiq edən və məndən sonra gələcək Əhməd adlı bir peyğəmbərlə müjdə verən Allahın elçisiyəm!” Sonra o, onlara açıq-aşkar möcüzələr gətirdikdə onlar: “Bu, açıq-aydın sehrdir!” – dedilər. (Saff surəsi, 6)

... Mən evlərinizdə vedyiniz və yığıb saxladığınız şeyləri də sizə xəbər verərəm. Əgər möminsinizsə, bunda bir dəlil vardır. (Al-i İmran surəsi, 49)

HZ. YUSİF (Ə.S.)

(Yusif) belə cavab verdi: “Yevəcəyiniz təam gəlməmişdən əvvəl mən onun mənasını sizə xəbər verərəm. Bu, Rəbbimin mənə öyrətdiyi elmlərdəndir... (Yusuf surəsi, 37)

PEYĞƏMBƏRİMİZƏ (SAV) QİYAMƏTƏ QƏDƏR OLAN BƏZİ HADİSƏLƏRİN BİLDİRİLDİYİNƏ DAİR BƏZİ HƏDİSLƏR

İmam Təbəraninin nəqlində İbn-i Ömər (r.a.) kainatın müəllimi Peyğəmbərimizdən rəvayət edir: **“HƏQİQƏTƏN HAQQ-TƏALA HƏZRƏTLƏRİ DÜNYANI TAMAMİLƏ MƏNƏ YÜKSƏLTDİ. YƏNİ DÜNYANIN HƏR TƏRƏFİNİ MƏNİM QARŞIMDA TUTDU. MƏN O DÜNYAYA VƏ QİYAMƏT GÜNÜNƏ QƏDƏR ONDA OLACAQ HADİSƏLƏRƏ OVCUMUN İCİNƏ BAXDIĞIM KİMİ BAXIRAM.”** (Mevahib-i Ledüniyyə, Osmanlıcaya tərcümə edən: Baki, 2-ci cild, səh. 376)

Həz. Hüzeyfə danışır: “Rəsulullah (sav) bir gün bizə qiyamətə qədər olacaq şeyləri danışdı. Bunları yadında saxlayan saxladı, unudan unutdu. Bu dostlarım bunu bilirlər. Rəsulullahın (sav) xəbər verib, mənim sonradan unutduğum şeyləri o şey olduqda xatırlayıram. Eynilə bir insan birini voxlığında xatırlamayıb onu gördükdə tanıması kimi...” (Tirmizi, Fiten: 23)

Həz. Hüzeyfə belə demişdir: “Rəsulullah (sav) mənə qiyamətə qədər olacaq şeyləri danışdı. Mən ona olacaq hər şeyi soruşdum, sadəcə Mədinə xalqını nəyin çıxaracağını soruşmadım.” (Müslim, Fiten və Eşratus-Saat (18/16 Nevevi Şerhi)

Əbu Zeyd Əmr ibn Əhtab əl-Ənsari (ra) belə demişdir: “Rəsulullah (sav) bizə səhər namazını qıldırıqdan sonra minbərə çıxdı, səhərə qədər xütbə verdi və endi. Namazı qıldı. Sonra minbərə çıxdı. Günəş batana qədər xütbə verdi. Bizə olmuş və olacaq şeyləri danışdı. Onları ən yaxşı bilənimiz ən çox əzbərləyənimizdir.” (Müslim, Fiten və Eşratus-Saat (18/16 Nevevi Şerhi)

Hüzeyfə ibn Yəman (ra) belə demişdir: **“Vallah mən qiyamətə qədər olacaq fitnələri insanlar içində ən yaxşı bilənəm. Rəsulullah (sav) mənə gizli şəkildə danışdığı bu şeyləri başqa kimsəyə danışmamışdır. Lakin Rəsulullah (sav) fitnələri mənim də içində olduğum məsciddə danışdı. Fitnələri sayaraq dedi ki, (onlardan üç dənəsi, demək olar ki, heç nədən əl çəkməz, bəziləri yaz küləyi kimidir. Kiciyi də var, böyüyü də.)”**

Hüzeyfə belə demişdir: “Məndən başqa o məclisdə olan insanların hamısı getdi.” (Müslim, Fiten ve Eşratus-Saat (18/16 Nevevi Şerhi)

Rəsulullah (sav) özünün fərqli olduğuna bu sözlərilə diqqət çəkir: **“Mən sizin görmədiyinizi görür, eşitmədiyinizi eşidirəm.”** (Tirmizi, Zühd: 9; İbn Mace, Zühd, 19 D. el-Marife, Beyrut, 1996)

PEYĞƏMBƏRİMİZİN (SAV) OLACAĞINI BİLDİRİB, O HƏYATDA İKƏN BAŞ VERMİŞ BƏZİ HADİSƏLƏR

Bir gün Rəsulullah (sav) mehrabda ikən deyir: “Səflərinizi düzgün tutun. Mən sizi önümdə ikən gördüyüm kimi, arxam sizə olduqda da görürəm.” (Buxari, Ezan: 72)

Hz. Peyğəmbər (sav) **Bədr müharibəsindən bir gün əvvəl küfrün liderlərindən kimin harada öldürüləcəyini bir-bir xəbər vermişdir.** (Müslim, Cennet: 76)

Həbəş kralı Nəcəşinin öldüyü gün Hz. Peyğəmbər (sav) əshabına: **“Bu gün bir qardaşınız vəfat etdi. Gəlin namazını qılaq.”** deyir. Qalxıb onun cənazə namazını qılırlar. (Buxari, Cenaiz: 55)

Bir hədisdə Peyğəmbərimiz (sav) **Əbu Süfyanın içindən keçirdiklərinə bir cavab vermiş və Əbu Süfyan bu vəziyyət qarşısında bu mübarək insanın peyğəmbərliyinə şahidlik etdiyini söyləmişdir:**

Əbu Süfyan məscidin bir kənarında otururdu. Bir gün Rəsulullah (sav) paltarına bürünərək evdən çıxdı. Əbu Süfyan oturduğu yerdə: “Görəsən bu məni nə ilə məğlub etdi?” dedi. Rəsulullah (sav) Əbu Süfyanın yanına gəlib əlilə onun kürəyinə vurdu və “Səni Allah ilə məğlub etdim” dedi. Əbu Süfyan: “Sənin Allah Rəsulu olduğuna şahidlik edirəm” dedi. (Haris; İbn Hacer Askalani, Metalib-u Aliye 4, Tevhid Yayınları, 1996, 3839, səh. 17)

Peyğəmbərimizin (sav) insanların içindən keçirdiklərini anlayıb cavab verməsinə digər nümunə isə **Vabisə (ra)** ilə bağlı olan hədisdir:

Rəsulullahın (sav) yanına gəldim. Niyyətim yaxşılıq və günah haqqında ondan hər şeyi soruşmaq idi. Ətrafını Müsəlmanlar əhatə etmişdi, dayanmadan ona sual verib fətva istəyirdilər. Onları yara-yara irəliləmək istədim.

- *“Allah Rəsulundan uzaq dur, ey Vabisə!” dedilər. Belə cavab verdim:*
- *Qoyun ona yaxınlaşım! O, yaxın olmaq istədiyim insanların ən sevimlisidir!*
- *“Buraxın Vabisəni!” buyurdu. İki-üç dəfə mənə müraciətlə:*
- *“Ey Vabisə, yaxınlaş!” dedi. Nəhayət Ona yaxınlaşıb qarşısında oturdum. Mənə belə buyurdu:*
- *“Ey Vabisə, sənə mən xəbər verim yoxsa sən özün soruşursan?”*
- *“Sən özün xəbər ver” dedim. Belə buyurdu:*
- *Yaxşılıq və günah haqqında soruşmaq üçün gəldin, elə deyilmi?*
- *“Bəli” dedim. O barmaqlarını cütləşdirib sinəmə toxunaraq belə buyurdu:*
- *“Ey Vabisə, qəlbinlə məsləhət et, özünlə məsləhət et! Yaxşılıq-insanlar sənə fətva versələr də, verməsələr də, qəlbinə rahatlıq verən şeydir. Günah da qəlbi qazıyan (narahat edən), sinəndə dolaşan şeydir!” (İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)in Şemaili, Mucizeleri, Celik Yayınevi, səh. 361)*

PEYĞƏMBƏRİMİZİN (SAV) AXIRZAMANA DAİR HADİSƏLƏRİ XƏBƏR VERDİYİ BƏZİ HƏDİSLƏR

Kəbə basqını (Hicri 1400-cü ilin ilk günü – 1 Məhərrəm 1400) (1979)

Onun çıxacağı il insanlar həccə başlarında rəhbər olmadan gedəcəklər... Birlikdə Beyt-i Şərifə təvaf edəcəklər, sonra Mina dağına getdikdə it kimi bir-birinə hücum edəcəklər, hacılar soyulacaq, qanlar Əqəbə Cəmərəsinin üstünə axacaq. (Kıyamət Alamətləri, səh. 168-169)

İnsanlar başlarında imam olmadan həccə gedəcəklər. Minaya getdikdə ətrafları itlərin mühasirəsi kimi əhatə olunaraq qəbilələrin bir-birinə hücumu ilə böyük müharibələr olacaq. Belə ki, ayaqlar qan gölü içində qalacaq. (Kitab-ül Burhan Fi Alaməti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 35)

Kəbədə qan axılması (1987)

Rəsulullah buyurdu: Ramazanda bir səda, Şəvvalda bir səs, Zülqədə ayında qəbilələr arasında müharibə olacaq. Hacılar talan olunacaqlar. Minada ölümlərin çox olacağı müharibə olacaq, belə ki, orada o qədər qan axacaq ki, daşlar qan gölü içində qalacaq. (Kitab-ül Burhan Fi Alaməti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 31)

Zülqədə ayında qəbilələr müharibə edəcək, hacılar qaçırılacaq, qanlı hərblər olacaq. (Kitab-ül Burhan Fi Alaməti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh 34)

Şərq tərəfdən gecəni işıqlandıran böyük alovun görünməsi (1979)

Hüseyn ibn Əlidən (ra) belə rəvayət edilmişdir: “GÖY ÜZÜNDƏ ŞƏRQ TƏRƏFDƏN GECƏNİ İŞIQLANDIRAN BÖYÜK ALOV GÖRDÜYÜNÜZ VAXT, MƏHZ O AN HZ. MEHDİNİN (Ə.S.) GƏLİŞ VAXTIDIR.” (Meriy b. Yusuf b. Ebi Bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdisi “Feraidu Fevaidil Fikr Fil İmam El-Mehdi El-Muntazar”)

İran-İraq müharibəsi (1980)

Şəvval ayında hərəc-mərəlik, Zülqədədə hərbi danışıqlar, Zülhiccədə isə hərbi (müharibə) olacaq. (Kıyamət Alamətləri, səh. 166)

Fərat çayının suyunun kəsilməsi

Fərat çayının suyu çəkilərək qızıl xəzinəsini aşkar etməsi zamanı yaxınlaşır. O vaxt kim orda olsa, o xəzinədən heç nə götürməsin. (Riyazüs Salihin, 3/332)

Fərat çayı qızıl dağ üzərindən axmadıqca qiyamət qopmayacaq. İnsanlar onun üçün müharibə edəcək və hər yüz insandan doxsan doqquzu öldürüləcək, onlardan hər adam “kaş xilas olan mən olsaydım” deyəcəkdir – buyurmuşdur. (Sahih-i Müslim, 11/320)

İraqlıların pulu qalmayacaq

“İraq xalqına ölçünün (qıdanın) və dirhəmin (pulun) qadağan edilməsi yaxınlaşır. Bir sahəbə soruşur: “Ya Rəsulullah, bu necə olacaq?” Rəsulullah cavab verir: “Əcəmlər bunu edəcək. İraq əhlini bunlardan məhrum edəcəklər.” (Müslim, Fiten: 67)

“İraqlıların əlində ölçmək üçün tərəzi və alver etmək üçün pul, demək olar ki, qalmayacaq.” (Kenzul Ummal, Kitab-ul kıyame kısım-ul efal, cild 5, səh. 45)

Bağdadın alovlarla məhv edilməsi

Axırxamanda Bağdad alovlarla məhv ediləcək... (Risalet-ül Huruc-ül Mehdi, Cild 3, səh. 177)

Bir ordunun itməsi

Mehdinin beş əlaməti var: Süfyani, Yəməni, səmadan nəərə, Bəydada bir ordunun batması və günahsız insanların öldürülməsidir. (Naim bin Hammad)

... Ona bir ordu göndəriləcək. Ordu bir səhrada batırılacaq. (Müslimden; Geleceğin Tarihi 4, səh. 31)

Müharibə üçün bir ordu gələck, səhraya girdikdə öndə və arxada olanlar batacaq, ortadakılar da xilas olmayacaq. (Hanbel, Tirmizi, İbni Mace, Ebu Davuddan; Geleceğin Tarihi 4, səh. 30)

Əfqanıstanın işğalı (1979)

Heyf Taliqana (Əfqanıstana). Şübhəsiz Allah Təalanın orada qızıl və gümüş olmayan xəzinələri var.

(Kitab-u Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 59)

Ramazan ayında 15 gün fasilə ilə Ay və Günəş tutulması (1981-1982)

Mehdinin 2 əlaməti vardır ki, bunun birincisi Ramazanın birinci gecəsi Ayın, ikincisi də ortasında Günəşin tutulmasıdır. (El-Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, səh. 47)

Ramazanın birinci gecəsi Ay, ortasında Günəş tutulacaqdır. (Kıyamet Alametleri, səh. 199)

Onun səltənətinin zamanında Ramazan ayının on dördündə Günəş tutulacaq, o ayın əvvəlində isə Ay qaralacaq... (Mektubat-ı Rabbani, 380-ci Məktub, 2/1163)

QUYRUQLU ULDUZUN DOĞMASI

HALLEY QUYRUQLU ULDUZU (1986)

O gəlməzdən əvvəl şərqdən işıq verən bir quyruqlu ulduz görünəcək. (El-Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, səh. 53)

Fitnələrin artması

“Fitnələr olacaq. O fitnələrdə oturan ayaq üstə olandan, ayaq üstə olan yeriyəndən, yeriyəndən də qaçandan daha xeyirli olacaq. Ona yaxınlaşan özünü xilas edə bilməyəcək. Kim o fitnələrdə daldanacaq, sığınacaq tapsa, özünü xilas etsin.” (Buhari, Fiten: 9; Müslim, Fiten: 10; Tirmizi, Fiten: 29)

“Zaman bir-birinə yaxınlaşacaq. Əməl azalacaq. Xəsislik artacaq. Fitnələr zühur edəcək. HƏRC çoxalacaq.” Deyirlər: “HƏRC nədir?” Rəsulullah cavab verir: “Öldürmək, öldürmək.” (Buhari, Fiten: 5)

Buynuza bənzəyən iki quyruqlu ulduzun çıxması LULİN KOMETASI (2009)

Rəsulullah (sav) belə buyurmuşdur: “Vəd edilən Mehdinin zühur müqəddimələri olan Abbasi məliyi Xorasana girdikdə ŞƏRQ TƏRƏFDƏ İKİ DİŞLİ, MÜNƏVVƏR BUYNUZ ÇIXACAQ.” (İmam-ı Rəbbani, Mektubat-ı Rəbbani, 381-ci Məktub, səh. 1184)

İqtisadi vəziyyətin pisləşməsi

Hər kəsin qazanandan şikayətlənməsi... Pullarına görə varlılara hörmət edilməsi... (Kıyamət Alametləri, səh. 146)

İqtisadi bazarın zəifləməsi, qazancların azalması... (Kıyamət Alametləri, səh. 148)

Alverin kasad olması. Hər kəs “sata bilmirəm, ala bilmirəm, qazana bilmirəm!” deyərək şikayət edəcək. (Kıyamət Alametləri, səh. 152), (Ebu Davuddan; Geleceğin Tarihi 4, səh. 30)

Azərbaycanın işğal edilməsi (1990)

... Əbu Basir dedi: İmam Əbu Abdullah Cəfər-i Sadiq əleyhissalam belə buyurdu: Atam mənə belə buyurdu: AZƏRBAYCANDAN MÜTLƏQ BİR ATƏŞ ÇIXACAQ VƏ HEÇ NƏ ONUN QARŞISINDA DAYANA BİLMƏYƏCƏK. BELƏ BİR ŞEY OLDUQDA EVİNİZDƏ OTURUN. Biz nə etsək, siz də onu edin. (Yəni biz evdə otursaq, siz də oturun.) Bizim qiyam edənimiz (Hz. Mehdi (ə.s.)) hərəkət etdikdə sürətlə və heç dayanmadan ona doğru qaçın... (Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani səh. 311)

Tozlu-dumanlı fitnə (11 sentyabr 2001)

Tozlu-dumanlı, qaranlıq fitnə olacaq, bunu digərləri təqib edəcək... (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 26)

Quraqlığın olması

“Dəccalın çıxmasından əvvəl göy üzə üç il yağışını saxlayacaq. Birinci ildə normal yağışın üçdə birini saxlayıb üçdə ikisini yağdıracaq. Yer üzə bitkisinin üçdə birini cücərdə bilməyəcək. İkinci ildə göy üzə normal yağışın üçdə ikisini yağdırmayacaq. Yer üzə bitkisinin üçdə ikisini

cücərtməyəcək. Üçüncü ildə isə göy üzü yağışının hamısını kəsəcək, yer üzü də bitkisinin heç birini cücərtməyəcək.” (Ebu Davud, İbni Mace, Taberani; Geleceğin Tarihi 3, səh. 241)

Zəlzələlərin çoxalması

“ZƏLZƏLƏLƏR ÇOXALMADIQCA, fitnələr baş vermədikcə, cinayətlər artmadıqca qiyamət qopmaz.” (Kıyamət Aləmetləri, səh. 109)

“Ümmətimdə **ZƏLZƏLƏLƏR** olacaq. Belə ki, **BU ZƏLZƏLƏLƏRDƏ ON MİN, İYİRMİ MİN, OTUZ MİN ADAM ÖLƏCƏK.** Allah bu ölümü müttəqilərə öyüd, möminlərə rəhmət, kafirlərə əzab kimi göndərəcək.” (İbni Asakır, Geleceğin Tarihi 1, Orhan Baytan, Mevsim Yayıncılık, səh. 81)

Vatikanda zəlzələ (2009)

“... Hz. Mehdi (ə.s.) və tələbələri ... (Romanı) təsbih və təkbirlə fəth edəcəklər... O şəhərin (VATİKANIN) səddləri bir-bir yıxılacaq...” (Muhammed B. Resul El Hüseyn El Berzenci, Kıyamət Aləmetləri, səh. 204)

BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİNİN ALLAHIN İZNLƏ QEYBƏ AİD BİLDİRDİYİ BƏZİ XƏBƏRLƏR

GECƏ GÖRDÜKLƏRİNİN GÜNDÜZ OLMASI

ALTINCISI VƏ ƏN MÜHÜMÜ: RÖYA-Yİ SADIQƏ MƏNİM ÜÇÜN HAQQƏLYƏQİN DƏRƏCƏSİNƏ ÇATMIŞ VƏ BİR ÇOX TƏCRÜBATIMLA QƏDƏR-İ İLAHİNİN HƏR ŞEYƏ MUHİT (hər şeyi əhatə edən) OLDUĞUNA BİR HÜCCƏT-İ QƏTİ HÖKMÜNƏ KEÇMİŞDİR. BƏLİ, BU YUXULAR MƏNİM ÜÇÜN, XÜSUSƏN BİR NEÇƏ İL ƏRZİNDƏ O DƏRƏCƏYƏ ÇATMIŞDIR Kİ, MƏSƏLƏN, SABAH BAŞIMA GƏLƏCƏK ƏN KİÇİK HADİSƏ VƏ ƏN ƏHƏMİYYƏTSİZ MÜAMƏLAT (davranışlar, hərəkətlər) VƏ HƏTTA ƏN ADİ MÜHAVƏRATIN (söhbət) YAZILI OLDUĞUNU VƏ HƏLƏ GƏLMƏDƏN MÜƏYYƏN OLDUĞUNU, GECƏ ONLARI GÖRMƏKLƏ DİLİMLƏ DEYİL, GÖZÜMLƏ OXUDUĞUM MƏNƏ QƏTİ OLMUŞDUR. BİR DEYİL, YÜZ DEYİL, BƏLKƏ MİN DƏFƏ GECƏ HEÇ DÜŞÜNMƏDİYİM HALDA GÖRDÜYÜM BƏZİ ADAMLAR VƏ YAXUD DANIŞDIĞIM MƏSƏLƏLƏR O GECƏNİN SƏHƏRİ BİR AZ TƏBİRLƏ EYNİLƏ BAŞ VERİR. Deməli, ən cüzi hadisat (hadisələr) baş vermədən əvvəl həm müqəyyəddir (qeyd olunmuşdur), həm yazılmışdır. Deməli, təsadüf yoxdur, hadisat nəzarətsiz baş vermir, intizamsız deyil.

Yeddincisi: Sənin müjdəli, mübarək və gözəl yuxunun təbiri Quran üçün və bizim üçün çox gözəldir. Onu zaman təbir etmişdir və edir, təbirimizə ehtiyac qoymur. Qismən təbiri də gözəl nəticələnmişdir. Sən diqqətli olsan, anlayarsan. Ancaq bir-iki cəhətinə işarə edirik. Yəni bir həqiqəti bəyan edirik, sənin həqiqət-i rəya növündən olan hadisələr o həqiqətin təməssülətidir (ifadəsidir). Belə ki, o vasi (geniş) meydan Aləm-i İslamiyyətdir. Meydanın sonundakı məscid Isparta vilayətidir. Ətrafı bulanıq, lilli su, hal və zamanın səfahət (zövq və əyləncəyə, haram şeylərə düşgünlük) və ətalət və bidətlər bataqlığıdır. Sənin sağ-salamat, kirlənmədən, sürətlə məscidə çatmağın hər kəsdən əvvəl ənvər-i Quraniyyəyə (Quranın nuru) sahib çıxıb qəlbini qaraltmadan sağlam qaldığına işarədir. Məsciddəki kiçik insan kütləsi isə Hakkı, Hulusi, Sabri, Süleyman, Rüştü, Bekir, Mustafa, Ali, Zühtü, Lütfü, Hüsrev, Refet kimi Sözlərin həmələləridir (daşıyanlar). Kiçik kürsü isə Barla kimi kiçik kənddir. UCA SƏS İSƏ SÖZLƏRDƏKİ QÜVVƏ VƏ SÜRƏT-İ İNTİŞARLARA (sürətlə yayılması) İŞARƏDİR. BİRİNCİ SƏFDƏ SƏNƏ TƏXSİS EDİLƏN (ayrılan) MƏQAM İSƏ ABDURRAHMƏNDAN SƏNƏ MÜNHAL QALAN YERDİR. O CAMAATIN SİMSİZ ALƏTLƏRİN AHİZƏLƏRİ HÖKMÜNDƏ BÜTÜN DÜNYAYA DƏRS ESİTDİRMƏK İSTƏMƏK İŞARƏTİ VƏ HƏQİQƏTİ İSƏ, İNŞAALLAH, TAMAMILƏ SONA CATACAQ. İNDİ ƏFRADI (fərdləri) BİR KİÇİK ÇƏYİRDƏK OLSA DA, GƏLƏCƏKDƏ TÖVFİQ-İ İLAHİ (Allahın quluna yardımını) İLƏ BİR ŞƏCƏRƏ-İ ALİYƏ (təmiz, böyük, uca sülalə, soy, ağac) HÖKMÜNƏ KEÇİR VƏ HƏR BİRİ BİR SİMSİZ TELEQRAFİN MƏRKƏZİ OLURLAR. Sarıqlı, kiçik, gənc şəxs isə Hulusiylə çiyin-çiyinə verəcək, bəlkə onu ötüb keçəcək birisi nəşirlər və tələbələr arasına girməyə namizəddir. Bəzilərini zənn edirəm, lakin qəti hökm verə bilmərəm. O gənc qüvvə-i vəlayətlə meydana atılacaq zətdir. Digər cəhətləri sən mənim əvəzimə təbir et.

Sənin kimi dostlarla uzun-uzun danışmaq həm şirin, həm də məqbul olduğuna görə bu qısa məsələdə uzun danışdım, bəlkə də israf etdim. Lakin nəvmə (rəya, yuxu) aid olan ayət-i

Quraniyyənin bir növ təfsirinə işarə etmək niyyətilə başladığıma görə inşaAllah o israf əfv olar və ya israf olmaz. (Mektubat, səh. 334)

ÜRƏYİNDƏN KEÇƏNLƏRİN DƏRHAL HƏYATA KEÇMƏSİ – NİSDƏN GƏLƏN KİTAB VƏ DANIŞMAQ İSTƏDİYİ ADAMIN QAPISINA GƏLMƏSİ

İkinci misal: Olduqca kiçik və lətifdir, bu günlərdə baş verən əhvalatı danışacağam. Belə ki, fəcrdən (dan yerinin ağarması) əvvəl yadıma düşdü ki, bir zatın qəlbinə vəsvəsə verəcək tərzdə bir şey demişdim. **Öz-özümə dedim ki, kaş onu görsəydim, qəlbindəki dağdağanı (iztirabı, təlaş) aradan qaldıra bilsəydim.** Eyni dəqiqədə Nisdə **(Eğirdir rayonunun sahilində bir ada – Ustad Barlaya bu adadan qayıqla aparılırmış) qalmış bir kitabımın hissəsi mənə lazım idi; kaş əlimə keçsə idi. Səhər namazından sonra oturdum; baxdım ki, həmin zat o kitabın hissəsi əlində içəri girdi. Ona dedim: “Əlindəki nədir?” Dedi: “Bilmirəm, qapının önündə Nisdən gəldiyini deyən bir nəfər mənə verdi, mən də sizə gətirdim.” FəsühənAllah dedim; belə vaxtda bu adamın evindən çıxıb gəlməsi və bu Sözü Nisdən gəlməsi heç təsadüfə bənzəmir.** Bu adama həmin kitabın hissəsini eyni dəqiqədə əlinə verib mənim yanıma göndərən, əlbəttə, Quran-i Hakimin himmətidir (Allahın qoruması, yardımını) deyərək Əlhamdulillah dedim. Mənim ən kiçik. əhəmiyyətsiz, xafi arzu-yu qəlbimi (qəlbimin gizli arzusunu) bilən birisi əlbəttə mənə mərhəmət edir, məni himayə edir, elə isə dünyanın minnətini beş qəpiyə almaram...” (Mektubat, səh. 341)

ƏBDÜLHƏMİDİN TAXTDAN SALINACAĞI VƏ BÖYÜK OSMANLI XİLAFƏTİNİN SONA ÇATACAĞI TARİXİ BİLMƏSİ

OTUZ BİRİNCİ MƏKTUBUN OTUZ BİRİNCİ LƏMASININ OTUZ BİR MƏSƏLƏSİNDƏN BİR MƏSƏLƏDİR

Bircə cümlədən ibarət bu qısa hədisin beş ləma-i icaziyyəsinə dair bir nöqtədir. Buraya bir münasibətlə daxil olmuşdur.

“*Məndən sonra xilafətin ömrü otuz ildir.*” hədis-i şərifin ixbar-i qeybi növündən tarixçə müsəddəq beş ləma-i icaziyyəsi var.

Birincisi: Xüləfa-yi Rəşidinin xilafətləri ilə Həzrət-i Həsən Rədiyallahu Anhın altı aylıq xilafətinin müddəti otuz il (30) olacağını xəbər verir. Eynilə baş vermişdir.

İkincisi: **Otuz illik xəlifələri olan Həzrət-i Əbu Bəkr rədiyallahu Anh, Həzrət-i Ömər Rədiyallahu Anh, Həzrət-i Osman Rədiyallahu Anh və Həzrət-i Əli Rədiyallahu Anhın əbcədi və cifri hesabları min üç yüz iyirmi altı (Rumi 1326) (Miladi 1909) edir ki, o tarixdən sonra şərait-i xilafət daha təqərrür etmədi. Xilafət-i aliyə-i Osmaniyyə sona çatdı... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, səh. 123)**

Ustad bu təsbiti ilə II Əbdülhəmidin taxtdan salınma tarixi olan 1909-cu ilə diqqət çəkmiş, dolayısı ilə böyük Osmanlı xilafətinin sona çatacağı tarixi çox açıq şəkildə ifadə etmişdir.

1971-Cİ İL HADİSƏLƏRİNİ XƏBƏR VERMƏSİ

Bu surəyə (Fələq surəsi) aid bir nöqtə-i icaziyənin haşiyəsidir.

FƏLƏQ SURƏSİ

Rəhman və Rəhim olan Allahın adı ilə

113/1- De: “Pənah aparıram sübhün Rəbbinə! (1)

113/2- Yaradıcılarımın şərinə; (2)

113/3- Zülmətə bürünməkdə olan gecənin şərinə; (3)

113/4- Düyünlərə üfürən qadımlarım şərinə; (4)

113/5- Və bir də paxıllığı tutanda paxılın şərinə!”

“Necə bu surə beş cümləsi ilə əsrimizin dörd böyük şərlə inqilabına və fırtınasına mənə-i işarə ilə baxırsa, eləcə də dörd dəfə təkrar ilə Min Şərri (şəddəsiz) – şərrindən kəlməsilə aləm-i İslamda ən dəhşətli şey, hadisə **Çingiz və Hülakü fitnəsinin** və Abbasi dövlətlərinin inqiraz (məhv olma, dağılma) zamanının əsrinə dörd dəfə mənə-i işarə ilə və məqam-i cifri ilə baxır və diqqət çəkir.”

Şəddəsiz şərri beş yüz (500) edir, min doxsandır (90). İstiqbala diqqət çəkən çox ayələr həm bu əsrimizə, həm də o əsrlərə işarə etmələri baxımından istiqbalıdan xəbər verən İmam-i Əli (r.a.) və Qövs-i Əzəm (k.s.) belə eynilə həm bu əsrimizdə, həm də o əsrə baxıb xəbər vermişlər.

Ğasiqin izə vəqab (Zülmətə bürünməkdə olan gecənin şərrindən) kəlmələri bu zamana deyil, bəlkə gecənin qaranlığı min yüz altmış bir (1161) və bürünməkdə səkkiz yüz on (810) o zamanlarda əhəmiyyətli maddi-mənəvi şərlərə işarə edir. Əgər bərabər olsa, Miladi min doqquz yüz yetmiş bir (1971) olur. O tarixdəki dəhşətli şərdən xəbər verir. İyirmi il sonra indiki toxumların məhsulu islah olmasa, əlbəttə, zərbələri dəhşətli olacaq. (Şualar, On Birinci Şua, səh. 421-422)

Ğasiqin izə vəqab (zülmətə bürünməkdə olan gecənin şərrindən): əbcəd hesabı – 1971
Çingiz xanın doğum və ölüm tarixləri: 1162-1227

Bədiüzzaman Şualar risaləsini 1936-1949-cu illər arasında yazmışdır. Deməli, Ustad 1971-ci ildə baş verəcək sosial hadisələri təxminən 35 il əvvəl xəbər vermiş və dedikləri bir-bir həyata keçmişdir.

AVROPA BİRLİYİNİN QURULACAĞINI XƏBƏR VERMƏSİ VƏ ONDAN SONRA İSLAM ƏXLAQININ HAKİMİYYƏTİNİ MÜJDƏLƏMƏSİ

O vaxt Əski Said demişdi: “Osmanlı hökuməti Avropa ilə hamilədir. Avropa kimi hökuməti doğacaq. Avropa da İslamiyyətə hamilədir, o da İslam dövləti doğacaq.” Şeyx Bahidə demişdi. O əllamə zat demişdi: “Mən də təsdiq edirəm.” (Münazarat, səh. 147)

Bədiüzzaman **1911-ci ildə yazdığı Münazarat** adlı əsərində **46 il sonra** əsası qoyulacaq Avropa Birliyini xəbər vermişdir. (Emirdağ Lahikası, səh. 499)

Bədiüzzaman **Avropa Birliyini** xəbər verərkən eyni zamanda axırsamanda İslam əxlaqının hakimiyyətini də müjdələmişdir. Bədiüzzamanın bu müjdəni bildirdiyi digər bəzi sözləri də belədir:

Bizim muradımız mədəniyyətin məhasin (yaxşı, gözəl davranış) və bəşərə mənfəəti dəyən yaxşılıqlardır. Yoxsa mədəniyyətin günahları səyyiatların (pislik) deyil ki, axmaqlar o səyyiatları, o səfahətləri məhasin (yaxşılıq, yaxşı əməl) zənn edib malımızı xarab etdilər. Mədəniyyətin günahları yaxşılıqlarına qalib gəlib, səyyiatı (pis əməlləri) hasənətina (yaxşılıqlara) racih (üstün) gəlməklə bəşər iki Hərb-i Ümumi ilə iki dəhşətli zərbə alıb o günahkar mədəniyyəti zir-ü zəbər edib elə qusdu ki, yer üzünü qana buladı. **İnşaAllah, istiqbaldakı İslamiyyətin qüvvətilə mədəniyyətin məhasini qalib gələcək, zəmin üzünü (yer üzünü) pisliklərdən təmizləyəcək, sülh-ü ümmini də təmin edəcək.** (Müəllif-i möhtərəmi sonradan əlavə etmişdir). (Sünühat, səh. 58, haşiyə)

“Şərq xüsuməti (düşmənliyi) İslam inkişafını boğurdu. Zail oldu və olmalı idi. Qərb düşmənçiliyi İslamın ittihadına, ühuvvətin inkişafına ən təsirli səbəbdir, baqi qalmalıdır.” Birdən o məclisdən təsdiq əmarələri (əlamətləri) təzahür etdi. Dedilər: **“Bəli, ümidvar olun. Bu istiqbal inqilabı içində ən uca, gur səda İslamın sədası olacaqdır!”** (Sünühat, səh. 62)

Bununla bərabər imanın mahiyyətindəki qeyri-adi şəhamət (igidlik) izzət-i İslamiyyənin təbiətindəki aləmpəsənd (hər kəsin bəyəndiyi) şücaət ühuvvət-i İslamiyyənin intibahı ilə hər zaman möcüzələr göstərə bilər. **Bir gün olar, əlbəttə doğar şəms-i həqiqət, Heç belə müəbbəd (əbədiyyən) mi qalar zülmət-i aləm?** (Sünühat, səh. 73)

USTAD RİSALE-İ NURDA 1956-CI İLƏ DİQQƏT ÇƏKMİŞDİR

Əlbəttə, münafıqların yeri Cəhənnəmin ən aşağı təbəqəsindədir. Sən heç vaxt onlara yardım edən tapmazsan! (Nisa surəsi, 145)

... Əgər şəddə iki nun hesab edilsə, oxunmayan həmzələr və (yə) də hesablınsa, 1376 (1956-1957) edərək bu zülmətli nifaqın (dinsizlik və zülm üzərində qurulmuş ikiüzlü

münafiq sisteminin) sükut mərtəbəsinə (susma, sona çatma dərəcəsinə)... (Emirdağ Lahikası (1), Məktub No 15)

Bədiüzzaman Said Nursi “Əmirdağ Lahikası” adlı əsərində Nisa Surəsinin 145-ci ayəsinin əbcədinin “1956-cı ilə” işarə etdiyini ifadə etmişdir. Quranda 1956-cı ilin əbcədini verən başqa ayə isə Al-i İmran Surəsinin 81-ci ayəsidir:

O vaxtı yadınıza gətirin ki, Allah peyğəmbərlərdən: “Sizə verdiyim kitab və hikmətdən sonra, sizdə olanı təsdiq edən bir elçi gəldikdə ona mütləq inanıb yardım edəcəksiniz”, - deyə əhd almış və onlara: “Bunu təsdiq edib, ağır olan əhdimi qəbul etdinizmi? – demişdi. Onlar da: “Təsdiq etdik!” – deyə cavab vermişdilər. Allah: “Elə isə şahid olun! Mən də sizinlə bərabər şahidlərdənəm”, - deyə buyurmuşdu! (Al-i İmran surəsi, 81)

Bu ayədə işlədilən “...sonra sizdə olanı təsdiq edən elçi gəldikdə...” sözlərinin əbcədi “1956-cı ili” göstərir. 1956-cı ildə 8 ildən bəri Afyonda davam edən məhkəmənin başa çatması ilə risalələrin heç bir mənfi niyyəti olmayan imani əsərlər olduğuna məhkəmə qarşısında qərar verilmişdir.

BƏDİÜZZAMANDAN 1981-1991-Cİ İLLƏRƏ İŞARƏLƏR

Bəli, indi olmasa da, **30-40 İL SONRA** fənn və həqiqi mərifət (hünər, sənət, elm və fənlərlə öyrənilən bilik) və mədəniyyətin məhasini (yaxşı və faydalı tərəflərini) o üç qüvvəti tam təchiz edib cihazatını verib (lazımi ehtiyacını təmin edib), o doqquz maneəni məğlub edib (o doqquz maneəni keçib) məhv etmək üçün təharri-i həqiqət məyələnini (həqiqətləri araşdırma meylini) və insaf və məhəbbət-i insaniyyəni (insan sevgisini) o doqquz düşmən tayfasının (sinfinin) cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah **YARIM ƏSR SONRA** onları darmadağın edəcək. (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

Bədiüzzaman hicri 1327-ci ildə Şamdakı Əməvi Məscidində on min nəfərlik camaata verdiyi Şam xütbəsində də 1327-ci ildən sonrakı İslam aləminin gələcəyinə aid izahlar vermiş, axırxamandan müxtəlif tarixlər verərək İslam əxlaqının mübarizə və qalibiyyət zamanına diqqət çəkmişdir.

...Bəli, indi olmasa da. 30-40 İL SONRA

Bədiüzzamanın verdiyi bu tarix ilə bu xütbənin oxunduğu tarixdən 30-40 il sonrası, yəni hicri 1401-1411-ci illər nəzərdə tutulmuşdur. Miladi təqvimə ilə bu tarixlər “1981-1991-ci illərə” uyğun gəlir.

Bədiüzzamanın 1981-1991-ci illərin əhəmiyyətini açıqladığı sözlərindən başqası da aşağıdakı kimidir:

Yetmiş birdə fəcr-i sadiq başladı və ya başlayacaq. Bu fəcr-i qazib də olsa, otuz-qırx il sonra fəcr-i sadiq çıxacaq. (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

Fəcr: Dan yerinin ağarması, günəş doğmazdan əvvəlki qızılı rəng, səh vaxtı

Fəcr-i Qazib: Səhərə doğru üfüqdə yayılmağa başlayan ilk qızılı rəng

Fəcr-i Sadiq: Fəcr-i Qazibdən sonra yayılmağa başlayan ikinci işıqlanma

1371 + 30 = 1981

1371 + 40 = 1991

USTADIN 2001-Cİ İLƏ AİD İŞARƏLƏRİ

O doqquz düşmən sinfinin cəbhəsinə göndərmiş, inşaAllah yarım əsr sonra (50 il) onları darmadağın edəcək. (Hutbe-i Şamiye, səh. 25)

Bədiüzzaman Said Nursi Quran əxlaqının bütün dünyaya hakim edilməsinin **yarım əsr, yəni 50 il ərzində tamamlanacağını bildirmişdir.**

1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001)

Bədiüzzaman hicri 1400-cü ilin əvvəllərində Mehdinin (ə.s.) inkarçı fəlsəfə ilə mübarizəyə başlaması zamanına, 1401-1411 = 1981-1991-ci illər arası fənn, hünər, sənət və mədəniyyətin yaxşı cəhətlərini birləşdirib mübarizə aparmasına və fikrən darmadağın edəcəyi tarix kimi də 1421 = 2001-ci ilə diqqət çəkir.

Bədiüzzaman bu sözlərlə materialist, Darwinist və ateist fəlsəfələrin insanlar üzərindəki təsirinin 10 il kimi qısa müddət ərzində yox olacağına işarə edir. Bu tarix isə Hicri 1421, yəni Miladi “**2001-ci il**” uyğun gəlir.

Bədiüzzaman aşağıda da yer verilən 1981-1991-ci illərə işarə edən sözündə yenə bir daha “**2001-ci il**” diqqət çəkir:

Yetmiş birdə fəcr-i sadiq başladı və ya başlayacaq. Əgər bu fəcr-i qazib də olsa, otuz-qırx il sonra fəcr-i sadiq çıxacaq. (Hutbe-i Şamiye, səh. 23)

Bədiüzzaman bu açıqlamasında Haqqın qarşısındakı batili təmsil edən düşüncə olan ateizmin və materialist fəlsəfənin məhv edilməyə başlanmasının **1981-1991-ci illərdə, fikrən tam mənada susdurulub məhv edilməsinin isə “2001-ci ildə” olacağına işarə etmişdir.**

“İndi ağıma gəldi ki, əgər şəddəli “lamlar” və “mimlər” hər biri iki dənə hesab edilsə, bundan bir əsr sonra zulümatı dağıdacaq zatlar isə Həzrət-i Mehdinin şagirdləri (tələbələri) ola bilər.” (Şualar, səh. 605)

KOMMUNİZMİN SÜQUT EDƏCƏYİNİ BİLMƏSİ

“Divan-ı Harb-i Örfidən bəraət qazanıb İstanbuldan ayrılır. Dəniz yolu ilə Batumiyə gəlir və Tiflisə keçir. Şeyx Sənan təpəsinə çıxaraq şəhəri yuxarıdan seyr edərkən yanına bir rus polisi gəlir və soruşur:

-Niyə belə diqqətlə baxırsan?

Bədiüzzaman deyir:

- **Mədrəsəmin planını qururam.**

O deyir:

- Haralısan?

Bədiüzzaman:

- Bitlisliyəm.

Rus polisi:

- Bu Tiflisdır.

Bədiüzzaman:

- **Bitlis və Tiflis bir-birinin qardaşdır.**

Rus polisi:

- O nə deməkdir?

Bədiüzzaman:

- **Asiyada** aləm-i İslamda üç nur bir-birinin ardınca inkişafa başlayır. Sizdə bir-birinin üstündə üç zülmət inkişafa başlayacaq. **BU PƏRDƏ-İ MÜSTƏBİDANƏ (ZORBALIQ) MƏHV EDİLƏCƏK, TƏQƏLLÜS EDƏCƏK (TOPLANACAQ), MƏN DƏ GƏLİB BURADA MƏDRƏSƏMİ QURACAĞAM.”**

Rus polisi:

- Təəssüf ki, sənün ümidinə heyrət edirəm.

Bədiüzzaman:

- Mən də sənün ağına heyrət edirəm. Bu qışın davam edəcəyinə ehtimal edirsən? Hər qışın bir baharı, hər gecənin bir nəhəri vardır.

(Bilinmeyen Tarafılarıyla Bədiüzzaman Said Nursi, səh. 144, Nesil Yayınevi)

ÖLÜM TARİXİNİ VƏ MƏZARININ DAĞILACAĞINI BİLMƏSİ - “ƏDDAI”

(Şeirinin adı olan “Əddai” sözünün əbcədi 86-dır və Ustadın da vəfat etdiyi yaşdır.)

Dağılmış bir məzarım ki, yığılmışdır içində

Saidən yetmiş doqquz əmvat (ölülər) bə-asam (günahlar ilə) ələmə (ələmlər).

(Bədiüzzaman Hicri 1379-cu ildə vəfat etmişdir)

Səksəninci olmuşdur məzara bir məzar daş. **(Hicri 1380-ci ildə məzarı dağılmışdır)**

Bərabər ağlayır hüsrən-i İslama (sıxıntı çəkən İslama).

Məzar daşım ilə pür-əmvat (cəsəd dolu) ənimdar (inildəyən) o məzarım ilə

Rəvanım saha-i uqba-yi fərdama (yeriyirəm gələcək axirət həyatıma).

Yəqinim var ki (tamamilə əminəm ki), istiqbal səmavəti zəmin-i Asiya (Asiya qitəsi gələcəyin aydınlığıdır)

Bahəm (bərabər) olar təslim yəd-i bəyza-yi İslama (İslamın aydınlıq və dost əlinə birlikdə təslim olacaq).

Çünki yəmin-i yümni-i imandır (çünki İmandan gələn qüvvət və bərəkət)

Verir əmn-ü əman ilə ənama (İnsanlara etibar və hüzur verir)...

Said Nursi bu şeirində *yetmiş doqquz əmvat* ifadəsi ilə Hicri **1379-cu** ilə işarə edir. Ustad bu tarixdə vəfat etmişdir.

Şeirində **“Səksəninci olmuşdur məzara bir məzar daş”** ifadəsilə bildirdiyi kimi ölümündən bir müddət sonra, yəni **Hicri 1380-ci ildə məzarı dağıdılmış və mübarək bədəni başqa yerə aparılmışdır.**

Ustad Əddaini 1918-1920-ci illər arasında yazmış, yəni vəfatından *təqribən 40 il əvvəl vəfatının vaxtını bildirmişdir.*

BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİNİN BƏZİ KƏRAMƏTLƏRİ

Bədiüzzamanın həbsdə olduğu halda insanlar tərəfindən 2-3 dəfə məsciddə səhər namazını qılarkən görülməsi

Bədiüzzaman Denizlidə həbsdə ikən xalq iki-üç dəfə Ustadı müxtəlif məscidlərdə səhər namazını qılarkən görür. Hakim eşidir, həbsxana müdirinə əsəbləşərək “Bədiüzzamanı səhər namazında çolə - məscidə çıxarmısınız” deyir. Araşdırıb öyrənir ki, Ustad həbsxanadan çolə qətiyyənlə çıxarılmayıb. Eskişehir Həbsxanasında ikən də bir Cümə günü həbsxana müdiri katib ilə oturarkən bir səs eşidir: “Müdir bəy! Müdir bəy!” Müdir baxır ki, Bədiüzzaman uca səslə “mən mütləq bu gün Ak Camidə olmalıyam” deyir.

Müdir “Yaxşı, Əfəndi Həzrətləri” deyərək cavab verir. Öz-özünə “hər halda Hoca Əfəndi özünün həbsdə olduğunu və çolə çıxma bilməyəcəyini bilmir” deyir və otağına gedir.

Günorta vaxtı “Bədiüzzamanın könlünü alım, Ak Camiyə gedə bilməyəcəyini izah edim” fikrillə Ustadın kamerasına gedir. Kameranın pəncərəsindən baxıb görür ki, Bədiüzzaman içəridə yoxdur! Dərhal jandarmandan soruşur. “İçəridə idi, həm də axı qapı kilidlidir” cavabını alır.

Dərhal məscidə qaçır. Bədiüzzamanın qabaqda, ön səfdə sağ tərəfdə namaz qıldığını görür. Namazın sonunda Bədiüzzamanı yerində görmür, tez həbsxanaya qayıdır. Həzrət-i Ustadın “Allahu Əkbər” deyərək səcdəyə getdiyini heyərət içində görür. **(Bu hadisəni şəxsən o zamankı həbsxana müdiri danışmışdır).**

Dəmir qandalların Bədiüzzaman namaz qılmaq istədikdə açılması

“Molla Said əlləri bağlı, mühafizəçinin nəzarətində Bitlisə aparıldı. Jandarmqlarla yolda gedərkən namaz vaxtı gəlir. Namaz qılmaq üçün qandalların açılmasını jandarmqlara deyir. Jandarmqlar qəbul etmədikdə dəmir qandalları dəsmal kimi açaraq önlərinə atır. Jandarmqlar bu halı kəramət kimi düşünüb heyərət içində qalırlar. Təslimiyyətlə, rica və istirham (xahiş) ilə: Biz indiyə qədər mühafizəçiniz idik, bundan sonra xidmətçinizik! deyirlər. Bir gün Bədiüzzamandan soruşdular: Qandalı necə açdın? Dedi: Mən də bilmirəm. Lakin olsa-olsa, namazın kəramətidir.” (Tarihçe-i Hayat, səh. 42)

Bədiüzzaman təcridxanada ikən eyni vaxtda bazarda görülməsi

Bədiüzzaman həbsdə ikən bir gün o zamanın Eskişehir müddə-i ümumisi (hakimi) Ustadı bazarda görür. Heyrət və təəccüblə və vəzifəsindən azad ediləcəyi fikrillə həbsxana müdirinə: “Nə üçün Bədiüzzamanı bazara buraxıbsınız? İndicə bazarda gördüm” deyir. Müdir də: “Xeyr, Bədiüzzaman həbsxanadadır, hətta təcridxanadadır, baxın” deyər cavab verir. (Tarihçe-i Hayat, səh. 192)

Dağ başında məhz ehtiyacı olduğu anda çörək tapması

Süleyman adlı mübarək qonağım vardı. Mənim də, onun da çörəyi qurtarırdı. Çərşənbə günü idi, ona dedim: Get, çörək gətir. İki saat “ətrafda kimsə yoxdur ki, çörək alaqsın. Cümə gecəsi sənin yanında bu dağda birlikdə dua etmək istəyirəm” dedi. Mən də dedim: “qal”. Sonra heç dəxli olmadığı halda və heç bir bəhanə yox ikən ikimiz gəzə-gəzə bir dağın başına çıxdıq. Dolçada bir az su vardı. Bir parça qənd ilə çayımız da vardı. Dedim: “Qardaşım, bir az çay hazırla.” O hazırlamağa başladı, mən də dərin dərənin kənarındakı qatran ağacının altında oturdum. Üzülərək belə düşündüm: “Kiflənmiş bir parça çörəyimiz var, bu axşam ikimizə ancaq çatar. İki gün nə edəcəyik və bu təmiz qəbli adama nə deyəcəyəm?” deyər düşünərkən birdən-birə başımı çevirdim, gördüm ki, böyük bir çörək qatran ağacının üstündə, budaqların arasından bizə baxır. Dedim: “Süleyman, müjdə! Cənab-i Haqq bizə ruzi verdi.” O çörəyi aldıq, baxırıq ki, quşlar və vəhşi heyvanlar heç biri toxunmayıb. İyirmi-otuz gün heç bir insan o təpəyə çıxmamışdı. O çörək ikimizə iki gün bəs etdi. Bu çörək qurtararkən dörd illik sadıq dostum olan müstəqim (təmiz, düzgün) Süleyman çörəklə aşağıdan gəldi. (Tarihçe-i Hayat, səh. 249-251)

Vəfat edəcəyi tarixi və məzarının gizli qalacağını əvvəlcədən bilməsi

ƏDDAİ

(Şeirinin adı olan “Əddai” sözünün **əbcədi 86-dır və Ustadın da vəfat etdiyi yaşıdır.**)

Dağılmış bir məzarım ki, yığılmışdır içində

Saiddən **yetmiş doqquz** əmvat (ölülər) bə-asam (günahlar ilə) ələma (ələmlər).

(Bədiüzzaman Hicri 1379-cu ildə vəfat etmişdir)

Səksəninci olmuşdur məzara bir məzar daş. **(Hicri 1380-ci ildə məzarı dağılmışdır)**

Bərabər ağlayır hüsrən-i İslama (sıxıntı çəkən İslama).

Məzar daşım ilə pür-əmvat (cəsəd dolu) ənindar (inildəyən) o məzarım ilə

Rəvanım saha-i uqba-yi fərdama (yeriyirəm gələcək axirət həyatıma).

Yəqinim var ki (tamamilə əminəm ki), istiqbal səmavəti zəmin-i Asiya (Asiya qitəsi) gələcəyin aydınlığıdır)

Bahəm (bərabər) olar təslim yəd-i bəyza-yi İslama (İslamın aydınlıq və dost əlinə birlikdə təslim olacaq).

Çünki yəmin-i yümn-i imandır (çünki imandan gələn qüvvət və bərəkət)

Verir əmn-ü əman ilə ənama (İnsanlara etibar və hüzur verir)...

Said Nursi bu şeirində işarə etdiyi yetmiş doqquzuncu il Hicri **1379-cu** ildir. Ustad bu tarixdə vəfat etmişdir. Şeirində **“Səksəninci olmuşdur”** ifadəsilə bildirdiyi kimi ölümündən

bir müddət sonra, yəni Hicri 1380-ci ildə məzarı dağıdılmış və mübarək bədəni başqa yerə aparılmışdır.

Ustad “Əddai”ni 1918-1920-ci illər arasında yazmış, yəni vəfatından təqribən 40 il əvvəl vəfat edəcəyi vaxtı bildirmişdir.

Röyada bir xitabə

Məzmunu və yadda qalan əlfazı (sözləri) eynilə belədir.

1335-ci ilin sentyabrında dəhrin hadisələrinin verdiyi ümitsizliklə şiddətlə müztarib (iztirablı) idim. Bu zülmət içində bir nur axtarırdım. **Mənəvi yuxu olan oyanıq halda tapmadım. Həqiqətən oyanıqlıq olan rəya-yi sadıqədə bir ziya (ışıq) gördüm. Təfsilatı tərki ilə ancaq mənə söylədilmiş cəhətləri qeyd edəcəyəm.** Belə ki:

Bir Cümə gecəsində nəvm ilə aləm-i misala girdim. Bir nəfər gəldi, dedi:

“Müqəddərat-i İslam üçün təşəkkül edən bir məclis-i möhtəşəm səni istəyir.”

Getdim, münəvər, əmsalını dünyada görmədiyim **Sələf-i Salihindən və əsarin məbuslarından hər əsrin məbusları içində olan məclis gördüm.** Hicab edib (utanaraq) qapıda dayandım. Onlardan bir zat dedi ki: “Ey fəlakət-həlakət əsrinin adamı, sənin də rəyin var. Fikrini bəyan et.” Ayaqüstə dayanıb dedim: “Soruşun, cavab verim.” Biri dedi: “Bu məğlubiyyətin nəticəsi nə olacaq, qalibiyyətdə nə olardı?” Dedim: **“Müsibət şərr-i məhz olmadığı üçün bəzən səadətdə fəlakət olduğu kimi fəlakətdən də səadət çıxar.** Qədimdən bəri ilə-yi kəlīmətullah və bəka-yi istiqlaliyyət-i İslam üçün fərz-i kifayə-i cihadı dəruxdə ilə özünü yekvücud olan aləm-i İslama fədaya vəzifədar və xilafətə bayraqdar görmüş **bu dövlət-i İslamiyyənin fəlakəti aləm-i İslamın səadət-i müstəqbələsilə əvəz ediləcəkdir.** Çünki bu müsibət mayə-i həyatımız və ab-i həyatımız olan uhuvvət-i İslamiyyənin inkişaf və ehtizazını həddindən artıq təcil etdi. Biz incidildikdə aləm-i İslam ağlayır. Avropa daha çox incitsə, bağıracaq. **Əgər ölsək, iyirmi nəfər olaraq öləcək, üç yüz nəfər olaraq diriləcəyik.** Möcüzələr əsrindəyik...” (Sünühat, səh. 55-57)

Gecə gördüklərinin gündüz eynilə baş verməsi

Rəya-yi sadıqə mənim üçün haqqəlyəqin (mərifət mərtəbəsinin ən yüksəyi. Ən yəqini surətdə - açıq aydın həqiqəti müşahidə edib yaşamaq ahı) dərəcəsinə çatmışdır... **Bir deyil, yüz deyil, bəlkə min dəfə gecə heç düşünmədiyim halda gördüyüm bəzi adamlar və ya dediyim şeylər o gecənin gündüzündə bir az təbir ilə eynilə çıxır.** Deməli ən cüzi hadisat (ən kiçik bir hadisə) baş vermədən əvvəl həm müqəyyəddir (qeyd edilmişdir), həm də yazılmışdır. Deməli təsadüf yoxdur, hadisat (hadisələr) nəzarətsiz baş vermir, intizamsız deyillər. (Mektubat, səh. 372)

Kommunizmin süqut edəcəyini bilməsi

“Divan-ı Harb-i Örfidən bəraət qazanıb İstanbuldan ayrılır. Dəniz yolu ilə Batumiyə gəlir və Tiflisə keçir. Şeyx Sənan tərəsinə çıxaraq şəhəri yuxarıdan seyr edərkən yanına bir rus polisi gəlir və soruşur:

-Niyə belə diqqətlə baxırsan?

Bədiüzzaman deyir:

- **Mədrəsəmin planını qururam.**

O deyir:

- Haralısan?

Bədiüzzaman:

- Bitlisliyəm.

Rus polisi:

- Bu Tiflisdür.

Bədiüzzaman:

- Bitlis və Tiflis bir-birinin qardaşıdır.

Rus polisi:

- O nə deməkdir?

Bədiüzzaman:

- **Asiyada aləm-i İslamda üç nur bir-birinin ardınca inkişafa başlayır. Sizde bir-birinin üstündə üç zülmət inkişafa başlayacaq. bu pərdə-i müstəbidanə (zorbəlik) məhv ediləcək, təqəllüs edəcək (toplanacaq), mən də gəlib burada mədrəsəmi quracağam.”**

Rus polisi:

- Təəssüf ki, sənün ümidinə heyrət edirəm.

Bədiüzzaman:

- Mən də sənün ağına heyrət edirəm. Bu qışın davam edəcəyinə ehtimal edirsən? **Hər qışın bir baharı, hər gecənin bir nəhəri vardır. (Bilinmeyen Tərəfləriylə Bədiüzzaman Said Nursi, səh. 144, Nesil Yayinevi)**

Gələcəyə dair çox xəbər alması, lakin onların bir qisminin deyilməsinə icazə verilmədiyini ifadə etməsi

Bu məqamda pərdə endi. Yazmağa icazə verilmədi. Başqa zamana təxir edildi. (Şualar, səh. 266)

Mənəvi və əhəmiyyətli bir canıbdən (istiqlaldən) indiki zəlzələ münasibətilə altı-yeddi cüzi suala qarşı yenə mənəvi ixtar (xəbərdarlıq) yardımını ilə cavabları qəlbə gəldi. Təfəsilən (uzun-uzadı, təfəsilatı ilə) yazmağa neçə dəfə niyyət etdimsə də, icazə verilmədi. Yalnız icmalən (qısaca, konkret) yazılacaq. (Sözler, səh. 178)

Ürəyindən keçirdiklərinin dərhal həyata keçməsi

İkinci misal: Olduqca kiçik və lətifdir, bu günlərdə baş verən əhvalatı danışacağam. Belə ki, fərdən əvvəl yadıma düşdü ki, bir zatın qəlbinə vəsvəsə verəcək tərzdə bir şey demişdim. **Öz-özümə dedim ki, kaş onu görsəydim, qəlbindəki dağdağanı (iztirabı, tələşi) aradan qaldıra bilsəydim.** Eyni dəqiqədə Nisdə (Eğirdir rayonunun sahilində bir ada – Ustad Barlaya bu adadan qayıqla aparılırmış) qalmış bir kitabımın hissəsi mənə lazım idi; kaş əlimə keçsə idi. Səhər namazından sonra oturdum; baxdım ki, həmin zat o kitabın hissəsi əlində içəri girdi. Ona

dedim: “Əlindəki nədir?” Dedi: “Bilmirəm, qapının önündə Nisdən gəldiyini deyən bir nəfər mənə verdi, mən də sizə gətirdim.” FəsübhanAllah dedim; belə vaxtda bu adamın evindən çıxıb gəlməsi və bu Sözü Nisdən gəlməsi heç təsadüfə bənzəmir. Bu adama həmin kitabın hissəsini eyni dəqiqədə əlinə verib mənim yanıma göndərən, əlbəttə, Quran-i Hakimin himmətidir deyərək Əlhamdulillah dedim. Mənim ən kiçik. əhəmiyyətsiz, xafi arzu-yu qəlbimi (qəlbimin gizli arzusunu) bilən birisi əlbəttə mənə mərhəmət edir, məni himayə edir, elə isə dünyanın minnətini beş qəpiyə almaram...” (Mektubat, səh. 341)

Avropa Birliyinin qurulacağını xəbər verməsi və ondan sonra İslam əxlaqının hakimiyyətini müjdələməsi

O vaxt Əski Said demişdi: “Osmanlı hökuməti Avropaya hamilədir. Avropa kimi bir hökuməti doğacaq. Avropa da İslamiyyətə hamilədir. O da bir İslam dövləti doğacaq.” Şeyx Bahidə demişdi. O əllamə (böyük alim) zat demişdi: “Mən də təsdiq edirəm.” (Münazarat, səh. 147)

Bir yuxusunda İslam əxlaqının gələcəkdəki hakimiyyətini izah etməsi

Röyada bir xitabə:

Məzmunu və yadda qalan əlfazı (sözləri) eynilə belədir.

1335-ci ilin sentyabrında dəhrin hadisələrinin verdiyi ümitsizliklə şiddətlə müztarib (iztirablı) idim. Bu zülmət içində bir nur axtarırdım. Mənavi yuxu olan oyanıq halda tapmadım. **Həqiqətən oyanıqlıq olan rəya-yi sadıqədə bir ziya (ışıq) gördüm.** Təfsilatı tərki ilə ancaq mənə söylədilmiş cəhətləri qeyd edəcəyəm. Belə ki:

Bir Cümə gecəsində nəvm ilə aləm-i misaa girdim. Bir nəfər gəldi, dedi:

“Müqəddərat-i İslam üçün təşəkkül edən bir məclis-i möhtəşəm səni istəyir.”

Getdim, münəvər, əmsalını dünyada görmədiyim **Sələf-i Salihindən və əsarın məbuslarından hər əsrin məbusları içində olan məclis gördüm.** Hicab edib (utanaraq) qapıda dayandım. Onlardan bir zat dedi ki: “Ey fəlakət-həlakət əsrinin adamı, sənin də rəyin var. Fikrini bəyan et.” Ayaqüstə dayanıb dedim: “Soruşun, cavab verim.” Biri dedi: “Bu məğlubiyyətin nəticəsi nə olacaq, qalibiyyətdə nə olardı?” Dedim: “**Müsibət şərr-i məhz olmadığı üçün bəzən səadətdə fəlakət olduğu kimi fəlakətdən də səadət çıxar.** Qədimdən bəri ilə-yi kəlimətullah və bəka-yi istiqlaliyyət-i İslam üçün fərz-i kifayə-i cihadı dəruxdə ilə özünü yekvücud olan aləm-i İslama fədaya vəzifədar və xilafətə bayraqdar görmüş **bu dövlət-i İslamiyyənin fəlakəti aləm-i İslamın səadət-i müstəqbələsilə əvəz ediləcəkdir.** Çünki bu müsibət mayə-i həyatımız və ab-i həyatımız olan uhuvvət-i İslamiyyənin inkişaf və ehtizazını həddindən artıq təcil etdi. Biz incidildikdə aləm-i İslam ağlayır. Avropa daha çox incitsə, bağıracaq. **Əgər ölsək, iyirmi nəfər olaraq öləcək, üç yüz nəfər olaraq diriləcəyik.** Möcüzələr əsrindəyik...” (Sünühat, səh. 55-57)

Bədiüzzamanı ağladan Eskişehir Liseyindəki xanım tələbələr

“Bir dəfə cümhuriyyət bayramında Eskişehir həbsxanasının pəncərəsində oturmuşdum. **Qarşısındakı lisey məktəbinin böyük qızları onun balkonunda gülərək rəqs edirdilər. Birdən**

mənəvi film kimi əlli il sonrakı vəziyyətləri mənə göründü. Gördüm ki, o əlli-altmış qız və tələbədən qırx-əllisi qəbirdə torpaq olur, əzab çəkirlər. On nəfəri yetmiş-səksən yaşında çirkinləşmiş, gənclik çağında iffətini qoruya bilmədiyinə görə sevməsini gözlədiyi nəzərlərdən nifrət görürlər. Qəti şəkildə müşahidə etdim. Onların o acınacaqlı hallarına ağladım. **Həbsxanadakı bəzi yoldaşlar ağladığımı eşitdilər. Gəldilər, soruşdular. Mən dedim: İndi mənə özümlə tək qoyun, gedin.**” (Şualar, səh. 198)

Ustadın vəfat edəcəyi yaşı 26 il əvvəl bilməsi

Barla Lahikasında 186-cı səhifədə tələbəsi Hafi Ali qardaşın məktubunda

(... XIV əsrin xadim-i Quranı da doqquz yaşından altmış yaşına qədər bila-istisna birbaşa Quran naminə xidmət...) ifadəsi işlənmişdir. Bu məktub yazıldıqda Ustad Həzrətləri 60 yaşındadır. O tarixdə **eyni məktubun “altmış” ifadəsinin üstündə Ustad Həzrətləri öz əlyazısı ilə “səksən altı” sözünü əlavə etmişdir.** Yəni həm **SƏKSƏN ALTI yaşına qədər yaşayacağını, həm də Quran naminə xidmət edəcəyini** vəfatından 26 il əvvəl xəbər verir.

GƏLƏCƏKDƏKİ BƏZİ HADİSƏLƏRİ ALLAHIN ONA FİLM PƏRDƏSİ KİMİ SEYR ETDİRDİYİNƏ DAİR USTADIN AÇIQ İZAHİ

1926-cı ildə İdris Köşkü Küçəsindəki İdris-i Bitlisi Çeşməsinin qarşısındakı evdə dünyaya gəlmişəm. Babam mərhum Vanlı İsa Cəfər (1876-1963) Əfəndi idi. Atam da Hizanda dünyaya gəlmişdi. Hələ çox gənc yaşlarında Sultan Əbdülhəmid zamanında on beş-iyirmi yaşlarında buraya-İstanbula təhsil almağa gəlmişdi. Ustad Bədiüzzamanı hələ Hizan və Vandan tanıyırdı. Ustad Bədiüzzaman haqqında bizlərə onun elmindən və qəhrəmanlığından bəhs edirdi. Ustad haqqında “Molla Said” ifadəsini işlədirdi. Ustad Bədiüzzaman Rus əsarətindən gəlmişdi vaxtlarda Eyüpdə bir müddət qalmışdı. Hətta İdris-i Bitlisinin xanımının adına olan Zeynəb Xatun Məscidində bir Ramazanda etikafda qalmışdı (etikaf- Ramazanın son günlərində məscid kimi yerlərdə qalıb iman elmilə, Quranla, ibadətlə məşğul olmaq).

Bir gün, deyəsən 1952 və ya 53-cü illər idi. Mən tək başıma evimizdən çıxıb İdris-i Bitlisinin xanımının adına olan Zeynəb Xatun Məscidinə doğru gedirdim. Küçənin başında qarşıma üç nəfər çıxdı. Onlardan ikisi gənc və qalstuklu idi. Tələbə olduqları bəlli olurdu. Üçüncüsü də cübbəli və dar şalvarlı birisi idi. Mən bu adamlara salam verdim. Bu şəxs heybətli görünürdü. Salam verdikdə də elə baxışları ilə heybətini göstərmişdi. Gənclər iyirmi-iyirmi səkkiz yaşlarında olardı. Təmiz geyinmişdilər və universitet tələbəsi olduqları başa düşülürdü. Bu heybətli şəxs mənə salam verdi və “Sən kimin oğlusan?” deyərək soruşdu. Mən heç cavab vermədən dərhal evə qaçdım. Atamı çağırdım, “Ata, ata, bir möhtərəm şəxs səni soruşur” dedim. Atam “Bu şəxs bizim Molla Said Əfəndi deyil?” dedi. “Bilmirəm” dedim. Atam isə qapıdan çıxaraq bu şəxsləri qarşılamağa qaçdı. Bizə doğru on beş-iyirmi addım gəlmişdilər. Atam tanıdı və dərhal Ustadın əllrinə doğru əyildi, əllərini öpmək istədi. Ustad əlini çəkdi və öpməyə qoymadı. Gəzərək məzarın başına qədər getdilər. **Ustad Bədiüzzaman hündür bir ağacın yanındakı yuvarlaq daşın üstündə oturdu.**

Mərhum atam da Ustadın yanında oturdu, digər gənc tələbələr də orada oturdular. Mən isə arxada və ayaq üstə duraraq söhbətlərini dinləməyə çalışırdım. Bəzən kürd dilində danışırdılar. Mən o vaxt dillərini anlamırdım. Türkcə danışdıqda mən də anlayırdım. Deyəsən atam Ustadı nəşə dedi. Ustad cavabında ona: “HEÇ ÜZÜLMƏYƏ DƏYMƏZ. MƏN İNDİKİ BU VƏZİYYƏTİ, BU GÜNÜN BELƏ OLACAĞINI İLLƏR ƏVVƏL GÖRMÜŞDÜM. İNDİ FİLM DEDİKLƏRİ ŞEY VAR HA, BUNUN MƏN BELƏ OLACAĞINI, EYNİLƏ BU DAŞIN ÜSTÜNDƏ OTURMUŞ VƏ AŞAĞIDAKI DƏNİZİ SEYR EDİRDİM, FİLM PƏRDƏLƏRİ KİMİ BU GÜNLƏR GÖZLƏRİMİN ÖNÜNDƏN GƏLİB KEÇMİŞDİ.”

Bu söhbətdən sonra Ustadla atam yenə kürd dilində danışmağa başladılar. Bu yuvarlaq daşın üstündə on beş dəqiqə oturdular. Oradan qalxıb atamla vidalaşdılar və ayrıldılar. Ustad Bədiüzzaman Eyübə doğru getdi. Biz atamla evə qayıdarkən mən atama sual verməyə başlamışdım. Atam mənə “Bu şəxs mənim sənə həmişə danışdığım Molla Said dediyimiz şəxsdir. Bədiüzzamandır.”

Ustad Bədiüzzaman Zeynəb Xatun Məscidində etikafda qalarkən böyük bacım Əminə axşamlar ona iftar yeməyi aparırdı. Ustad isə sadəcə şorbanı içirdi.

1952-ci ildə “Ustad Bədiüzzamanın Sirkecidəki ağır cəza məhkəməsində məhkəməsi var” demişdilər və mən də bu məhkəməni izləmək üçün getmişdim. Amma o vaxt məhkəmə günü Sirkecidəki indiki poçt olan yerdə böyük tünlük vardı. Bu tünlük və izdihama görə məhkəməyə girə bilmədim, sadəcə kənardan izləmişdim.

MƏNBƏ: (“Son Şahidlər” adlı əsərin dördüncü cildindən seçilmişdir.)

BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİ İLLƏR ƏVVƏL İNTERNETİ TƏRİF ETMİŞDİR

1. Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətləri 1929-cu ildə qələmə aldığı Məktubatda 1980-ci illərdə istifadə edilməyə başlayan internet texnologiyasından bəhs etmişdir.

ALTINCISI VƏ ƏN MÜHÜMÜ: RÖYA-Yİ SADIQƏ MƏNİM ÜÇÜN HAQQƏLYƏQİN DƏRƏCƏSİNƏ ÇATMIŞ VƏ BİR ÇOX TƏCRÜBATIMLA QƏDƏR-İ İLAHİNİN HƏR ŞEYƏ MUHİT OLDUĞUNA HÜCCƏT-İ QƏTİ HÖKMÜNƏ KEÇMİŞDİR. BƏLİ, BU YUXULAR MƏNİM ÜÇÜN, XÜSUSƏN BU BİR NECƏ İL ƏRZİNDƏ O DƏRƏCƏYƏ ÇATMIŞDIR Kİ, MƏSƏLƏN, SABAH BAŞIMA GƏLƏCƏK ƏN KİÇİK HADİSƏ VƏ ƏN ƏHƏMİYYƏTSİZ MÜAMƏLAT VƏ HƏTTA ƏN ADİ MÜHAVƏRATIN YAZILI OLDUĞUNU VƏ HƏLƏ BAŞ VERMƏDƏN ƏVVƏL MÜƏYYƏN EDİLDİYİNİ, GECƏ ONLARI GÖRMƏKLƏ DİLİMLƏ DEYİL, GÖZÜMLƏ OXUDUĞUM MƏNƏ QƏTİ OLMUŞDUR. BİR DEYİL, YÜZ DEYİL, BƏLKƏ MİN DƏFƏ GECƏ HEÇ DÜŞÜNƏDİYİM HALDA GÖRDÜYÜM BƏZİ ADAMLAR VƏ YA DANIŞDIĞIM ŞEYLƏR O GECƏNİN GÜNDÜZÜNDƏ BİR AZ TƏBİRLƏ EYNİLƏ BAŞ VERİR. Deməli, ən cüzi hadisat baş vermədən əvvəl həm müqəyyəddir, həm də yazılmışdır. Deməli, təsadüf yoxdur, hadisat nəzarətsiz, intizamsız deyil.

Yeddincisi: Sənin müjdəli, mübarək və gözəl yuxunun təbiri Quran üçün və bizim üçün çox gözəldir. Həm zaman təbir etdi və edir, bizim təbirimizə ehtiyac qoymur. Həm də qismən təbiri gözəl çıxmışdır. **Sən diqqət etsən, anlayarsan. Ancaq bir-iki cəhətinə işarə edirik. Yəni bir həqiqəti bəyan edirik. Sənin həqiqət-i rəya növündən olan hadisələr o həqiqətin təməssülətidir (bir forma və ya şəkli düşmüş, maddiləşmiş halıdır).**

Belə ki:

O vasi meydan Aləm-i İslamiyyətdir. Meydanın sonundakı məscid Isparta vilayətidir. Ətrafı bulanıq, palçıqlı su, vəziyyət və zamanın səfahət və ətalət və bidətlər bataqlığıdır. Sənin sağ-salamat, kirlənmədən, sürətlə məscidə çatmağın hamıdan əvvəl ənvər-i Quraniyyəyə sahib çıxıb qəlbini pozmadan sağlam qaldığına işarədir. Məsciddəki kiçik camaat isə Hakkı, Hulusi, Sabri, Süleyman, Rüşti, Bekir, Mustafa, Ali, Zühtü, Lütfi, Hüsrev, Refet kimi Sözlərin həmələləridir. Kiçik kürsü isə Barla kimi kiçik kənddir. **UCA SƏS İSƏ SÖZLƏRDƏKİ QÜVVƏT VƏ SÜRƏT-İ İNTİŞARLARINA İŞARƏDİR. BİRİNCİ SƏFDƏ SƏNƏ TƏHSİS EDİLƏN MƏQAM İSƏ ABDURRAHMƏNDƏN SƏNƏ MÜNHAL QALAN YERDİR. O CAMAATIN TELSİZ ALƏTLƏRİN AXİZƏLƏRİ HÖKMÜNDƏ BÜTÜN DÜNYAYA DƏRS VERMƏK İSTƏYİ İŞARƏTİ VƏ HƏQİQƏT İSƏ İNŞAALLAH TAMAMİLƏ SONRA CIXACAQ. İNDİ ƏFRADI KİÇİK CƏYİRDƏK OLSA DA, GƏLƏCƏKDƏ TƏVFİQ-İ İLAHİ İLƏ BİR ŞƏCƏRƏ-İ ALİYƏ (təmiz, böyük, ulu sülalə, soy, ağac) HÖKMÜNƏ KEÇƏCƏK VƏ TELSİZ TELEQRAFİN MƏRKƏZİNƏ CƏVRİLƏCƏKLƏR.** Sarıqlı, kiçik gənc şəxs isə Hulusiylə çiyin-çiyinə verəcək, bəlkə onu ötüb keçəcək birisidir, nəşirlər və tələbələr içində girməyə namizəddir. Bəzilərini zənn edirəm, lakin qəti hökm verə bilmərəm. O gənc qüvvə-i vəlayətlə meydana atılacaq zəttir. Digər cəhətləri sən mənim əvəzimə təbir et.

Sənin kimi dostlarla uzun-uzun danışmaq həm şirin, həm xoş olduğuna görə bu qısa məsələdə uzun danışdım, bəlkə də israf etdim. Lakin nəvəmə aid olan ayət-i Quraniyyənin bir növ

təfsirinə işarə etmək niyyətilə başladığıma görə inşaAllah o israf əfv olunar və ya israf olmaz. (Mektubat, səh. 334)

2. Ustad “Sözlər” Risaləsində gələcəkdə simsiz rabitə, telefon, teleqraf, radio kimi texnoloji alətlərin işini birlikdə görəcək yüksək texnologiyadan bəhs etmişdir

Bəli, necə ki bir ovuc torpaq yüzlərlə çiçəyə növbə ilə dibçəklik edən qabında əgər təbiətə, əsbaba həvalə edilsə, lazım gələr ki, ya o qabda kiçik miqyasda yüzlərlə, bəlkə çiçəklərin sayı qədər mənəvi makinalar, fabriklər olsun və yaxud o bir parça torpaqdakı hər bir zərrə o ayrı-ayrı çiçəklərin hamısını müxtəlif xassələrilə və həyati cihazatı ilə düzəltməyi bilsin. Sanki bir ilah kimi hədsiz elmi və sonsuz iqtidarı olsun. Eynilə o cür də əmr və iradənin bir ərşi olan havanın, küləyin hər bir hissəsi və nəfəs və dırnaq qədər olan Hu kəlməsindəki HAVADA KİÇİK MİQYASDA BÜTÜN DÜNYADA MÖVCUD OLAN TELEFONLARIN, TELEQRAFLARIN, RADİOLARIN VƏ HƏDSİZ VƏ MÜXTƏLİF SÖHBƏTLƏRİN MƏRKƏZLƏRİ, ATS-LƏRİ, AXİZƏ (cihaz) VƏ NAQİLLƏRİ OLSUN VƏ O HƏDSİZ İŞLƏRİ BİRLİKDƏ VƏ EYİNİ ANDA GÖRƏ BİLSİN; və yaxud Hudakı havanın, bəlkə ünsür-ü havanın hər bir hissəsinin hər bir zərrəsinin bütün telefonçular və ayrı-ayrı ümum teleqrafçılar və radio ilə danışanlar qədər mənəvi şəxsiyyətləri və qabiliyyətləri olsun və onların ümum dillərini bilsin və eyni anda başqa zərrələrə də bildirsin, nəşr etsin. Çünki öz-özlüyündə o vəziyyət qismən görünür və havanın bütün əzasında o qabiliyyət var. Elə əhl-i küfrün və təbiyyəun və maddiyyunların məsləklərində nəinki bir muhal (xürafat, boş söz), zərrələr ədədincə muhallar və imtinalar və müşkülətlər (çətinliklər) aşkar görünür... (Sözlər, səh. 147)

PEYĞƏMBƏRİMİZ (S.A.V.) “DÜNYANIN 7000 İLLİK ÖMRÜ” İFADƏSİLƏ BİR TƏQVİM BAŞLANĞICINA DİQQƏT ÇƏKİR

Peyğəmbərimizdən (s.a.v.) rəvayət edilən hədislərdə DÜNYANIN ÖMRÜNÜN 7000 İL OLDUĞU bildirilir.

Enes Malikdən rəvayət edildi. O dedi ki, Rəsulullah (s.a.v.) buyurdu: DÜNYANIN ÖMRÜ AXİRƏT GÜNLƏRİNDƏN YEDDİ GÜNDÜR. Allah-u Təala buyurdu ki, RƏBBİN QATINDA BİR GÜN SİZİN SAYDIQLARINIZDAN MİN İL KİMİDİR. Kim bir din qardaşının Allah yolunda bir ehtiyacını qarşılasa, Allah Təala onun üçün gündüzlərini orucla, gecələrini ibadətlə keçirmiş kimi BU DÜNYANIN YEDDİ MİN İLLİK ÖMRÜ MÜDDƏTİ QƏDƏR SAVAB YAZAR.

(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 88)

İbni Asakir deyir ki, Əbu Said Əhməd b. Məhəmməd Bağdadi (aradakı ravi silsiləsi ilə) Enes b. Malikdən (r.a.) rəvayət etdi. O dedi ki, Rəsulullah (s.a.v.) buyurdu: Kim bir din qardaşının Allah yolunda bir ehtiyacını qarşılasa, Allah Təala onun üçün gündüzlərini orucla, gecələrini də ibadətlə keçirmiş kimi BU DÜNYANIN YEDDİ MİN İLLİK ÖMRÜ MÜDDƏTİ QƏDƏR SAVAB YAZAR. (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 88)

İbni Adıyy deyir ki, Əbu İshaq İbrahim b. Abdullah Nəbti (aradakı ravi silsiləsi ilə) Enes b. Malikdən (r.a.) rəvayət etdi. O dedi ki, Rəsulullah (s.a.v.) buyurdu: DÜNYANIN ÖMRÜ AXİRƏT GÜNLƏRİNDƏN YEDDİ GÜNDÜR. ALLAH TƏALA BUYURDU Kİ, SƏNİN RƏBBİNİN YANINDAKI BİR GÜN SİZİN SAYDIĞINIZ MİN İL KİMİDİR. (Ali b. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 88)

Amr bin Yəhya əns haqqında əlala bin Zeydə bildirdik, Allah ondan razı olsun, dedi ki, Allahın rəsulu (S.A.V.) dedi: DÜNYANIN ÖMRÜ AXİRƏT GÜNLƏRİNDƏN YEDDİ GÜNDÜR. Uca Allah dedi ki, həqiqətən sənin Rəbbinin qatında bir gün sizin saydığınız min il kimidir.¹

(*Elkesfu An mucavezeti Hazihilumme el Elf ve Elluma fi Ecvibeti el'-Esile, Suyuti, səh. 10*)

Əttəbərani Əlkəbiyr də dedi ki, Əhməd bin Ənnadril əsgəri və Cəfər bin Muhəmmədül Aryaniyə (uryani də ola bilər) bildirdik (xəbər verdik), ikisi də dedilər: Əlvəliyid bin Abdul Məlik bin Sərhul Səhraniyə xəbər verdik, Süleyman bin Ataul Qureyşilhərbi xəbər verdik, Sulləmətu bin Abdillahlil Cəhni haqqında Amr bin əbi Şəcəati bin Rabiil Cəhni haqqında Əddəhhaq bin Zəmlil Cəhni dedi ki, bir yuxu gördüm, onu Rəsulullah (S.A.V.) danışdım. Həmin söhbəti danışdı: Ya Rəsulullah, birdən mən sənində içində yeddi dərəcə olan bir minbərin (kursünün) üstündəydim, sən onun ən yüksək dərəcəsində idin, (S.A.V.) dedi ki, içində yeddi dərəcə olan minbərə gəlinə, mən onun ən yüksək dərəcəsindəyəm, DÜNYA İSƏ YEDDİ MİN İLDİR... (*Elkesfu An mucavezeti Hazihilumme el Elf ve Elluma fi Ecvibeti el'-Esile, Suyuti, səh. 10*)

Dəhhaq b. Zeyd-ü Cühənidən rəvayət etdilər. Mən gördüyüm bir yuxunu Rəsulullah (S.A.V.) danışdım. Bu yuxuda Peyğəmbər (s.a.v.) yeddi pilləli minbərin ən üst

pilləsində idi. O buyurdu ki, **YEDDİ PİLLƏLİ GÖRDÜYÜN MİNBƏR BU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDDİ MİN İLDİR.** (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 89)

İbn Əbi Dünya “Zəmmil Əməl”ində deyir ki, Əli b. Said, Həməz b. Hişandan, o da Said b. Cübeyrdən rəvayət etdilər ki, **DÜNYA AXİRƏT HƏFTƏLƏRİNDƏN BİR HƏFTƏDİR.** (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 88)

İbn Əbi Hatəm “Təfsir”ində İbn Abbasdan rəvayət etdi: **DÜNYA AXİRƏT HƏFTƏLƏRİNDƏN BİR HƏFTƏ OLUB YEDDİ MİN İLDİR VƏ ONUN ALTI MİNİ KEÇMİŞDİR.** (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 88)

İbn Abbasdan səhih nəql edilən belə bir rəvayət var. O dedi ki, **DÜNYA YEDDİ GÜNDÜR. HƏR GÜN MİN İLƏ BƏRABƏRDİR.** Rəsulullah (S.A.V.) da onun sonunda göndərilmişdir.

Əhl-i sünnət alimlərindən Hüsameddin əl-Müttəqinin əsəri olan “*Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman*” kitabında verilmiş bu hədislərə əsasən Peyğəmbərimiz (s.a.v.) dünyanın ömrünün 7000 il olduğunu bildirir. **Böyük hədis alimlərindən və Hənbəli məzhəbinin qurucusu olan İmam Əhməd İbn Hənbəl kimi bir çox alimin bir-birlərindən nəql etdikləri bir hədisdə Peyğəmbərimiz (s.a.v.) öz yaşadığı dövrə qədər dünyada keçən zamanın 5600 il olduğunu bildirərək bir təqvim başlanğıcına diqqət çəkmişdir:**

Əhməd ibn Hənbəl “İlel”ində nəql etdi. İsmayıl b. Abdulkərim Abdussəməddən, o da Vəhbədən rəvayət etdi:

DÜNYADAN BEŞ MİN ALTI YÜZ İL KEÇMİŞDİR.

(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, səh. 89)

Ümmətin ömrü ayrıdır, dünyanın ömrü isə ayrıdır.

Peyğəmbərimizin (s.a.v.) dünyanın ömrünün 7000 il olduğuna, Peyğəmbərimizə (s.a.v.) qədər keçən zamanın 5600 il olduğuna dair bildirdiyi bu tarixləri müəyyən təqvimə görə dəyərləndirmək lazımdır. Ancaq bu tarixlər qətiyyə bəşəriyyətin tarixinin başlanğıcı olan Hz. Adəmin (ə.s.) dünyaya göndərmə tarixi kimi dəyərləndirilməli deyil. Dövrümüzdə Peyğəmbərimizin (s.a.v.) Məkkədən Mədinəyə hicrəti Hicri təqviminin başlanğıcı, Hz. İsanın doğulması Miladi təqvimin başlanğıcı qəbul edilib tarixi hesablamalar bu tarixlərdən əvvəl və sonra şəklində aparıldığı kimi Peyğəmbərimizdən (s.a.v.) rəvayət edilən bu 7000 illik vaxt da onun dövründə milad kimi qəbul edilən bir hadisəyə görə verilə bilər. Burada mühüm olan şey Peyğəmbərimizin (s.a.v.) sözügedən bu təqvimin başlanğıcından hesablayaraq dünyanın ömrünün bu təqvimə əsasən 7000 il olduğunu söyləməsi və ona qədər bu başlanğıcdan etibarən 5600 il keçdiyini aydın şəkildə bildirməsidir.

Peyğəmbərimiz (s.a.v.) ümmətin, İslam ümmətinin ömrünün hicri 1500-cü ili keçməyəcəyini, yəni 1500-cü illər etibarilə İslam əxlaqının dünyada tərki edilməyə başlayacağına və müsəlman qalmaqacağına işarə edir.

Said Nursi Həzrətləri Müsəlmanların Allahın əmri gələnədək haqq yolda olacaqlarını və 1506-cı ilə qədər qalib olacaqlarını, 1545-ci ildə isə qiyamətin qopmasının ehtimal olduğunu (doğrusunu Allah bilir) ifadə edir.

“Ümmətimdən bir taifə...” fiqrasının (bölməsinin) məqam-i cifrəsi (cifr hesabına görə olan nəticə, say dəyəri) 1542 (2117) edərək nəhayət-i davamına (varlığının sonuna) işarə edir. “Haqq üzərində olacaqdır” (şəddə sayılır) fiqrası belə məqam-i cifrəsi 1506 (2082)-dir, bu tarixə qədər zahir və aşkarənə (açıq-aydın) bəlkə qalibanə, sonra ta 1542 (2117)-ci ilə qədər gizli və məğlubiyyət içində vəzifə-i tənviyyəsinə (maarifləndirmə vəzifəsinə) davam edəcəyinə rəmzə (işarəyə) yaxın işarə edir. **“ALLAHIN ƏMRİ GƏLƏNƏDƏK” (ŞƏDDƏ SAYILIR) FİQRASI BELƏ MƏQAM-İ CİFRİSİ 1545 (2120)-DİR, KAFİRİN BAŞINDA QİYAMƏTİN QOPMASINA İŞARƏ EDİR.** (Kastamonu Lahikası, səh. 33)

Həm əhl-i sünnət alimlərindən Bərzənci və İmam Suyuti Həzrətlərinin, həm də Ustadın Peyğəmbərimizdən (s.a.v.) rəvayət edilən hədislər əsasında verdikləri açıqlamalara görə ümmətin ömrünün Hicri 1500-cü ili keçməyəcəyi başa düşülür.

¹ ... Rəbbinin dərgahında bir gün sizin saydığınızın min ili kimidir! (Həcc surəsi, 47)

RİSALE-İ NURDA DƏCCALIYYƏT MÖVZUSU

Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin Risalələrdə bəhs etdiyi Süfyan bütün Orta Şərqi Darvinist, materialist və ateist cərəyana tabe edən, bütün həyatı Suriyada keçmiş bir zalımdır.

1. Hz. Mehдинin (ə.s.) üç vəzifəsindən... Birincisi: fənn və fəsləfənin təsallutu ilə (təsirilə) və **maddiyyun və təbiyyun taununun** (materializm, darvinizm və ateizm xəstəliyi) bəşər (bəşəriyyət) içində intişar etməsilə (yayılması ilə) hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və **maddiyyun fikrini** (materializm, darvinizm və ateizm kimi **Allahı inkar edən dinsiz cərəyanları**) **tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir.** Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək (iman gətirənləri azğınlıqdan qorumaq)... (Emirdağ Lahikası, səh. 259)

2. Dəccalın rejiminə və təşkil etdiyi komitəsinə və hökumətinə aid qəribə halları və dəhşətli icraatı onun şəxsilə münasibətdar rəvayət edilməsi cəhətindən mənası gizlənməmişdir. Məsələn, “O qədər qüvvətlidir və davam edər, ancaq Həzrət-i İsa (ə.s.) onu (onun ideoloji sistemini) öldürə bilər, başqa çarə yoxdur” rəvayət edilmişdir. Yəni **onun məsləyini və yirtici rejimini pozacaq, ... ancaq səmavi və ülvi, xalis din İsa ilə zühur edəcək və həqiqət-i Quraniyyəyə iqtida (tabe olan) və ittihad edən (birlik olan) bu İsa dinidir ki, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın nüzu ilə o dinsiz məslək məhv olacaq, öləcək (ideoloji sistem süqut edəcək).** **Yoxsa onun (dəccalın) şəxsi bir mikrob, soyuq dəymə ilə də öldürülə bilər.** (Şualar, 5-ci Şua)

3. Maddiyyunluq (ateist, materialist və darvinist fəlsəfi cərəyanlar) mənəvi taundur (yoluxucu vəba xəstəliyidir) ki, bəşəriyyəti bu qorxunc qızdırmaya tutdurdu, qəzəb-i İlahiyə gətirdi. **Təlqin və tənqid qabiliyyəti** təvəssü etdikcə (irəlilədikcə) o taun da (yoluxucu vəba xəstəliyi də) təvəssü edir (irəliləyir). (Mektubat, səh. 513)

4. Təbiyyun, maddiyyun (materializm, darvinizm) fəlsəfəsindən təvəllüd edən (doğan) cərəyan-i Nəmrudanə (üsyankar cərəyan) getdikcə axırzamanda fəlsəfə-i maddiyyə vasitəsilə intişar edərək (yayılaraq) qüvvətlənib **uluhiyyəti (Allahın varlığını) inkar edəcək dərəcəyə çatacaq.** (Mektubat, səh. 57)

5. Bunun bir təvili (açıqlaması) belə olmalıdır ki, İsa Əleyhissalamı nur-i iman ilə tanıyan və tabe olan camaat-i ruhaniyyə-i mücahidinin (ruhani mücahidlər – elm ilə mübarizə aparənlər icmasının) kəmiyyəti (sayı) Dəccalın **məktəb və əskər baxımından elmi və maddi ordularına nisbətən çox az və kiçik olmasına işarə və kinayədir.** (Şualar, səh. 588-589)

6. Aləm-i insaniyyətdə (bəşəriyyət aləmində) **inkar-i uluhiyyət (Allahın inkarı) niyyətilə mədəniyyət və müqəddəsət-i bəşəriyyəni (bəşəriyyətin müqəddəs dəyərlərini) zir-ü zəbər (darmadağın) edən Dəccal komitəsinə** Həzrət-i İsa Əleyhissalamın din-i həqiqisini (gerçək dinini) İslamiyyətin həqiqətilə birləşdirməyə çalışan hamiyətkar və fədakar İsa camaatının namı (adı) altında və “Müsəlman İsa ilə” ünvanına layiq cəmiyyət o Dəccal komitəsinə Həzrət-i İsa Əleyhissalamın riyasəti (rəhbərliyi) altında öldürəcək (fikri sistemini məhv edəcək) və dağıdacaq, bəşəriyyəti inkar-i uluhiyyətdən (Allahı inkar etməkdən) xilas edəcək. (Mektubat, səh. 441)

7. Dəccalın şəxs-i surisi (görünüşü) insan kimidir. Məğrur, fironlaşmış, Allahu unutmuş olduğuna görə suri (surəti, sifəti) cabbaranə (zorakı) hakimiyyətinə **uluhiyyət namını (adını) vermiş şeytan-i axmaqdır və insan-i dəssasdır (aldadıcı insan). Lakin şəxs-i mənəvisi olan dinsizlik cərəyan-i əzimi (böyük dinsizlik cərəyanı) çox cəsimdir (böyükdür).** Rəvayətlərdə dəccala aid təvsiyə-i müdhışə (dəhşətli təsvirlər) ona işarə edir. (Mektubat, səh. 270)

8. Əlamətü Qiyamətdən olan Dəccal haqqında hədis-i şərifdə “Birinci günü bir il, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir həftə, dördüncü günü əyyam-i sairə (digər günlər) kimidir. **Çıxdığı vaxt dünya eşidəcək. Qırx gündə dünyanı gəzəcək**” rəvayət edilir.

Allahu aləm, bu rəvayətlər tamamilə səhih olmaq şərtilə təvilləri belədir: bu rəvayətlər möcüzəli şəkildə xəbər verir ki, Dəccal zamanında vasitə-i müxabirə (xəbərləşmə vasitələri) və səyahət o qədər tərəqqi edəcək (inkişaf edəcək) ki, **bir hadisə bir gündə ümum (bütün) dünyada eşidiləcək. Radio ilə bağıracaq, şərq-qərb eşidəcək və ümum cəridələrində (bütün qəzetlərdə) oxunacaq.** Bir adam qırx gündə dünyanı səyahət edəcək və yeddi qitəsini və yetmiş hökumətini görəcək və gəzəcək, zühurundan on əsr əvvəl teleqraf, telefon, radio, şiməndifər, təyyarə haqqında möcüzəli şəkildə xəbər verir. Dəccal dəccallıq heysiyyətilə deyil, bəlkə müstəbid (diktator) kral sifətilə tanınacaq. Dünyanı gəzməsi də hər yeri istila etmək üçün deyil, **bəlkə fitnəni oyandırmaq və insanların aqlını əlindən almaq üçündür.** (Şualar, səh. 496)

9. Beşinci Məsələ: Rəvayətdə deyilir ki, axırzamanda Dəccal kimi bəzi şəxslər **uluhiyyət (ilahlıq) iddiasında olacaqlar və özlərinə səcdə etdirəcəklər.**

Allahu aləm, bunun bir təvili budur: necə ki, padşahı inkar edən bir bədəvi sərkində özündə və başqa sərkindələrdə hakimiyyətləri nisbətində hər birini bir kiçik padşahlıq təsəvvür edir, eynilə o cür də **təbiyyun və maddiyyun (materializm, darvinizm) məzhəbinin başına keçən o əşxas (şəxslər) qüvvətləri nisbətində özlərində bir növ rübubiyyət (tərbiyələndiricilik) təxəyyül edirlər** (xəyallarında canlandırırlar) və rəiyyətinə (hörmətini) öz qüvvəsi üçün özünə və heykəllərinə ubudiyyyətəkarana (qulluq edərək) sərfürü etdirirlər (baş əydirirlər), başlarını rükuya gətirirlər. (Şualar, səh. 584)

10. Dəccal-misal Haşiyə dəha-i avər (tək gözlü dəccal) bir dar ilə bir həyatı anlayacaq, maddəpərəst və dünyapərvər olacaq. **İnsan formasında bir bədheybətdir.**

Bəli, **dəha kar təbiətə sitayiş edəcək. Kor qüvvəyə fərmanbərdir (itaət edəcək).** Lakin Xuda (Allah) şüurlu sanət taniyir, hikmətli qüdrətə baxır. Dəha (dəccal) zəminə küfran pərdəsi çəkəcək. Xuda şükran nurunu səpəcək. (Sözler, səh. 654). Hz. Mehdinin (ə.s.) üç vəzifəsindən... Birincisi: fənn və fəlsəfənin təsallutu ilə (təsirilə) və **maddiyyun və təbiyyun taununun (materializm, darvinizm və ateizm xəstəliyi) bəşər (bəşəriyyət) içində intişar etməsilə (insanlar arasında yayılması ilə) hər şeydən əvvəl fəlsəfəni və maddiyyun fikrini (materializm, darvinizm və ateizm kimi Allahu inkar edən dinsiz cərəyanları) tam susduracaq tərzdə imanı xilas etməkdir.** Əhl-i imanı dalalətdən mühafizə etmək (iman gətirənləri azgınlıqdan qorumaq)... (Emirdağ Lahikası, səh. 259)

11. Dəccalın rejiminə və təşkil etdiyi komitəsinə və hökumətinə aid qəribə halları və dəhşətli icraatı onun şəxsilə münasibətdar rəvayət edilməsi cəhətilə mənası gizlənmişdir. Məsələn, “o qədər qüvvətlidir və davam edəcək. Yalnız Həzrət-i İsa (ə.s.) onu (onun ideoloji sistemini) öldürə bilər, başqa çarə yoxdur” deyərək rəvayət edilmişdir. Yəni **onun məsləyini və yırtıcı rejimini** pozacaq, ... ancaq səmavi və ülvi, xalis din İsvilərdə zühur edəcək və həqiqət-i

Quraniyyəyə iqtida (tabe olan) və ittihad edən (birlik olan) bu İsaevi dinidir ki, Həzrət-i İsa Əleyhissalamın nüüzulu ilə o dinsiz məslək məhv olacaq, öləcək (ideoloji sistem süqut edəcəkdir). **Yoxsa onun (dəcəlin) şəxsi bir mikrob, soyuqdaymə ilə öldürülə bilər.** (Şualar, 5-ci Şua)

12. Maddiyyunluq (ateist, materialist və darvinist fəlsəfi cərəyanlar) mənəvi taundur (yoluxucu vəba xəstəliyidir) ki, bəşəriyyəti bu qorxunc qızdırmaya tutdurub, bəşəriyyət qəzəb-i İlahiyyəyə gəlib. **Təlqin və tənqid qabiliyyəti** təvəssü etdikcə (inkişaf etdikcə) o taun da (yoluxucu vəba xəstəliyi də) təvəssü edir (inkişaf edir). (Mektubat, səh. 513)

13. Təbiyyun, maddiyyun (materializm, darvinizm) fəlsəfəsindən təvəllüd edən (doğan) cərəyan-i Nəmrudanə (üsyankar cərəyan) getdikcə axırxamanda fəlsəfə-i maddiyə vasitəsilə intişar edərək (yayılaraq) qüvvətlənib **uluhiyyəti (Allahın varlığını) inkar eəcəkdir dərəcəyə çatacaq.** (Mektubat, səh. 57)

14. Bunun bir təvili (açıqlaması) budur: İsa Əleyhissalamı nur-i iman ilə tanıyan və tabe olan camaat-i ruhaniyyə-i mücahidinin (ruhani mücahidlər-elm ilə mübarizə aparənlər icmasının) kəmiyyəti (sayı) Dəcəlin **məktəb və əskər baxımından elmi və maddi ordularına nisbətən çox az və kiçik olmasına işarə və kinayədir.** (Şualar, səh. 588-589)

15. Aləm-i insaniyyətdə (bəşəriyyət aləmində) **inkar-i uluhiyyət (Allahu inkar etmək) niyyətilə mədəniyyət və müqəddəsət-i bəşəriyyəni (bəşəriyyətin müqəddəs dəyərlərini) zir-ü zəbər (darmadağın) edən Dəcəlin komitəsini** Həzrət-i İsa Əleyhissalamın din-i həqiqisini (gerçək dinini) İslamiyyətin həqiqətilə birləşdirməyə çalışən hamiyətəkar və fədakar bir İsaevi camaatı namı (adı) altında və “Müsəlman İsaeviləri” ünvanına layiq bir cəmiyyət (icma) o Dəcəlin komitəsini Həzrət-i İsa Əleyhissalamın riyasəti (liderliyi) altında öldürəcəkdir (ideoloji sistemini məhv edəcəkdir) və dağıdacaq, bəşəriyyəti inkar-i uluhiyyətdən (Allahu inkar etməkdən) xilas edəcəkdir. (Mektubat, səh. 441)

16. Dəcəlin şəxs-i surisi (görünüşü) insan kimidir. Məğrur, fironlaşmış. Allahu unutmış olduğuna görə suri (surəti, sifəti) cabbaranə (zorakı) hakimiyyətinə **uluhiyyət namını vermiş şeytan-i axmaqdır və insan-i dəssasdır (aldadıcı insan).** Lakin şəxs-i mənəvisi olan **dinsizlik cərəyan-i əzimi (böyük dinsizlik cərəyanı) çox cəsimdir (böyükdür).** Rəvayətlərdə Dəcəlinə aid təvəssüfat-i müdhışə (dəhşətli təsvirlər) ona işarə edir. (Mektubat, səh. 270)

17. Əlamət-i Qiyamətdən olan Dəcəlin haqqında hədis-i şərifdə “Birinci günü bir il, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir həftə, dördüncü günü əyyam-i sairə (digər günlər) kimidir. **Çıxdığı vaxt dünya eşidəcəkdir. Qırx gündə dünyanı gəzəcəkdir**” şəklində rəvayət edilir.

Allahu aləm, bu rəvayətlər tamamilə səhih olmaq şərti ilə təvilləri belədir: bu rəvayətlər möcüzəli şəkildə xəbər verir ki, Dəcəlin zamanında vasitə-i müxabirə (xəbərleşmə vasitələri) və səyahət o dərəcədə tərəqqi edəcəkdir (inkişaf edəcəkdir) ki, **bir hadisə bir gündə ümum (bütün) dünyada eşidiləcəkdir. Radio ilə xəbər veriləcəkdir, şərq-qərb eşidəcəkdir və ümum cəridələrində (bütün qəzetlərdə) oxunacaqdır.** Bir adam qırx gündə dünyanı dövr edəcəkdir və yeddi qitəsini və yetmiş hökumətini görəcəkdir və gəzəcəkdir. Zühurundan on əsr əvvəl teleqraf, telefon, radio, şiməndifər, təyyarədən möcüzəli şəkildə xəbər verir. Dəcəlin dəccallıq heysiyyətilə deyil, bəlkə çox müstəbid (diktator) kral sifətilə tanınacaqdır. Dünyanı gəzməsi də hər yeri istila etmək üçün deyil, **bəlkə fitnəni oyandırmaq və insanların aqlını əlindən almaq üçündür.** (Şualar, səh. 496)

18. Beşinci Məsələ: Rəvayətdə deyilir ki, “axırxamanda Dəcəlin kimi bəzi şəxslər **uluhiyyət (ilahlıq) iddiasında olacaqlar və özlərinə səcdə etdirəcəklər.**”

Allahu aləm, bunun təvili budur: necə ki, padşahu inkar edən bir bədəvi sərkində özündə və digər sərkindələrdə hakimiyyətləri nisbətində hər birini kiçik padşahlıq təsəvvür edir, eynilə o cür də təbiyyun və maddiyyun (materializm, darvinizm) məzhəbinin başına keçən o şəxslər (şəxslər) qüvvələri nisbətində özlərində bir növ rübubiyət (tərbiyələndiricilik) təxəyyül edəcəklər (xəyallarında canlandıracaqlar) və raiyyətini (hörmətini) öz qüvvəti üçün özüinə və heykəllərinə ubudiyətkarana (qulluq edərək) sərfüru etdirəcəklər (baş əydirəcəklər), başlarını rükuya gətirəcəklər. (Şualar, səh. 584)

19. Dəccal-misal Haşiyə dəha-i avər (təkgözlü dəccal) bir dar ilə bir həyatı anlayacaq, maddəpərəst və dünyapərvər olacaq. **İnsan formasında bir bədheybətdir.**

Bəli, dəha kar təbiətə sitayiş edəcək. Kor qüvvəyə fərmanbərdir (itaət edir). Lakin Xuda (Allah) şüurlu sanət taniyır, hikmətli qüdrətə baxır. Dəha (dəccal) zəminə küfran pərdəsi çəkəcək. Xuda şükran nurnu sərəpəcək. (Sözler, səh. 654)

20. Yeddinci Məsələ: Rəvayət edilir ki, Süfyan böyük alim olacaq, elmlə dalalətə düşəcək (haqq yoldan azacaq). **Çox alimlər ona tabe olacaqlar.** Vəl-ilmü indaAllah (elm Allah qatındadır), bunun bir təvili (izahı) belədir ki, başqa padşahlar kimi ya qüvvət və qüdrət və ya qəbilə və aşirət və ya cəsarət və sərət kimi vasitə-i səltənət olmadığı halda zəkavətiylə (tez qavrama) və fənnilə və siyasi elmilə o mövqeni qazanacaq və ağılla çox alimlərin ağıllarını təshir edəcək (əmrini altına alacaq), ətrafında fətvaçı edəcək. **Çox müəllimi özüə tərəfdar edəcək və din dərslərindən təcərrüd edən (ayrılan) maarifi (təhsili) rəhbər edib tamiminə (yayılmasına) şiddətlə çalışacaqdır.** (Şualar, səh. 461)

21. Böyük Dəccal şeytanın iğvası (təlqinləri) və hökmü ilə şəriət-i İseviiyyənin əhkamını (İseviiyyənin hökmlərini) aradan qaldırır Xristianların həyat-i ictimaiyyətlərini (sosial həyatlarını) idarə edən rabitələri (birləşdirən ünsürləri) pozaraq **anarxiyaya və Yəcuc-Məcucə zəmin hazırlayacaq...** Şəriət-i Məhəmmədiyyənin (ə.s.m.) (Peyğəmbərimizin (s.a.v.) gətirdiyi Quran əxlaqının tələblərini) əbədi bəzi əhkamını (hökmlərini) nəfs və şeytanın dəsisələrilə (yalanları ilə) aradan qaldırmağa çalışaraq həyat-i bəşəriyyənin (insan həyatının) maddi və mənəvi rabitələrini (birləşdirən ünsürlər) pozaraq sərkeş (inadkar) və sərxoş və sərsəm nəfsləri nəzarətsiz buraxaraq hörmət və mərhəmət kimi nurani zəncirləri açacaq, həvəsət-i mütaəffinə (nəfsi həvəslər) bataqlığında bir-birinə hücum etmək üçün cəbri (zorla) sərbəsiyyət (azadlıq) və eyn-i istibdad (təzyiqlə) azadlıq verməklə dəhşətli anarxiyaya meydan açacaq. (Şualar, səh. 592)

22. “Şəxs-i İsa Əleyhissalamın qılncı və məqdul olan (məhv edilən) şəxs-i dəccalın təşkil etdiyi dəhşətli maddiyyunluq (materializm) və dinsizlik əzəmətli heykəli və şəxs-i mənəvisini məhv edəcək olan ancaq İsvi ruhaniləridir ki, o ruhanilər din-i İsvinin həqiqətini (Xristianlığın əsaslarını) həqiqət-i İslamiyyə ilə məzcədərkək (birləşdirərək) o qüvvə ilə onu məhv edəcək, mənəvi cəhətdən öldürəcək. Hətta Həzrət-i İsa Əleyhissalam gələcək. Həzrət-i Mehdiyə namazda iqtida edəcək, tabe olacaq” rəvayəti bu ittifaqa və həqiqət-i Quraniyyənin mutbuyyətinə və hakimiyyətinə (Quran prinsiplərinin hakimiyyətinə) işarə edir. (Şualar, səh. 493)

23. “Şəxs-i İsa Əleyhissalamın qılncı və məqdul olan (məhv edilən) şəxs-i dəccalın təşkil etdiyi dəhşətli maddiyyunluq (materializm) və dinsizlik əzəmətli heykəli və şəxs-i mənəvisini məhv edəcək olan ancaq İsvi ruhaniləridir ki, o ruhanilər din-i İsvinin həqiqətini (Xristianlığın əsaslarını) həqiqət-i İslamiyyə ilə məzcədərkək (birləşdirərək) o qüvvə ilə onu məhv edəcək, mənəvi cəhətdən öldürəcək. Hətta Həzrət-i İsa Əleyhissalam gələcək. Həzrət-i Mehdiyə namazda iqtida edəcək, tabe olacaq” rəvayəti bu ittifaqa və həqiqət-i

Quraniyyənin mutbuiyyətinə və hakimiyyətinə (Quran prinsiplərinin hakimiyyətinə) işarə edir. (Şualar, səh. 493)

USTAD “ŞÜALAR”DA DƏCCALİYYƏTİ AÇIQLAYIR

Birinci Məsələ: Rəvayətlərdə Həzrət-i İsa Əleyhissalama “Məsih” adı verildiyi kimi hər iki dəccala da “Məsih” adı verilmiş və bütün rəvayətlərdə (“Mesih Deccalın şerrindən... Mesih Deccalın şerrindən” Buhari, Ezan: 149; Cenaiz: 88; Tirmizi, Dua: 70,76, 132; Müsned: 2:185, 186, 414, 416) deyilmişdir. Bunun hikməti və təvili (izahı) nədir?

Əlcavab: Allahu Aləm, bunun hikməti budur: necə ki əmr-i İlahi (Allahın əmri ilə) İsa Əleyhissalam şəriət-i Musəviyyədə (Hz. Musanın (ə.s.) gətirdiyi dində) bəzi ağır təkalifi (Allah tərəfindən yüklənən vəzifə və öhdəlikləri) ləvğ edib şərab kimi bəzi müştəhiyyatı (xoşa gələn ləzzətli şeyləri) halal etmişdir, eynilə o cür də **Böyük Dəccal şeytanın iğvası (yalanı) və hökmü ilə şəriət-i İsəviyyənin (Hz. İsanın (ə.s.) gətirdiyi şəriətin) əhkamını (hökmlərini) ləvğ edib Xristianların həyat-i ictimaiyyələrini (sosial həyatlarını) idarə edən rabitələri (əlaqələri) pozaraq anarxiyaya və Yəcuc və Məcuca zəmin hazırlayacaq. İslam dəccalı olan Süfyan da şəriət-i Məhəmmədiyyənin (Ə.S.M.) (İslam dininin) əbədi bəzi əhkamını (hökmlərini) nəfs və şeytanın dəsisələri ilə (hiylə və yalanları ilə) ləvğ etməyə çalışaraq həyat-i bəşəriyyənin (cəmiyyətin həyatının) maddi və mənəvi rabitələrini (əlaqələrini) pozaraq sərkeş (üsyankar, baş qaldıran) və sərxoş və sərsəm nəfsləri nəzarətsiz qoyaraq hörmət və mərhəmət kimi nurani zəncirləri açacaq, həvəsət-i mütəaffinə (qoxumuş istək və arzular) bataqlığında bir-birinə hücum etmək üçün cəbri (zorakılığa əsaslanan) sərbəsiyyət (azadlıq) və eyn-i istibdad (təzyiq və zorakılığın özü olan) hürriyyət verməklə dəhşətli anarxiyaya meydan açacaq ki, o vaxt o insanlar olduqca şiddətli bir istibdadın (təzyiq, zülm və zorakılıqdan) əsarəti altında qalacaqlar. (Şualar, Beşinci Şua, səh. 521)**

BƏDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HƏZRƏTLƏRİNİN RİSALƏLƏRİN YAZILMASI VƏ NƏŞRİ HAQQINDA BİR NEÇƏ XATİRƏSİ

1. Said Özdəmir Qardaş:

“Sözlər”i nəşr etdik, gətirdim, o gördüyünüz “Sözlər”i. Onu dərhal bağrına basdı. Sonra çevrilərək “Qardaşım, ölsəm, vallah sevinərək gedərəm” dedi. Sonra mənə çevrildi: “Bu əsərlər ki nəşr edildi, milyonlarla insan oxuyacaq. İmanlarını xilas edəcəklər, əbədi səadətə gedəcəklər.” Məndən “Bunun qiyməti neçə lirədir?” soruşdu. “Ustadım, bu əsər onsuz da sizin əsərinizdir” dedim. “Olsun” dedi. **“Bu işin ixlasla olması üçün öz əsərimi öz pulumla almalıyam.”** “Neçəyədir?” **“25 lirə.”** **Götürdü 25 lirəni verdi. Yalnız “Sözlər”i aldı. Ondan sonra da “hər 25 lirəni verənə verməyin, 25 nəfərə oxutduracağam deyənə verin” dedi.**

2. Said Özdəmir Qardaş:

(...) “Meyvə” risaləsini bilirsiniz, hamısı Denizli həbsxanasında yazılıb. Onun məsələlərini Bədiüzzaman Həzrətləri yazır. Bəzi məsələləri, lakin kağız vermirlər. Kağız kisələrin boş hissələrini “Meyvə” risaləsinin bəzi məsələlərini yazır. Hasan Feyzi gəldikdə kibrit qutusunda qoyub ona pəncərədən atır. O da gedib evdə səliqə ilə üzünü köçürür.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYYATINDA HZ. XIZIR (Ə.S.)

Birinci Sual: HƏZRƏT-İ XIZIR ƏLEYHİSSALAM HƏYATDADIRMI? Həyatdadırsa, nə üçün bəzi mühüm üləma həyatda olduğunu qəbul etmirlər?

Ölcavab: **HƏYATDADIR, LAKİN MƏRATİB-İ HƏYAT (HƏYAT MƏRTƏBƏLƏRİ) BEŞDİR, O İKİNCİ MƏRTƏBƏDƏDİR.** Bu səbəbdən bəzi üləma həyatda olduğundan şübhə etmişlər.

Birinci Təbəqə-i Həyat: Bizim həyatımızdır ki, çox qeydlərlə müqəyyəddir.

İKİNCİ TƏBƏQƏ-İ HƏYAT HƏZRƏT-İ XIZIR VƏ İLYAS ƏLEYHİMƏSSALAMIN HƏYATIDIR Kİ, BİR DƏRƏCƏ SƏRBƏSDİR. YƏNİ EYİNİ ANDA BİR ÇOX YERDƏ OLA BİLİRLƏR. Bizim kimi bəşəriyyət ləvazimatı ilə daimi müqəyyəd (məhdud) deyillər. Bəzən istədikləri vaxt bizim kimi yeyirlər, içirlər, lakin bizim kimi məcbur deyillər. Təvətür dərəcəsində əhl-i şühud (şahid olan) və kaşif olan övliyanın Həzrət-i Xızır ilə macəraları bu təbəqə-i həyatı tənvir (aydınladar) və isbat (sübut) edir. **HƏTTA məqamat-i vəlayətdə bir məqam vardır ki, “Məqam-i Xızır” kimi təbir edilir. O məqama çatan bir vəli Xızırdan dərslər alır və Xızır ilə görüşür. Lakin bəzən o məqam sahibi səhvən eyn-i Xızır tələqqi olunur.** (Mektubat, səh. 5)

Məqamat-i övliyadan bəzi məqamlarda Mehdi vəzifəsinin xüsusiyyəti olduğu və qütbü-əzəmə xas nisbət göründüyü və Həzrət-i Xızırın münasibət-i xassəsi (xüsusi əlaqəsi) olduğu kimi bəzi məşahirlə (məşhurlarla) münasibətdar (əlaqədar) bəzi məqamat var. **HƏTTA O MƏQAMLARA “MƏQAM-İ XIZIR”, “MƏQAM-İ ÜVEYS”, “MƏQAM-İ MEHDİYYƏT” TƏBİR EDİLİR.**

Elə bu sirrə binaən (əsaslanaraq) o məqama və o məqamın cüzi nümunəsinə (kiçik nümunəsinə) və ya kölgəsinə girənlər özlərini o məqamla xas münasibətdar (sıx əlaqədə olan) məşhur zatlar (şəxslər) zənn edirlər. Özünü Xızır tələqqi edir və ya Mehdi etiqad edir və ya qütb-ü əzəm təxəyyül edir. (Mektubat, səh. 480)

BƏDÜZZAMAN SAİD NURSİ RUS ƏSARƏTİNDƏN ALLAHIN YARDIMI İLƏ VƏ XIZIR ƏLEYHİSSALAMIN RƏHBƏRLİYİLƏ QAÇIB XİLAS OLMUŞDU. Bu qaçışda isə əsarətdə gəldiyi yoldan deyil, məhz kommunist yanğın və fitnəsinin çıxdığı yerə, yəni keçmiş adı ilə Peterburq, Petroqrada, yeni adı ilə Leninqrada gəlmişdi. Bu çox mənalı və manidar hərəkət Bədiüzzamanın mücəddid olduğunun yüzlərlə dəlilindən sadəcə biridir. Qızıl yanğını yerində görür və təsbit edirdi. 1918-ci ilin yayında İstanbulla gəldikdə ilk işi hərbi yadigarı olan “İşaratül-İcaz” təfsirini nəşr etdirmək olmuşdu... “Birinci Şüa” adlı gözəl əsərində 1918-ci il haqqında danışarkən bunları yazır:

“Risale-i Nurun Fatihəsi olan İşaratül-İcaz təfsirinin zühuru tabi tarixinə (nəşr tarixinə) təvafüq edir (uyğun gəlir). Darül-Hikmət tərəfindən əksər müftülərə göndərilən nüsxələr mütəəddid və maddi və mənəvi inqilabların sarsıntılarından vıqayə (qoruma, sahib çıxma) nöqtəsində çox əmarələr və müftülərin etirafı ilə bir qala və əksər müftülərin əllərində bir almaz qılnc hökmünə keçmələri tarixinə təvafüqlə təqdirkarənə baxır.” (Bilinmeyen Tərəfləriylə Said Nursi Kronoloji Həyatı, səh. 191, Adet: 1)

Rəşad Bəy dostu ilə birlikdə mübarək şəxs olan Əhmət Ağanın yanına gedir və qənaətlərini deyirlər. Əhməd ağa belə cavab verir:

“Mən sizə onu necə izah edirəm ki? O bizim kimi hər hansı təriqət silsiləsinə bağlı deyil. O nə Qütbül-Əqtəbə, nə də hər hansı qütbə bağlıdır. O birbaşa Peyğəmbərimizdən (ə.s.m.) feyz alır, onun yolu ilə hərəkət edir. Bir xatirəmlə onun mənəvi məqamını sizə izah etməyə çalışım.

BİR GÜN XIZIR (Ə.S.) GƏLİB “Eskişehirdə zəlzələ olacaq. Daş üstündə daş qalmayacaq. Gəl, Bədiüzzamanın yanına gedək və dua etməsini istəyək ki, bu zəlzələ zəif olsun” dedi.

Birlikdə gedib Bədiüzzamana vəziyyəti danışdıq. “Xəbərim var, xəbərim var dedi.” XIZIR (ə.s.) “Dağlara gedib dua edək” dedi. **Bədiüzzaman “Mən xəstəyəm, siz dağlara çıxıb dua edin, mən buradan dua edəcəyəm” dedi. ƏGƏR ONUN DUASI OLMASAYDI, ESKİŞEHİRDƏ HƏQİQƏTƏN DAŞ ÜSTÜNDƏ DAŞ QALMAZDI.”**

Bu sözləri dinləyən Podpolkovnik Rəşad Bəyin dostu inanıb Bədiüzzaman və əsərlərinə tərəfdar olur. (Şahidlərin Dilindən, 3-cü Cild, səh. 203)

ƏLAVƏ BÖLMƏ TƏKAMÜL XƏTASI

Darvinizm, yəni təkamül nəzəriyyəsi yaradılış həqiqətini inkar etmək məqsədilə irəli sürülmüş, ancaq uğursuzluqla nəticələnmiş elmdənkənar cəfəngiyyatdan başqa bir şey deyil. Canlıların cansız maddələrdən təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edən bu nəzəriyyə kainatda və canlılarda çox möcüzəvi nizam olduğunun elm tərəfindən sübut edilməsilə çürümüşdür. Beləliklə, Allahın bütün kainatı və canlıları yaratdığı həqiqəti elm tərəfindən də sübut edilmişdir. Bu gün təkamül nəzəriyyəsini dirçəltmək üçün dünya səviyyəsində həyata keçirilən təbliğat sadəcə elmi həqiqətlərin təhrif olunmasına, tərəfli şərhinə, elm adı altında söylənilən yalanlara və edilən saxtakarlıqlara əsaslanır.

Ancaq bu təbliğat həqiqəti gizlətmir. Təkamül nəzəriyyəsinin elm tarixindəki ən böyük xəta olması, son 20-30 il ərzində elm dünyasında getdikcə daha ucadan dilə gətirilir. Xüsusilə 80-ci illərdən sonra aparılan tədqiqatlar Darvinist iddiaların tamamilə səhv olduğunu ortaya qoymuş və bu həqiqət bir çox elm adamı tərəfindən dilə gətirilmişdir. ABŞ-da biologiya, biokimya, paleontologiya kimi fərqli sahələrlə məşğul olan bir çox elm adamı Darvinizmin əsassızlığını görür, canlıların mənşəyini artıq “yaradılış həqiqətilə” açıqlayırlar.

Təkamül nəzəriyyəsinin süqutundan və yaradılış dəlillərindən digər bir çox fəaliyyətimizdə bütün elmi detalları ilə bəhs etmişik və etməyə davam edirik. Ancaq mövzudan daşdığı əhəmiyyət baxımından burada da bəhs etməkdə fayda var.

Darvini məhv edən çətinliklər

Təkamül nəzəriyyəsi tarixi qədim Yunanıstana gedib çıxan bir təlim olmasına baxmayaraq XIX əsrdə hərtərəfli şəkildə irəli sürüldü. Nəzəriyyəni elm dünyasının gündəliyinə gətirən ən mühüm irəliləyiş Çarlz Darvinin 1859-cu ildə nəşr edilən “Növlərin mənşəyi” adlı kitabı idi. Darvin bu kitabda dünyadakı müxtəlif canlı növlərini Allahın ayrı-ayrı yaratması həqiqətinə qarşı çıxırdı. Darvinə görə bütün növlər orta qəddən törəmiş və zaman ərzində kiçik dəyişikliklərlə müxtəlifləşmişdilər.

Darvinin nəzəriyyəsi heç bir konkret elmi tapıntıya əsaslanmırdı; özünün də qəbul etdiyi kimi sadəcə bir “məntiq yeritmə” idi. Hətta Darvin kitabındakı “Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər” başlıqlı uzun bölmədə etiraf etdiyi kimi nəzəriyyə bir çox mühüm sual qarşısında çarəsiz qalırdı.

Darvin nəzəriyyəsinin qarşısındakı çətinliklərə irəliləyən elmin üstün gələcəyinə, yeni elmi kəşflərin nəzəriyyəsini gücləndirəcəyinə ümid edirdi. Bunu kitabında tez-tez bildirirdi. Ancaq irəliləyən elm Darvinin ümidlərinin tam əksinə, nəzəriyyənin əsas iddialarını bir-bir əsassız qoydu.

Darvinizmin elm qarşısındakı məğlubiyyətini üç əsas başlıq altında nəzərdən keçirmək olar:

- 1) Nəzəriyyə həyatın yer üzündə ilk dəfə necə ortaya çıxdığını əsla açıqlaya bilmir.
- 2) Nəzəriyyənin irəli sürdüyü “təkamül mexanizmlərinin” əslində təkamül xarakterinə malik olduğunu göstərən heç bir elmi tapıntı yoxdur.
- 3) Fosillər təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının tam əksini ortaya qoyur.

Bu bölmədə bu üç əsas başlığı əsaslı şəkildə nəzərdən keçirəcəyik.

Keçilməz ilk pillə: Həyatın mənşəyi

Təkamül nəzəriyyəsi bütün canlı növlərinin bundan təxminən 3.8 milyard il əvvəl bəsit yerdə ortaya çıxan bircə canlı hüceyrədən törədiklərini iddia edir. Bircə hüceyrənin milyonlarla kompleks canlı növünü necə əmələ gətirməsi və əgər həqiqətən bu cür təkamül baş vermişsə, nə üçün izlərinin fosillərdə tapılmadığı nəzəriyyənin açıqlaya bilmədiyi suallardandır. Ancaq bütün bunlardan əvvəl iddia edilən təkamül prosesinin ilk pilləsi üzərində dayanmaq lazımdır. Bəhs edilən o “ilk hüceyrə” necə ortaya çıxmışdır?

Təkamül nəzəriyyəsi yaradılışı inkar etdiyi, heç bir fəvqəltəbii müdaxiləni qəbul etmədiyi üçün o “ilk hüceyrənin” heç bir dizayn, plan və nizamlama olmadan, təbiət qanunları içində təsadüfən meydana gəldiyini iddia edir. Yəni o nəzəriyyəyə görə cansız maddə təsadüflər nəticəsində ortaya canlı hüceyrə çıxarmalıdır. Ancaq bu, məlum olan ən təməl biologiya qanunlarına zidd iddiadır.

“Həyat həyatdan törəyər”

Darvin kitabında həyatın mənşəyindən heç bəhs etməmişdi. Çünki onun dövründəki bəsit em anlayışı canlıların çox bəsit quruluşa malik olduqlarını fərz edirdi. Orta əsrlərdən bəri inanılan “spontane generasiya” adlı nəzəriyyəyə əsasən cansız maddələrin təsadüfən birləşərək canlı varlıq əmələ gətirməsinə inanılırdı. Bu dövrdə həşəratların yemək artıqlarından, siçanların da buğdadan əmələ gəlməsi geniş yayılmış düşüncə idi. Bunu sübut etmək üçün qəribə təcrübələr edilmişdi. Çirkli əskinin üstünə bir az buğda qoyulmuş və bir az gözlədikdə bu qarışıqdan siçanların əmələ gəlməsini düşünmüşdülər.

Ətin qurdlaması da həyatın cansız maddələrdən törədiyinə bir dəlil hesab edilirdi. Lakin daha sonra məlum olacaqdı ki, ətin üstündəki qurdlar öz-özlərindən əmələ gəlmirlər, milçəklərin gətirib qoyduqları gözlə görülməyən yumurtalardan çıxırdılar.

Darvinin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabını yazdığı dövrdə isə bakteriyaların cansız maddədən əmələ gəlməsi inancı elm dünyasında geniş şəkildə qəbul edilirdi.

Lakin Darvinin kitabının nəşr edilməsindən beş il sonra məşhur fransız bioloqu Lui Paster təkamülə əsas verən bu inancı qəti şəkildə məhv etdi. Paster apardığı uzun fəaliyyət və təcrübələrdə gəldiyi nəticəni belə şərh etmişdi:

Cansız maddələrin həyatı əmələ gətirməsi iddiası artıq qəti şəkildə tarixə gömülmüşdür.⁴³

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarları Pasterin kəşflərinə uzun müddət qarşı çıxdılar. Ancaq inkişaf edən elm canlı hüceyrəsinin mürəkkəb quruluşunu üzə çıxardıqca həyatın öz-özünə əmələ gəlməsi iddiasının əsassızlığı daha da açıq şəkil aldı.

XX əsrdəki nəticəsiz səylər

XX əsrdə həyatın mənşəyi mövzusu ilə məşğul olan ilk təkamülçü məşhur rus bioloqu Aleksandr Oparin oldu. Oparin 1930-cu illərdə ortaya atdığı bəzi tezislərlə canlı hüceyrəsinin təsadüfən meydana gələ biləcəyini sübut etməyə çalışdı. Ancaq bu fəaliyyətlər uğursuzluqla nəticələnəcək və Oparin bu etirafı etmək məcburiyyətində qalacaqdı:

Təəssüf ki, hüceyrənin mənşəyi təkamül nəzəriyyəsinin tamamilə əhatə edən qara nöqtədən ibarətdir.⁴⁴

Oparinin yolunu davam edən təkamülçülər həyatın mənşəyi problemini həll etmək üçün təcrübələr aparmağa çalışdılar. Bu təcrübələrin ən məşhuru amerikalı kimyaçı Stenli Miller tərəfindən 1953-cü ildə aparıldı. Miller bəsit atmosferdə mövcud olduğunu iddia etdiyi qazları bir təcrübədə birləşdirdi və bu qarışıqca enerji verərək zülalları təşkil edən bir neçə üzvi molekul (amin turşusu) sintez etdi.

O illərdə təkamüllə bağlı mühüm mərhələ kimi tanılan bu təcrübənin əsassız olması və təcrübədə tətbiq edilən atmosferin həqiqi Yer şərtlərindən çox fərqli olması sonrakı illərdə üzə çıxacaqdı.⁴⁵

Uzun müddət sonra Millerin özü də tətbiq etdiyi atmosfer mühitinin həqiqi olmadığını etiraf etdi.

Həyatın mənşəyi problemini açıqlamaq üçün XX əsr boyu göstərilən bütün təkamülçü səyləri uğursuzluqla nəticələndi. San Diyeqo Skrips İnstitutundan məşhur geokimyəçi Cefri Bada təkamülçü “Yer” jurnalında 1998-ci ildə dərc edilən bir məqalədə bu həqiqəti belə qəbul edir:

Bu gün XX əsri arxada qoyarkən hələ də XX əsrin başlanğıcında qarşımızda duran ən böyük həll edilməmiş problemlə qarşı-qarşıyıyıq: Həyat yer üzündə necə başlayıb.⁴⁷

Həyatın kompleks quruluşu

Təkamül nəzəriyyəsinin həyatın mənşəyi ilə bağlı bu qədər böyük çıxılmaz vəziyyətə düşməsinin başlıca səbəbi ən bəsit hesab edilən canlı formalarının belə inanılmaz dərəcədə mürəkkəb quruluşa malik olmasıdır. Canlı hüceyrəsi insanın hazırladığı bütün texnoloji məhsullardan daha mürəkkəbdir. Belə ki, bu gün dünyanın ən qabaqcıl laboratoriyalarında belə cansız maddələr birləşdirilərək canlı hüceyrə əmələ gətirilə bilmir.

Bir hüceyrənin meydana gəlməsi üçün lazımlı şərtlər əsla təsadüflərlə açıqlanmayacaq qədər çoxdur. Hüceyrənin əsasını təşkil edən zülalların təsadüfən sintezlənmə ehtimalı 500 amin turşusundan ibarət bir zülal üçün 10^{950} -dir. Ancaq riyaziyyatda 10^{50} -də 1-dən kiçik ehtimallar praktiki cəhətdən “mümkünsüz” hesab edilir. Hüceyrənin nüvəsində yerləşən və genetik məlumat daşıyan DNT molekulu isə məlumat bankıdır. İnsan DNT-sindəki məlumat əgər kağıza köçürülsə, 500 səhifədən ibarət 900 cildlik kitabxana əmələ gələr.

Burada çox maraqlı müəmma da var: DNT ancaq bir sıra xüsusi zülalların (hormonların) köməyiylə cütlənə bilər. Amma bu hormonların sintezi də ancaq DNT-dəki məlumatlar əsasında baş verir. Bir-birlərindən asılı olduqlarına görə cütləmənin meydana gəlməsi üçün ikisi də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə həyatın öz-özünə meydana gəlməsi ssenarisini çıxılmaz vəziyyətə salır. San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən məşhur təkamülçü Prof. Lesli Orsel “Scientific American” jurnalının 1994-cü il oktyabr tarixli sayında bu həqiqəti belə etiraf edir:

Olduqca kompleks quruluşa malik olan zülalların və nuklein turşularının (RNT və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən əmələ gəlmələri həddindən artıq ehtimaldan kənardır. Amma bunların biri olmadan digərini əldə etmək də mümkün deyil. Ona görə insan həyatın kimyəvi yollarla ortaya çıxmasının tamamilə mümkünsüz olması nəticəsinə gəlmək məcburiyyətində qalır.⁴⁸

Şübhəsiz, əgər həyatın təbii amillərlə ortaya çıxması mümkün deyilsə, belə olduqda həyatın fəvqəltəbii şəkildə “yaradıldığı” qəbul edilməlidir. Bu həqiqət əsas məqsədi yaradılışı inkar etmək olan təkamül nəzəriyyəsini açıq şəkildə əsassız edir.

Təkamülün xəyali mexanizmləri

Darvinin nəzəriyyəsini əsassız edən ikinci böyük cəhət nəzəriyyənin “təkamül mexanizmləri” kimi irəli sürdüyü iki anlayışın da əslində heç bir təkamül gücünə malik olmamasının başa düşülməsidir. Darvin ortaya atdığı təkamül iddiasını tamamilə “təbii seleksiya” mexanizmi ilə əlaqələndirmişdi. Bu mexanizmə verdiyi əhəmiyyət kitabının adından da açıq şəkildə başa düşülürdü: “Növlərin mənşəyi, təbii seleksiya yolu ilə”...

Təbii seleksiya təbii seçmə deməkdir. Təbiətdəki həyat uğrunda mübarizədə təbii şərtlərə uyğun və güclü canlıların həyatda qalacağı düşüncəsinə əsaslanır. Məsələn, yırtıcı heyvanlar

tərəfindən təhlükəyə məruz qalan bir maral sürüsündə daha sürətlə qaçan marallar həyatda qalacaq. Beləliklə, maral sürüsü sürətlə qaçan və güclü fərdlərdən ibarət olacaq. Amma, əlbəttə, bu mexanizm maralların təkamül keçirməsinə səbəb olmaz, onları başqa bir canlı növünə, məsələn, atlara çevirməz.

Ona görə təbii seçmə mexanizmi heç bir təkamül gücünə malik deyil. Darvin də bu həqiqəti anlamışdı və “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında “Faydalı dəyişikliklər baş vermədikcə təbii seçmə heç bir şey edə bilməz” demək məcburiyyətində qalmışdı.⁴⁹

Lamarkın təsiri

Bəs bu “faydalı dəyişikliklər” necə baş verə bilərdi? Darvin öz dövrünün bəsit elm anlayışı içində bu suala Lamarka əsaslanaraq cavab verməyə çalışmışdı. Darvindən əvvəl yaşamış fransız bioloq Lamarka görə canlılar həyatları boyu keçirdikləri fiziki dəyişiklikləri sonrakı nəsillərə ötürürlər, nəsildən-nəsilə saxlanılan bu xüsusiyyətlər nəticəsində yeni növlər ortaya çıxır. Məsələn, Lamarka görə zürafələr ceyranlardan törəyiblər, hündür ağacların yarpaqlarını yemək üçün cəhd edərkən nəsildən-nəsilə boyunları uzanmışdır.

“Növlərin mənşəyi” adlı kitabında qida tapmaq üçün suya girən bəzi ayıların zaman ərzində balinalara çevrildiyini iddia etmişdi.⁵⁰

Amma Mendelin kəşf etdiyi və XX əsrdə inkişaf edən genetik elmi ilə qəti şəkildə sübut edilən irsiyyət qanunları qazanılmış xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsi əfsanəsini məhv etdi. Beləliklə, təbii seçmə “tək başına” və tamamilə təsirsiz mexanizm olaraq qalırdı.

Neo-darvinizm və mutasiyalar

Darvinistlər isə bu vəziyyətə bir çıxış yolu tapmaq üçün 1930-cu illərin sonlarında “Müasir sintetik nəzəriyyə”ni və ya daha geniş yayılmış adı ilə neo-darvinizmi ortaya atdılar. Neo-darvinizm təbii seçmənin yanına “faydalı dəyişiklik səbəbi” kimi mutasiyaları, yəni canlıların genlərində radiasiya kimi xarici təsirlər və ya klonlaşdırma xətalari nəticəsində əmələ gələn pozulmaları əlavə etdi.

Bu gün də dünyada təkamül adına əsaslılığını qoruyan model neo-darvinizmdir. Nəzəriyyə yer üzündə mövcud olan milyonlarla canlı növünün bu canlıların qulaq, göz, ağciyər, qanad kimi saysız-hesabsız mürəkkəb orqanlarının “mutasiyalara”, yəni genetik pozulmalara əsaslanan bir proses nəticəsində əmələ gəldiyini iddia edir. Amma nəzəriyyəni çarəsiz qoyan bir açıq elmi həqiqət var: mutasiyalar canlıları təkmilləşdirmirlər, əksinə hər zaman canlılara zərər verirlər.

Bunun səbəbi çox sadədir: DNT çox mürəkkəb quruluşa malikdir. Bu molekula olan hər hansı təsadüfi təsir ancaq zərər verir. Amerikalı genetik B.G. Ranqanatan bunu belə açıqlayır:

Mutasiyalar kiçik, təsadüfi və zərərli dirlər. Çox nadir meydana gəlirlər və ən yaxşı halda təsirsizdirlər. Bu üç xüsusiyyət mutasiyaların təkamül xarakterli inkişaf meydana gətirməyəcəyini sübut edir. Yüksək dərəcədə xüsiləmiş orqanizmdə meydana gələn təsadüfi dəyişiklik ya təsirsiz, ya da zərərli olar. Bir qol saatında meydana gələn təsadüfi dəyişiklik qol saatını təkmilləşdirməz. Ona böyük ehtimalla zərər verər və ya ən yaxşı halda təsir etməz. Bir zəlzələ bir şəhəri daha yaxşı hala salmaz, onu məhv edir.⁵¹

Belə ki, bu günə qədər heç bir yararlı, yəni genetik məlumatı təkmilləşdirən mutasiya nümunəsi müşahidə edilməyib. Bütün mutasiyaların zərərli olması məlum olub. Aydın olmuşdur ki, təkamül nəzəriyyəsinin “təkamül mexanizmi” kimi göstərdiyi mutasiyalar əslində canlıları sadəcə təhrif edən, şikəst edən genetik hadisələrdir (insanlarda mutasiyanın ən çox rast gəlinən təsiri xərçəngdir). Əlbəttə, məhfədic mexanizm “təkamül mexanizmi” ola bilməz. Təbii seçmə isə Darvinin də qəbul etdiyi kimi, “tək başına heç bir şey edə bilməz”. Bu həqiqət bizə təbiətdə heç

bir “təkamül mexanizmi” olmadığını göstərir. Təkamül mexanizmi olmadığına görə təkamül deyilən xəyali proses də mümkün deyil.

Fosillər: ara-keçid formalardan əsər yoxdur

Təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi ssenarinin baş vermədiyinin ən açıq göstəricisi isə fosillərdir.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə bütün canlılar bir-birlərindən törəyiblər. Əvvəlcədən mövcud olan bir canlı növü zaman ərzində digərinə çevrilmiş və bütün növlər bu şəkildə ortaya çıxmışlar. Nəzəriyyəyə əsasən bu çevrilmə yüz milyonlarla il davam edən uzun zamanı əhatə etmiş və mərhələ-mərhələ irəliləmişdir. Bu halda iddia edilən uzun çevrilmə prosesi içərisində saysız-hesabsız “ara növlər” əmələ gəlməli və yaşamalılardır.

Məsələn, keçmişdə balıq xüsusiyyətlərini daşımalarına baxmayaraq, bir tərəfdən də bəzi sürünən canlı xüsusiyyətlərini qazanmış yarıbalıq-yarırsürünən canlılar yaşamalılardır və ya sürünən xüsusiyyətlərini daşıyan, bir tərəfdən də bəzi quş xüsusiyyətləri qazanmış sürünən-quşlar ortaya çıxmalıdır.

Bunlar bir keçid prosesində olduqları üçün şikəst, yarımçıq, qüsurlu canlılar olmalıdır. Təkamülçülər keçmişdə yaşadığına inandıqları bu nəzəri məxluqları “ara-keçid forması” adlandırırlar.

Əgər həqiqətən bu cür canlılar keçmişdə yaşayıbsa, onların sayları və növləri milyonlarla, hətta milyardlarla olmalıdır və bu əcaib canlıların qalıqlarına mütləq fosil izlərində rast gəlinməlidir. Darvin “Növlərin mənşəyi”ndə bunu belə açıqlamışdır:

Əgər nəzəriyyəyə doğrudursa, növləri bir-birinə bağlayan saysız-hesabsız ara-keçid növləri mütləq yaşamalılardır... Onların yaşadığının dəlilləri də sadəcə fosil qalıqları arasında tapıla bilər.⁵²

Darvinin puç olan ümidləri

Ancaq XIX əsrin ortasından indiyə qədər dünyanın hər tərəfində qızgın fosil araşdırmaları aparılmasına baxmayaraq bu ara-keçid formalarına rast gəlinməmişdir. Aparılan qazıntı işlərində və tədqiqatlarda əldə edilən bütün tapıntılar təkamülçülərin gözlədiklərinin əksinə, canlıların yer üzündə birdən-birə, əksiksiz və qüsursuz formada ortaya çıxdıqlarını göstərmişdir.

Məşhur ingilis paleontoloqu Derek V. Eyser təkamülçü olmasına baxmayaraq bu həqiqəti belə etiraf edir:

Problemimiz budur: fosilləri hərtərəfli tədqiq etdikdə növlər və ya siniflər səviyyəsində belə, daima eyni həqiqətlə qarşılaşırıq; mərhələli təkamüllə təkmilləşən deyil, birdən-birə yer üzündə əmələ gələn qruplar görürük.⁵³

Yəni fosil izlərində bütün canlı növləri, aralarında heç bir keçid forması olmadan, tam formada ani sürətdə ortaya çıxırlar. Bu, Darvinin rəylərinin tam əksidir. Habelə, bu canlı növlərinin yaradıldıqlarını göstərən çox güclü dəlildir. Çünki bir canlı növünün təkamül keçirərək əmələ gəldiyi heç bir əcdadı olmadan, bir anda və qüsursuz şəkildə ortaya çıxmasının təklə açıqlaması var: o növ yaradılmışdır. Bu həqiqət məşhur təkamülçü bioloq Duqlas Futuyma tərəfindən də qəbul edilir:

Yaradılış və təkamül yaşayan canlıların mənşəyi haqqında iki yeganə açıqlamadır. Canlılar dünyada ya tamamilə mükəmməl və tam formada ortaya çıxmışlar, ya da belə olmamışdır. Əgər belə olmamışdırsa, bir dəyişiklik prosesi nəticəsində özlərindən əvvəl mövcud olan bəzi canlı növlərindən təkamül keçirərək meydana gəlməlidirlər. Amma əgər tam və mükəmməl formada ortaya çıxıblarsa, onda sonsuz güc sahibi olan bir ağıl tərəfindən yaradılmışlar.⁵⁴

Fosillər isə canlıların yer üzündə tam və mükəmməl formada ortaya çıxdıqlarını göstərir. Yəni “növlərin mənşəyi” Darvinin hesab etdiyinin əksinə, təkamül deyil, yaradılışdır.

İnsanın təkamülü nağılı

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının ən çox gündəliyə gətirdikləri məsələ insanın mənşəyidir. Bununla bağlı darvinist iddia bu gün yaşayan müasir insanın meymunabənzər bir cür məxluqlardan törədiyini fərz edir. 4-5 milyon il əvvəl başladığı fərz edilən bu prosesdə müasir insan ilə əcdadları arasında bəzi “ara-keçid formaların” yaşadığı iddia edilir. Əslində tamamilə fantastik olan bu ssenaridə dörd əsas “kateqoriya” var:

- 1- Australopithecus
- 2- Homo habilis
- 3- Homo erectus
- 4- Homo sapiens

Təkamülçülər insanların “ilk meymunabənzər əcdadlarına” “cənub meymunu” mənasını verən “Australopithecus” adını vermişlər. Bu canlılar əslində nəslə kəsilməmiş meymun növüdür. Lord Soli Zakerman və Prof. Çarlz Oksnard kimi İngiltərə və ABŞ-dan dünyada məşhur olan iki anatomistin Australopithecus nümunələri üzərində apardığı hərtərəfli araşdırmalar bu canlıların sadəcə nəslə kəsilməmiş meymun növünə aid olduqlarını və insanlarla heç bir bənzərlik təşkil etmədiklərini göstərmişdir.⁵⁵

Təkamülçülər insanın təkamülünün sonrakı mərhələsini də “homo”, yəni insan kimi təsnif edirlər. İddiaya əsasən homo seriyasındakı canlılar Australopithecuslardan daha çox inkişaf etmişlər. Təkamülçülər bu fərqli canlılara aid fosilləri ard-arda düzərək xəyali təkamül sxemi qururlar. Bu sxem xəyalidir, çünki əslində bu fərqli siniflərin arasında təkamül xarakterli əlaqə olması hələ sübut edilə bilməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin XX əsrdəki ən mühüm tərəfdarlarından biri olan Ernst Mayr “Homo sapiensə uzanan zəncir halqası əslində itib” deyərək bunu qəbul edir.⁵⁶

Təkamülçülər “Australopithecus>Homo habilis>Homo erectus>Homo Sapiens” sırasını yazarkən bu növlərin hər birinin daha sonrakının əcdadı olmasını irəli sürürlər. Lakin paleoantropoloqların son kəşfləri Australopithecus, Homo habilis və Homo erectusun dünyanın müxtəlif bölgələrində eyni dövrlərdə yaşadıklarını göstərir.⁵⁷

Habelə, Homo erectus təsnifatına aid olan insanların bir qismi çox müasir dövrlərə qədər yaşamışlar, Homo Sapiens neandertalensis və Homo sapiens sapiens (müasir insan) ilə eyni mühitdə birlikdə mövcud olmuşlar.⁵⁸

Bu isə, əlbəttə, bu siniflərin bir-birilərinin əcdadı olduqları iddiasının əsassızlığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Harvard Universitetinin paleontoloqlarından Stefen Cey Qauld, özü də təkamülçü olmasına baxmayaraq, darvinist nəzəriyyənin içində düşdüyü bu çıxılmaz vəziyyəti belə açıqlayır:

Əgər bir-birilə paralel şəkildə yaşayan üç müxtəlif hominid (insanabənzər) sxemi varsa, onda bizim soy ağacımıza nə oldu? Aydın ki, bunların biri digərindən törəyə bilməz. Habelə, biri digərilə müqayisə edildikdə təkamül xarakterli inkişaf meyli göstərmirlər.⁵⁹

Qısaca desək, KİV-də və ya dərsliklərdə verilən bir cür xəyali “yarımeymun-yarıinsan” canlıların rəsmlərilə, yəni sırf təbliğat yolu ilə dirçəldilməyə çalışılan insanın təkamülü ssenarisi heç bir elmi əsas olmayan nağıldan ibarətdir.

Bu mövzunu uzun illər tədqiq edən, xüsusilə Australopithecus fosilləri üzərində 15 il araşdırma aparan İngiltərənin ən məşhur və hörmətli elm adamlarından biri olan Lord Soli

Zakerman təkamülçü olmasına baxmayaraq, ortada meymunabənzər canlılardan insana uzanan həqiqi soy ağacı olmaması nəticəsinə gəlmişdir.

Zakerman maraqlı elm şkalası da qurmuşdur. Elmi hesab etdiyi elm sahələrindən elmdənkənar qəbul etdiyi elm sahələrinə qədər şaxələnmə qurmuşdur. Zakermanın bu cədvəlinə əsasən ən “elmi”- yəni konkret faktlara əsaslanan elm sahələri kimya və fizikadır. Cədvəldə bunlardan sonra bioloji elmlər, daha sonra sosial fənnlər gəlir. Şaxələnmənin ən kənar ucunda, yəni “elmdənkənar” hesab edilən hissədə isə Zakermana görə telepatiya, altıncı hiss kimi “hissin fəvqündə olan qavrama” anlayışları və “insanın təkamülü” yerləşir! Zakerman şaxələnmənin bu ucunu belə açıqlayır:

Obyektiv həqiqət sahəsindən çıxıb bioloji elm fərz edilən bu sahələrə, yəni hissın fəvqündə olan qavramaya və insanın fosil tarixinin şərh edilməsinə daxil olduqda, təkamül nəzəriyyəsinə inanan bir şəxs üçün hər şeyin mümkün olduğunu görürük. Belə ki, nəzəriyyələrinə qəti şəkildə inanan bu şəxslərin ziddiyyətli bəzi rəyləri eyni anda qəbul etmələri belə mümkündür.⁶⁰

İnsanın təkamülü nağılı da məhz nəzəriyyələrinə kor-koranə inanan bir sıra insanların tapdıqları bəzi fosillər haqqında qabaqcadan rəy verərək şərh etmələrindən ibarətdir.

Darvin formulu!

İndiyə qədər nəzərdən keçirdiyimiz bütün texniki dəlillərlə bərabər, istəyirsinizsə, təkamülçülərin necə cəfəng inanca malik olduqlarına bir də uşaqların belə anlayacağı qədər açıq misalla baxaq.

Təkamül nəzəriyyəsi canlıların təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edir. Ona görə bu iddiaya əsasən cansız və şüursuz atomlar birləşərək əvvəlcə hüceyrəni əmələ gətirmiş və sonra eyni atomlar birləşərək digər canlıları və insanı meydana gətirmişlər. İndi fikirləşək; canlıların əsasını təşkil edən karbon, fosfor, azot, kalium kimi elementləri birləşdirdikdə bir yığın əmələ gəlir. Bu atom yığını hansı prosesdən keçirilsə də, bircə canlı belə əmələ gətirilə bilməz. İstəyirsinizsə, bununla bağlı bir təcrübə keçirək və təkamülçülərin əslində müdafiə etdikləri, amma ucadan söyləyə bilmədikləri iddianı onların adından “Darvin formulu” adı ilə nəzərdən keçirək:

Təkamülçülər çox sayda böyük çənin içinə canlıların əsasını təşkil edən fosfor, azot, karbon, oksigen, dəmir, maqnezium kimi elementlərdən bol miqdarda qoysunlar. Hətta normal şərtlərdə mövcud olmayan, ancaq bu qarışıqın içində lazımlı bildikləri maddələri də bu çənlərə əlavə etsinlər. Qarışıqların içinə istədikləri qədər amin turşusu, istədikləri qədər də (bircə dənəsinin belə təsadüfən əmələ gəlmə ehtimalı 19⁹⁵⁰ olan) zülal doldursunlar. Bu qarışıqlara istədikləri nisbətdə temperatur və rütubət versinlər. Bunları istədikləri təkmilləşdirilmiş cihazlarla qarışdırırlar. Çənlərin başında nəzarətçi kimi dünyanın qabaqcıl elm adamlarını qoysunlar. Bu mütəxəssislər atadan oğula, nəsil-dən-nəsilə ötürülərək növbə ilə milyardlarla, hətta trilyonlarla il davamlı olaraq çənlərin başında gözləsinlər. Bir canlının əmələ gəlməsi üçün hansı şərtlərin mövcud olmasını lazım bilirlərsə, hamısını tətbiq etməkdə sərbəst olsunlar. Ancaq nə etsələr də, o çənlərdən əsla bir canlı çıxara bilməzlər. Zürafələri, aslanları, arıları, sarı bülbülləri, tutuquşuları, atları, delfinləri, gülləri, səhləbçiçəklərini, zanbaqları, qərənfilləri, bananları, portağalları, almaları, xurmaları, pomidorları, qovunları, qarpızları, əncirləri, zeytunları, üzümləri, şaftalıları, tovuzquşlarını, qırqovulları, rəngarəng kəpənəkləri və bunlar kimi milyonlarla canlı növündən heç birini əmələ gətirə bilməzlər. Nəinki burada sadaladığımız bir neçə canlıyı, bunların bircə hüceyrəsini belə əldə edə bilməzlər.

Qısaca desək, şüursuz atomlar birləşərək hüceyrəni əmələ gətirə bilməzlər. Sonra yeni qərar verərək bir hüceyrəni iki yerə bölüb, sonra ard-arda başqa qərarlar verib elektron mikroskopunu icad edən, sonra öz hüceyrə quruluşunu bu mikroskop altında tədqiq edən professorları əmələ

gətirə bilməzlər. Maddə ancaq Allahın üstün yaratması ilə həyat qazanır. Bunun əksini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi isə ağıla tamamilə zidd cəfəngiyyatdır. Təkamülçülərin ortaya atdığı iddialar üzərində bir az düşünmək yuxarıdakı misalda göstərildiyi kimi bu həqiqəti üzə çıxarar.

Göz və qulaqdakı texnologiya

Təkamül nəzəriyyəsinin qətiyyəən açıqlaya bilmədiyi digər məsələ isə göz və qulaqdakı üstün duyğu keyfiyyətidir.

Gözlə bağlı mövzuya keçməzdən əvvəl “Necə görürük?” sualına qısaca cavab verək. Bir cisimdən gələn şüalar gözdə tor qişaya tərsinə düşür. Bu şüaları buradakı hüceyrələr tərəfindən elektrik siqnallarına çevrilir və beyinin arxa hissəsindəki görmə mərkəzi adlanan kiçik nöqtəyə ötürülür. Bu elektrik siqnalları bir sıra ardıcıl proseslərdən sonra beyindəki bu mərkəzdə görüntü kimi şərh edilir. Bu məlumatdan sonra düşünək:

Beyin işığa qapalıdır. Yəni beyinin içi qapqaranlıqdır, işıq beyinin yerləşdiyi yerə girə bilməz. Görüntü mərkəzi adlanan yer qapqaranlıq, işığın düşmədiyi, bəlkə heç qarşılaşmadığınız qədər qaranlıq yerdir. Ancaq siz bu zülmət qaranlıqda işıqlı, aydın dünyanı seyr edirsiniz.

Üstəlik bu qədər aydın və keyfiyyətli görüntüdür ki, XIX əsrin texnologiyası belə hər cür imkanı olmasına baxmayaraq bu aydınlığı təmin edə bilmir. Məsələn, hal-hazırda oxuduğunuzu kitaba, kitabı tutan əllərinizə baxın, sonra başınızı qaldırın və ətrafınızı seyr edin. Hal-hazırda gördüyünüz aydın və keyfiyyətli görüntünü başqa bir yerdə görmüsünüz? Bu qədər aydın görüntünü sizə dünyanın qabaqcıl televizor şirkətlərinin istehsal etiyi təkmilləşdirilmiş televizor ekranı belə verə bilməz. 100 ildən bəri minlərlə mühəndis bu aydınlığı əldə etmək üçün çalışır. Bunun üçün fabriklər, böyük müəssisələr qurulur, araşdırmalar aparılır, planlar və dizaynlar edilir. Bir televizor ekranına baxın, bir də hal-hazırda əlinizdə tutduğunuz bu kitaba. Arada böyük aydınlıq və keyfiyyət fərqi olduğunu görəcəksiniz. Həm də televizorun ekranı sizə iki ölçülü görüntü göstərir, lakin siz üç ölçülü, dərin görüntü izləyirsiniz.

Uzun illərdən bəri on minlərlə mühəndis üç ölçülü televizor hazırlamağa, gözün görmə keyfiyyətini əldə etməyə çalışırlar. Bəli, üç ölçülü televizor kimi sistem istehsal edə bildilər, amma onu da eynəksiz üç ölçülü görmək ümümkün deyil, həm də bu, süni üç ölçüdür. Arxa tərəf daha bulanıq, ön tərəf isə kağız dekorasiya kimi görünür. Heç bir zaman gözün gördüyü qədər aydın və keyfiyyətli görüntü əmələ gəlmir. Kamerada da, televizorda da mütləq görüntü itkisi baş verir.

Təkamülçülər bu keyfiyyətli və aydın görüntünü əmələ gətirən mexanizmin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edirlər. İndi birisi sizə otağımızdakı televizor təsadüflər nəticəsində əmələ gəldi, atomlar birləşdi və bu görüntünü əmələ gətirən aləti meydana gətirdi desə, nə düşünərsiniz? Minlərlə insanın birlikdə edə bilmədiyini şüursuz atomlar necə etsin?

Gözün gördüyündən daha bəsit görüntünü əmələ gətirən alət təsadüfən əmələ gəlmirsə, gözün və gözün gördüyü görüntünün də təsadüfən meydana gəlməyəcəyi çox açıqdır. Eyni vəziyyət qulağa da aiddir. Xarici qulaq ətrafdakı səsləri qulaq seyvanı vasitəsilə toplayıb daxili qulağa ötürür; daxili qulaq da bu titrəmələri elektrik siqnallarına çevirərək beyinə göndərir. Eynilə görmədə olduğu kimi eşitmə prosesi də beyindəki eşitmə mərkəzində həyata keçir.

Göz üçün dediklərimiz qulağa da aiddir, yəni beyin işıq kimi səsə də qapalıdır, səs keçirmir. Ona görə xarici aləm nə qədər hay-küylü olsa da, beyinin içi tamamilə səssizdir. Buna baxmayaraq, ən aydın səslər beyində eşidilir. Səs keçirməyən beyninizdə orkestrin simfonialarını dinləyir, tünlük mühitin bütün hay-küyünü eşidirsiniz. Amma o anda həssas bir cihazla beyninizin içindəki səs səviyyəsi ölçülsə, burada səssizliyin hakim olduğu məlum olacaqdır. Aydın görüntü əldə etmək ümidilə texnologiyadan necə istifadə edilirsə, səs üçün də eyni səylər on illərdən bəri

davam etdirilir. Səsyazma cihazları, musiqi mərkəzləri, bir çox elektron alət, səs qəbul edən musiqi sistemləri bu fəaliyyətlərin nəticələrindən bəziləridir. Ancaq bütün texnologiyaya, bu texnologiyada işləyən minlərlə mühəndisə və mütəxəssisə baxmayaraq qulağın əmələ gətirdiyi qədər aydın və keyfiyyətli səs əldə edilməmişdir.

Ən böyük musiqi sistemi şirkətinin istehsal etdiyi ən keyfiyyətli musiqi mərkəzini düşünün. Səsi qeyd etdikdə mütləq səsə bir hissəsi itir, az da olsa təhrif olur və ya musiqi mərkəzini işə saldıqda hələ musiqi çalmazdan əvvəl mütləq bir cızıltı eşidirsiniz. Ancaq insan orqanizmindəki texnologiyanın məhsulu olan səslər olduqca aydın və qüsursuzdur. İnsan qulağı heç vaxt musiqi mərkəzində olduğu kimi cızıltılı və ya təhrif olunmuş şəkildə səs eşitməz; səs necədirsə, tam və aydın şəkildə onu eşidir. Bu vəziyyət insan yaradıldığı gündən bəri belədir. İndiyə qədər insanın istehsal etdiyi heç bir görüntü və səs cihazı göz və qulaq qədər həssas və keyfiyyətli qəbul edici olmamışdır. Ancaq görmə və eşitmə hadisəsində bütün bunların fəvqündə çox böyük həqiqət də var.

Beyinin içində görünən və eşidən şüur kimə aiddir?

Beyinin içində parlaq, rəngli dünyanı seyr edən, simfoniyaları, quşların civiltilərini dinləyən, gülü qoxulayan kimdir?

İnsanın gözlərindən, qulaqlarından, burnundan gələn oyanmalar elektrik siqnalı kimi beyinə ötürülür. Biologiya, fiziologiya və ya biokimya kitablarında bu görüntünün beyində necə əmələ gəlməsinə dair bir çox şey oxuyursunuz. Ancaq bu mövzu haqqında ən mühüm həqiqətə heç bir yerdə rast gələ bilməzsiniz: beyində bu elektrik siqnallarını görüntü, səs, qoxu və hiss kimi qavrayan kimdir? Beyinin içində gözə, qulağa, buruna ehtiyac hiss etmədən bütün bunları qavrayan bir şüur var. Bu şüur kimə aiddir?

Əlbəttə, bu şüur beyini təşkil edən sinirlər, yağ təbəqəsi və sinir hüceyrələrinə aid deyil. Elə buna görə hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən darvinist-materialistlər bu suallara heç cür cavab verə bilmirlər. Çünki bu şüur Allahın yaratdığı ruhdur. Ruhun görüntünü seyr etmək üçün gözə, səsi eşitmək üçün qulağa ehtiyacı yoxdur. Eyni zamanda düşünmək üçün beyinə də ehtiyacı yoxdur.

Bu açıq və elmi həqiqəti oxuyan hər insan beyinin içindəki bir neçə kub santimetrlik, qapqaranlıq məkana bütün kainatı üç ölçülü, rəngli, kölgəli və işıqlı şəkildə sığışdıran uca Allahı düşünüb, Ondən qorxub Ona sığınmalıdır.

Materialist inanc

Bura qədər nəzərdən keçirdiklərimiz təkamül nəzəriyyəsinin elmi kəşflərlə üzə çıxan ziddiyyətli iddia olduğunu göstərir. Nəzəriyyənin həyatın mənşəyi haqqındakı iddiası elmə ziddir, irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin heç bir təkamül gücü yoxdur və fosillər nəzəriyyənin iddia etdiyi ara keçid formalarının yaşamadığını göstərir. Bu halda, əlbəttə, təkamül nəzəriyyəsi elmə zidd fərziyyə kimi bir kənara qoyulmalıdır. Belə ki, tarix boyu dünya Yer mərkəzli kainat modeli kimi bir çox düşüncə elmin gündüliyindən çıxarılmışdır. Amma təkamül nəzəriyyəsi təkidlə elmin gündüliyində saxlanılır. Hətta bəzi insanlar nəzəriyyənin tənqid edilməsini “elmə təcavüz” kimi göstərməyə çalışırlar. Axı niyə?.. Bunun səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin bəzi kütlələr üçün ayrılmaz doqmatik inanc olmasıdır. Bu kütlələr materialist fəlsəfəyə kor-koranə bağlıdırlar və Darvinizmi də təbiət haqqında yeganə materialist açıqlama olduğu üçün mənimsəyiblər. Bəzən bunu açıq şəkildə etiraf edirlər. Harvard Universitetindən məşhur genetik və eyni zamanda qabaqcıl təkamülçülərdən olan Riçard Levontin “əvvəlcə materialist, sonra elm adamı” olduğunu belə etiraf edir:

Bizim materializmə bir inancımız var, bu “a priori” (əvvəlcədən qəbul edilmiş, doğru fərz edilmiş) inandır. Bizi dünya haqqında materialist açıqlama verməyə məcbur edən şey elmi metodlar və qanunlar deyil. Əksinə, materializmə olan “a priori” bağlılığımız səbəbindən dünya haqqında materialist açıqlama verən tədqiqat metodları və anlayışlarını uydururuq. Materializm mütləq doğru olduğuna görə də İlahi açıqlamanın səhnəyə çıxmasına icazı verə bilmərik.⁶¹

Bu sözlər darvinizmin materialist fəlsəfəyə bağlılıq uğrunda davam etdirilən bir doqma olduğunun açıq ifadəsidir. Bu doqma maddədən başqa heç bir varlıq olmadığını qəbul edir. Bu səbəbdən də cansız, şüursuz maddənin həyatı əmələ gətirdiyinə inanır. Milyonlarla müxtəlif canlı növünün, məsələn, quşların, balıqların, zürafələrin, pələnglərin, həşəratların, ağacların, çiçəklərin, balinaların və insanların maddənin öz daxilindəki reaksiyalarla, yəni yağan yağışla, çaxan şimşəklə, cansız maddədən əmələ gəldiyini qəbul edir. Əslində isə bu həm ağla, həm elmə zidd qəbuldur. Amma darvinistlər öz ifadələrilə “İlahi açıqlamanın səhnəyə çıxması” üçün bu qəbulu müdafiə etməkdə davam edirlər.

Canlıların mənşəyinə materialist düşüncə ilə baxmayan insanlar isə bu açıq həqiqəti görəcəklər: bütün canlılar üstün güc, bilik və ağla malik olan Yaradanın əsəridir. Yaradan bütün kainatı yoxdan var edən, ən qüsuruz şəkildə nizama salan və bütün canlıları yaradıb forma verən Allahdır.

Təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən təsirli sehridir

Burada bunu da bildirmək lazımdır ki, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, sadəcə aqlını və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq cəmiyyətlərin xurafatlarını xatırladan təkamül nəzəriyyəsinə inanmağın mümkünsüz olduğunu asanlıqla anlayacaqdır.

Yuxarıda da bildirildiyi kimi, təkamül nəzəriyyəsinə inananlar böyük bir çənin içinə bir çox atomu, molekulu, cansız maddəni dolduran və bunların qarışığından zaman ərzində düşünən, dərk edən, kəşflər edən professorların, universitet tələbələrinin, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarının, Frank Sinatra, Çarlton Heston kimi sənətkarların, bununla yanaşı ceyranların, limon ağaclarının, qərənfillərin çıxacağına inanırlar. Həm də bu cəfəng iddiaya inananlar elm adamları, professorlar, mədəniyyətli, təhsilli insanlardır. Bu səbəbdən təkamül nəzəriyyəsi haqqında “dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli sehri” ifadəsini işlətmək yerinə düşər. Çünki dünya tarixində insanların bu dərəcədə aqlını başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin qarşısına sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa inanc və ya iddia yoxdur. Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin tomtəmlərə, Səba xalqının Günəşə tapınmasından, Hz. İbrahimin qövmünün öz əllərilə düzəldikləri bütlərə, Hz. Musanın qövmünün qızıldan düzəldikləri buzova tapınmalarından daha qorxulu və ağılasız korluqdur. Əslində bu vəziyyət Allahın Quranda işarə etdiyi ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının qapanacağını və həqiqətləri görməkdən məhrum olacağını bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

Həqiqətən, kafirləri əzabla qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün birdir, iman gətirməzlər. Allah onların ürəyinə və qulağına möhür vurmuşdur. Gözlərində də pərdə vardır. Onları böyük bir əzab gözləyir! (Bəqərə surəsi, 6-7)

... Onların qəlbləri vardır, lakin onunla anlamazlar. Onların gözləri vardır, lakin onunla görməzlər. Onların qulaqları vardır, lakin onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, bəlkə də, daha çox zəlalətdədirlər. Qafil olanlar da məhz onlardır! (Əraf surəsi, 179)

Allah Hicr surəsində də bu insanların möcüzələr görsələr də, inanmayacaq qədər sehrləndiklərini belə bildirir:

Əgər onlara göydən bir qapı açsaq və oradan durmadan yuxarı dırmaşsalar yenə də: “Gözümüz bağlanmış, biz sehrlənmişik”, - deyirlər. (Hicr surəsi, 14-15)

Bu qədər geniş kütləyə bu sehrin təsir etməsi, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq saxlanması və 150 ildən bəri bu sehrin pozulmaması isə sözlə ifadə edilməyəcək qədər heyvətli vəziyyətdir. Çünki bir və ya bir neçə insanın mümkünsüz ssenarilərə, cəfəng və məntiqdənkənar iddialara inanmaları başa düşülə bilər. Ancaq dünyanın hər tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani qərarla birləşib qeyri-adi təşkilatlanma, nizam, ağıl və şüur nümayiş etdirərək qüsursuz sistemlə işləyən kainatı, canlılara uyğun hər cür xüsusiyyətə malik olan Yer planetini və saysız-hesabsız kompleks sistemdən ibarət canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının “sehr”dən başqa heç bir açıqlaması yoxdur.

Belə ki, Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin tərəfdarı olan bəzi şəxslərin etdikləri sehlrlərlə insanlara təsir etdiklərini Hz. Musa ilə Firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizə bildirir. Hz. Musa Firona haqq dini təbliğ etdikdə Firon Hz. Musaya öz “bilici sehlrkarları” ilə insanların topladığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləyir. Hz. Musa sehlrkarlarla qarşılaşdıqda sehlrkarlara əvvəlcə onların bacarıqlarını göstərməsini əmr edir. Bu hadisənin danışıldığı ayə belədir:

(Musa) “Siz atın” - dedi. Onlar (əsalarını yerə) atdıqda, adamların gözlərini bağlayıb (sehlrləyib) onları qorxutdular və böyük bir sehlr göstərdilər. (Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi, Fironun sehlrkarları etdikləri “göz bağlayıcılıqla” Hz. Musa və ona inananlardan başqa insanların hamısını sehlrləyə bilmişdilər. Ancaq onların atdıqlarına qarşı Hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehlrini, ayədəki ifadə ilə “uydurduqlarını udmuş”, yəni təsirsiz etmişdir:

Biz də Musaya: “Əsanı tulla!” - deyə vəhy etdik. Bir də (baxıb gördülər ki) əsa onların uydurub düzəlttikləri bütün şeyləri udur. Artıq haqq zahir, onların uydurub düzəlttikləri yalanlar isə batil oldu. (Sehlrbazlar) orada məğlub edildilər və xar olaraq geri döndülər. (Əraf surəsi, 117-119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, əvvəllər insanlara sehlrləyərək təsir göstərən bu şəxslərin etdiklərinin saxtakarlıq olmasının başa düşülməsi ilə sözügedən şəxslər alçalmışlar. Dövrümüzdə də bir sehlrin təsirindən elmilik adı altında olduqca cəfəng iddialara inanan və bunları müdafiə etmək üçün həyatlarını qurban verənlər əgər bu iddialardan əl çəkməsələr, həqiqətlər tam mənası ilə üzə çıxdıqda və “sehlr pozulduqda” alçalacaqlar. Belə ki, təqribən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist filosof olan, ancaq sonradan həqiqətləri görəən Malkolm Maqeric təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq edildiyi sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük yumor hədəflərindən biri olacağına inandım. Gələcək nəsillər bu qədər çürük və qeyri-müəyyən hipotezin inanılmaz saflıqla qəbul edilməsini heyvətlə qarşılayacaqlar.⁶²

Bu gələcək uzaq deyil, əksinə, çox yaxın gələcəkdə insanlar “təsadüflərin” ilah olmasının mümkünsüzlüyünü anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən güclü sehlri kimi tərif ediləcəkdir. Bu güclü sehlr böyük sürətlə dünyanın hər tərəfində insanlar üzərində təsirini itirməyə başlamışdır. Təkamül yalanının sirlərinin öyrənən bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyvət və təəccüblə fikirləşir.

Onlar: “Sən paksan, müqəddəssən! Sənin bizə öyrətdiklərinə

başqa biz heç bir şey bilmirik. (Hər şeyi) bilən Sən, hikmət sahibi Sənsən”, - dedilər. (BƏQƏRƏ SURƏSİ, 32)

RƏSM ALTI YAZILAR

251: Çarlz Darvin

“Növlərin Mənşəyi” kitabı

252: Kembri qayalıqlarında tapılan fosillər, ilbizlər, tribolitlər, süngərlər, soxulcanlar, meduzalar, dəniz ulduzları, qabıqlı dəniz canlıları, dəniz zanbaqları kimi kompleks onurğasız növlərinə aiddir. Maraqlısı budur ki, bir-birlərindən çox fərqli olan

bu növlər hamısı bir anda ortaya çıxmışlar. Ona görə geoloji ədəbiyyatda bu möcüzəvi hadisə “Kembri Partlayışı” adlandırılır.

253:

Lui Paster

254:

Aleksandr Oparin

255: Təkamülçülərin ən böyük xətələrindən biri də yuxarıda şəkli olan və ibtidai dünya kimi səciyyələndirdikləri mühitdə canlıların öz-özünə əmələ gəldiyini düşünmələridir. “Miller eksperimenti” kimi təcrübələrlə bu iddialarını sübut etməyə çalışmışdılar. Ancaq elmi kəşflər qarşısında yenə məğlubiyətə uğramışdılar. Çünki 1970-ci ildə əldə edilən nəticələr ibtidai dünya kimi səciyyələndirilən dövrdəki atmosferin həyatın əmələ gəlməsi üçün heç cür uyğun olmadığını sübut etmişdir.

256:

Təkamül nəzəriyyəsini əsassız edən həqiqətlərdən biri canlıların həddindən artıq kompleks quruluşudur. Canlı hüceyrələrinin nüvəsində yerləşən DNT molekulu buna bir nümunədir. DNT dörd ayrı molekulun fərqli düzülüşündən ibarət bir növ məlumat bankıdır. Bu məlumat bankında canlının bütün fiziki xüsusiyyətlərinin şifrələri var. İnsan DNT-sini kağıza köçürdükdə ortaya təqribən 900 cildlik ensiklopediya çıxacağı hesablanmışdır. Əlbəttə, bu cür qeyri-adi məlumat təsadüf anlayışını qəti şəkildə əsassız edir.

258: Təbii seleksiya əsasən güclü olan və yaşadığı mühitə uyğunlaşa bilən canlılar həyatda qalır, digərləri isə məhv olurlar. Təkamülçülər isə təbii seleksiyanın canlıların təkamülünə səbəb olduğunu, yeni növlər meydana gətirdiyini irəli sürürlər. Lakin təbii seleksiyanın belə bir nəticəsi yoxdur və bu iddianı təsdiqləyən bircə dəlil də tapılmamışdır.

259: Lamark zürafələrin ceyrana bənzər heyvanlardan törədiklərinə inanırdı. Onun fikrincə hündür otlara çatmağa çalışan bu canlıların zaman ərzində boyunları uzanmış və zürafələrə çevrilmişdilər. Mendelin 1865-ci ildə kəşf etdiyi irsiyyət qanunları həyat prosesində qazanılan xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsinin mümkün olmadığı sübut edilmişdir. Beləliklə, Lamarkın zürafə nağılı da tarix səhifələrində qaldı.

260: Təsadüfi mutasiyalar insanlara və bütün digər canlılara həmişə zərər verirlər. Şəkildə mutasiyaya uğradığı üçün iki başlı doğulmuş buzov görünür.

Təkamülçülər əsrin əvvəlindən bəri milçəkləri mutasiyaya uğradaraq faydalı mutasiya nümunəsi əmələ gətirməyə çalışıblar. Ancaq on illərlə davam edən bu səylər nəticəsində əldə edilən yeganə şey şikəst, xəstə və qüsurlu milçəklər olub. Solda normal meyvə milçəyinin başı, sağda isə mutasiyaya uğramış digər meyvə milçəyidir.

262-263:

65 milyon illik vəşaq kəlləsi fosili
51 milyon illik çaqqal kəlləsi fosili
45 milyon illik zebra kəlləsi fosili
39 milyon illik dəvə kəlləsi sümüyü
50 milyon illik antilop kəlləsi sümüyü
98 milyon illik tısbağa fosili

264: Bitkilərin təkamülü iddiasını təsdiq edən yeganə fosil nümunəsi belə yox ikən təkamül keçirmədiiklərini sübut edən yüz minlərlə fosil var. Bu fosillərdən biri də şəkildə görünən 54-37 milyon illik Ginkgo yarpağı fosilidir. Milyonlarla il dəyişməyən ginkgolar təkamülün böyük yalan olduğunu göstərir.

265: Təkamül tərəfdarı olan qəzet və jurnallarda çıxan xəbərlərdə yan tərəfdəkinə bənzər xəyali “ibtidai” insanların rəsmlərindən tez-tez istifadə olunur. Bu fantastik rəsmlərə əsaslanaraq verilən xəbərlərdəki yeganə mənbə o xəbəri hazırlayan şəxslərin təxəyyül gücüdür. Ancaq təkamül elm qarşısında o qədər çox məğlub olmuşdur ki, artıq elmi jurnallarda təkamüllə bağlı xəbərlərə daha az rast gəlinir.

267: Təkamülçülər fosillər haqqındakı şərhləri adətən ideoloji gözləntiləri əsasında edirlər. Ona görə gəldikləri nəticələr əsasən etibarsızdır.

271: Təkamülçülərin istədikləri bütün şərtlər təmin edilsə, bir canlı əmələ gələ bilərmi? Əlbəttə ki xeyr. Bunu daha yaxşı anlamaq üçün belə təcrübə aparaq. Sol tərəfdə göstərilənə bənzəyən sınaq qabına canlıların əmələ gəməsi üçün tələb edilən bütün atomları, fermentləri, zülalları, qısaca desək, təkamülçülərin istədikləri, lazımı hesab etdikləri bütün elementləri qoyaq. Mümkün olan hər cür kimyəvi və fiziki metoddan istifadə edərək bu elementləri qarışdıraraq və istədikləri qədər gözləyək. Nə edilərsə edilsin, nə qədər gözlənilərlə gözlənilsin, bu qabdan bircə dənə də canlı varlıq çıxmıyacaq.

272: Bir cisimdən gələn oyanmalar elektrik siqnalına çevrilərək beyində təsir əmələ gətirir. “Görürəm” deyərkən əslində zehnimizdəki elektrik siqnallarının təsirini seyr edirik.

273: Gözü və qulağı kamera və səsyazma cihazları ilə müqayisə etdikdə bu orqanlarımızın sözügedən texnologiya məhsullarından daha kompleks, qabiliyyətli və qüsuruz dizayna malik olduğunu görürük.

275: Bütün həyatımızı beynimizin içində yaşayırıq. Gördüyümüz insanlar, mindiyimiz avtomobil, işlədiyimiz iş yeri, ətrafımızdakı hər şey beynimizdə əmələ gəlir. Əslində isə beynimizdə nə rənglər, nə səslər, nə də görüntülər var. Beyində sadəcə elektrik siqnalları var.

279: Keçmiş zamanlarda timsaha sitayiş edən insanların inancları necə qərribə və ağılasıqmaz idisə, dövrümüzdə darvinistlərin də inancları eyni dərəcədə ağılasıqmazdır. Darvinistlər təsadüfləri

və cansız, şüursuz atomları cahilliklə sanki yaradıcı güc kimi qəbul edirlər, hətta bu batil inanca bir dinə bağlanan kimi bağlanırlar.

QEYDLƏR

- 1- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
- 2- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196
- 3- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.
- 4- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
- 5- Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
- 6- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78
- 7- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
- 8- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.
- 9- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
- 10- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
- 11- Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280
- 12- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, c. 87, 1976, s. 133
- 13- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
- 14- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, c. 258, s. 389
- 15- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992
- 16- Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
- 17- *Time*, Kasım 1996
- 18- S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30
- 19- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
- 20- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak, 1997, s. 28.
- 21- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

Bu kitabın hazırlanmasında məqsəd yaşadığımız Axırzamanda zühur edəcək ən böyük mücəddid olan Hz. Mehdi (ə.s.) haqqında Ustad Bədiüzzaman Həzrətlərinin Qurani-Kərim və Peyğəmbərimizin (s.a.v.) hədisi-şərifləri işığında verdiyi bütün izahları heç bir şərhə və təfsirə əl atmadan orijinal halda təqdim etməkdir.

Bəzi şəxslərin Risale-i Nur Külliyyatını anlaşılmaz və təfsirə ehtiyacı olan bir əsər kimi tanıtmalarının əksinə, Bədiüzzamanın əsərləri olduqca aydın və anlaşıqlıdır. Bədiüzzaman Said Nursi Həzrətlərinin sözlərilə desək, Risale-i Nur Külliyyatı bir orta məktəb uşağı və ya oxumayazma bilən bir qadının öz qavrama gücü çərçivəsində olduqca rahat anlayacağı qədər aydın və anlaşıqlı dildə yazılmış əsərdir.

“... BİR ORTA MƏKTƏB UŞAĞI VƏ OXUMAĞI BİLƏN BİR QADIN BÖYÜK FİLOSOFUN ƏSƏRİNİ OXUDUĞU VAXT ANLAMAMIŞDIR. LAKİN RİSALE-İ NURDAN HƏR KƏS DƏRƏCƏSİNƏ GÖRƏ ANLAYIR.” (ŞUALAR, SƏH. 549)

Bu kitabda Axırzaman və Mehdiyyət mövzuları ilə bağlı gündəmdə olan bütün sualların doğru cavablarını şəxsən Ustadın öz dilindən və orijinal şəkildə tapmaq mümkündür.

MÜƏLLİF HAQQINDA

Harun Yəhya təxəllüsündən istifadə edən Adnan Oktar 1956-cı ildə Ankarada anadan olmuşdur. 1980-ci ildən bəri imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər yazmışdır. Bundan əlavə müəllifin təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və Darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini üzə çıxaran çox mühüm əsərləri var.

Müəllifin bütün əsərlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi əsas imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin çürük təməllərini və batil fəaliyyətlərini ifşa etməkdir. Belə ki, müəllifin bu günə qədər 63 fərqli dilə tərcümə edilən 300-dən çox əsəri dünya səviyyəsində geniş oxucu kütləsi tərəfindən oxunur.

Harun Yəhya Külliyyatı, Allahın iznilə, XXI əsrdə insanları Quranda tərif edilən rahatlıq və sülhə, düzgünlük və ədalət, gözəllik və xoşbəxtliyə çatdırmağa vəsilə olacaqdır.